CODUL FISCAL din 8 septembrie 2015

(**Legea nr. 227/2015**)

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 688 din 10 septembrie 2015**

Data intrării în vigoare 01-01-2016

Formă consolidată valabilă la data 02-06-2016

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 02-06-2016 până la data de 29-06-2016

Notă CTCE

Forma consolidată a Codului fiscal din 8 septembrie 2015, publicat în Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015, la data de 02 Iunie 2016 este realizată prin includerea modificărilor şi completărilor aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015; LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016; LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016.

Conţinutul acestui act aparţine exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamţ şi nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Notă CTCE

Reproducem mai jos prevederile art. III din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016:

"Art. III

Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile art. I pct. 3, referitoare la modificarea şi completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia art. 495 lit. g), precum şi prevederile art. II intră în vigoare la data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, dar nu mai devreme de 3 zile de la publicare."

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Titlul I
Dispoziţii generale

Capitolul I
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

Articolul 1

Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabileşte: cadrul legal privind impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru şomaj şi fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale; contribuabilii care au obligaţia să plătească aceste impozite, taxe şi contribuţii sociale; modul de calcul şi de plată a acestora; procedura de modificare a acestor impozite, taxe şi contribuţii sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanţelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucţiuni şi ordine în aplicarea prezentului cod şi a legilor de ratificare a convenţiilor de evitare a dublei impuneri în aplicare.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor, taxelor şi contribuţiilor sociale obligatorii reglementate de prezentul cod este stabilit prin Codul de procedură fiscală.

(3) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(4) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispoziţiilor legale în vigoare privind ajutorul de stat.

Articolul 2

Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele şi taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) impozitul pe profit;

b) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;

c) impozitul pe venit;

d) impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi;

e) impozitul pe reprezentanţe;

f) taxa pe valoarea adăugată;

g) accizele;
h) impozitele şi taxele locale;
i) impozitul pe construcţii.
(2) Contribuţiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:
a) contribuţiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;
b) contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate;
c) contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate;
d) contribuţiile asigurărilor pentru şomaj datorate bugetului asigurărilor pentru şomaj;
e) contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale datorată de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat;
f) contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, cu modificările ulterioare.

Capitolul II
Aplicarea şi modificarea Codului fiscal

Articolul 3
Principiile fiscalităţii
Impozitele şi taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:
a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori şi capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiţii egale investitorilor, capitalului român şi străin;
b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înţelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influenţa deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;
c) justeţea impunerii sau echitatea fiscală asigură ca sarcina fiscală a fiecărui contribuabil să fie stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcţie de mărimea veniturilor sau a proprietăţilor acestuia;
d) eficienţa impunerii asigură niveluri similare ale veniturilor bugetare de la un exerciţiu bugetar la altul prin menţinerea randamentului impozitelor, taxelor şi contribuţiilor în toate fazele ciclului economic, atât în perioadele de avânt economic, cât şi în cele de criză;
e) predictibilitatea impunerii asigură stabilitatea impozitelor, taxelor şi contribuţiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de cel puţin un an, în care nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe şi contribuţii obligatorii.

Articolul 4
Modificarea şi completarea Codului fiscal
(1) Prezentul cod se modifică şi se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(2) În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuţii obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilităţi existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an şi vor rămâne nemodificate cel puţin pe parcursul acelui an.
(3) În situaţia în care modificările şi/sau completările se adoptă prin ordonanţe, se pot prevedea termene mai scurte de intrare în vigoare, dar nu mai puţin de 15 zile de la data publicării, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (2).
(4) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2) modificările care decurg din angajamentele internaţionale ale României.

Articolul 5
Norme metodologice, instrucţiuni şi ordine
(1) Ministerul Finanţelor Publice are atribuţia elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.
(2) În înţelesul prezentului cod, prin norme se înţelege norme metodologice, instrucţiuni şi ordine.
(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(4) Ordinele şi instrucţiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanţelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucţiunile referitoare la proceduri de

administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, cu excepţia bugetelor locale, se emit de preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucţiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor locale, reglementate de prezentul cod, se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

(5) Sub sancţiunea nulităţii absolute, instituţiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanţelor Publice, nu pot elabora şi emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepţia celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanţelor Publice colectează şi sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod şi publică această colecţie oficială.

Articolul 6

Aplicarea unitară a legislaţiei

Aplicarea unitară a prezentului cod şi a legislaţiei subsecvente acestuia se asigură prin Comisia fiscală centrală constituită potrivit Codului de procedură fiscală.

Capitolul III
Definiţii

Articolul 7

Definiţii ale termenilor comuni

În înţelesul prezentului cod, cu excepţia titlurilor VII şi VIII, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. activitate dependentă - orice activitate desfăşurată de o persoană fizică într-o relaţie de angajare generatoare de venituri;

2. activitate dependentă la funcţia de bază - orice activitate desfăşurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcţie de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, angajatul este obligat să declare numai angajatorului ales că locul respectiv este locul unde exercită funcţia pe care o consideră de bază;

3. activitate independentă - orice activitate desfăşurată de către o persoană fizică în scopul obţinerii de venituri, care îndeplineşte cel puţin 4 dintre următoarele criterii:

3.1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului şi a modului de desfăşurare a activităţii, precum şi a programului de lucru;

3.2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea pentru mai mulţi clienţi;

3.3. riscurile inerente activităţii sunt asumate de către persoana fizică ce desfăşoară activitatea;

3.4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfăşoară;

3.5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacităţii intelectuale şi/sau a prestaţiei fizice a acesteia, în funcţie de specificul activităţii;

3.6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare şi supraveghere a profesiei desfăşurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective;

3.7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terţe persoane în condiţiile legii;

4. autoritate fiscală centrală - Ministerul Finanţelor Publice, instituţie cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislaţiei fiscale;

5. autoritate fiscală competentă - Ministerul Finanţelor Publice şi serviciile de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, după caz, care au responsabilităţi fiscale;

6. centrul intereselor vitale - locul de care relaţiile personale şi economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. În analiza relaţiilor personale se va acorda atenţie familiei soţului/soţiei, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreţinerea persoanei fizice şi care sosesc în România împreună cu aceasta, calitatea de membru într-o organizaţie caritabilă, religioasă, participarea la activităţi culturale sau de altă natură. În analiza relaţiilor economice se va acorda atenţie dacă persoana este angajat al unui angajator român, dacă este implicată într-o activitate de afaceri în România, dacă deţine proprietăţi imobiliare în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România;

7. contract de leasing financiar - orice contract de leasing care îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opţiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferenţa dintre durata normală de funcţionare maximă şi durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcţionare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depăşeşte 80% din durata normală de funcţionare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înţelesul acestei definiţii, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puţin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. contract de leasing operaţional - orice contract de leasing încheiat între locator şi locatar, care transferă locatarului riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate, mai puţin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, şi care nu îndeplineşte niciuna dintre condiţiile prevăzute la pct. 7 lit. b)-e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opţiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. comision - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operaţiune economică;

10. contribuţii sociale obligatorii - prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecţia persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul cărora aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

11. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare noi sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, ca urmare a unei operaţiuni de majorare a capitalului social, potrivit legii;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporţional cu partea ce îi revine fiecărui participant;

f) o distribuire de titluri de participare în legătură cu operaţiuni de reorganizare, prevăzute la art. 32 şi 33.

Se consideră dividende din punct de vedere fiscal şi se supun aceluiaşi regim fiscal ca veniturile din dividende:

(i) câştigurile obţinute de persoanele fizice din deţinerea de titluri de participare, definite de legislaţia în materie, la organisme de plasament colectiv;

(ii) veniturile în bani şi în natură distribuite de societăţile agricole, cu personalitate juridică, constituite potrivit legislaţiei în materie, unui participant la societatea respectivă drept consecinţă a deţinerii părţilor sociale;

12. dobânda - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13. dreptul de autor şi drepturile conexe - constituie obiect al acestora operele originale de creaţie intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiinţific, oricare ar fi modalitatea de creaţie, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinaţia lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum şi drepturile conexe dreptului de autor şi drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare;

14. entitate transparentă fiscal, cu/fără personalitate juridică - orice asociere, asociere în participaţiune, asocieri în baza contractelor de exploatări în participaţie, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este persoană impozabilă distinctă, fiecare asociat/participant fiind subiect de impunere în înţelesul impozitului pe profit sau pe venit, după caz;

15. franciza - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

16. impozitul pe profit amânat - impozitul plătibil/recuperabil în perioadele viitoare în legătură cu diferenţele temporare impozabile/deductibile dintre valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii şi valoarea fiscală a acestora;

17. know-how - orice informaţie cu privire la o experienţă industrială, comercială sau ştiinţifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent şi a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizaţia persoanei care a furnizat această informaţie; în măsura în care provine din experienţă, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate şti din simpla examinare a produsului şi din simpla cunoaştere a progresului tehnicii;

18. locul conducerii efective - locul în care se iau deciziile economice strategice necesare pentru conducerea activităţii persoanei juridice străine în ansamblul său şi/sau locul unde îşi desfăşoară activitatea directorul executiv şi alţi directori care asigură gestionarea şi controlul activităţii acestei persoane juridice;
19. metoda creditului fiscal - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului plătit în alt stat, conform convenţiilor de evitare a dublei impuneri;
20. metoda scutirii - scutirea de impozit a venitului sau profitului obţinut în alt stat, luând în considerare acel venit sau profit pentru determinarea cotei de impozit aplicabile pentru venitul/profitul total obţinut, cota de impozit determinată aplicându-se numai asupra venitului/profitului rămas după deducerea venitului/profitului obţinut în acel alt stat, conform convenţiei pentru evitarea dublei impuneri aplicabile;
21. mijloc fix - orice imobilizare corporală, care este deţinută pentru a fi utilizată în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terţilor sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an şi o valoare egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;
22. nerezident - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă şi orice alte entităţi străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;
23. operaţiuni cu instrumente financiare - orice transfer, exercitare sau executare a unui instrument financiar, definit de legislaţia în materie din statul în care a fost emis, indiferent de piaţa/locul de tranzacţionare unde are loc operaţiunea;
24. organizaţie nonprofit - orice asociaţie, fundaţie, casă de ajutor reciproc sau federaţie înfiinţată în România, în conformitate cu legislaţia în vigoare, dar numai dacă veniturile şi activele asociaţiei, casei de ajutor reciproc, fundaţiei sau federaţiei sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau fără scop patrimonial;
25. participant - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;
26. persoane afiliate - o persoană este afiliată dacă relaţia ei cu altă persoană este definită de cel puţin unul dintre următoarele cazuri:
a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică dacă acestea sunt soţ/soţie sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;
b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot ale unei persoane juridice ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;
c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puţin aceasta deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică;
d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează în mod efectiv acea persoană juridică.
Între persoane afiliate, preţul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preţ de transfer;
27. persoană fizică nerezidentă - orice persoană fizică ce nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la pct. 28, precum şi orice persoană fizică cetăţean străin cu statut diplomatic sau consular în România, cetăţean străin care este funcţionar ori angajat al unui organism internaţional şi interguvernamental înregistrat în România, cetăţean străin care este funcţionar sau angajat al unui stat străin în România şi membrii familiilor acestora;
28. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:
a) are domiciliul în România;
b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;
c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;
d) este cetăţean român care lucrează în străinătate, ca funcţionar sau angajat al României într-un stat străin;
29. persoană juridică română - orice persoană juridică ce a fost înfiinţată şi funcţionează în conformitate cu legislaţia României;
30. persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene - orice persoană juridică constituită în condiţiile şi prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;
31. persoană juridică străină - orice persoană juridică ce nu este persoană juridică română şi orice persoană juridică înfiinţată potrivit legislaţiei europene care nu are sediul social în România;
32. preţ de piaţă - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în acelaşi moment şi în acelaşi loc, pentru acelaşi bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiţii de concurenţă loială;
33. principiul valorii de piaţă - atunci când condiţiile stabilite sau impuse în relaţiile comerciale sau financiare între două persoane afiliate diferă de acelea care ar fi existat între persoane independente, orice profituri care în

absenţa condiţiilor respective ar fi fost realizate de una dintre persoane, dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condiţiilor respective, pot fi incluse în profiturile acelei persoane şi impozitate corespunzător;
34. profesii liberale - acele ocupaţii exercitate pe cont propriu de persoane fizice, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective;
35. proprietate imobiliară - orice teren, clădire sau altă construcţie ridicată ori încorporată într-un teren;
36. redevenţă:
(1) Se consideră redevenţă plăţile de orice natură primite pentru folosirea ori dreptul de folosinţă al oricăruia dintre următoarele:
a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum şi efectuarea de înregistrări audio, video;
b) dreptul de a efectua înregistrări audio, video, respectiv spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau altele similare, şi dreptul de a le transmite sau retransmite către public, direct sau indirect, indiferent de modalitatea tehnică de transmitere - inclusiv prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;
c) orice brevet, invenţie, inovaţie, licenţă, marcă de comerţ sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiţă, formulă secretă sau procedeu de fabricaţie ori software;
d) orice echipament industrial, comercial sau ştiinţific, container, cablu, conductă, satelit, fibră optică sau tehnologii similare;
e) orice know-how;
f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.
(2) Nu se consideră redevenţă în sensul prezentei legi:
a) plăţile pentru achiziţionarea integrală a oricărei proprietăţi sau a oricărui drept de proprietate asupra tuturor elementelor menţionate la alin. (1);
b) plăţile pentru achiziţiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, inclusiv pentru instalarea, implementarea, stocarea, personalizarea sau actualizarea acestuia;
c) plăţile pentru achiziţionarea integrală a unui drept de autor asupra unui software sau a unui drept limitat de a-l copia exclusiv în scopul folosirii acestuia de către utilizator sau în scopul vânzării acestuia în cadrul unui contract de distribuţie;
d) plăţile pentru obţinerea drepturilor de distribuţie a unui produs sau serviciu, fără a da dreptul la reproducere;
e) plăţile pentru accesul la sateliţi prin închirierea de transpondere sau pentru utilizarea unor cabluri ori conducte pentru transportul energiei, gazelor sau petrolului, în situaţia în care clientul nu se află în posesia transponderelor, cablurilor, conductelor, fibrelor optice sau unor tehnologii similare;
f) plăţile pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii din acordurile de roaming, a frecvenţelor radio, a comunicaţiilor electronice între operatori;
37. rezident - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, şi orice persoană fizică rezidentă;
38. România - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială şi spaţiul aerian de deasupra teritoriului şi mării teritoriale, asupra cărora România îşi exercită suveranitatea, precum şi zona contiguă, platoul continental şi zona economică exclusivă, asupra cărora România îşi exercită drepturile suverane şi jurisdicţia în conformitate cu legislaţia sa şi potrivit normelor şi principiilor dreptului internaţional;
39. stock option plan - un program iniţiat în cadrul unei persoane juridice ale cărei valori mobiliare sunt admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată sau tranzacţionate în cadrul unui sistem alternativ de tranzacţionare, prin care se acordă angajaţilor, administratorilor şi/sau directorilor acesteia sau ai persoanelor juridice afiliate ei, prevăzute la pct. 26 lit. c) şi d), dreptul de a achiziţiona la un preţ preferenţial sau de a primi cu titlu gratuit un număr determinat de valori mobiliare emise de entitatea respectivă.
Pentru calificarea unui program ca fiind stock option plan, programul respectiv trebuie să cuprindă o perioadă minimă de un an între momentul acordării dreptului şi momentul exercitării acestuia (achiziţionării valorilor mobiliare);
40. titlu de participare - orice acţiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică ori la un fond deschis de investiţii;
41. titlu de valoare - orice titlu de participare şi orice instrumente financiare calificate astfel prin legislaţia în materie din statul în care au fost emise;
42. transfer - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate, precum şi transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie potrivit Codului civil;
43. transport internaţional - orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o întreprindere în trafic internaţional, precum şi activităţile auxiliare, strâns legate de această operare şi care nu constituie activităţi

separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internaţional cazurile în care transportul este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României;

44. valoarea fiscală reprezintă:

a) valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile aplicabile - pentru active şi pasive, altele decât cele menţionate la lit. b)-d);

b) valoarea de achiziţie sau de aport, utilizată pentru calculul profitului impozabil - pentru titlurile de participare. În valoarea fiscală se includ şi evaluările înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. Valoarea de aport se determină în funcţie de modalităţile de constituire a capitalului social, categoria activelor aduse ca aport sau modalitatea de impozitare a aportului, potrivit normelor metodologice;

c) costul de achiziţie, de producţie sau valoarea de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz - pentru mijloace fixe amortizabile şi terenuri. În valoarea fiscală se includ şi reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie, de producţie sau al valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie, de producţie sau a valorii de piaţă a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situaţia reevaluării terenurilor care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziţie sau sub valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziţie sau valoarea de piaţă a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;

d) valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil - pentru provizioane şi rezerve;

e) valoarea de achiziţie sau de aport utilizată pentru calculul câştigului sau al pierderii, în înţelesul impozitului pe venit - pentru titlurile de valoare.

În cazul titlurilor de valoare primite sub forma avantajelor de către contribuabilii care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor, altele decât cele dobândite în cadrul sistemului stock options plan, valoarea fiscală este valoarea de piaţă la momentul dobândirii titlurilor de valoare;

45. valoarea fiscală pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu standardele internaţionale de raportare financiară reprezintă şi:

a) pentru imobilizările necorporale, în valoarea fiscală se includ şi reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează reevaluări ale imobilizărilor necorporale care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza valorii de înregistrare în patrimoniu, valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilizărilor necorporale se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza valorii de înregistrare în patrimoniu;

b) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, în valoarea fiscală a activelor şi pasivelor stabilită potrivit regulilor prevăzute la pct. 44, cu excepţia mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu se include actualizarea cu rata inflaţiei;

c) în cazul în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, din valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor se scad reevaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile şi se include actualizarea cu rata inflaţiei;

d) pentru proprietăţile imobiliare clasificate ca investiţii imobiliare, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziţie, de producţie sau de valoarea de piaţă a investiţiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale investiţiilor imobiliare care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă a investiţiilor imobiliare dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a investiţiilor imobiliare se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă, după caz, a investiţiilor imobiliare;

e) pentru mijloacele fixe amortizabile clasificate ca active biologice, valoarea fiscală este reprezentată de costul de achiziţie, de producţie sau de valoarea de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport la data intrării în patrimoniul contribuabilului, după caz, utilizată pentru calculul amortizării fiscale. În valoarea fiscală se includ şi evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile. În cazul în care se efectuează evaluări ale activelor biologice care determină o descreştere a valorii acestora sub valoarea rămasă neamortizată stabilită în baza costului de achiziţie/producţie sau valorii de piaţă în cazul celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, valoarea fiscală rămasă neamortizată a activelor biologice se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziţie/producţie sau a valorii de piaţă, după caz;

46. reţinere la sursă numită şi reţinere prin stopaj la sursă - metodă de colectare a impozitelor şi contribuţiilor sociale obligatorii prin care plătitorii de venituri au obligaţia, potrivit legii, de a le calcula, reţine, declara şi plăti;

47. impozite şi contribuţii sociale obligatorii cu reţinere la sursă sau reţinute prin stopaj la sursă - acele impozite şi contribuţii sociale reglementate în prezentul cod pentru care plătitorii de venituri au obligaţia să aplice metoda privind reţinerea la sursă sau reţinerea prin stopaj la sursă.

Articolul 8

Definiţia sediului permanent

(1) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile de la art. 5 "Sediul permanent" din modelul convenţiei de evitare a dublei impuneri al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, o sucursală, un birou, o fabrică, un magazin, un atelier, precum şi o mină, un puţ de ţiţei sau de gaze, o carieră sau alte locuri de extracţie a resurselor naturale, precum şi locul în care continuă să se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 33.

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcţii, un proiect de construcţie, un ansamblu sau montaj ori activităţi de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activităţile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1)-(3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalaţii numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparţin nerezidentului;

b) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziţii sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziţiei;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziţionării de produse sau bunuri ori culegerii de informaţii pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activităţi cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinaţie a activităţilor prevăzute la lit. a)-f), cu condiţia ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură pregătitoare sau auxiliară.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activităţile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acţionează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepţia cazurilor în care activităţile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a)-f);

b) persoana menţine în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activităţile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relaţiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiţii diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum şi persoanele juridice străine care desfăşoară activitate în România printr-un sediu permanent/sediu permanent desemnat, beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităţilor de lucrări de construcţii, montaj, supraveghere, consultanţă, asistenţă tehnică şi orice alte activităţi, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligaţia să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Contractele încheiate pentru activităţi desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziţii. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau a activităţilor de supraveghere legate de acestea şi a altor activităţi similare se vor avea în vedere data de începere a

activităţii din contractele încheiate sau orice alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

(9) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Capitolul IV
Reguli de aplicare generală

Articolul 9

Moneda de plată şi de calcul al impozitelor şi taxelor

(1) Impozitele, taxele şi contribuţiile sociale obligatorii se plătesc în moneda naţională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declaraţie fiscală se exprimă în moneda naţională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda naţională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfăşoară o activitate într-un stat străin şi îşi ţine contabilitatea acestei activităţi în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activităţi independente şi impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda naţională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută expres în prezentul cod.

(4) În înţelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda naţională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru datele respective, exceptând cazurile prevăzute expres în prezentul cod.

Articolul 10

Venituri în natură

(1) În înţelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar şi/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabileşte pe baza cantităţii şi a preţului de piaţă pentru bunurile sau serviciile respective.

Articolul 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuţii sociale obligatorii, autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacţii/activităţi pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei/activităţii.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacţii sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacţii, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul şi conţinutul tranzacţiei ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum şi a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

(2) Tranzacţiile transfrontaliere sau o serie de tranzacţii transfrontaliere care sunt calificate ca fiind artificiale de organele fiscale competente nu vor face parte din domeniul de aplicare a convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

(3) Prin tranzacţii transfrontaliere artificiale se înţelege tranzacţiile transfrontaliere sau seriile de tranzacţii transfrontaliere care nu au un conţinut economic şi care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obişnuite, scopul esenţial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obţine avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate. Tranzacţiile transfrontaliere sau seriile de tranzacţii transfrontaliere sunt acele tranzacţii efectuate între două sau mai multe persoane dintre care cel puţin una se află în afara României.

(4) Tranzacţiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piaţă. În cadrul unei tranzacţii, al unui grup de tranzacţii între persoane afiliate, organele fiscale pot ajusta, în cazul în care principiul valorii de piaţă nu este respectat, sau pot estima, în cazul în care contribuabilul nu pune la dispoziţia organului fiscal competent datele necesare pentru a stabili dacă preţurile de transfer practicate în situaţia analizată respectă principiul valorii de piaţă, suma venitului sau a cheltuielii aferente rezultatului fiscal oricăreia dintre părţile afiliate pe baza nivelului tendinţei centrale a pieţei. Procedura de ajustare/estimare şi modalitatea de stabilire a nivelului tendinţei centrale a pieţei, precum şi situaţiile în care autoritatea fiscală poate considera că un contribuabil nu a furnizat datele necesare stabilirii respectării principiului pentru tranzacţiile analizate se stabilesc potrivit Codului de procedură fiscală. La stabilirea valorii de piaţă a tranzacţiilor desfăşurate între persoane afiliate se foloseşte metoda cea mai adecvată dintre următoarele:

a) metoda comparării preţurilor;

b) metoda cost plus;

c) metoda preţului de revânzare;
d) metoda marjei nete;
e) metoda împărţirii profitului;
f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele/modificările şi completările ulterioare.

În aplicarea prezentului alineat se utilizează prevederile din Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele/modificările şi completările ulterioare.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se aplică în scopul stabilirii impozitelor directe.

(6) Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, declaraţi inactivi conform Codului de procedură fiscală, care desfăşoară activităţi economice în perioada de inactivitate, sunt supuşi obligaţiilor privind plata impozitelor, taxelor şi contribuţiilor sociale obligatorii prevăzute de prezentul cod, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate. Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operaţiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VII, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;
b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării;
c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivaţi conform Codului de procedură fiscală, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă.

(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) şi lit. h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor efectuate, dar sunt supuse obligaţiei de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operaţiunilor taxabile desfăşurate în perioada respectivă. Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care persoana nu are un cod valabil de TVA, destinate operaţiunilor care urmează a fi efectuate după data înregistrării în scopuri de TVA care dau drept de deducere potrivit titlului VII, se ajustează în favoarea persoanei impozabile, prin înscrierea în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus de persoana impozabilă după înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul înregistrării;
b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul înregistrării;
c) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) înainte de data înregistrării şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(9) Beneficiarii care achiziţionează bunuri şi/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. b)-e) şi lit. h) şi au fost înscrişi în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată, nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor respective, cu excepţia achiziţiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014.

(10) În cazurile prevăzute la alin. (6)-(9), în situaţia în care apar evenimentele menţionate la art. 287, ajustarea bazei de impozitare a TVA şi, respectiv, ajustarea taxei deductibile de către beneficiar se realizează conform prevederilor din normele metodologice.

(11) În domeniul taxei pe valoarea adăugată şi al accizelor, autorităţile fiscale şi alte autorităţi naţionale trebuie să ţină cont de jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene.

(12) În cazul în care se constată că există un abuz de drept, tranzacţiile implicate în astfel de practici abuzive trebuie redefinite, astfel încât să se restabilească situaţia care ar fi prevalat în lipsa tranzacţiilor ce au constituit abuzul. Organele fiscale competente au dreptul de a anula TVA dedusă în legătură cu fiecare tranzacţie ori de câte ori se constată că dreptul de deducere a fost exercitat în mod abuziv. Pentru a invoca abuzul de drept, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două condiţii:

a) tranzacţiile în cauză, în pofida aplicării formale a condiţiilor prevăzute de dispoziţiile legale, au drept rezultat garantarea unor avantaje fiscale care ar contraveni scopului acelor dispoziţii legale;

b) trebuie dovedit, în mod obiectiv, faptul că scopul esenţial al operaţiunilor în cauză este de a se obţine un avantaj fiscal.

(13) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Articolul 12

Venituri obţinute din România de nerezidenţi

Sunt considerate ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, în special următoarele venituri:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activităţile dependente desfăşurate în România;

c) dividende de la un rezident;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevenţe de la un rezident;

g) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent;

h) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, inclusiv închirierea sau cedarea folosinţei bunurilor proprietăţii imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română;

i) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deţinute la o persoană juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români;

j) veniturile din pensii definite la art. 99;

k) veniturile din servicii prestate în România, exclusiv transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

m) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenţii ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

q) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

r) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România;

s) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române;

ş) venituri realizate din transferul masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie.

Titlul II
Impozitul pe profit

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 13

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepţiile prevăzute la alin. (2);

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România;

c) persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h);

e) persoanele juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene.

(2) Nu intră sub incidenţa prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

a) Trezoreria Statului;

b) instituţia publică, înfiinţată potrivit legii, cu excepţia activităţilor economice desfăşurate de aceasta;

c) Academia Română, precum şi fundaţiile înfiinţate de Academia Română în calitate de fondator unic, cu excepţia activităţilor economice desfăşurate de acestea;

d) Banca Naţională a României;

e) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

f) Fondul de compensare a investitorilor, înfiinţat potrivit legii;

g) Fondul de garantare a pensiilor private, înfiinţat potrivit legii;

g^1) Fondul de garantare a asiguraţilor, constituit potrivit legii;

Lit. g^1) a alin. (2) al art. 13 a fost introdusă de pct. 1 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu un nou punct.

h) persoana juridică română care plăteşte impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile titlului III;

i) fundaţia constituită ca urmare a unui legat;

j) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

Articolul 14

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, al persoanelor juridice străine având locul de exercitare a conducerii efective în România, precum şi al persoanelor juridice cu sediul social în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, asupra profitului impozabil obţinut din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent, respectiv asupra profitului impozabil la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile fiscale;

c) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri astfel cum sunt prevăzute la art. 12 lit. h), asupra profitului impozabil aferent acestora.

Articolul 15

Reguli speciale de impozitare

(1) În cazul următoarelor persoane juridice române, la calculul rezultatului fiscal sunt considerate venituri neimpozabile următoarele tipuri de venituri:

a) pentru cultele religioase, veniturile obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, veniturile obţinute din chirii, veniturile obţinute din cedarea/înstrăinarea activelor corporale, alte venituri obţinute din activităţi economice sau de natura celor prevăzute la alin. (2), veniturile din despăgubiri, în formă bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrări de construcţie, de reparaţie şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condiţiile legii, pentru acţiuni specifice şi alte activităţi nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată;

b) pentru unităţile de învăţământ preuniversitar şi instituţiile de învăţământ superior, particulare, acreditate, precum şi cele autorizate, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit reglementărilor legale din domeniul educaţiei naţionale;

Lit. b) a alin. (1) al art. 15 a fost modificată de pct. 1 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

c) pentru asociaţiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociaţiile de locatari recunoscute ca asociaţii de proprietari, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru îmbunătăţirea utilităţilor şi a eficienţei clădirii, pentru întreţinerea şi repararea proprietăţii comune, potrivit legii;

d) pentru Societatea Naţională de Cruce Roşie din România, veniturile obţinute şi utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii Societăţii Naţionale de Cruce Roşie din România nr. 139/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul organizaţiilor nonprofit, organizaţiilor sindicale, organizaţiilor patronale, la calculul rezultatului fiscal, următoarele tipuri de venituri sunt venituri neimpozabile:

a) cotizaţiile şi taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuţiile băneşti sau în natură ale membrilor şi simpatizanţilor;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislaţiei în vigoare;

d) veniturile obţinute din vize, taxe şi penalităţi sportive sau din participarea la competiţii şi demonstraţii sportive;

e) donaţiile, precum şi banii sau bunurile primite prin sponsorizare/mecenat;

f) veniturile din dividende, dobânzi, precum şi din diferenţele de curs valutar aferente disponibilităţilor şi veniturilor neimpozabile;

g) veniturile din dobânzi obţinute de casele de ajutor reciproc din acordarea de împrumuturi potrivit legii de organizare şi funcţionare;

h) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

i) resursele obţinute din fonduri publice sau din finanţări nerambursabile;

j) veniturile realizate din acţiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferinţe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

k) veniturile rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizaţiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

l) veniturile obţinute din reclamă şi publicitate, veniturile din închirieri de spaţii publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcţionare, din domeniul culturii, cercetării ştiinţifice, învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale; nu se includ în această categorie veniturile obţinute din prestări de servicii de intermediere în reclamă şi publicitate;

m) sumele primite ca urmare a nerespectării condiţiilor cu care s-a făcut donaţia/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizaţiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului şi obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

n) veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

o) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului IV;

p) sumele colectate de organizaţiile colective autorizate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităţilor de finanţare a gestionării deşeurilor.

(3) În cazul organizaţiilor nonprofit, organizaţiilor sindicale, organizaţiilor patronale, pentru calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile şi alte venituri realizate, până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale neimpozabile prevăzute la alin. (2). Aceste organizaţii datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil care corespunde veniturilor, altele decât cele considerate venituri neimpozabile, potrivit alin. (2) sau potrivit prezentului alineat, asupra căreia se aplică cota prevăzută la art. 17 sau 18, după caz.

(4) Formele asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetaţie forestieră, păşunilor şi fâneţelor, cu personalitate juridică, aplică pentru calculul rezultatului fiscal prevederile alin. (2) şi (3).

(5) Prevederile prezentului articol se aplică cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat.

Articolul 16

Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

(3) Când un contribuabil se înfiinţează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia în registrul comerţului, dacă are această obligaţie potrivit legii;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti sau alte autorităţi competente, dacă are această obligaţie, potrivit legii;

c) pentru sediul permanent, de la data la care persoana juridică străină începe să îşi desfăşoare, integral sau parţial, activitatea în România, potrivit art. 8, cu excepţia sediului care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerţului, pentru care perioada impozabilă începe la data înregistrării în registrul comerţului.

(4) Când un contribuabil încetează în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă se încheie:

a) în cazul fuziunilor sau divizărilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanelor juridice absorbite /divizate prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

1. la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente sau de alte autorităţi competente a noii persoane juridice ori a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor persoane juridice noi;
2. la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părţilor în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;
3. la data înmatriculării persoanei juridice înfiinţate potrivit legislaţiei europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

b) în cazul dizolvării urmate de lichidarea contribuabilului, la data încheierii operaţiunilor de lichidare, dar nu mai târziu de data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent;

c) în cazul încetării existenţei unui sediu permanent, potrivit art. 8, la data radierii înregistrării fiscale.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii care au optat, în conformitate cu legislaţia contabilă în vigoare, pentru un exerciţiu financiar diferit de anul calendaristic pot opta ca anul fiscal să corespundă exerciţiului financiar. Primul an fiscal modificat include şi perioada anterioară din anul calendaristic cuprinsă între 1 ianuarie şi ziua anterioară primei zi a anului fiscal modificat, acesta reprezentând un singur an fiscal. Contribuabilii comunică organelor fiscale competente opţiunea pentru anul fiscal modificat, în termen de 15 zile de la data începerii anului fiscal modificat sau de la data înregistrării acestora, după caz.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (5), în cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare se consideră un singur an fiscal.

(7) În cazul contribuabililor prevăzuţi la alin. (5), dreptul organului fiscal de a stabili impozitul pe profit se prescrie în termen de 5 ani începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se împlinesc 6 luni de la încheierea anului fiscal pentru care se datorează obligaţia fiscală.

Articolul 17

Cota de impozitare

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%.

Articolul 18

Regimul special pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor

Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligaţi la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.

Capitolul II
Calculul rezultatului fiscal

Articolul 19

Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile şi deducerile fiscale şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul şi elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum şi pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

(2) Rezultatul fiscal se calculează trimestrial/anual, cumulat de la începutul anului fiscal.

(3) Pentru determinarea rezultatului fiscal, erorile înregistrate în contabilitate se corectează astfel:

a) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama rezultatului reportat, prin ajustarea rezultatului fiscal al anului la care se referă acestea şi depunerea unei declaraţii rectificative în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală;

b) erorile care se corectează potrivit reglementărilor contabile pe seama contului de profit şi pierdere sunt luate în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal în anul în care se efectuează corectarea acestora.

(4) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieşirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul rezultatului fiscal.

(5) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea rezultatului fiscal, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenţii.

(6) Tranzacţiile între persoane afiliate se realizează conform principiului valorii de piaţă. La stabilirea rezultatului fiscal al persoanelor afiliate se au în vedere reglementările privind preţurile de transfer, prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(7) În scopul determinării rezultatului fiscal, contribuabilii sunt obligaţi să evidenţieze în registrul de evidenţă fiscală veniturile impozabile înregistrate într-un an fiscal, potrivit alin. (1), precum şi cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, în acelaşi an fiscal, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 25.

Articolul 20

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul rezultatului fiscal, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare, definite potrivit legii, se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul rezultatului fiscal, în proporţie de 50%, a cheltuielilor eligibile pentru aceste activităţi; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispoziţiilor art. 31;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităţilor de cercetare-dezvoltare.

(2) Stimulentele fiscale se acordă, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat, pentru activităţile de cercetare-dezvoltare desfăşurate în scopul obţinerii de rezultate ale cercetării, valorificabile de către contribuabil, activităţi efectuate atât pe teritoriul naţional, cât şi în statele membre ale Uniunii Europene sau în statele care aparţin Spaţiului Economic European.

(3) Activităţile de cercetare-dezvoltare eligibile pentru acordarea deducerii suplimentare la determinarea rezultatului fiscal trebuie să fie din categoriile activităţilor de cercetare aplicativă şi/sau de dezvoltare tehnologică, relevante pentru activitatea desfăşurată de către contribuabili.

(4) Stimulentele fiscale se acordă separat pentru activităţile de cercetare-dezvoltare din fiecare proiect desfăşurat.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului educaţiei şi cercetării ştiinţifice.

(6) Deducerile prevăzute de acest articol nu se recalculează în cazul nerealizării obiectivelor proiectului de cercetare-dezvoltare.

Articolul 21

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară pentru determinarea rezultatului fiscal vor avea în vedere şi următoarele reguli:

a) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflaţiei, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5), cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

2. în situaţia în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu sunt menţinute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflaţiei a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi /sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz;

3. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflaţiei a activelor, cu excepţia actualizării cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;
4. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflaţiei a pasivelor, cu excepţia actualizării cu rata inflaţiei a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, cu excepţia sumelor care provin din actualizarea cu rata inflaţiei, se aplică următorul tratament fiscal:
1. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă elemente similare veniturilor;
2. sumele care reprezintă elemente de natura veniturilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară reprezintă elemente similare veniturilor, cu excepţia celor prevăzute la art. 23 şi 24;
3. sumele care reprezintă elemente de natura cheltuielilor înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară sunt considerate elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25;
4. sumele care provin din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă elemente similare veniturilor;
5. sumele care provin din anularea unor venituri care au reprezentat venituri neimpozabile nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

c) în cazul în care în rezultatul reportat provenit din alte ajustări, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, se înregistrează sume care provin din retratarea unor provizioane, sumele care provin din anularea provizioanelor care au reprezentat cheltuieli nedeductibile nu reprezintă elemente similare veniturilor, iar sumele rezultate din constituirea provizioanelor conform reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară nu reprezintă elemente similare cheltuielilor.

Articolul 22

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice şi echipamente periferice, maşini şi aparate de casă, de control şi de facturare, precum şi în programe informatice, produse şi/sau achiziţionate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, şi puse în funcţiune, folosite în scopul desfăşurării activităţii economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele prevăzute în subgrupa 2.1, respectiv în clasa 2.2.9 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil brut cumulat de la începutul anului, obţinut până în trimestrul sau în anul punerii în funcţiune a activelor prevăzute la alin. (1). Scutirea de impozit pe profit aferentă investiţiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru contribuabilii care au obligaţia de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situaţia în care se efectuează investiţii în trimestrele anterioare, din profitul contabil brut cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. În cazul în care în trimestrul în care se pun în funcţiune activele prevăzute la alin. (1) se înregistrează pierdere contabilă, iar în trimestrul următor sau la sfârşitul anului se înregistrează profit contabil, impozitul pe profit aferent profitului investit nu se recalculează.

(4) În cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 52, pentru aplicarea facilităţii se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcţiune începând cu trimestrul în care aceştia au devenit plătitori de impozit pe profit.

(5) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz. Suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale, se repartizează la sfârşitul exerciţiului financiar, cu prioritate pentru constituirea rezervelor, până la concurenţa profitului contabil înregistrat la sfârşitul exerciţiului financiar. În cazul în care la sfârşitul exerciţiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează recalcularea impozitului pe profit aferent profitului investit, iar contribuabilul nu repartizează la rezerve suma profitului investit.

(6) Pentru activele prevăzute la alin. (1), care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru investiţiile puse în funcţiune parţial în anul respectiv, în baza unor situaţii parţiale de lucrări.

(7) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, potrivit normelor metodologice.

(8) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligaţia de a păstra în patrimoniu activele respective cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit

reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiţii, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit şi se percep creanţe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la data aplicării facilităţii, potrivit legii. În acest caz, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale rectificative. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi activele menţionate la alin. (1) care se înscriu în oricare dintre următoarele situaţii:

a) sunt transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte şi înlocuite, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(9) Prin excepţie de la prevederile art. 28 alin. (5) lit. b), contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) nu pot opta pentru metoda de amortizare accelerată pentru activele respective.

(10) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) aplică prevederile prezentului articol în mod corespunzător pentru anul fiscal modificat.

(11) Prevederile prezentului articol se aplică pentru profitul reinvestit în activele prevăzute la alin. (1) produse şi /sau achiziţionate şi puse în funcţiune până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Articolul 23

Venituri neimpozabile

La calculul rezultatului fiscal, următoarele venituri sunt neimpozabile:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

b) dividende primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terţ, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c), cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă persoana juridică română care primeşte dividendele deţine la persoana juridică străină din statul terţ, la data înregistrării acestora potrivit reglementărilor contabile aplicabile, pe o perioadă neîntreruptă de un an, minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende;

c) valoarea titlurilor de participare noi sau sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare. Acestea sunt impozabile la data cesionării, transmiterii cu titlu gratuit, retragerii capitalului social sau lichidării persoanei juridice la care se deţin titlurile de participare, cu excepţia celor aferente titlurilor de participare pentru care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la lit. i) şi j);

d) veniturile din anularea, recuperarea, inclusiv refacturarea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din restituirea ori anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile reprezentând anularea rezervei înregistrate ca urmare a participării în natură la capitalul altor persoane juridice sau ca urmare a majorării capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

e) veniturile din impozitul pe profit amânat determinat şi înregistrat de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară;

f) veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investiţiilor imobiliare/activelor biologice, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară. Aceste sume sunt impozabile concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor investiţii imobiliare/active biologice, după caz;

g) veniturile reprezentând creşteri de valoare rezultate din reevaluarea mijloacelor fixe, terenurilor, imobilizărilor necorporale, după caz, care compensează cheltuielile cu descreşterile anterioare aferente aceleiaşi imobilizări;

h) veniturile prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri ca fiind neimpozabile aprobate prin acte normative;

i) veniturile din evaluarea/reevaluarea/vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă la data evaluării/reevaluării/vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deţine pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;

j) veniturile din lichidarea unei alte persoane juridice române sau unei persoane juridice străine situate într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă la data începerii operaţiunii de lichidare, potrivit legii, contribuabilul deţine pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice supuse operaţiunii de lichidare;

k) sumele colectate, potrivit legii, pentru îndeplinirea responsabilităţilor de finanţare a gestionării deşeurilor;

l) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite, potrivit legii, titulari iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii legali ai acestora;

m) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curţii Europene a Drepturilor Omului;

n) veniturile înregistrate printr-un sediu permanent dintr-un stat străin, în condiţiile în care se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin respectiv, iar convenţia respectivă prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii;

o) sumele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturile acţionarilor/asociaţilor, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii.

Articolul 24

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) La calculul rezultatului fiscal sunt neimpozabile şi:

a) dividendele distribuite unei persoane juridice române, societate-mamă, de o filială a sa situată într-un stat membru, inclusiv cele distribuite sediului său permanent situat într-un alt stat membru decât cel al filialei, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

1. are una dintre următoarele forme de organizare: societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată;
2. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;
3. deţine minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;
4. la data înregistrării venitului din dividende deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 3, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an;

b) dividendele distribuite unor persoane juridice străine din state membre, societăţi-mamă, de filialele acestora situate în alte state membre, prin intermediul sediilor permanente din România, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;
2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;
4. deţine minimum 10% din capitalul social al filialei situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;
5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an.

(2) În situaţia în care, la data înregistrării venitului din dividende, condiţia legată de perioada minimă de deţinere de un an nu este îndeplinită, venitul este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiţia este îndeplinită, venitul respectiv este considerat neimpozabil, cu recalcularea impozitului din anul fiscal în care acesta a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună o declaraţie rectificativă privind impozitul pe profit, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(4) În situaţia în care dividendele distribuite persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru sunt deductibile la nivelul filialei din statul membru, prevederile alin. (1) nu se aplică.

(5) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoană juridică străină al cărei capital social include şi participaţia minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 3 şi lit. b) pct. 4, deţinută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru şi care întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu;
2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;
3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

c) stat terţ - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obţine un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste, având în vedere toate faptele şi circumstanţele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părţi. În înţelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispoziţiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislaţia internă sau în acorduri, referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

(7) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăţilor-mamă şi filialelor acestora din diferite state membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 345 din 29 decembrie 2011, cu amendamentele ulterioare.

Articolul 25

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum şi taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile datorate către camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile patronale şi organizaţiile sindicale.

(2) Cheltuielile cu salariile şi cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit titlului IV sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, cu excepţia celor reglementate la alin. (3) şi (4).

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra profitului contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit şi cheltuielile de protocol. În cadrul cheltuielilor de protocol se includ şi cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VII, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare mai mare de 100 lei;

b) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 5%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii. Intră sub incidenţa acestei limite următoarele:

1. ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru proteze, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament;
2. cheltuielile pentru funcţionarea corespunzătoare a unor unităţi aflate în administrarea contribuabililor, precum: creşe, grădiniţe, şcoli, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti şi altele asemenea;
3. cheltuielile reprezentând: cadouri în bani sau în natură, inclusiv tichete cadou oferite salariaţilor şi copiilor minori ai acestora, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, acordate de angajator pentru salariaţii proprii şi membrii lor de familie, precum şi contribuţia la fondurile de intervenţie ale asociaţiilor profesionale ale minerilor;
4. alte cheltuieli cu caracter social efectuate în baza contractului colectiv de muncă sau a unui regulament intern;

c) cheltuielile reprezentând tichetele de masă şi vouchere de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

d) scăzămintele, perisabilităţile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legii;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile reprezentând cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include şi consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuţiei energiei electrice;

g) cheltuielile cu provizioane/ajustări pentru depreciere şi rezerve, în limita prevăzută la art. 26;

h) cheltuielile cu dobânda şi diferenţele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 27;

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 28;

j) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

k) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente unui sediu aflat în locuinţa proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societăţii în baza contractelor încheiate între părţi, în acest scop;

l) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de

9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosinţa contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;
5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate reprezentând diferenţe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenţei nefavorabile dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente;

m) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcţii de conducere şi de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit lit. l) la un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuţii.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu impozitele nereţinute la sursă în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România, precum şi cheltuielile cu impozitul pe profit amânat înregistrat în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalităţile, datorate către autorităţile române /străine, potrivit prevederilor legale, cu excepţia celor aferente contractelor încheiate cu aceste autorităţi;

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VII. Aceste cheltuieli sunt deductibile pentru cazul în care stocurile/mijloacele fixe amortizabile se înscriu în oricare dintre următoarele situaţii/condiţii:

1. au fost distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme;
2. au fost încheiate contracte de asigurare;
3. au fost degradate calitativ şi se face dovada distrugerii;
4. au termen de valabilitate/expirare depăşit, potrivit legii;

d) cheltuielile făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, altele decât cele generate de plăţi pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţă pentru aceste bunuri sau servicii;

e) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile. În situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară identificării acestor cheltuieli, la determinarea rezultatului fiscal se iau în calcul cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, prin utilizarea unor chei corespunzătoare de repartizare a acestora sau proporţional cu ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil;

f) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte servicii, prestate de o persoană situată într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii. Aceste prevederi se aplică numai în situaţia în care cheltuielile sunt efectuate ca urmare a unor tranzacţii calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

g) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele şi riscurile asociate activităţii contribuabilului, cu excepţia celor care privesc bunurile reprezentând garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

h) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 26, precum şi cele înregistrate în alte cazuri decât următoarele:

1. punerea în aplicare a unui plan de reorganizare confirmat printr-o sentinţă judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2014;
2. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;
3. debitorul a decedat şi creanţa nu poate fi recuperată de la moştenitori;
4. debitorul este dizolvat, în cazul societăţii cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
5. debitorul înregistrează dificultăţi financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul;

6. au fost încheiate contracte de asigurare;

i) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad sumele aferente din impozitul pe profit datorat la nivelul valorii minime dintre următoarele:

1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,5% la cifra de afaceri; pentru situaţiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;
2. valoarea reprezentând 20% din impozitul pe profit datorat.

Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, potrivit prevederilor prezentei litere, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleaşi condiţii, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

j) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv conform prevederilor Codului de procedură fiscală, cu excepţia celor reprezentând achiziţii de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită şi/sau a achiziţiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014;

k) cheltuielile cu taxele, contribuţiile şi cotizaţiile către organizaţiile neguvernamentale sau asociaţiile profesionale care au legătură cu activitatea desfăşurată de contribuabili şi care depăşesc echivalentul în lei a 4. 000 euro anual, altele decât cele prevăzute de lege şi la alin. (1);

l) cheltuielile din reevaluarea imobilizărilor necorporale/mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

m) cheltuielile reprezentând modificarea valorii juste a investiţiilor imobiliare, în cazul în care, ca urmare a evaluării ulterioare utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

n) cheltuielile reprezentând deprecierea/amortizarea mijloacelor fixe, înregistrate de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, la momentul transferului din categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie;

o) cheltuielile din evaluarea activelor biologice în cazul în care, ca urmare a efectuării unei evaluări utilizând modelul bazat pe valoarea justă de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, se înregistrează o descreştere a valorii acestora;

p) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziţionate în baza unor contracte cu plată amânată;

q) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în acţiuni. Acestea reprezintă elemente similare cheltuielilor la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea sunt impozitate conform titlului IV;

r) cheltuielile cu beneficiile acordate salariaţilor în instrumente de capitaluri cu decontare în numerar la momentul acordării efective a beneficiilor, dacă acestea nu sunt impozitate conform titlului IV;

s) cheltuielile înregistrate în evidenţa contabilă, indiferent de natura lor, dovedite ulterior ca fiind legate de fapte de corupţie, potrivit legii;

ş) cheltuielile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare, dacă la data evaluării/reevaluării sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i).

(5) Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul rezultatului fiscal cheltuielile curente şi de capital pentru conservarea, protecţia, întreţinerea, repararea, funcţionarea, instruirea personalului specializat, consolidarea, precum şi alte cheltuieli aferente bazei materiale de reprezentare şi protocol pe care o are în administrare.

(6) Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A. deduce la calculul rezultatului fiscal:

a) cheltuielile aferente producerii şi emiterii permiselor de şedere temporară/permanentă pentru cetăţenii străini, în condiţiile reglementărilor legale;

b) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de identitate, a cărţii de identitate, a cărţii de alegător aferente şi a cărţii de identitate provizorii, în condiţiile prevăzute la art. 10 alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaţionalizarea sistemului informatic de emitere şi punere în circulaţie a documentelor electronice de identitate şi rezidenţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) cheltuielile aferente producerii şi eliberării cărţii electronice de rezidenţă şi a cărţii de rezidenţă în condiţiile prevăzute la art. 10 alin. (3) din Ordonanţa Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu evaluarea/reevaluarea activelor fixe corporale care aparţin domeniului public al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale, primite în administrare/concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate.

(8) Sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal cheltuielile efectuate de operatorii economici cu înscrierea în cărţile funciare sau cărţile de publicitate imobiliară, după caz, a dreptului de proprietate a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale asupra bunurilor publice primite în administrare /concesiune, după caz, cheltuieli efectuate la solicitarea conducătorului instituţiei titulare a dreptului de proprietate.

Articolul 26

Provizioane/ajustări pentru depreciere şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicate asupra profitului contabil, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz;

b) provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor. Provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor se deduc trimestrial/anual numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului/anului respectiv pentru care se acordă garanţie în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în convenţiile încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate;

c) ajustările pentru deprecierea creanţelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 30% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) şi i), dacă creanţele îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei;
2. nu sunt garantate de altă persoană;
3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

d) provizioanele specifice, constituite de instituţiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ţinut de Banca Naţională a României, de instituţiile de plată persoane juridice române care acordă credite legate de serviciile de plată, de instituţiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, care acordă credite legate de serviciile de plată, precum şi provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

e) ajustările pentru depreciere aferente activelor pentru care, potrivit reglementărilor prudenţiale ale Băncii Naţionale a României, se determină ajustări prudenţiale de valoare sau, după caz, valori ale pierderilor aşteptate, înregistrate de către instituţiile de credit persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparţin Spaţiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, şi filtrele prudenţiale potrivit reglementărilor emise de Banca Naţională a României. Sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale sunt elemente similare veniturilor;

f) ajustările pentru depreciere înregistrate de către sucursalele din România ale instituţiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene şi state aparţinând Spaţiului Economic European, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, aferente creditelor şi plasamentelor care intră în sfera de aplicare a reglementărilor prudenţiale ale Băncii Naţionale a României referitoare la ajustările prudenţiale de valoare aplicabile instituţiilor de credit persoane juridice române şi sucursalelor din România ale instituţiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparţin Spaţiului Economic European;

g) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare, cu excepţia rezervei de egalizare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

h) provizioanele tehnice constituite de persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori de fonduri de pensii administrate privat, potrivit prevederilor legale;

i) provizioanele de risc pentru operaţiunile pe pieţele financiare, constituite potrivit reglementărilor Autorităţii de Supraveghere Financiară;

j) ajustările pentru deprecierea creanţelor înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 100% din valoarea creanţelor, altele decât cele prevăzute la lit. d), e), f), h) şi i), dacă creanţele îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt deţinute la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situaţie, sau la o persoană fizică asupra căreia este deschisă procedura de insolvenţă pe bază de:
- plan de rambursare a datoriilor;
- lichidare de active;
- procedură simplificată;
2. nu sunt garantate de altă persoană;
3. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

k) provizioanele pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitelor de deşeuri, constituite de contribuabilii care desfăşoară activităţi de depozitare a deşeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părţi din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română;

m) rezervele reprezentând cota de cheltuieli necesare dezvoltării şi modernizării producţiei de ţiţei şi gaze naturale, rafinării, transportului şi distribuţiei petroliere, precum şi cele aferente programului geologic sau altor domenii de activitate, prevăzute prin acte normative, constituite potrivit legii. Acestea se includ în veniturile impozabile pe măsura amortizării acestor active sau a scăderii lor din evidenţă, respectiv pe măsura efectuării cheltuielilor finanţate din această sursă;

n) ajustările pentru deprecierea mijloacelor fixe amortizabile constituite pentru situaţiile în care:

1. sunt distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme;
2. au fost încheiate contracte de asigurare.

(2) Contribuabilii autorizaţi să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi să înregistreze în evidenţa contabilă şi să deducă provizioane pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalaţiilor, a dependinţelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului, inclusiv refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra rezultatului contabil din exploatare aferent segmentului de exploatare şi producţie de resurse naturale, cu excepţia rezultatului din exploatare corespunzător perimetrelor marine ce includ zone de adâncime cu apă mai mare de 100 m şi fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalaţiilor, a dependinţelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra părţii din rezultatul contabil din exploatare aferent segmentului de explorare şi producţie de resurse naturale ce corespunde acestor perimetre marine şi fără a include rezultatul altor segmente de activitate ale contribuabilului, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă Administraţia Română a Serviciilor de Trafic Aerian - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferenţa dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană şi costurile efective ale activităţii de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depăşesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă, inclusiv rezerva legală, se include în rezultatul fiscal, ca venituri impozabile sau elemente similare veniturilor, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării sub orice formă, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, sub orice formă, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea imobilizărilor necorporale, efectuată de către contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare

financiară, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor cu cedarea imobilizărilor necorporale, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor imobilizări necorporale, după caz.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), în cazul în care nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului a fost diminuat, partea din rezerva legală corespunzătoare diminuării, care a fost anterior dedusă, reprezintă elemente similare veniturilor. Prevederile prezentului alineat nu se aplică în situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, sau în situaţia în care rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează este folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor.

(9) Rezervele reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, aceste sume se impozitează ca elemente similare veniturilor în perioada fiscală în care sunt utilizate. În situaţia în care sunt menţinute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul la rezultatul fiscal al lichidării. Nu se supun impozitării rezervele de influenţe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România.

(10) În înţelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înţelege şi majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(11) Prevederile alin. (1) lit. c) şi j) se aplică pentru creanţele, altele decât cele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri vândute, lucrări executate şi servicii prestate, înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

Alin. (11) al art. 26 a fost introdus de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 1^1.

Articolul 27

Cheltuieli cu dobânzile şi diferenţe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu 3. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În înţelesul alin. (1), prin credit/împrumut se înţelege orice convenţie încheiată între părţi care generează în sarcina uneia dintre părţi obligaţia de a plăti dobânzi şi de a restitui capitalul împrumutat. Pentru determinarea gradului de îndatorare, în capitalul împrumutat se includ şi creditele/împrumuturile cu termen de rambursare peste un an pentru care, în convenţiile încheiate, nu s-a stabilit obligaţia de a plăti dobânzi.

(3) În înţelesul alin. (1), în capitalul împrumutat se includ şi creditele/împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situaţia în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor/împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an. În acest caz, impozitul pe profit se recalculează şi pentru perioada de rambursare anterioară prelungirii.

(4) În cazul în care cheltuielile din diferenţele de curs valutar depăşesc veniturile din diferenţele de curs valutar, pierderea netă va fi tratată ca o cheltuială cu dobânzile, deductibilă potrivit alin. (1). Cheltuielile/veniturile din diferenţele de curs valutar, care intră sub incidenţa prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(5) În condiţiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste 3 sau capitalul propriu are o valoare negativă, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar al contribuabililor care îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de fuziune sau divizare totală se transferă contribuabililor nou-înfiinţaţi, respectiv celor care preiau patrimoniul societăţii absorbite sau divizate, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Dreptul de reportare a cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar al contribuabililor care nu îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de desprindere a unei părţi din patrimoniul acestora, transferată

ca întreg, se împarte între aceşti contribuabili şi cei care preiau parţial patrimoniul societăţii cedente, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menţinute de persoana juridică cedentă.

(6) Dobânzile şi pierderile nete din diferenţe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bănci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obţinute de la instituţiile de credit române sau străine, instituţiile financiare nebancare, precum şi cele obţinute în baza obligaţiunilor admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(7) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la alin. (6), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de politică monetară a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 4%, pentru împrumuturile în valută. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Limita prevăzută la alin. (7) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (5).

(9) Prevederile alin. (1)-(5) nu se aplică instituţiilor de credit - persoane juridice române şi sucursalelor din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine, instituţiilor financiare nebancare, precum şi societăţilor de leasing operaţional.

(10) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

(11) Cheltuielile cu dobânzile care sunt incluse în costul de achiziţie sau în costul de producţie al unui activ cu ciclu lung de fabricaţie, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

Articolul 28

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziţionării, producerii, construirii mijloacelor fixe amortizabile, precum şi investiţiile efectuate la acestea se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) este deţinut şi utilizat în producţia, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală egală sau mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, asociere în participaţiune şi altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcţiune parţial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investiţiile efectuate pentru descopertă în vederea valorificării de substanţe minerale utile, precum şi pentru lucrările de deschidere şi pregătire a extracţiei în subteran şi la suprafaţă;

d) investiţiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătăţirii parametrilor tehnici iniţiali şi care conduc la obţinerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investiţiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparţinând domeniului public, precum şi în dezvoltări şi modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri;

g) activele biologice, înregistrate de către contribuabili potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile şi operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălţile şi iazurile care nu sunt rezultatul unei investiţii;

e) bunurile din domeniul public finanţate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu îşi pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuinţele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate pentru desfăşurarea activităţii economice;

h) imobilizările necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(5) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcţiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor şi instalaţiilor de lucru, precum şi pentru computere şi echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui altui mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(6) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabileşte prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(7) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienţii următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 6 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

(8) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăşi 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(9) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabrică, drepturi de explorare a resurselor naturale şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepţia cheltuielilor de constituire, a fondului comercial, a imobilizărilor necorporale cu durată de viaţă utilă nedeterminată, încadrate astfel potrivit reglementărilor contabile aplicabile, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară sau degresivă pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată. Cheltuielile aferente achiziţionării contractelor de clienţi, recunoscute ca imobilizări necorporale potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se amortizează pe durata acestor contracte.

(10) Cheltuielile ulterioare recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada din contract/durata de utilizare rămasă. În cazul în care cheltuielile ulterioare sunt recunoscute în valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale după expirarea duratei de utilizare, amortizarea fiscală se determină pe baza duratei normale de utilizare stabilite de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(11) În cazul în care cheltuielile de constituire sunt înregistrate ca imobilizări necorporale, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, acestea se recuperează prin intermediul cheltuielilor cu amortizarea pe o perioadă de maximum 5 ani.

(12) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune, prin aplicarea regimului de amortizare prevăzut la alin. (5);

b) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz; în cazul investiţiilor efectuate la mijloace fixe utilizate în asocieri fără personalitate juridică de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz, urmând să se aplice prevederile art. 34;

d) pentru investiţiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătăţirii parametrilor tehnici iniţiali şi care conduc la obţinerea de beneficii economice viitoare, amortizarea fiscală se calculează pe baza valorii rămase majorate cu investiţiile efectuate, a metodei de amortizare utilizată pentru mijlocul fix îmbunătăţit, pe durata normală de utilizare rămasă. În cazul în care investiţiile se efectuează la

mijloace fixe amortizabile pentru care durata normală de utilizare este expirată, amortizarea fiscală se determină pe baza metodei de amortizare corespunzătoare mijlocului fix îmbunătăţit, pe durata normală de utilizare stabilită de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent;

e) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

f) amortizarea clădirilor şi a construcţiilor minelor, salinelor cu extracţie în soluţie prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanţe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, se calculează pe unitate de produs, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă. Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează la un interval maxim de:

1. 5 ani la mine, cariere, extracţii petroliere, precum şi la cheltuielile de investiţii pentru descopertă;
2. 10 ani la saline;

g) în cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanţă cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe casate se deduce prin utilizarea metodei de amortizare fiscală utilizate înainte de casarea acestora, pe perioada rămasă. Aceste prevederi se aplică şi pentru valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul retratării mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol şi gaze şi alte substanţe minerale;

h) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcţie de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcţionare prevăzut în cărţile tehnice;

i) pentru locuinţele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeţei construite prevăzute de Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

j) numai pentru autoturismele folosite în condiţiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. m);

k) în cazul în care mijloacele fixe amortizabile sunt trecute în regim de conservare, în funcţie de politica contabilă adoptată, valoarea fiscală rămasă neamortizată la momentul trecerii în conservare se recuperează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare ieşirii din conservare a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală;

l) prin excepţie de la prevederile lit. a), mijloacele fixe amortizabile transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, prevăzute la art. 32 şi 33, se amortizează prin continuarea regimului de amortizare aplicat anterior momentului transferului, începând cu luna efectuării transferului, respectiv prin continuarea regimului de conservare potrivit lit. k), după caz;

m) pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set;

n) pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se poate determina pentru fiecare componentă în parte.

(13) Prin excepţie de la prevederile art. 7 pct. 44 şi 45, în situaţia în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, contribuabilul deduce subvenţia guvernamentală la calculul valorii contabile a mijloacelor fixe, valoarea rezultată este şi valoare fiscală.

(14) Prin excepţie de la prevederile art. 7 pct. 44 şi 45, pentru mijloacele de transport de persoane care au cel mult 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, din categoria M1, astfel cum sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu amortizarea sunt deductibile, pentru fiecare, în limita a 1.500 lei/lună. Pentru aceste mijloace de transport nu se aplică prevederile alin. (12) lit. h). Sunt exceptate situaţiile în care mijloacele de transport respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii, precum şi pentru test drive şi pentru demonstraţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închiriere către alte persoane, transmiterea dreptului de folosinţă, în cadrul contractelor de leasing operaţional sau pentru instruire de către şcolile de şoferi.

(15) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activităţi pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale, inclusiv cele reprezentând investiţiile prevăzute la alin. (3) lit. c) care, potrivit reglementărilor

contabile aplicabile, se înregistrează direct în contul de profit şi pierdere, se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. În cazul în care aceste cheltuieli se capitalizează potrivit reglementărilor contabile aplicabile, recuperarea se efectuează astfel:

a) pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporţional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor, în cazul în care resursele naturale sunt exploatate;

b) în rate egale pe o perioadă de 5 ani, în cazul în care nu se găsesc resurse naturale.

Intră sub incidenţa acestor prevederi şi sondele de explorare abandonate, potrivit regulilor din domeniul petrolier.

(16) Cheltuielile aferente achiziţionării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporţional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(17) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală, cu excepţia celor prevăzute la alin. (14).

(18) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale cu valoare fiscală rămasă neamortizată, cheltuielile reprezentând valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite reprezintă cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil. Valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale se recalculează în mod corespunzător, prin diminuarea acesteia cu valoarea fiscală rămasă neamortizată aferentă părţilor înlocuite şi majorarea cu valoarea fiscală aferentă părţilor noi înlocuite, şi se amortizează pe durata normală de utilizare rămasă.

(19) În cazul în care, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se înlocuiesc părţi componente ale mijloacelor fixe amortizabile/imobilizărilor necorporale, după expirarea duratei normale de utilizare, pentru determinarea amortizării fiscale se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică internă sau un expert tehnic independent.

(20) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înfiinţării şi funcţionării cabinetelor medicale pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcţiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(21) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

(22) Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil şi clienţi, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care îşi menţine dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(23) Ministerul Finanţelor Publice elaborează normele privind clasificaţia şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

(24) Pentru titularii de acorduri petroliere şi subcontractanţii acestora, care desfăşoară operaţiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 m, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale şi necorporale aferente operaţiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investiţiilor în curs, imobilizărilor corporale şi necorporale efectuate pentru operaţiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât şi în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârşitul fiecărui exerciţiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărui exerciţiu financiar.

(25) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică la calculul rezultatului fiscal, cu excepţia prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi ale art. 8 din aceeaşi lege.

(26) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, pentru activele imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, transferate în categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării şi reclasificate în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, valoarea fiscală rămasă neamortizată este valoarea fiscală dinaintea reclasificării ca active imobilizate deţinute în vederea vânzării. Durata de amortizare este durata normală de utilizare rămasă, determinată în baza duratei normale de utilizare iniţiale, din care se scade durata în care a fost clasificat în categoria activelor imobilizate deţinute în vederea vânzării. Amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care a fost reclasificat în categoria activelor imobilizate deţinute pentru activitatea proprie, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

Articolul 29

Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce, în cazul leasingului operaţional, locatorul are această calitate.

(2) Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operaţional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 28.

(3) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operaţional locatarul deduce chiria (rata de leasing), potrivit prevederilor prezentului titlu.

Articolul 30

Contracte de fiducie

(1) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care constituitorul are şi calitatea de beneficiar, se aplică următoarele reguli:

a) transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar nu este transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu;

b) fiduciarul va conduce o evidenţă contabilă separată pentru masa patrimonială fiduciară şi va transmite trimestrial către constituitor, pe bază de decont, veniturile şi cheltuielile rezultate din administrarea patrimoniului conform contractului;

c) valoarea fiscală a activelor cuprinse în masa patrimonială fiduciară, preluată de fiduciar, este egală cu valoarea fiscală pe care acestea au avut-o la constituitor;

d) amortizarea fiscală pentru orice activ amortizabil prevăzut în masa patrimonială fiduciară se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, care s-ar fi aplicat la persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc.

(2) În cazul contractelor de fiducie, încheiate conform dispoziţiilor Codului civil, în care calitatea de beneficiar o are fiduciarul sau o terţă persoană, cheltuielile înregistrate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la constituitor către fiduciar sunt considerate cheltuieli nedeductibile.

Articolul 31

Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de fuziune sau divizare totală se recuperează de către contribuabilii nouînfiinţaţi ori de către cei care preiau patrimoniul societăţii absorbite sau divizate, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de fuziune/divizare. Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu îşi încetează existenţa ca efect al unei operaţiuni de desprindere a unei părţi din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de aceşti contribuabili şi de cei care preiau parţial patrimoniul societăţii cedente, după caz, proporţional cu activele transferate persoanelor juridice beneficiare, potrivit proiectului de divizare, respectiv cu cele menţinute de persoana juridică cedentă.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent, respectiv veniturile şi cheltuielile atribuibile fiecărui sediu permanent cumulate la nivelul sediului permanent desemnat în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 7 ani.

(5) În cazul contribuabililor care se dizolvă cu lichidare, perioada cuprinsă între prima zi a anului următor celui în care a început operaţiunea de lichidare şi data închiderii procedurii de lichidare se consideră un an în ceea ce priveşte recuperarea pierderii fiscale, potrivit alin. (1).

Articolul 32

Regimul fiscal care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi achiziţiilor de titluri de participare între persoane juridice române

(1) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operaţiuni de fuziune, divizare totală, divizare parţială, transferurilor de active şi operaţiunilor de achiziţie de titluri de participare, efectuate între persoane juridice române potrivit legii, şi anume:

a) fuziune - operaţiunea prin care:

1. una sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanţii lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, dacă este cazul, al plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;
2. două sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăţi care se înfiinţează, în schimbul emiterii către participanţii lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăţi şi, dacă este cazul, a plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;
3. o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deţine toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

b) divizare totală - operaţiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, în schimbul emiterii către participanţii săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

c) divizare parţială - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăţi existente ori nouînfiinţate, lăsând cel puţin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanţii săi de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

d) transfer de active - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activităţii sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare;

e) achiziţie de titluri de participare - operaţiunea prin care o societate dobândeşte o participaţie în capitalul altei societăţi în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deţinând această majoritate, achiziţionează încă o participaţie, în schimbul emiterii către participanţii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societăţii iniţiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb.

(2) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) societate cedentă - persoana juridică ce transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una /mai multe ramuri de activitate;

b) societate beneficiară - persoana juridică ce primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una/mai multe ramuri de activitate ale societăţii cedente;

c) societate achiziţionată - persoana juridică în care altă persoană juridică dobândeşte o participaţie, potrivit alin. (1) lit. e);

d) societate achizitoare - persoana juridică ce dobândeşte o participaţie în capitalul unei alte persoane juridice, potrivit alin. (1) lit. e);

e) active şi pasive transferate - activele şi pasivele societăţii cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parţiale, sunt transferate societăţii beneficiare şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare a societăţii beneficiare;

f) valoare fiscală a unui activ/pasiv/titlu de participare - valoarea prevăzută la art. 7 pct. 44 şi 45, după caz;

g) ramură de activitate - totalitatea activelor şi pasivelor unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace.

(3) Transferul activelor şi pasivelor, efectuat în cadrul operaţiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1), este tratat, în înţelesul prezentului titlu, ca transfer neimpozabil, pentru diferenţa dintre preţul de piaţă al activelor /pasivelor transferate şi valoarea lor fiscală.

(4) Emiterea de către societatea beneficiară/achizitoare de titluri de participare în legătură cu fuziunea, divizarea totală, divizarea parţială sau achiziţia de titluri de participare, prevăzute la alin. (1), unui participant al societăţii cedente/achiziţionate, în schimbul unor titluri deţinute la o societate cedentă/achiziţionată, nu reprezintă transfer impozabil în înţelesul prezentului titlu, respectiv titlului IV, după caz.

(5) În situaţia în care o societate beneficiară deţine o participaţie la capitalul societăţii cedente, veniturile acesteia, provenite din anularea participaţiei sale, nu se impozitează dacă participaţia societăţii beneficiare la capitalul societăţii cedente este mai mare de 10%.

(6) În cazul operaţiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (1) se aplică următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, transferate societăţii beneficiare, este egală cu valoarea fiscală pe care activul/pasivul a avut-o la societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale şi divizării parţiale, valoarea fiscală a titlurilor de participare deţinute de un participant al societăţii cedente înainte de divizare se alocă titlurilor de participare emise de societatea beneficiară, proporţional cu raportul dintre valoarea de înregistrare sau preţul de piaţă a titlurilor de participare emise de societatea beneficiară şi valoarea de înregistrare sau preţul de piaţă a titlurilor de participare deţinute la societatea cedentă înainte de divizare;

c) în cazul fuziunii şi achiziţiei de titluri de participare, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de un participant al unei societăţi cedente/achiziţionate, de la o societate beneficiară/achizitoare, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare deţinute de către această persoană, înainte de efectuarea operaţiunii;

d) în cazul transferului de active, valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de societatea cedentă este egală cu valoarea fiscală pe care activele şi pasivele transferate au avut-o la această societate înainte de efectuarea operaţiunii;

e) societatea beneficiară calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu regulile prevăzute la art. 28, precum şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanţă cu dispoziţiile care ar fi fost aplicate societăţii cedente dacă fuziunea, divizarea totală, divizarea parţială sau transferul de active nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve, anterior deduse din baza impozabilă a societăţii cedente, care nu provin de la sediile permanente din străinătate ale acesteia, dacă sunt preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către societatea beneficiară, nu se consideră reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 26 alin. (5), la momentul transferului;

g) în situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, în anul curent sau din anii precedenţi, nerecuperată până la data la care operaţiunile respective produc efecte, aceasta se recuperează potrivit prevederilor art. 31.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau achiziţia de titluri de participare are drept consecinţă frauda şi evaziunea fiscală constatată în condiţiile legii.

Articolul 33

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţi din România şi societăţi din alte state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operaţiunilor de fuziune, divizare totală, divizare parţială, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni în care sunt implicate societăţi din două sau mai multe state membre, din care una este din România;

b) transferului sediului social al unei societăţi europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene nr. L 294 din 10 noiembrie 2001, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 207 din 18 august 2003.

(2) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. fuziune - operaţiunea prin care:

a) una sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanţii lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, dacă este cazul, al plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăţi, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăţi care se înfiinţează, în schimbul emiterii către participanţii lor a unor titluri de participare reprezentând capitalul noii societăţi şi, dacă este cazul, a plăţii în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deţine toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare totală - operaţiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăţi existente ori nou-înfiinţate, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parţială - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăţi existente ori nouînfiinţate, lăsând cel puţin o ramură de activitate în societatea cedentă, în schimbul emiterii către participanţii săi, pe bază de proporţionalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăţilor beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active şi pasive transferate - activele şi pasivele societăţii cedente care, în urma fuziunii, divizării totale sau divizării parţiale, sunt integrate unui sediu permanent al societăţii beneficiare, situat în statul membru al societăţii cedente, şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;
5. transfer de active - operaţiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activităţii sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare;
6. schimb de acţiuni - operaţiunea prin care o societate dobândeşte o participaţie în capitalul altei societăţi în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă sau, deţinând această majoritate, achiziţionează încă o participaţie, în schimbul emiterii către participanţii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societăţii iniţiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;
7. societate cedentă - societatea care îşi transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activităţii sale;
8. societate beneficiară - societatea care primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societăţii cedente;
9. societate achiziţionată - societatea în care altă societate deţine o participaţie, în urma unui schimb de titluri de participare;
10. societate achizitoare - societatea care achiziţionează o participaţie, din acţiunile unei societăţi, în urma unui schimb de titluri de participare;
11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcţioneze prin propriile mijloace;
12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru, este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenţiei încheiate cu un stat terţ privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul titlu, sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat de prezentul titlu;

13. transferul sediului social - operaţiunea prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, îşi transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(3) Operaţiunile de fuziune, divizare sub orice formă nu sunt transferuri impozabile pentru diferenţa dintre preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală.

(4) Dispoziţiile alin. (3) se aplică numai dacă societatea beneficiară calculează amortizarea şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanţă cu dispoziţiile care ar fi fost aplicate societăţii cedente dacă fuziunea, divizarea sub orice formă nu ar fi avut loc.

(5) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse la calculul rezultatului fiscal de către societatea cedentă şi nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-şi astfel drepturile şi obligaţiile societăţii cedente.

(6) Referitor la operaţiunile menţionate la alin. (1) lit. a), în situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii beneficiare situat în România.

(7) Atunci când o societate beneficiară deţine o participaţie la capitalul societăţii cedente, veniturile societăţii beneficiare provenite din anularea participaţiei sale nu se impozitează în cazul în care participaţia societăţii beneficiare la capitalul societăţii cedente este mai mare de 10%.

(8) În cazul schimbului de acţiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării totale sau al unui schimb de acţiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societăţii beneficiare ori achizitoare unui participant al societăţii cedente sau achiziţionate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăţi, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului IV, după caz;

b) atribuirea, în cazul divizării parţiale, a titlurilor de participare ale societăţii cedente, reprezentând capitalul societăţii beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului IV, după caz;

c) dispoziţiile lit. a) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare totală sau schimb de acţiuni;

d) dispoziţiile lit. b) se aplică numai dacă acţionarul nu atribuie titlurilor de participare primite şi celor deţinute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deţinute la societatea cedentă înainte de divizarea parţială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului IV, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societăţii.

(9) Dispoziţiile alin. (3)-(8) se aplică şi transferului de active.

(10) În cazul în care activele şi pasivele societăţii cedente din România transferate într-o operaţiune de fuziune, divizare totală, divizare parţială sau transfer de active includ şi activele şi pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(11) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăţi europene sau al unei societăţi cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferenţă între preţul de piaţă al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală, pentru acele active şi pasive ale societăţii europene ori societăţii cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene în România şi care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societăţile europene sau societăţile cooperative europene calculează amortizarea şi orice câştiguri sau pierderi aferente activelor şi pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca şi cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse la calculul rezultatului fiscal de către societăţile europene ori societăţile cooperative europene şi care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleaşi condiţii de deducere, de către sediul permanent din România al societăţii europene sau al societăţii cooperative europene;

d) referitor la operaţiunile menţionate la alin. (1) lit. b), în situaţia în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societăţii europene ori al societăţii cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăţilor europene sau al societăţilor cooperative europene nu trebuie să determine impozitarea venitului, profitului sau plusvalorii acţionarilor.

(12) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea sub orice formă, transferul de active sau schimbul de acţiuni:

a) are drept consecinţă frauda şi evaziunea fiscală constatată în condiţiile legii;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operaţiune, nu mai îndeplineşte condiţiile necesare reprezentării angajaţilor în organele de conducere ale societăţii, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operaţiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societăţile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispoziţiile comunitare care conţin norme echivalente privind reprezentarea angajaţilor în organele de conducere ale societăţii.

(13) Dispoziţiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, cesionării de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din state membre diferite şi transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 310 din 25 noiembrie 2009, cu amendamentele ulterioare.

Articolul 34

Asocieri cu sau fără personalitate juridică

(1) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, conform prevederilor contractului de asociere.

(2) Veniturile şi cheltuielile determinate de operaţiunile asocierii, transmise pe bază de decont fiecărui asociat, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se iau în calcul pentru determinarea profitului impozabil al fiecărui asociat. Documentele justificative aferente operaţiunilor asocierii sunt cele care au stat la baza înregistrării în evidenţa contabilă de către persoana desemnată de asociaţi, conform prevederilor contractului de asociere.

(3) Persoana juridică română, parteneră într-o asociere cu personalitate juridică, înregistrată într-un stat străin, la stabilirea rezultatului fiscal, potrivit prevederilor prezentului titlu, va lua în calcul şi veniturile/cheltuielile atribuite, respectiv repartizările de profit primite, după caz, conform prevederilor contractuale.

Articolul 35

Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, şi persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse în art. 24, art. 27 alin. (9), art. 32, 34, 38, precum şi art. 39 se aplică în aceleaşi condiţii şi situaţii persoanelor juridice cu sediul în România, înfiinţate potrivit legislaţiei europene, şi persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

Capitolul III
Aspecte fiscale internaţionale

Articolul 36

Rezultatul fiscal al unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligaţia de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Rezultatul fiscal se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se iau în calcul pentru determinarea rezultatului fiscal.

(3) Rezultatul fiscal al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea valorii de piaţă a unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate sediului permanent de către sediul său principal, documentele justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(4) În situaţia în care, înainte de sfârşitul unui an fiscal, nu se determină dacă activităţile unui nerezident în România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile şi cheltuielile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata legală de 6 luni sau termenul prevăzut în convenţia de evitare a dublei impuneri, după caz, sunt depăşite. Din impozitul pe profit datorat de sediul permanent, de la începutul activităţii, se scad, dacă au fost plătite în perioada anterioară înregistrării sediului permanent, potrivit titlului VI, sumele reprezentând impozite cu reţinere la sursă.

(5) În situaţia în care persoana juridică străină îşi desfăşoară activitatea în România printr-un singur sediu permanent, acesta este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Articolul 37

Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România

(1) Persoana juridică străină care desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente în România are obligaţia să stabilească unul dintre aceste sedii ca sediu permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care îi revin potrivit prezentului titlu. La nivelul sediului permanent desemnat se cumulează veniturile, respectiv cheltuielile sediilor permanente aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine.

(2) Rezultatul fiscal al persoanei juridice străine care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul mai multor sedii permanente se determină la nivelul sediului permanent desemnat să îndeplinească obligaţiile care îi revin potrivit prezentului titlu, în conformitate cu regulile stabilite în cap. II, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii veniturilor fiecărui sediu permanent se transmit spre a fi cumulate de sediul permanent desemnat pentru a îndeplini obligaţiile fiscale.

(3) Rezultatul fiscal la nivelul sediului permanent desemnat se determină pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de fiecare sediu permanent aparţinând aceleiaşi persoane juridice străine, cu respectarea prevederilor alin. (2), şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea valorii de piaţă a unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Pentru cheltuielile alocate de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(4) Sediul permanent desemnat în România calculează, declară şi plăteşte obligaţiile ce revin potrivit titlului II, pe baza veniturilor şi cheltuielilor înregistrate de toate sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine.

(5) În situaţia în care sediul fix care îndeplineşte obligaţiile fiscale potrivit titlului VII constituie şi sediu permanent în sensul art. 8, sediul fix este şi sediul permanent desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor care revin potrivit prezentului titlu.

Articolul 38

Veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română

(1) Persoanele juridice străine au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru rezultatul fiscal aferent următoarelor activităţi/operaţiuni:

a) transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, inclusiv din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii sau a oricăror drepturi legate de această proprietate imobiliară;

b) vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i), în următoarele cazuri:

1. nu se face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;
2. între România şi statul de rezidenţă al persoanei juridice străine care înstrăinează titlurile de participare nu este încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri;
3. dreptul de impozitare revine României, în condiţiile aplicării prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri;

c) exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(2) Persoana juridică străină care obţine veniturile menţionate la alin. (1) are obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit, potrivit art. 41 şi 42.

Articolul 39

Evitarea dublei impuneri

(1) Impozitul plătit unui stat străin se scade din impozitul pe profit, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin.

(2) Dacă o persoană juridică română obţine venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse unui impozit cu reţinere la sursă care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect, prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se scade din impozitul pe profit determinat potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Dacă o persoană juridică străină rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spaţiul Economic European îşi desfăşoară activitatea în România printr-un sediu permanent şi acel sediu permanent obţine venituri dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spaţiul Economic European, iar acele venituri sunt impozitate atât în România, cât şi în statul unde au fost obţinute veniturile, atunci impozitul plătit în statul de unde au fost obţinute veniturile, fie direct, fie indirect, prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul plătit de un sediu permanent din România pentru veniturile obţinute dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat din Spaţiul Economic European este dedus în România, dacă:

a) venitul a fost obţinut de sediul permanent din România al unei persoane juridice străine rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat din Spaţiul Economic European;

b) venitul a fost obţinut dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un alt stat din Spaţiul Economic European; şi

c) se prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit în acel stat membru al Uniunii Europene sau în acel stat din Spaţiul Economic European.

(5) Prevederile alin. (3) şi (4) nu se aplică sediilor permanente din România ale persoanelor juridice străine rezidente într-un stat din Spaţiul Economic European, altul decât un stat membru al Uniunii Europene, cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii.

(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obţinut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obţinut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin, dacă se prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, care atestă plata impozitului în străinătate.

(7) Când o persoană juridică română realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România.

Articolul 40

Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obţinute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Capitolul IV
Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

Articolul 41

Declararea şi plata impozitului pe profit

(1) Calculul, declararea şi plata impozitului pe profit, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(2) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), pot opta pentru calculul, declararea şi plata impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate, efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(3) Opţiunea pentru sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (2). Opţiunea este obligatorie pentru cel puţin 2 ani fiscali consecutivi. Ieşirea din sistemul anual de declarare şi plată a impozitului se efectuează la începutul anului fiscal pentru care se solicită aplicarea prevederilor alin. (1). Contribuabilii comunică organelor fiscale competente modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal respectiv. Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) comunică organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului anual /trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit, în termen de 30 de zile de la începutul anului fiscal modificat.

(4) Instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine - au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 42.

(5) Următorii contribuabili au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, astfel:

a) persoanele juridice române prevăzute la art. 15 au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepţia celor care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligaţia să depună declaraţia şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

b) contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură au obligaţia de a declara şi de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul, cu excepţia celor care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), care au obligaţia să depună declaraţia şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv până la data de 25 a celei de-a doua luni inclusiv de la închiderea anului fiscal modificat;

c) contribuabilii prevăzuţi la art. 13 alin. (1) lit. d) au obligaţia de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (4) şi (5), aplică sistemul de declarare şi plată prevăzut la alin. (1) în anul pentru care se datorează impozit pe profit, dacă în anul precedent se încadrează în una dintre următoarele situaţii:

a) au fost nou-înfiinţaţi, cu excepţia contribuabililor nou-înfiinţaţi ca efect al unor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii;

b) au înregistrat pierdere fiscală sau nu au datorat impozit pe profit anual, cu excepţia prevăzută la alin. (11);

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfăşoară activităţi la sediul social/sediile secundare, situaţii înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerţului sau în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii prevăzuţi la alin. (4) nou-înfiinţaţi, înfiinţaţi în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, determină plăţile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele preţurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului iniţial al anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata, cu excepţia plăţii anticipate aferente trimestrului IV care se declară şi se plăteşte până la data de 25 decembrie, respectiv până la data de 25 a ultimei luni din anul fiscal modificat. Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) actualizează plăţile anticipate trimestriale cu ultimul indice al preţurilor de consum comunicat pentru anul în care începe anul fiscal modificat. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate trimestriale, este impozitul pe profit anual, conform declaraţiei privind impozitul pe profit. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(9) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, plăţile anticipate trimestriale se efectuează în sumă de o pătrime din impozitul pe profit aferent anului precedent determinat potrivit alin. (8), fără a lua în calcul influenţa ce provine din aplicarea prevederilor art. 21.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în primul an al perioadei obligatorii prevăzute la alin. (3), înregistrează pierdere fiscală, respectiv nu au datorat impozit pe profit anual, pentru cel de-al doilea an al perioadei obligatorii efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata anticipată, pentru trimestrele I-III. Definitivarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(11) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la alin. (2) şi care, în anul precedent, au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează şi se efectuează plăţile anticipate nu mai beneficiază de facilităţile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declaraţiei privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(12) În cazul următoarelor operaţiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăţilor anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi cedente;

b) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societăţile cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10);

c) contribuabilii înfiinţaţi prin divizarea sub orice formă a unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situaţia în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nouînfiinţaţi determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10);

d) contribuabilii care primesc active şi pasive prin operaţiuni de divizare sub orice formă a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează

impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăţi beneficiare, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor menţinute de către persoana juridică care transferă activele.

(13) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, şi care, în cursul anului, devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operaţiunilor prevăzute la art. 33, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăţilor anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbţie, sediul permanent determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării totale, divizării parţiale şi transferului de active, sediile permanente determină plăţile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporţional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate, potrivit legii. Societăţile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operaţiuni, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plăţile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (12) lit. e).

(14) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, implicaţi în operaţiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (13), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operaţiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plăţile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operaţiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puţin o persoană juridică română şi cel puţin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operaţiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceştia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru acelaşi an de celelalte societăţi române cedente;

c) contribuabilii înfiinţaţi prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societăţile române cedente. În situaţia în care toate societăţile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înfiinţat determină plăţile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) şi (10).

(15) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5), pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial şi pentru care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic;

b) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, pentru anul fiscal modificat continuă efectuarea plăţilor anticipate la nivelul celor stabilite înainte de modificare; în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului calendaristic, prima lună, respectiv primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv, vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv. Aceste prevederi se aplică şi în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua, respectiv în a treia lună a trimestrului IV al anului calendaristic.

Nu intră sub incidenţa acestor prevederi contribuabilii care se dizolvă cu lichidare, pentru perioada cuprinsă între prima zi a anului fiscal următor celui în care a fost deschisă procedura lichidării şi data închiderii procedurii de lichidare.

(16) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit pentru perioada prevăzută la art. 16 alin. (6) şi să plătească impozitul pe profit aferent până la data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent.

(17) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(18) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

(19) Prin excepţie de la prevederile alin. (18), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi cele datorate de societăţile în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(20) Pentru aplicarea sistemului de declarare şi plată a impozitului pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, indicele preţurilor de consum necesar pentru actualizarea plăţilor anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanţelor publice, până la data de 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plăţile anticipate.

Articolul 42

Depunerea declaraţiei de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligaţia să depună o declaraţie anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la art. 41 alin. (5) lit. a) şi b), alin. (16) şi (17), care depun declaraţia anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) Contribuabilii care intră sub incidenţa prevederilor art. 16 alin. (5) au obligaţia să depună o declaraţie anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul pe profit aferent anului fiscal respectiv, până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat, cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la art. 41 alin. (5) lit. a) şi b), alin. (16) şi (17), care depun declaraţia anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

Capitolul V
Impozitul pe dividende

Articolul 43

Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligaţia să reţină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reţinut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 5% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române. Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plăteşte dividendul.

Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), în cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte, după caz, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale. Aceste prevederi nu se aplică pentru dividendele distribuite şi neplătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică română care primeşte dividendele îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (4).

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă persoana juridică română care primeşte dividendele deţine, la data plăţii dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de un an împlinit până la data plăţii acestora inclusiv.

(5) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii administrate privat, fondurilor de pensii facultative;

b) organelor administraţiei publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligaţiile ce decurg din calitatea de acţionar al statului/unităţii administrativ-teritoriale la acea persoană juridică română.

(6) Abrogat.

Alin. (6) al art. 43 a fost abrogat de pct. 3 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Capitolul VI
Dispoziţii tranzitorii

Articolul 44

Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 31. Pierderea fiscală netă este diferenţa dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire şi profitul impozabil total în aceeaşi perioadă.

Articolul 45

Reguli specifice

(1) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

(2) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenţie amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcţiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenţie, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligaţia să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii.

(3) Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013, de sediile permanente care aparţin aceleiaşi persoane juridice străine, care au aplicat prevederile art. 37, rămasă nerecuperată la data de 30 iunie 2013, se recuperează pe perioada rămasă din perioada iniţială de 7 ani, în ordinea înregistrării acesteia.

(4) În aplicarea prevederilor art. 22, pentru activele care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi şi care sunt puse în funcţiune în anul 2016, se ia în considerare valoarea acestora înregistrată începând cu 1 iulie 2014. Scutirea de impozit a profitului reinvestit se aplică şi în cazul activelor produse/achiziţionate în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015 inclusiv şi puse în funcţiune în anul 2016.

Articolul 46

Reguli pentru contribuabilii-instituţii de credit care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

Sumele înregistrate în rezultatul reportat din provizioane specifice, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară ca bază a contabilităţii, în soldul creditor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferenţele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naţionale a României nr. 3 /2009 privind clasificarea creditelor şi plasamentelor, precum şi constituirea, regularizarea şi utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ajustările pentru depreciere, evidenţiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaţionale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, sunt tratate ca rezerve, acestea urmând să fie impozitate potrivit art. 26 alin. (5), iar sumele înregistrate în soldul debitor al contului Rezultatul reportat din provizioane specifice, reprezentând diferenţele dintre valoarea provizioanelor specifice determinate la data de 31 decembrie 2011 potrivit Regulamentului Băncii Naţionale a României nr. 3/2009, cu modificările şi completările ulterioare, şi ajustările pentru depreciere, evidenţiate la data de 1 ianuarie 2012 potrivit Standardelor internaţionale de raportare financiară, aferente elementelor pentru care au fost constituite respectivele provizioane specifice, reprezintă elemente similare cheltuielilor, în mod eşalonat, în tranşe egale, pe o perioadă de 3 ani.

Anexa 1

LISTA SOCIETĂŢILOR

la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b)
pct. 1, alin. (5) lit. b) pct. 1,
respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru aplicarea prevederilor art. 24 şi art. 229, formele de organizare pentru persoanele juridice străine, societăţi-mamă sau filiale, sunt:

a) societăţi constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE) şi al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor, precum şi societăţi cooperative înfiinţate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE) şi al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societăţii cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei belgiene, denumite "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menţionate anterior, precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia belgiană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite „събирателно дружество", „командитно дружество", „дружество с ограничена отговорност", „акционерно дружество", „командитно дружество с акции", „неперсонифицирано дружество", „кооперации", „кооперативни съюзи", „държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei cehe, denumite "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

e) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei daneze, denumite "aktieselskab" şi "anpartsselskab". Alte societăţi comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăţilor comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăţilor comerciale "aktieselskaber";

f) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia germană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăţi constituite sau existente sub incidenţa legislaţiei irlandeze, instituţii înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub sistemul "Building Societies Act" şi "trustee savings banks" în înţelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei greceşti, denumite „ανώνυμη εταιρεία", „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia greacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum şi entităţi de drept public ce funcţionează în regim de drept privat. Alte entităţi înfiinţate în conformitate cu legislaţia spaniolă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei franceze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituţii şi întreprinderi publice cu caracter industrial şi comercial, precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia franceză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Franţa;

l) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;

m) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum şi entităţi private şi publice care desfăşoară, în mod exclusiv sau în principal, activităţi comerciale;

n) sub incidenţa legislaţiei cipriote: „εταιρείες" astfel cum sunt definite în legislaţia privind impozitul pe venit;

o) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei lituaniene;

q) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia luxemburgheză şi supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ş) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperaţie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia olandeză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Ţările de Jos;

t) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia austriacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia", "spolka komandytowo-akcyjna";

u) societăţi comerciale sau societăţi civile care îmbracă o formă comercială şi cooperative şi întreprinderi publice înfiinţate în conformitate cu legislaţia portugheză;

v) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

w) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovace, denumite "akciova spolocnost", "spolocnost s rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

x) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei finlandeze, denumite "osakeyhtio"/"aktiebolag", "osuuskunta"/"andelslag", "saastopankki"/"sparbank" şi "vakuutusyhtio"/"forsakringsbolag";

y) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsforeningar";

z) societăţi constituite în conformitate cu legislaţia din Regatul Unit.

Anexa 2

LISTA IMPOZITELOR
la care se face referire la art. 24 alin. (1) lit. b)
pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3,
respectiv art. 229 alin. (1) lit. c)

Pentru îndeplinirea condiţiei de la art. 24 alin. (1) lit. b) pct. 3, alin. (5) lit. b) pct. 3, respectiv art. 229 alin. (1) lit. c), persoanele juridice străine din state membre, societăţi-mamă şi filiale, trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
- корпоративен данък în Bulgaria;
- dan z prijmu pravnickych osob în Republica Cehă;
- selskabsskat în Danemarca;
- Korperschaftssteuer în Germania;
- tulumaks în Estonia;
- corporation tax în Irlanda;
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
- impuesto sobre sociedades în Spania;
- impot sur les societes în Franţa;
- porez na dobit în Croaţia;
- imposta sul reddito delle societa în Italia;
- φόρος εισοδήματος în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
- pelno mokestis în Lituania;
- impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
- tarsasagi ado, osztalekado în Ungaria;
- taxxa fuq l-income în Malta;
- vennootschapsbelasting în Ţările de Jos;
- Korperschaftssteuer în Austria;
- podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
- davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob în Slovacia;
- yhteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;

- statlig inkomstskatt în Suedia;
- corporation tax în Regatul Unit.

Anexa 3

LISTA SOCIETĂŢILOR
la care se face referire la art. 33 alin. (2)
pct. 12 lit. a)

a) societăţi constituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societăţii europene (SE) şi al Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societăţii europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor, precum şi societăţi cooperative înfiinţate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societăţii cooperative europene (SCE) şi al Directivei 2003/72/CE a Consiliului din 22 iulie 2003 de completare a statutului societăţii cooperative europene în legătură cu participarea lucrătorilor;

b) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei belgiene, denumite "societe anonyme"/"naamloze vennootschap", "societe en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "societe privee a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "societe cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "societe en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "societe en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderile publice care au adoptat una dintre formele juridice menţionate anterior, precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia belgiană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Belgia;

c) societăți aflate sub incidența legislației bulgare, denumite „събирателно дружество", „командитно дружество", „дружество с ограничена отговорност", „акционерно дружество", „командитно дружество с акции", „неперсонифицирано дружество", „кооперации", „кооперативни съюзи", „държавни предприятия", constituite în conformitate cu legislația bulgară și care desfășoară activități comerciale;

d) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei cehe, denumite "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

e) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei daneze, denumite "aktieselskab" şi "anpartsselskab". Alte societăţi comerciale care sunt supuse impozitului pe profit în temeiul Legii privind impozitarea societăţilor comerciale, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu normele generale în materie fiscală aplicabile societăţilor comerciale "aktieselskaber";

f) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei germane, denumite "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia germană şi care sunt supuse impozitului pe profit în Germania;

g) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei estoniene, denumite "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

h) societăţi constituite sau existente sub incidenţa legislaţiei irlandeze, instituţii înregistrate sub sistemul "Industrial and Provident Societies Act" sau "building societies" înregistrate sub sistemul "Building Societies Act" şi "trustee savings banks" în înţelesul "Trustee Savings Banks Act" din anul 1989;

i) societăți aflate sub incidența legislației grecești, denumite „ανώνυμη εταιρεία", „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)", precum și alte societăți constituite în conformitate cu legislația greacă și care sunt supuse impozitului pe profit în Grecia;

j) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei spaniole, denumite "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", precum şi entităţi de drept public ce funcţionează în regim de drept privat. Alte entităţi înfiinţate în conformitate cu legislaţia spaniolă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Spania ("Impuesto sobre Sociedades");

k) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei franceze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societes par actions simplifiees", "societes d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "societes civiles", care sunt supuse de drept impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", instituţii şi întreprinderi publice cu caracter industrial şi comercial, precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia franceză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Franţa;

l) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia;

m) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei italiene, denumite "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", precum şi entităţi private şi publice care desfăşoară, în mod exclusiv sau în principal, activităţi comerciale;

n) sub incidența legislației cipriote: „εταιρείες" astfel cum sunt definite în legislația privind impozitul pe venit;

o) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei letone, denumite "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

p) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei lituaniene;

q) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei luxemburgheze, denumite "societe anonyme", "societe en commandite par actions", "societe a responsabilite limitee", "societe cooperative", "societe cooperative organisee comme une societe anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia luxemburgheză şi supuse impozitului pe profit în Luxemburg;

r) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei ungare, denumite "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "szovetkezet";

s) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei malteze, denumite "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

ş) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei olandeze, denumite "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "open commanditaire vennootschap", "cooperaţie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", precum şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia olandeză şi care sunt supuse impozitului pe profit în Ţările de Jos;

t) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei austriece, denumite "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", precum şi alte societăţi comerciale constituite în conformitate cu legislaţia austriacă şi care sunt supuse impozitului pe profit în Austria;

ţ) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei poloneze, denumite "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

u) societăţi comerciale sau societăţi civile care îmbracă o formă comercială şi cooperative şi întreprinderi publice înfiinţate în conformitate cu legislaţia portugheză;

v) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei române, cunoscute drept: "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni" şi "societăţi cu răspundere limitată";

w) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovene, denumite "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei slovace, denumite "akciova spolocnost", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

y) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei finlandeze, denumite "osakeyhtio"/"aktiebolag", "osuuskunta"/" andelslag", "saastopankki"/"sparbank" şi "vakuutusyhtio"/"forsakringsbolag";

z) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei suedeze, denumite "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag", "forsakringsforeningar";

aa) societăţi constituite în conformitate cu legislaţia din Regatul Unit.

Anexa 4

LISTA IMPOZITELOR
la care se face referire la art. 33
alin. (2) pct. 12 lit. c)

Pentru îndeplinirea condiţiei de la art. 33 alin. (2) pct. 12 lit. c), societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting în Belgia;
- — корпоративен данък în Bulgaria;
- dan z prijmu pravnickych osob în Republica Cehă;
- selskabsskat în Danemarca;
- Korperschaftssteuer în Germania;
- tulumaks în Estonia;
- corporation tax în Irlanda;
- — φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα în Grecia;
- impuesto sobre sociedades în Spania;
- impot sur les societes în Franţa;
- porez na dobit în Croaţia;
- imposta sul reddito delle societa în Italia;
- — φόρος εισοδήματος în Cipru;

- uznemumu ienakuma nodoklis în Letonia;
- pelno mokestis în Lituania;
- impot sur le revenu des collectivites în Luxemburg;
- tarsasagi ado în Ungaria;
- taxxa fuq l-income în Malta;
- vennootschapsbelasting în Ţările de Jos;
- Korperschaftssteuer în Austria;
- podatek dochodowy od osob prawnych în Polonia;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas în Portugalia;
- impozit pe profit în România;
- davek od dobicka pravnih oseb în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob în Slovacia;
- yhteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund în Finlanda;
- statlig inkomstskatt în Suedia;
- corporation tax în Regatul Unit.

Titlul III
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Articolul 47

Definiţia microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) a realizat venituri, altele decât cele obţinute din desfăşurarea activităţilor, prevăzute la art. 48 alin. (6);

b) a realizat venituri, altele decât cele din consultanţă şi management, în proporţie de peste 80% din veniturile totale;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 100.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exerciţiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;

Lit. c) a art. 47 a fost modificată de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

d) capitalul social al acesteia este deţinut de persoane, altele decât statul şi unităţile administrativ-teritoriale;

e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerţului sau la instanţele judecătoreşti, potrivit legii.

Articolul 48

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Persoanele juridice române aplică impozitul reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor celui în care îndeplinesc condiţiile de microîntreprindere prevăzute la art. 47.

(3) O persoană juridică română care este nou-înfiinţată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiţia prevăzută la art. 47 lit. d) este îndeplinită la data înregistrării în registrul comerţului.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înfiinţată care, începând cu data înregistrării în registrul comerţului, intenţionează să desfăşoare activităţile prevăzute la alin. (6), nu intră sub incidenţa prezentului titlu.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), persoana juridică română nou-înfiinţată care, la data înregistrării în registrul comerţului, are subscris un capital social reprezentând cel puţin echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro poate opta să aplice prevederile titlului II. Opţiunea este definitivă, cu condiţia menţinerii valorii capitalului social de la data înregistrării, pentru întreaga perioadă de existenţă a persoanei juridice respective. În cazul în care această condiţie nu este respectată, persoana juridică aplică prevederile prezentului titlu, începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea reprezentând echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro de la data înregistrării, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 47. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei pentru suma de 25.000 euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Naţională a României, valabil la data înregistrării persoanei juridice.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activităţi în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniul jocurilor de noroc;
d) desfăşoară activităţi de explorare, dezvoltare, exploatare a zăcămintelor petroliere şi gazelor naturale.

Articolul 49

Aria de cuprindere a impozitului
Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra bazei impozabile determinate potrivit art. 53.

Articolul 50

Anul fiscal
(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.
(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Articolul 51

Cotele de impozitare
(1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:
a) 1% pentru microîntreprinderile care au peste 2 salariaţi, inclusiv;
b) 2% pentru microîntreprinderile care au un salariat;
c) 3%, pentru microîntreprinderile care nu au salariaţi.

Alin. (1) al art. 51 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru persoanele juridice române nouînfiinţate, care au cel puţin un salariat şi sunt constituite pe o durată mai mare de 48 de luni, iar acţionarii/asociaţii lor nu au deţinut titluri de participare la alte persoane juridice, cota de impozitare este 1% pentru primele 24 de luni de la data înregistrării persoanei juridice române, potrivit legii. Cota de impozitare se aplică până la sfârşitul trimestrului în care se încheie perioada de 24 de luni. Prevederile prezentului alineat se aplică dacă, în cadrul unei perioade de 48 de luni de la data înregistrării, microîntreprinderea nu se află în următoarele situaţii:
- lichidarea voluntară prin hotărârea adunării generale, potrivit legii;
- dizolvarea fără lichidare, potrivit legii;
- inactivitate temporară, potrivit legii;
- declararea pe propria răspundere a nedesfăşurării de activităţi la sediul social/sediile secundare, potrivit legii;
- majorarea capitalului social prin aporturi efectuate, potrivit legii, de noi acţionari/asociaţi;
- acţionarii/asociaţii săi vând/cesionează/schimbă titlurile de participare deţinute.

Condiţia privitoare la salariat se consideră îndeplinită dacă angajarea se efectuează în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării persoanei juridice respective.

(3) În cazul în care persoana juridică română nou-înfiinţată nu mai are niciun salariat în primele 24 de luni, aceasta aplică prevederile alin. (1) începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea. Pentru persoana juridică cu un singur salariat, al cărui raport de muncă încetează, condiţia prevăzută la alin. (2) se consideră îndeplinită dacă în cursul trimestrului respectiv este angajat un nou salariat.

(4) În sensul prezentului articol, prin salariat se înţelege persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Condiţia se consideră îndeplinită şi în cazul microîntreprinderilor care:
a) au persoane angajate cu contract individual de muncă cu timp parţial dacă fracţiunile de normă prevăzute în acestea, însumate, reprezintă echivalentul unei norme întregi;
b) au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remuneraţia acestora este cel puţin la nivelul salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată.

(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariaţi se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat, respectiv 2 salariaţi şi care aplică cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), al căror raport de muncă încetează, condiţia referitoare la numărul de salariaţi se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiaşi trimestru sunt angajaţi noi salariaţi.

Alin. (5) al art. 52 a fost introdus de pct. 6 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(6) Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat sau au unul sau 2 salariaţi, în situaţia în care numărul acestora se modifică, în scopul menţinerii/modificării cotelor de impozitare prevăzute la alin. (1), noii salariaţi trebuie angajaţi cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puţin 12 luni.

Alin. (6) al art. 52 a fost introdus de pct. 6 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 52

Reguli de ieşire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii în cursul anului

(1) Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanţă şi management în veniturile totale este de peste 20% inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depăşit oricare dintre aceste limite.

Alin. (1) al art. 52 a fost modificat de pct. 7 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(2) Limitele fiscale prevăzute la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulat de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exerciţiului financiar precedent.

(3) Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfăşoare activităţi de natura celor prevăzute la art. 48 alin. (6) datorează impozit pe profit începând cu trimestrul respectiv.

(4) Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1) şi (3) se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv.

Articolul 53

Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuţie;

c) veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;

d) veniturile din subvenţii;

e) veniturile din provizioane, ajustări pentru depreciere sau pentru pierdere de valoare, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii;

h) veniturile din diferenţe de curs valutar;

i) veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora;

j) valoarea reducerilor comerciale acordate ulterior facturării, înregistrate în contul "709", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

k) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite, potrivit legii, titulari iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii legali ai acestora;

l) despăgubirile primite în baza hotărârilor Curţii Europene a Drepturilor Omului;

m) veniturile obţinute dintr-un stat străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, dacă acestea au fost impozitate în statul străin.

(2) Pentru determinarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, la baza impozabilă determinată potrivit alin. (1) se adaugă următoarele:

a) valoarea reducerilor comerciale primite ulterior facturării, înregistrate în contul "609", potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) în trimestrul IV sau în ultimul trimestru al perioadei impozabile, în cazul contribuabililor care îşi încetează existenţa, diferenţa favorabilă dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente creanţelor şi datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente, înregistrate cumulat de la începutul anului;

c) rezervele, cu excepţia celor reprezentând facilităţi fiscale, reduse sau anulate, reprezentând rezerva legală, rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil şi nu au fost impozitate în perioada în care microîntreprinderile au fost şi plătitoare de impozit pe profit, indiferent

dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei rezervei, distribuirii acesteia către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui altui motiv;

d) rezervele reprezentând facilităţi fiscale, constituite în perioada în care microîntreprinderile au fost şi plătitoare de impozit pe profit, care sunt utilizate pentru majorarea capitalului social, pentru distribuire către participanţi sub orice formă, pentru acoperirea pierderilor sau pentru oricare alt motiv. În situaţia în care rezervele fiscale sunt menţinute până la lichidare, acestea nu sunt luate în calcul pentru determinarea bazei impozabile ca urmare a lichidării.

(3) În cazul în care o microîntreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

Articolul 54

Reguli de determinare a condiţiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Pentru încadrarea în condiţiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 lit. b) şi c) şi art. 52, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53.

Articolul 55

Termenele de declarare a menţiunilor

(1) Persoanele juridice care se înfiinţează în cursul unui an fiscal, precum şi microîntreprinderile care intră sub incidenţa prevederilor art. 52 comunică organelor fiscale competente aplicarea/ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(2) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale competente aplicarea sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului pentru care se plăteşte impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse la art. 47 lit. d) şi e) nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea comunică organelor fiscale competente ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 martie inclusiv a anului fiscal următor.

Articolul 56

Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

(1) Calculul şi plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligaţia de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Persoanele juridice care se dizolvă cu lichidare, potrivit legii, în cursul aceluiaşi an în care a început lichidarea au obligaţia să depună declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi să plătească impozitul aferent până la data depunerii situaţiilor financiare la organul fiscal competent.

(4) Persoanele juridice care, în cursul anului fiscal, se dizolvă fără lichidare au obligaţia să depună declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor şi să plătească impozitul până la închiderea perioadei impozabile.

(5) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

Articolul 57

Prevederi fiscale referitoare la amortizare şi impozitul pe dividende

(1) Microîntreprinderile sunt obligate să ţină evidenţa amortizării fiscale, potrivit art. 28 al titlului II.

(2) Pentru declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividendele plătite către o persoană juridică română, microîntreprinderile sunt obligate să aplice prevederile art. 43 al titlului II.

Titlul IV
Impozitul pe venit
Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 58

Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu şi sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obţin venituri prevăzute la art. 129.

Articolul 59

Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României;

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), veniturilor obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de la care acestea devin rezidenţi în România;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obţin veniturile prevăzute la art. 58 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice nerezidente care îndeplinesc condiţiile de rezidenţă prevăzute la art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu data de la care acestea devin rezidente în România.

(3) Fac excepţie de la prevederile alin. (2) persoanele fizice care dovedesc că sunt rezidenţi ai unor state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, cărora le sunt aplicabile prevederile convenţiilor.

(4) Persoana fizică nerezidentă care a îndeplinit pe perioada şederii în România condiţiile de rezidenţă potrivit art. 7 pct. 28 lit. b) sau c) va fi considerată rezidentă în România până la data la care persoana fizică părăseşte România. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, şi nu va mai face dovada schimbării rezidenţei fiscale într-un alt stat.

(5) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, până la data schimbării rezidenţei. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, şi va face dovada schimbării rezidenţei fiscale într-un alt stat.

(6) Rezidenţii statelor cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri trebuie să îşi dovedească rezidenţa fiscală printr-un certificat de rezidenţă emis de către autoritatea fiscală competentă din statul străin sau printr-un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat. Acest certificat/document este valabil pentru anul/anii pentru care este emis.

(7) Persoana fizică rezidentă română, cu domiciliul în România, care dovedeşte schimbarea rezidenţei într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri este obligată în continuare la plata impozitului pe veniturile obţinute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, pentru anul calendaristic în care are loc schimbarea rezidenţei, precum şi în următorii 3 ani calendaristici. Această persoană are obligaţia completării şi depunerii la autoritatea competentă din România a formularului prevăzut la art. 230 alin. (7), cu 30 de zile înaintea plecării din România pentru o perioadă sau mai multe perioade de şedere în străinătate care depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive.

Articolul 60

Scutiri

Sunt scutiţi de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili:

1. persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat, pentru veniturile realizate din:

a) activităţi independente, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere;

b) salarii şi asimilate salariilor, prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3);

c) pensii;

d) activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, altele decât cele prevăzute la art. 105, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică;

2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), ca urmare a desfăşurării activităţii de creare de programe pentru calculator. Încadrarea în activitatea de creare de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, familiei, protecţiei sociale şi persoanelor vârstnice, al ministrului pentru societatea informaţională, al ministrului educaţiei şi cercetării ştiinţifice şi al ministrului finanţelor publice.

Articolul 61

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

b) venituri din salarii şi asimilate salariilor, definite conform art. 76;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 83;

d) venituri din investiţii, definite conform art. 91;

e) venituri din pensii, definite conform art. 99;

f) venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform art. 103;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 108;

h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare, definite conform art. 111;

i) venituri din alte surse, definite conform art. 114 şi 117.

Articolul 62

Venituri neimpozabile

În înţelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice sau colectate public, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la organizaţii neguvernamentale, potrivit statutelor proprii, sau de la alte persoane;

b) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate, potrivit legii, persoanelor fizice, altele decât cele care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor;

c) indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

d) recompense acordate conform legii din fonduri publice;

e) veniturile realizate din valorificarea, prin centrele de colectare, a bunurilor mobile sub forma deşeurilor care fac obiectul programelor naţionale finanţate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

f) veniturile de orice fel, în bani sau în natură, primite la predarea deşeurilor din patrimoniul personal;

g) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia câştigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare;

h) despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

i) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

j) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

k) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul participant, potrivit legii, la misiuni şi operaţii în afara teritoriului statului român, pensiile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces, survenite în timpul sau din cauza serviciului, personalului încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadraţi în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat;

l) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat, conform legii;

m) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare şi/sau aurului financiar prevăzute la cap. V - Venituri din investiţii, precum şi altele decât cele definite la cap. IX - Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

n) drepturile în bani şi în natură primite de:

- militarii în termen, soldaţii şi gradaţii profesionişti care urmează modulul instruirii individuale, elevii, studenţii şi cursanţii instituţiilor de învăţământ din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională;
- personalul militar, militarii în termen, poliţiştii şi funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, rezerviştii, pe timpul concentrării sau mobilizării;

o) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecţionare în cadru instituţionalizat;

p) sumele sau bunurile, inclusiv titluri de valoare şi aur financiar, primite cu titlu de moştenire ori donaţie. Pentru proprietăţile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donaţiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 111 alin. (2) şi (3);

q) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internaţional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

r) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, precum şi veniturile în valută primite de personalul încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, trimis în misiune permanentă în străinătate, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

s) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internaţionale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiţia ca poziţia acestora de oficial să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ş) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activitatea de consultanţă desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaţionale şi organizaţii neguvernamentale;

t) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenţi de presă, cu condiţia reciprocităţii acordate cetăţenilor români pentru venituri din astfel de activităţi şi cu condiţia ca poziţia acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

ţ) sumele reprezentând diferenţa de dobândă subvenţionată pentru creditele primite în conformitate cu legislaţia în vigoare;

u) subvenţiile primite pentru achiziţionarea de bunuri, dacă subvenţiile sunt acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare;

v) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură, stabilite potrivit legii, primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii, orfanii şi văduvele de război, accidentaţii de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, persoanele care au efectuat stagiul militar în detaşamentele de muncă din cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961 şi soţiile celor decedaţi, urmaşii eroilor-martiri, răniţii şi luptătorii pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987, precum şi persoanele persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice;

w) premiile obţinute de sportivii medaliaţi la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice /paralimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanţă: clasarea pe locurile 1-6 la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice /paralimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice/paralimpice, în cazul jocurilor sportive. De asemenea, nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi de legislaţia în materie, în vederea pregătirii şi participării la competiţiile internaţionale oficiale ale loturilor reprezentative ale României. Au acelaşi regim fiscal primele acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, din sumele încasate de cluburi ca urmare a calificării şi participării la competiţii intercluburi oficiale europene sau mondiale;

x) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obţinute de elevi şi studenţi în cadrul competiţiilor interne şi internaţionale, inclusiv elevi şi studenţi nerezidenţi în cadrul competiţiilor desfăşurate în România;

y) prima de stat acordată pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

z) alte venituri care nu sunt impozabile, astfel cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Articolul 63

Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operaţiunea de fiducie

(1) Transferul de la constituitor la fiduciar al masei patrimoniale fiduciare nu generează venituri impozabile, în înţelesul prezentului titlu, la momentul transferului, pentru părţile implicate, respectiv constituitor şi fiduciar, în cazul în care părţile respective sunt contribuabili potrivit prezentului titlu.

(2) Remuneraţia fiduciarului contribuabil potrivit prezentului titlu, notar public sau avocat, primită pentru administrarea masei patrimoniale, constituie, în înţelesul prezentului titlu, venit din activitatea adiacentă şi se supune impunerii cumulat cu veniturile din activitatea desfăşurată de notar sau avocat, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia fiduciarului, se stabileşte în funcţie de natura venitului respectiv şi se supune impunerii potrivit

regulilor proprii fiecărei categorii de venituri. La determinarea venitului impozabil nu se deduc pierderile fiscale ale constituitorului, acestea reprezentând pierderi definitive. În cazul în care constituitorul este contribuabil potrivit prezentului titlu, obligaţiile fiscale ale acestuia în legătură cu masa patrimonială administrată vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Venitul realizat în bani şi în natură de beneficiarul persoană fizică la transferul masei patrimoniale de la fiduciar se supune impunerii potrivit prevederilor cap. X - Venituri din alte surse. Fac excepţie veniturile realizate de beneficiar din transferul masei patrimoniale, în situaţia în care acesta este constituitorul, caz în care veniturile respective sunt neimpozabile. Obligaţia evaluării veniturilor realizate, la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora, revine fiduciarului. Pierderile fiscale înregistrate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar reprezintă pierderi definitive şi nu se deduc la determinarea venitului impozabil pentru beneficiar ulterior transferului masei patrimoniale de la fiduciar la beneficiarul persoană fizică.

Articolul 64

Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 16% şi se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activităţi independente;

b) salarii şi asimilate salariilor;

c) cedarea folosinţei bunurilor;

d) investiţii;

e) pensii;

f) activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură;

g) premii;

h) alte surse.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul IV.

Articolul 65

Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Articolul 66

Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la 10 lei, în sensul că fracţiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

Capitolul II
Venituri din activităţi independente

Articolul 67

Definirea veniturilor din activităţi independente

(1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile din activităţi de producţie, comerţ, prestări de servicii, veniturile din profesii liberale şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi /sau într-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

(2) Constituie venituri din profesii liberale veniturile obţinute din prestarea de servicii cu caracter profesional, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea şi exercitarea profesiei respective.

(3) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor, brevete de invenţie, desene şi modele, mărci şi indicaţii geografice, topografii pentru produse semiconductoare şi altele asemenea.

Articolul 68

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net anual din activităţi independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepţia situaţiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 69 şi 70.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări şi mecenat, conform legii, sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii independente, pentru a putea fi deduse, în funcţie de natura acestora, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor independente, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să reprezinte cheltuieli cu salariile şi cele asimilate salariilor astfel cum sunt definite potrivit cap. III - Venituri din salarii şi asimilate salariilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul capitol;

d) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

e) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiţii în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (20);

f) să reprezinte cheltuieli cu prime de asigurare efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;
3. bunurile utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;
4. asigurarea de risc profesional;

g) să fie efectuate pentru salariaţi pe perioada delegării/detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizaţiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare;

h) să fie efectuate pe perioada deplasării contribuabilului care îşi desfăşoară activitatea individual şi/sau într-o formă de asociere, în ţară şi în străinătate, în scopul desfăşurării activităţii, reprezentând cheltuieli de cazare şi transport, altele decât cele prevăzute la alin. (7) lit. k);

i) să reprezinte contribuţii profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;

j) să fie efectuate în scopul desfăşurării activităţii şi reglementate prin acte normative în vigoare;

k) în cazul activelor neamortizabile prevăzute la art. 28 alin. (4), cheltuielile sunt deductibile la momentul înstrăinării şi reprezintă preţul de cumpărare sau valoarea stabilită prin expertiză tehnică la data dobândirii, după caz.

Lit. k) a alin. (4) al art. 68 a fost modificată de pct. 8 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 5% asupra valorii anuale a cheltuielilor efectuate cu salariile personalului, pentru destinaţiile prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din titlul II, după caz;

d) scăzămintele, perisabilităţile, pierderile rezultate din manipulare/depozitare, potrivit legislaţiei în materie, inclusiv cheltuielile cu bunuri cu termen depăşit de valabilitate potrivit legii;

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) cheltuielile reprezentând voucherele de vacanţă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la schemele de pensii facultative, calificate

astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfăşoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

h) primele de asigurare voluntară de sănătate, conform Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, plătite în scopul personal al contribuabilului, indiferent dacă activitatea se desfăşoară individual sau într-o formă de asociere, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii, aferente autoturismelor folosite de contribuabil sau membru asociat sunt deductibile limitat potrivit alin. (7) lit. k) la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane;

k) cheltuielile reprezentând contribuţii obligatorii datorate pentru salariaţi, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

l) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii, potrivit legii, datorate de către contribuabil în limitele stabilite potrivit prevederilor titlului V - Contribuţii sociale obligatorii, indiferent dacă activitatea se desfăşoară individual şi/sau într-o formă de asociere. Deducerea cheltuielilor respective se efectuează de organul fiscal competent la recalcularea venitului net anual/pierderii nete anuale, potrivit prevederilor art. 75;

m) cheltuieli pentru asigurarea securităţii şi sănătăţii în muncă, potrivit legii;

n) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituţiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României, pentru împrumuturile în lei, în vigoare la data restituirii împrumutului şi, respectiv, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută, prevăzută la art. 27 alin. (7) lit. b);

o) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

p) cotizaţii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 4.000 euro anual;

q) cheltuielile reprezentând contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. f), alin. (5) lit. h) şi cele efectuate pentru persoanele care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor, definite potrivit prevederilor cap. III - Venitul din salarii şi asimilate salariilor;

Lit. d) a alin. (7) al art. 68 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

e) donaţii de orice fel;

f) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare şi penalităţile, datorate autorităţilor române/străine, potrivit prevederilor legale, cu excepţia celor plătite, conform clauzelor din contractele comerciale încheiate cu aceste autorităţi;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

i) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţă de asigurare;

j) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

k) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii şi a căror masă totală maximă autorizată nu depăşeşte 3.500 kg şi nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietate sau în folosinţă. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situaţiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către şcolile de şoferi;
5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.
Cheltuielile care intră sub incidenţa acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.
În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosinţă, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor, se vor aplica regulile generale de deducere.
Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabileşte prin normele metodologice date în aplicarea art. 68;

l) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare.

(8) Contribuabilii pentru care determinarea venitului anual se efectuează în sistem real au obligaţia să completeze Registrul de evidenţă fiscală, în vederea stabilirii venitului net anual.

(9) Modelul şi conţinutul Registrului de evidenţă fiscală se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 69

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale şi din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 67, venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activităţii.

(2) Ministerul Finanţelor Publice elaborează nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, care se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice, în conformitate cu activităţile din Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin hotărâre a Guvernului. Direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti au următoarele obligaţii:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfăşurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(4) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulţirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe ţară garantat în plată reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor. Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(5) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă, care generează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale şi din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 67, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.

(6) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activităţi care generează venituri din activităţi independente, altele decât venituri din profesii liberale şi din drepturi de proprietate intelectuală, definite la art. 67, venitul net din aceste activităţi se stabileşte prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activităţi.

(7) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate inclusă în nomenclatorul prevăzut la alin. (2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligaţia să completeze numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidenţă fiscală şi nu au obligaţii privind evidenţa contabilă.

(9) Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit şi care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligaţia determinării venitului net anual în sistem real. Această categorie de contribuabili are obligaţia să completeze corespunzător şi să depună declaraţia privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie inclusiv. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 100.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României, la sfârşitul anului fiscal.

Articolul 70

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, se stabileşte prin scăderea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(2) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suită şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii pot completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidenţă fiscală sau îşi îndeplinesc obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Contribuabilii care îşi îndeplinesc obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit au obligaţia să arhiveze şi să păstreze documentele justificative cel puţin în limita termenului prevăzut de lege şi nu au obligaţii privind conducerea evidenţei contabile.

Articolul 71

Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitate

(1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 68.

(2) Opţiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

(3) Opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit cu informaţii privind determinarea venitului net anual în sistem real şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Articolul 72

Reţinerea la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă au şi obligaţiile de a calcula, de a reţine şi de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reţinere la sursă, reprezentând plăţi anticipate, din veniturile plătite.

(2) Impozitul care trebuie reţinut se stabileşte prin aplicarea cotei de impunere de 10% la venitul brut.

(3) Impozitul care trebuie reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul.

(4) Plătitorii de venituri prevăzuţi la alin. (1) nu au obligaţia calculării, reţinerii la sursă şi plăţii impozitului reprezentând plată anticipată din veniturile plătite dacă efectuează plăţi către asocierile fără personalitate juridică, precum şi către entităţi cu personalitate juridică, care organizează şi conduc contabilitate proprie, potrivit legii, pentru care plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

Articolul 73

Opţiunea pentru stabilirea impozitului final pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală

(1) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală în condiţiile menţionate la art. 72 pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final. Opţiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract şi este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activităţii desfăşurate pe baza acestuia.

(2) Impozitul pe venit se calculează prin reţinere la sursă la momentul plăţii veniturilor de către plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entităţi care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut din care se deduce cota forfetară de cheltuieli, după caz, şi contribuţiile sociale obligatorii reţinute la sursă potrivit prevederilor titlului V - Contribuţii sociale obligatorii.

(3) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final.

(4) Impozitul astfel reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(5) Contribuabilii nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 74

Plăţi anticipate ale impozitului pe veniturile din activităţi independente

Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente au obligaţia să efectueze plăţi anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, potrivit art. 121, cu excepţia veniturilor prevăzute la art. 72, pentru

care plata anticipată se efectuează prin reţinere la sursă sau pentru care impozitul este final, potrivit prevederilor art. 73.

Articolul 75

Recalcularea şi impozitarea venitului net din activităţi independente

(1) Organul fiscal competent are obligaţia recalculării venitului net anual/pierderii nete anuale, determinat /determinată în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, stabilit/stabilită potrivit Declaraţiei privind venitul realizat, prin deducerea din venitul net anual a contribuţiilor sociale obligatorii datorate, potrivit prevederilor titlului V - Contribuţii sociale obligatorii.

(2) Venitul net anual/Venitul net anual recalculat din activităţi independente se impozitează potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

Capitolul III
Venituri din salarii şi asimilate salariilor

Articolul 76

Definirea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obţinute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detaşare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obţin venituri din salarii şi asimilate salariilor.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) solda lunară acordată potrivit legii;

d) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) sume reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

f) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari, cu modificările şi completările ulterioare;

h) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor constituite prin subscripţie publică;

i) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

j) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului nerezident de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza

contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii nerezidente de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

o) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

p) sume reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/ hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

q) indemnizaţiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

r) remuneraţia brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

s) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

(3) Avantajele, în bani sau în natură, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menţionată la alin. (1) şi (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terţă persoană, în scop personal, cu excepţia deplasării pe distanţă dus-întors de la domiciliu sau reşedinţă la locul de muncă/locul desfăşurării activităţii;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preţ mai mic decât preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru angajaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii şi asimilate salariilor, la momentul plăţii primei respective, altele decât cele obligatorii şi cele care se încadrează în condiţiile prevăzute la alin. (4) lit. t);

Lit. g) a alin. (3) al art. 76 a fost modificată de pct. 10 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

h) tichete cadou acordate potrivit legii, cu excepţia destinaţiilor şi limitelor prevăzute la alin. (4) lit. a), tichete de masă, vouchere de vacanţă şi tichete de creşă, acordate potrivit legii.

(4) Următoarele venituri nu sunt impozabile, în înţelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani şi/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaţilor, cât şi cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori salariaţilor, cât şi cele oferite în beneficiul copiilor minori ai acestora, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile, inclusiv tichetele cadou, oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

c) hrană acordată de angajatori angajaţilor, în cazul în care potrivit legislaţiei în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unităţii;

d) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii ori căminului militar de garnizoană şi de unitate, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensaţia lunară pentru chirie pentru personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

e) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia persoanelor cu rol de reprezentare a intereselor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

f) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea şi securitatea în muncă, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

g) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au reşedinţa şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării /detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. k), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenţi, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. l), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. m), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. n), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării sau detaşării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

m) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

n) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate personalului din instituţiile publice, potrivit legii;

o) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv, inclusiv din activităţi dependente desfăşurate la bordul navelor în apele internaţionale. Fac excepţie veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situaţia în care România are drept de impunere;

p) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajaţilor, administratorilor stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat şi directorilor care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfăşurată de persoanele respective pentru angajator/plătitor;

q) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

r) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

s) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite;

ş) contribuţiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

t) primele de asigurare voluntară de sănătate conform Legii nr. 95/2006, republicată, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

ţ) avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) şi art. 68 alin. (7) lit. k).

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, impozabile, primite pe perioada delegării în altă localitate, în România şi în străinătate, se consideră venituri aferente lunii în care se aprobă decontul. Impozitul se calculează şi se reţine prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 şi 82, după caz.

(7) Pentru indemnizaţii şi orice alte sume de aceeaşi natură, impozabile, primite pe perioada detaşării /deplasării, potrivit prevederilor alin. (2) lit. k)-n), impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, iar plata impozitului la bugetul de stat se efectuează lunar sau trimestrial, potrivit prevederilor art. 80 şi 82, după caz.

Articolul 77

Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.500 lei inclusiv, astfel:

(i) pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere - 300 lei;
(ii) pentru contribuabilii care au o persoană în întreţinere - 400 lei;
(iii) pentru contribuabilii care au două persoane în întreţinere - 500 lei;
(iv) pentru contribuabilii care au trei persoane în întreţinere - 600 lei;
(v) pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreţinere - 800 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.501 lei şi 3.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive faţă de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreţinere poate fi soţia/soţul, copiii sau alţi membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 300 lei lunar, cu excepţia veniturilor prevăzute la art. 62 lit. o), w) şi x) şi/sau a pensiilor de urmaş cuvenite conform legii, precum şi a prestaţiilor sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) În cazul în care o persoană este întreţinută de mai mulţi contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înţelegerii între părţi. Pentru copiii minori ai contribuabililor, suma reprezentând deducerea personală se atribuie fiecărui contribuabil în întreţinerea căruia /cărora se află aceştia.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniţi, ai contribuabilului, sunt consideraţi întreţinuţi.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreţinute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţă de peste 10.000 m² în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 m² în zonele montane.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Articolul 78

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reţine la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcţia de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinată ca diferenţă între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, şi următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

(ii) cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

(iii) contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajaţi, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate conform Legii nr. 95/2006, republicată, suportate de angajaţi, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorate potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Lit. b) a alin. (2) al art. 78 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferenţelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcţiei de bază la data plăţii, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(4) În cazul veniturilor reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum şi actualizarea lor cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, impozitul se calculează şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii pentru veniturile realizate în afara funcţiei de bază, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(5) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

Articolul 79

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(1) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la art. 78 alin. (5), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii. Persoanele fizice care obţin venituri asimilate salariilor beneficiază de aceleaşi prevederi.

(2) Obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 80

Termenul de plată a impozitului

(1) Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l plăti la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat şi reţinut la data efectuării plăţii acestor venituri, se plăteşte, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor:

a) asociaţii, fundaţii sau alte entităţi fără scop patrimonial, persoane juridice;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro şi au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate şi întreprinderile individuale, precum şi persoanele fizice care exercită profesii liberale şi asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, persoanele fizice care deţin capacitatea de a încheia contracte individuale de muncă în calitate de angajator, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

Lit. d) a alin. (2) al art. 80 a fost modificată de pct. 3 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct 11^1.

(3) Numărul mediu de salariaţi şi veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 147 alin. (6) şi (7).

(4) În cazul instituţiilor publice, plătitori de salarii şi de venituri asimilate, sunt aplicabile prevederile alin. (1).

Articolul 81

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitului au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 132 alin. (3).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puţin informaţii privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat şi reţinut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

Articolul 82

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale şi asimilate salariilor

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub formă de salarii şi asimilate salariilor din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 78.

(3) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) care îşi prelungeşte perioada de şedere în România, peste perioada menţionată în convenţia de evitare a dublei impuneri, este obligat să declare şi să plătească impozit pentru întreaga perioadă de desfăşurare a activităţii în România, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare împlinirii termenului prevăzut de respectiva convenţie.

(4) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanţele organismelor internaţionale ori reprezentanţele societăţilor şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca, pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(5) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, cu excepţia situaţiei în care îndeplineşte obligaţia privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (4).

(6) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul anual, pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

Capitolul IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

Articolul 83

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor, califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se emite ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(3) Sunt considerate venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi veniturile obţinute de către proprietar din închirierea camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv.

(4) În categoria venituri din cedarea folosinţei bunurilor se cuprind şi cele realizate de contribuabilii prevăzuţi la alin. (3) care, în cursul anului fiscal, obţin venituri din închirierea în scop turistic a unui număr mai mare de 5 camere de închiriat, situate în locuinţe proprietate personală. De la data producerii evenimentului, respectiv de la data depăşirii numărului de 5 camere de închiriat, şi până la sfârşitul anului fiscal, determinarea venitului net se realizează în sistem real, potrivit regulilor de stabilire prevăzute în categoria venituri din activităţi independente.

(5) Veniturile obţinute din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare mai mare de 5 camere de închiriat, sunt calificate ca venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină pe bază de normă de venit sau în sistem real şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

Articolul 84

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul brut din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părţi, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) În cazul veniturilor obţinute din închirierea bunurilor mobile şi imobile din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza chiriei prevăzute în contractul încheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei.

(3) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(4) În cazul veniturilor obţinute din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal, venitul brut se stabileşte pe baza raportului juridic/contractului încheiat între părţi şi reprezintă totalitatea sumelor în bani încasate şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură primite.

(5) În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se face pe baza preţurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit, în cadrul aceluiaşi termen, direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

(6) În cazul în care preţurile medii ale produselor agricole, stabilite potrivit prevederilor alin. (5), au fost modificate în cursul anului fiscal de realizare a venitului, potrivit procedurii de la alin. (5) noile preţuri pentru evaluarea în lei a veniturilor din arendă exprimate în natură, pentru determinarea bazei impozabile, se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare comunicării acestora către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice.

(7) Venitul net din arendă se stabileşte la fiecare plată prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut.

(8) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reţinere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plăţii venitului, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net, impozitul fiind final.

(9) Impozitul astfel calculat şi reţinut pentru veniturile din arendă se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi nu determină venitul net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

(11) Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la art. 71 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul determinării venitului net potrivit prevederilor alin. (3).

Articolul 85

Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(2) Norma anuală de venit corespunzătoare unei camere de închiriat se determină de direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, pe baza criteriilor stabilite prin ordin comun al ministrului economiei, comerţului şi turismului şi al ministrului finanţelor publice şi a propunerilor Ministerului Economiei, Comerţului şi Turismului privind nivelul normelor anuale de venit. Propunerile privind nivelul normelor anuale de venit se transmit anual de către Ministerul Economiei, Comerţului şi Turismului, A.N.A.F., în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica normele anuale de venit.

(3) Direcţiile generale regionale ale finanţelor publice au obligaţia publicării anuale a normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(4) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 31 ianuarie inclusiv, declaraţia privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de 31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit art. 83 alin. (3), în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului aceştia au obligaţia completării şi depunerii declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit pentru anul fiscal în curs.

(5) Organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi emite decizia de impunere la termenul şi potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(7) Impozitul anual datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.

(8) Plata impozitului se efectuează în cursul anului către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv şi 50% din impozit până la data de 25 noiembrie inclusiv. Pentru declaraţiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie, impozitul anual datorat se stabileşte prin decizie de impunere anuală, pe baza declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit, şi se plăteşte în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

(9) Contribuabilii care obţin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 86

Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opţiunii pentru determinarea venitului net în sistem real

(1) Contribuabilii care realizează venituri definite la art. 83 alin. (3) au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, iar în cazul în care îşi exprimă această opţiune, au obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală.

(2) Opţiunea se exercită pentru fiecare an fiscal, prin completarea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit pentru anul în curs şi depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv. În cazul în care contribuabilii încep să realizeze în cursul anului, după data de 31 ianuarie inclusiv, venituri definite potrivit art. 83 alin. (3) opţiunea se exercită pentru anul fiscal în curs, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, prin completarea şi depunerea declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit.

(3) În cursul anului fiscal contribuabilii sunt obligaţi să efectueze plăţi anticipate cu titlu de impozit către bugetul de stat, în contul impozitului anual datorat, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 25 iulie inclusiv şi 50% din impozit până la data de 25 noiembrie inclusiv. În cazul în care decizia de impunere pentru anul fiscal în curs nu a fost emisă până la data de 1 noiembrie, precum şi în cazul contribuabililor care realizează venituri definite la art. 83 alin. (3) după data de 1 noiembrie a anului fiscal în curs, nu se mai stabilesc plăţi anticipate, venitul net anual urmând să fie supus impunerii potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

(4) Organul fiscal competent stabileşte plăţile anticipate prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual estimat din declaraţia privind venitul estimat/norma de venit şi emite decizia de impunere, care se comunică contribuabililor, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Pentru declaraţiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie nu se mai stabilesc plăţi anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării, potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat.

(5) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia de a depune declaraţia privind venitul realizat la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(6) Impozitul anual datorat se calculează de organul fiscal competent, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, impozitul fiind final.

(7) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(8) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează obligaţii fiscale accesorii conform Codului de procedură fiscală.

(9) Impozitul anual datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.

Articolul 87

Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depăşirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal

(1) În cazul în care, în cursul anului fiscal, contribuabilii prevăzuţi la art. 83 alin. (4) realizează venituri din închirierea unui număr mai mare de 5 camere, aceştia sunt obligaţi să notifice evenimentul, respectiv depăşirea numărului de 5 camere de închiriat, organului fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii acestuia. Pentru perioada din anul fiscal în care venitul a fost determinat pe baza normei de venit, conform prevederilor art. 85, organul fiscal va recalcula norma de venit şi plăţile stabilite în contul impozitului anual datorat.

(2) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(3) Pentru perioada rămasă din anul fiscal, venitul net se stabileşte în sistem real, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Contribuabilii respectivi sunt obligaţi să completeze şi să depună declaraţia privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, la organul fiscal competent, în vederea stabilirii plăţilor anticipate pentru veniturile aferente perioadei rămase până la sfârşitul anului fiscal. Regulile de impunere aplicabile pentru venitul realizat în perioada rămasă sunt cele prevăzute la art. 86 alin. (3)-(9).

Articolul 88

Plăţi anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor pe parcursul unui an, cu excepţia veniturilor din arendare, datorează plăţi anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 121.

(2) Pentru contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părţi este stabilită în lei şi nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, iar la sfârşitul anului anterior nu îndeplinesc condiţiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activităţi independente, plăţile anticipate cu titlul de impozit efectuate în cursul anului sunt egale cu impozitul anual datorat şi impozitul este final.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv, stabilite pe bază de normă anuală de venit sau care optează pentru determinarea venitului în sistem real, precum şi pentru cei care închiriază în scop turistic, în cursul anului, un număr mai mare de 5 camere de închiriat în locuinţe proprietate personală sunt aplicabile prevederile art. 85 alin. (8), art. 86 alin. (3) şi (4) şi art. 87 alin. (3).

Articolul 89

Impozitarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se impune potrivit prevederilor cap. XI - Venitul net anual impozabil.

(2) Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor prevăzute la art. 83 alin. (3) şi (4) nu sunt aplicabile reglementările cap. XI - Venitul net anual impozabil.

Articolul 90

Reguli aplicabile contribuţiilor sociale aferente veniturilor realizate din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Pentru veniturile realizate în anul 2016, organul fiscal competent are obligaţia determinării, pe categoria venituri din cedarea folosinţei bunurilor, a venitului anual realizat, sumă de venituri nete anuale, în vederea aplicării prevederilor referitoare la verificarea încadrării în plafonul corespunzător anului fiscal respectiv pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate prevăzută la titlul V - "Contribuţii sociale obligatorii".

(2) Pentru veniturile realizate începând cu anul 2017, organul fiscal competent are obligaţia recalculării venitului net anual/pierderii nete anuale, determinat/determinată în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, stabilit /stabilită potrivit Declaraţiei privind venitul realizat, prin deducerea din venitul net anual a contribuţiilor sociale obligatorii datorate, potrivit prevederilor titlului V.

(3) Venitul net anual/Venitul net anual recalculat potrivit alin. (2) din cedarea folosinţei bunurilor se impozitează potrivit prevederilor art. 86 şi cap. XI din prezentul titlu, după caz.

Capitolul V
Venituri din investiţii

Articolul 91
Definirea veniturilor din investiţii
Veniturile din investiţii cuprind:
a) venituri din dividende;
b) venituri din dobânzi;
c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate;
d) câştiguri din transferul aurului financiar, definit potrivit legii;
e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Articolul 92
Definirea veniturilor din România din transferul titlurilor de valoare
În cazul titlurilor de valoare, veniturile din transferul titlurilor de valoare, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 41, emise de rezidenţi români, sunt considerate ca fiind obţinute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate.

Articolul 93
Venituri neimpozabile
(1) Nu sunt venituri impozabile următoarele:
a) veniturile realizate din deţinerea şi transferul instrumentelor financiare care atestă datoria publică a statului, precum şi a unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv din operaţiunile de tip repo şi reverse/repo cu aceste instrumente, indiferent de piaţa/locul de tranzacţionare unde are loc operaţiunea;
b) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcţie de fondul social deţinut;
c) veniturile realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul Proprietatea de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acţiuni, în condiţiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.
Acelaşi regim fiscal se aplică şi veniturilor realizate la prima tranzacţionare a acţiunilor emise de Fondul Proprietatea, de către moştenitorii titlurilor de conversie sau acţiunilor dobândite înainte de prima tranzacţionare;
d) veniturile aferente titlurilor de plată obţinute de persoanele îndreptăţite potrivit legii, titularii iniţiali aflaţi în evidenţa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau moştenitorii acestora.
(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:
a) transferul de titluri de valoare şi/sau aur financiar la momentul dobândirii acestora cu titlu de moştenire ori donaţie;
b) transferurile directe de proprietate asupra valorilor mobiliare/părţilor sociale, în următoarele situaţii:
(i) ieşirea din indiviziune, la momentul transferului respectiv, inclusiv în cazul celor operate de către depozitarul central, potrivit legislaţiei pieţei de capital;
(ii) transferurile între soţi;
c) acordarea şi valorificarea prin orice modalitate a punctelor primite drept măsuri compensatorii, de către titularii drepturilor de proprietate, foşti proprietari sau moştenitorii acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările şi completările ulterioare;
d) conversia certificatelor de depozit în acţiuni suport/drepturi de alocare suport şi a acţiunilor/drepturilor de alocare în certificate de depozit în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie privind acţiunile suport pentru certificatele de depozit;
e) acordarea valorilor mobiliare sub forma drepturilor de preferinţă în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie, inclusiv subscrierea;
f) distribuirea de titluri de participare noi, definite la art. 7, sau majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de valoare, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică;
g) distribuirea în bani sau în natură, efectuată ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;
h) distribuirea de prime de emisiune, proporţional cu partea ce îi revine fiecărui participant la persoana juridică;

i) conversia acţiunilor nominative în acţiuni la purtător sau a acţiunilor la purtător în acţiuni nominative, a acţiunilor dintr-o categorie în cealaltă, a unei categorii de obligaţiuni în altă categorie sau în acţiuni, în conformitate cu prevederile legislaţiei în materie;

j) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislaţiei aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligaţia să le returneze, denumit debitor, precum şi la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

k) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanţii în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislaţiei aplicabile;

l) operaţiunile efectuate în condiţiile prevăzute la art. 32 şi 33;

m) aportul în natură reprezentând acţiuni emise de societăţi/părţi sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 94

Determinarea câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate şi cele reglementate la alin. (2)-(6), reprezintă diferenţa pozitivă/negativă realizată între valoarea de înstrăinare/preţul de vânzare şi valoarea lor fiscală, după caz, pe tipuri de titluri de valori, care include costurile aferente tranzacţiei şi costuri legate de transferul de proprietate aferente împrumutului de valori mobiliare, dovedite cu documente justificative.

(2) În cazul tranzacţiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/negativă realizată între preţul de vânzare şi valoarea fiscală, reprezentată de valoarea nominală a acestora.

(3) În cazul tranzacţiilor cu acţiuni dobândite la preţ preferenţial sau gratuit, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi valoarea fiscală a acestora reprezentată de preţul de achiziţie preferenţial care include costurile aferente tranzacţiei. Pentru cele dobândite cu titlu gratuit valoarea fiscală este considerată egală cu zero.

(4) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare, câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între preţul de vânzare şi valoarea fiscală, reprezentată de preţul de cumpărare, definit în norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

Pentru vânzarea în lipsă a valorilor mobiliare, câştigul/pierderea obţinut/obţinută de către contribuabilul care efectuează tranzacţia de vânzare în lipsă se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între preţul de vânzare în lipsă al valorilor mobiliare împrumutate şi valoarea fiscală a valorilor mobiliare cu care se închide tranzacţia de vânzare în lipsă, din care sunt scăzute costurile aferente operaţiunii de împrumut al valorilor mobiliare şi cele aferente tranzacţiilor.

În cazul executării garanţiilor aferente valorilor mobiliare împrumutate şi nerestituite la scadenţă câştigul /pierderea obţinut/obţinută de către contribuabilul creditor se determină ca diferenţă pozitivă/negativă între valoarea garanţiei şi valoarea fiscală a valorilor mobiliare care trebuiau restituite.

În cazul împrumutului de valori mobiliare, câştigul obţinut de persoana fizică în calitate de creditor este reprezentat de comisionul aferent împrumutului, aşa cum este prevăzut în contractul de împrumut, se consideră câştig obţinut din transferul titlurilor de valoare şi se impozitează în conformitate cu prevederile prezentului cod, în acest sens.

(5) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv câştigul/pierderea se determină ca diferenţă pozitivă/ negativă între preţul de vânzare/răscumpărare şi valoarea fiscală, reprezentată de preţul de cumpărare/subscriere/emisiune care include şi cheltuielile de tranzacţionare/subscriere, definite în norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

(6) Câştigul/pierderea din operaţiuni cu aur financiar, definit potrivit legii, reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre preţul de vânzare şi valoarea fiscală, care include şi costurile aferente tranzacţiei.

(7) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare dobândite prin schimb, inclusiv cu ocazia reorganizărilor, se determină la înstrăinarea ulterioară a acestora, ca fiind diferenţa pozitivă/negativă dintre preţul de vânzare şi valoarea fiscală definită/stabilită potrivit prevederilor art. 32 şi 33, după caz.

(8) În cazul operaţiunilor reglementate potrivit legii pentru excluderea/retragerea persoanelor fizice asociaţi /acţionari, câştigul/pierderea se determină ca diferenţa între valoarea reprezentând drepturile cuvenite asociatului /acţionarului cu luarea în calcul a datoriilor societăţii şi valoare fiscală a titlurilor de valoare transferate.

(9) Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei succesiuni, preţul de cumpărare/valoarea fiscală la momentul transferului ulterior o reprezintă preţul de achiziţie plătit de deţinătorul defunct dovedit cu documente

justificative, al cărui moştenitor este persoana care dobândeşte titlurile de valoare în cauză, la care se adaugă cheltuielile aferente întocmirii actelor de succesiune. În cazul în care nu există documente pentru justificarea preţului de cumpărare/valoarea fiscală de către deţinătorul defunct, valoarea fiscală este considerată zero.

Pentru titlurile de valoare dobândite în urma unei donaţii, la momentul înstrăinării acestora, valoarea fiscală luată în calcul pentru determinarea câştigului este zero.

(10) Determinarea câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, se efectuează, după caz, la data:

a) încheierii tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, de către intermediarul definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român, dacă operaţiunea se efectuează prin intermediar;

b) efectuării plăţilor preţului tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, de către beneficiarul de venit dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român;

c) încheierii tranzacţiei de vânzare în lipsă, indiferent de modalitatea prin care se realizează decontarea acesteia, de către intermediar definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român, pe baza documentelor justificative, în cazul tranzacţiilor de vânzare în lipsă.

Dacă intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative primite de la intermediarul rezident străin;

d) la data plăţii comisionului aferent operaţiunii de împrumut de valori mobiliare prevăzută în contractul de împrumut, în cazul operaţiunii de împrumut de valori mobiliare.

Determinarea câştigului se face de către intermediar, definit potrivit legislaţiei în materie, pe baza documentelor justificative. Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează de către beneficiarul de venit, pe baza documentelor justificative;

e) la data stabilirii valorii de răscumpărat a titlurilor de participare, în cazul răscumpărării titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv, de către societăţile de administrare a investiţiilor, dacă acestea sunt rezidenţi fiscali români.

În cazul în care societatea de administrare a investiţiilor este nerezidentă, obligaţia determinării câştigului/pierderii revine beneficiarului de venit;

f) la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza documentelor justificative, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la organismele de plasament colectiv ca urmare a tranzacţionării acestora pe pieţe reglementate sau sisteme alternative de tranzacţionare, de către intermediari, dacă aceştia sunt rezidenţi fiscali români.

În cazul în care intermediarul este nerezident, obligaţia determinării câştigului/pierderii revine beneficiarului de venit.

(11) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuţiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, şi veniturile obţinute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferenţa între distribuţiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare.

Articolul 95

Stabilirea venitului din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate

(1) Câştigul/pierderea din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre veniturile realizate din poziţiile închise începând din prima zi de tranzacţionare a anului fiscal şi până în ultima zi de tranzacţionare a acestuia (inclusiv) şi cheltuielile aferente acestor poziţii, evidenţiate în cont, pentru fiecare tip de contract şi scadenţă, indiferent dacă acesta a ajuns sau nu la scadenţă. În cazul instrumentelor financiare derivate ce prevăd decontări periodice între părţi, fără închiderea poziţiei, în cadrul unui an fiscal, câştigul/pierderea din operaţiuni cu astfel de instrumente financiare reprezintă diferenţa pozitivă/negativă dintre veniturile realizate cu ocazia decontărilor periodice şi cheltuielile aferente, evidenţiate în cont.

(2) Determinarea câştigului/pierderii din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate se face de către intermediar, aşa cum este definit de legislaţia în materie, rezident fiscal român, la sfârşitul anului fiscal, cumulat, pentru toate instrumentele financiare derivate, pe bază de documente justificative, dacă operaţiunile se efectuează prin intermediar. Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar, determinarea câştigului se efectuează anual cumulat, la sfârşitul anului fiscal, de către beneficiarul de venit, pe bază de documente justificative.

(3) Veniturile realizate din operaţiuni cu poziţii închise cu instrumente financiare derivate reprezintă încasările efective din toate aceste operaţiuni, cu poziţii închise, realizate în cursul unui an fiscal şi evidenţiate în contul beneficiarului de venit, mai puţin încasările de principal.

(4) Cheltuielile aferente operaţiunilor cu poziţii închise cu instrumente financiare derivate reprezintă plăţile aferente acestor poziţii închise efectuate în cursul unui an fiscal şi evidenţiate în contul beneficiarului de venit, inclusiv costurile aferente tranzacţiilor, mai puţin plăţile de principal.

(5) Determinarea câştigului/pierderii se efectuează la sfârşitul anului fiscal, cumulat, pentru instrumente financiare derivate, în cazul poziţiilor închise în anul respectiv, de către intermediar definit potrivit legislaţiei în materie, rezident fiscal român dacă operaţiunea se efectuează prin intermediar.

Dacă operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar sau intermediarul nu este rezident fiscal român, determinarea câştigului se efectuează anual cumulat la sfârşitul anului fiscal, în cazul poziţiilor închise în anul respectiv de către beneficiarul de venit.

Articolul 96

Determinarea câştigului net anual/pierderii nete anuale din transferul titlurilor de valoare şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, precum şi din transferul aurului financiar

(1) Câştigul net anual/pierderea netă anuală se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat de la începutul anului din transferul titlurilor de valoare, şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar, definit potrivit legii.

La determinarea câştigului net anual/pierderii nete anuale sunt luate în calcul şi costurile aferente tranzacţiilor care nu pot fi alocate direct fiecărei tranzacţii.

(2) Câştigul net anual/pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor art. 122.

(3) Pentru tranzacţiile efectuate de fiecare intermediar, societate de administrare a investiţiilor sau societate de investiţii autoadministrată are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului/pierderii pentru fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabil sau anual, după caz;

b) transmiterea către fiecare contribuabil a informaţiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul anterior;

c) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declaraţie informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Articolul 97

Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

(1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienţilor, constituite în baza legislaţiei privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Plata impozitului se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont. Impozitul datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Plata impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Impozitul datorat se plăteşte integral la bugetul de stat.

(3) Veniturile sub forma dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final. Calculul şi reţinerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de plată al impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptăţit.

(4) În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din dobânzi şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care plătitorul de venit a efectuat calculul impozitului pe venit, stabilirea diferenţelor de impozit se efectuează la data constatării elementelor care generează modificarea. Regularizarea diferenţelor de impozit se efectuează de către plătitorul de venit începând cu luna constatării.

(5) Venitul impozabil obţinut din lichidarea unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice sau din reducerea capitalului social, potrivit legii, care nu reprezintă distribuţii în bani sau în natură ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi se impun cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi

plăţii impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă în cazul lichidării persoanei juridice se plăteşte până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de lichidatori, respectiv până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost distribuit venitul reprezentând reducerea capitalului social.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului capitol se utilizează şi norme aprobate prin instrucţiuni comune emise de preşedintele Autorităţii de Supraveghere Financiară şi ministrul finanţelor publice.

(7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câştigul obţinut ca urmare a deţinerii de titluri de participare definite de legislaţia în materie la organisme de plasament colectiv se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligaţia calculării şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor/sumelor reprezentând câştigul obţinut ca urmare a deţinerii de titluri de participare de către acţionari/asociaţi/investitori. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor/câştigurilor obţinute ca urmare a deţinerii de titluri de participare, distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor/asociaţilor/investitorilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende/câştig se plăteşte până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor. Impozitul datorat se virează integral la bugetul de stat.

Prima teză a alin. (7) al art. 97 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(8) În cazul dividendelor şi/sau dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înaintea restituirii acestora, calculul şi reţinerea impozitului se efectuează de plătitorul de venit la data la care acestea sunt plătite. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite contribuabilului îndreptăţit.

(9) Abrogat.

Alin. (9) al art. 97 a fost abrogat de pct. 13 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 98

Impozitarea câştigului net anual impozabil

Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar se impozitează potrivit prevederilor cap. XI din prezentul titlu.

Capitolul VI
Venituri din pensii

Articolul 99

Definirea veniturilor din pensii

Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înfiinţate din contribuţiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanţate de la bugetul de stat, diferenţe de venituri din pensii, precum şi sume reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie.

Articolul 100

Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

(1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din venitul din pensie, în ordine, a următoarelor:

a) contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit legii;

b) suma neimpozabilă lunară de 1.050 lei.

(2) Suma neimpozabilă lunară de 1.050 lei se majorează cu 50 lei în fiecare an fiscal, începând cu drepturile aferente lunii ianuarie, până ce plafonul de venit neimpozabil ajunge la valoarea de 1.200 lei/lunar.

Articolul 101

Reţinerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reţine şi de a-l plăti la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reţine la data efectuării plăţii pensiei şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reţinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte prin împărţirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcă pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reţinerii şi plăţii acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcţie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii, şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(9) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii, sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, stabilite în baza hotărârilor judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile /hotărârilor judecătoreşti definitive şi executorii, impozitul se calculează separat faţă de impozitul aferent drepturilor lunii curente, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului impozabil, impozitul reţinut fiind impozit final. Venitul impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală a contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate, datorată potrivit legii, şi a sumei neimpozabile lunare, stabilită potrivit legislaţiei în vigoare la data plăţii.

Impozitul se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii veniturilor respective. Impozitul astfel reţinut se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

Alin. (9) al art. 101 a fost modificat de pct. 4 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care modifică pct. 14 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(10) Impozitul pe veniturile din pensii se reţine şi se plăteşte la bugetul de stat.

(11) Plătitorul de venituri din pensii este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din pensii, pentru fiecare contribuabil.

Articolul 102

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(1) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la art. 101 alin. (11), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(2) Obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Capitolul VII
Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură

Articolul 103

Definirea veniturilor

(1) Veniturile din activităţi agricole cuprind veniturile obţinute individual sau într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, din:

a) cultivarea produselor agricole vegetale;

b) exploatarea plantaţiilor viticole, pomicole, arbuştilor fructiferi şi altele asemenea;

c) creşterea şi exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură şi piscicultură reprezintă veniturile obţinute din recoltarea şi valorificarea produselor specifice fondului forestier naţional, respectiv a produselor lemnoase şi nelemnoase, precum şi cele obţinute din exploatarea amenajărilor piscicole.

Articolul 104

Determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Veniturile din silvicultură şi piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate. Pentru veniturile din silvicultură calificate drept venituri din alte surse se aplică prevederile cap. X.

(2) Veniturile obţinute din valorificarea produselor prevăzute la art. 103 alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activităţi independente şi se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(3) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) pentru care nu există obligaţia stabilirii normelor de venit sunt venituri impozabile şi se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente -, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, contribuabilii având obligaţia de a completa Registrul de evidenţă fiscală. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activităţi independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Articolul 105

Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

a) produse culese din flora sălbatică, exclusiv masa lemnoasă. În cazul masei lemnoase sunt venituri neimpozabile numai veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea acesteia în volum de maximum 20 mc/an din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate;

b) produse capturate din fauna sălbatică, cu excepţia celor realizate din activitatea de pescuit comercial supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activităţi independente.

(2) Veniturile definite la art. 103 alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Nr. crt.	Produse vegetale	Suprafaţă
1.	Cereale	până la 2 ha
2.	Plante oleaginoase	până la 2 ha
3.	Cartof	până la 2 ha
4.	Sfeclă de zahăr	până la 2 ha
5.	Tutun	până la 1 ha
6.	Hamei pe rod	până la 2 ha
7.	Legume în câmp	până la 0,5 ha
8.	Legume în spaţii protejate	până la 0,2 ha
9.	Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
10.	Pomi pe rod	până la 1,5 ha
11.	Vie pe rod	până la 1 ha
12.	Arbuşti fructiferi	până la 1 ha
13.	Flori şi plante ornamentale	până la 0,3 ha
	Animale	Nr. capete/Nr. de familii de albine
1.	Vaci	până la 2
2.	Bivoliţe	până la 2
3.	Oi	până la 50
4.	Capre	până la 25
5.	Porci pentru îngrăşat	până la 6
6.	Albine	până la 75 de familii
7.	Păsări de curte	până la 100

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile obţinute din exploatarea păşunilor şi fâneţelor naturale.

(4) În cazul persoanelor fizice/membrilor asocierilor fără personalitate juridică, cultivarea terenurilor cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producţia de masă verde destinate furajării animalelor deţinute de contribuabilii respectivi pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la alin. (2) nu generează venit impozabil.

Articolul 106

Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabileşte pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele prevăzute la art. 105 alin. (2).

(3) Normele de venit se propun de către entităţile publice mandatate de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, se aprobă şi se publică de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, până cel târziu la data de 15 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din desfăşurarea a două sau mai multe activităţi agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabileşte venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activităţi.

(5) În anul fiscal curent, pentru veniturile realizate de persoanele fizice individual sau într-o formă de asociere, în cazul în care s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile ce pot fi asimilate dezastrelor naturale ca îngheţ, grindină, polei, ploaie abundentă, secetă şi inundaţii, precum şi a epizootiilor ce afectează peste 30% din suprafeţele destinate producţiei agricole vegetale/animalele deţinute, norma de venit se reduce proporţional cu pierderea respectivă.

(6) Constatarea pagubelor prevăzute la alin. (5) şi evaluarea pierderilor se fac la cererea persoanelor fizice /asocierilor fără personalitate juridică, care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul anual se stabileşte pe bază de norme de venit, de o comisie numită prin ordin al prefectului judeţului/municipiului Bucureşti, la propunerea directorului executiv al direcţiei agricole judeţene/municipiului Bucureşti, comisie formată pe plan local dintr-un reprezentant al primăriei, un specialist de la Agenţia de Plăţi şi Intervenţie pentru Agricultură, un delegat din partea Administraţiei Naţionale de Meteorologie, un specialist al Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă şi un reprezentant al direcţiei generale regionale a finanţelor publice teritoriale din cadrul A.N.A.F.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) şi (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., cu avizul Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

(8) Contribuabilii care obţin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 107

Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

(1) Impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului anual din activităţi agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfăşoară o activitate agricolă prevăzută la art. 103 alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligaţia de a depune anual o declaraţie la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligaţia depunerii declaraţiei la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice în cadrul aceluiaşi termen. Anexa declaraţiei depusă de asociatul desemnat va cuprinde şi cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii.

(3) Contribuabilii/Asocierile fără personalitate juridică care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe bază de norme de venit şi deţin suprafeţe destinate producţiei agricole vegetale/animale în localităţi /judeţe diferite vor opta pentru stabilirea localităţii/judeţului sau localităţilor/judeţelor unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 105 alin. (2). Opţiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a Declaraţiei privind veniturile din activităţi agricole impuse pe norme de venit.

(4) Declaraţia prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la art. 105.

(5) Organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat în două rate egale, astfel:

a) 50% din impozit până la data de 25 octombrie inclusiv;

b) 50% din impozit până la data de 15 decembrie inclusiv.

(7) Impozitul se plăteşte la bugetul de stat.

Capitolul VIII
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

Articolul 108

Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 62, sumele primite ca urmare a participării la Loteria bonurilor fiscale, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 166/2015, precum şi din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale.

(2) Nu sunt venituri impozabile materialele publicitare, pliantele, mostrele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

(3) Veniturile din jocuri de noroc cuprind toate sumele încasate, bunurile şi serviciile primite, ca urmare a participării la jocuri de noroc, indiferent de denumirea venitului sau de forma în care se acordă, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice.

Articolul 109

Stabilirea venitului net din premii

Venitul net este diferenţa dintre venitul din premii şi suma reprezentând venit neimpozabil.

Articolul 110

Determinarea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reţinerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun prin reţinere la sursă. Impozitul datorat se determină la fiecare plată, prin aplicarea următorului barem de impunere asupra fiecărui venit brut primit de un participant, de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc:

Tranşe de venit brut - lei -	Impozit - lei -
până la 66.750, inclusiv	1%
peste 66.750 - 445.000, inclusiv	667,5 + 16% pentru ceea ce depăşeşte suma de 66.750
peste 445.000	61.187,5 + 25% pentru ceea ce depăşeşte suma de 445.000

(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii impozitului revine organizatorilor/plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile următoarele venituri obţinute în bani şi/sau în natură:

a) premii sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 600 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare premiu;

b) veniturile obţinute ca urmare a participării la jocurile de noroc caracteristice cazinourilor, cluburilor de poker, slot-machine şi lozuri sub valoarea sumei neimpozabile de 66.750 lei, inclusiv, realizate de contribuabil pentru fiecare venit brut primit.

Verificarea încadrării în plafonul neimpozabil se efectuează la fiecare plată, indiferent de tipul de joc din care a fost obţinut venitul respectiv.

În cazul în care venitul brut primit la fiecare plată depăşeşte plafonul neimpozabil de 66.750 lei, inclusiv, impozitarea se efectuează distinct faţă de veniturile obţinute din participarea la alte tipuri de jocuri de noroc.

(5) Impozitul calculat şi reţinut în momentul plăţii este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru veniturile realizate de către persoanele fizice ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanţă şi festivaluri de poker, impozitul anual datorat se determină de către organul fiscal competent.

(8) Contribuabilii care obţin venituri din jocurile de noroc prevăzute la alin. (7) au obligaţia de a depune declaraţia privind venitul realizat, potrivit prevederilor art. 122 alin. (3).

(9) Organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat pentru veniturile din jocurile de noroc prevăzute la alin. (7), pe baza declaraţiei privind venitul realizat, şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(10) Impozitul anual datorat pentru veniturile din jocuri de noroc prevăzute la alin. (7) se determină prin aplicarea următorului barem de impunere asupra fiecărui venit brut primit de un participant, de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc:

Tranşe de venit brut - lei -	Impozit - lei -
până la 66.750, inclusiv	1%
peste 66.750 - 445.000, inclusiv	667,5 + 16% pentru ceea ce depăşeşte suma de 66.750
peste 445.000	61.187,5 + 25% pentru ceea ce depăşeşte suma de 445.000

(11) Impozitul de achitat pentru veniturile din jocurile de noroc prevăzute la alin. (7), conform deciziei de impunere anuale, se plăteşte în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

(12) Pentru veniturile din jocuri de noroc prevăzute la alin. (7), fiecare organizator/plătitor de venituri are următoarele obligaţii:

a) transmiterea către fiecare contribuabil a informaţiilor referitoare la fiecare venit brut, primit în cursul anului fiscal, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul precedent, în formă scrisă;

b) să depună anual, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul anterior, la organul fiscal competent o declaraţie informativă referitoare la fiecare venit brut, pentru fiecare contribuabil.

(13) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (12) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Capitolul IX
Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

Articolul 111

Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcţiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcţii, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcţiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcţii, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

(i) 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;

(ii) peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

(i) 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;

(ii) peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi;

c) în cazul actelor de desfiinţare cu efect retroactiv pentru actele de transfer al dreptului de proprietate asupra proprietăţilor imobiliare;

d) constatarea în condiţiile art. 13 din Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piaţă realizat de către camerele notarilor publici, notarul public notifică organelor fiscale respectiva tranzacţie.

(5) Camerele notarilor publici actualizează cel puţin o dată pe an studiile de piaţă care trebuie să conţină informaţii privind valorile minime consemnate pe piaţa imobiliară specifică în anul precedent şi le comunică direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice din cadrul A.N.A.F.

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotărâre judecătorească ori prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile /hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data hotărârii judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărârii judecătoreşti definitive şi executorii.

Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului.

În cazul transferului prin executare silită impozitul datorat de contribuabilul din patrimoniul căruia a fost transferată proprietatea imobiliară se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent, pe baza deciziei de impunere în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei.

(7) Impozitul stabilit în condiţiile alin. (1) şi (3) se distribuie astfel:

a) o cotă de 50% se face venit la bugetul de stat;

b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare şi plată a impozitului perceput în condiţiile alin. (1) şi (3), precum şi obligaţiile declarative se stabilesc prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului justiţiei, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România.

Articolul 112

Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori ori omisiuni în calcularea şi încasarea impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) şi (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situaţie, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnaţi la art. 111 alin. (1) şi (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la art. 111 alin. (1) şi (3) este angajată numai în cazul în care se dovedeşte că neîncasarea integrală sau parţială este imputabilă notarului public care, cu intenţie, nu şi-a îndeplinit această obligaţie.

Articolul 113

Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare

Notarii publici au obligaţia să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declaraţie informativă privind transferurile de proprietăţi imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacţie:

a) părţile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

Capitolul X
Venituri din alte surse

Articolul 114

Definirea veniturilor din alte surse

(1) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

(2) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii şi asimilate salariilor, potrivit cap. III - Venituri din salarii şi asimilate salariilor;

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) venituri obţinute de persoana fizică în baza contractului de administrare încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată. Fac excepţie veniturile realizate din exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, care sunt neimpozabile;

f) veniturile distribuite persoanelor fizice membrii formelor asociative de proprietate - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, altele decât veniturile neimpozabile realizate din:

1. exploatarea şi valorificarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, pentru fiecare membru asociat;
2. exploatarea masei lemnoase, definite potrivit legislaţiei în materie, din pădurile pe care le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an, acordată fiecărui membru asociat;

g) veniturile din activităţi, altele decât cele de producţie, comerţ, prestări de servicii, profesii liberale şi din drepturi de proprietate intelectuală, precum şi activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, pentru care sunt aplicabile prevederile cap. II - Venituri din activităţi independente şi cap. VII - Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură;

h) bunurile şi/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia;

i) suma plătită unui participant la o persoană juridică, în folosul personal al acestuia, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate de la acesta, peste preţul pieţei pentru astfel de bunuri ori servicii;

j) distribuirea de titluri de participare, definite la art. 7, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecinţă a deţinerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, altele decât cele prevăzute la art. 93 alin. (2) lit. f);

k) dobânda penalizatoare plătită în condiţiile nerespectării termenului de plată a dividendelor distribuite participanţilor, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

l) veniturile obţinute de cedent ca urmare a cesiunii de creanţă, respectiv de cesionar din realizarea venitului din creanţa respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanţe salariale obţinute în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a)-h) şi art. 62.

(3) Contribuabilii care obţin venituri din alte surse nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 115

Calculul impozitului şi termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reţinere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a)-k), precum şi în normele metodologice elaborate în aplicarea art. 114.

(2) Impozitul calculat şi reţinut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reţinut se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Articolul 116

Declararea, stabilirea şi plata impozitului pentru unele venituri din alte surse

(1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a)-k), precum şi în normele metodologice elaborate în aplicarea art. 114, au obligaţia de a depune declaraţia privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Impozitul pe venit datorat se calculează de către organul fiscal competent, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra:

a) venitului brut, în cazul veniturilor din alte surse pentru care contribuabilii au obligaţia depunerii declaraţiei privind venitul realizat, altele decât cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l);

b) venitului impozabil determinat ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile aferente tuturor operaţiunilor efectuate în cursul anului fiscal, în cazul veniturilor din alte surse prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l).

(3) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l), veniturile reprezintă sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură, iar cheltuielile reprezintă plăţile efectuate, în cursul unui an fiscal, din toate operaţiunile respective, evidenţiate în baza documentelor justificative.

La stabilirea veniturilor realizate/cheltuielilor efectuate ca urmare a cesiunii de creanţă aferente unui împrumut sau în cazul realizării venitului din creanţa respectivă, încasările şi plăţile de principal efectuate în cursul anului fiscal nu vor fi luate în calcul.

(4) Impozitul reprezintă impozit final. Contribuabilii nu au obligaţia să efectueze plăţi anticipate în cursul anului fiscal în contul impozitului anual datorat.

(5) Organul fiscal competent emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Impozitul de achitat conform deciziei de impunere anuale se plăteşte în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

(7) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) nu au obligaţii de completare a Registrului de evidenţă fiscală şi de conducere a evidenţei contabile.

Articolul 117

Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condiţiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului şi al accesoriilor.

Capitolul XI
Venitul net anual impozabil

Articolul 118

Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Venitul net anual impozabil se stabileşte de organul fiscal competent pe fiecare sursă din categoriile de venituri menţionate la art. 61 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 61 lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual.

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor şi din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură se reportează şi se compensează cu venituri obţinute din aceeaşi sursă de venit din următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(4) Pierderile din categoriile de venituri menţionate la art. 61 lit. a), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(6) Prevederile alin. (1)-(5) nu se aplică în cazul veniturilor din activităţi agricole definite la art. 103 alin. (1), pentru care sunt stabilite norme de venit.

Articolul 119

Stabilirea câştigului net anual impozabil

(1) Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar se determină de organul fiscal competent ca diferenţă între câştigul net anual şi pierderile reportate din anii fiscali anteriori rezultate din aceste operaţiuni.

(2) Pierderea netă anuală din operaţiuni definite la art. 91 lit. c) şi d) stabilită prin declaraţia privind venitul realizat se recuperează din câştigurile nete anuale obţinute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.

Articolul 120

Declaraţii privind venitul estimat/norma de venit

(1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal, sunt obligaţi să depună la organul fiscal competent o declaraţie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursă.

(2) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare pentru care impunerea este finală, au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat/norma de venit, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului între părţi. Declaraţia privind venitul estimat/norma de venit se depune odată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părţi. Contribuabilii care obţin venituri din arendarea bunurilor agricole din patrimoniul personal au obligaţia înregistrării contractului încheiat între părţi, precum şi a modificărilor survenite ulterior, în termen de 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puţin 20% faţă de anul fiscal anterior depun, odată cu declaraţia privind venitul realizat, şi declaraţia privind venitul estimat/norma de venit.

(4) Contribuabilii care în anul curent, până la depunerea declaraţiei privind venitul realizat, au optat pentru stabilirea impozitului final potrivit prevederilor art. 73 pot depune, odată cu declaraţia privind venitul realizat în anul anterior, şi declaraţia privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, în vederea recalculării plăţilor anticipate.

(5) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar şi care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun declaraţia privind venitul estimat/norma de venit completată corespunzător.

Articolul 121

Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor, activităţi agricole impuse în sistem real, prevăzute la art. 104 alin. (3), precum şi din silvicultură şi piscicultură, cu excepţia veniturilor din arendare, sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin reţinere la sursă.

(2) Nu se datorează plăţi anticipate în cazul contribuabililor, persoane fizice cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri din activităţi independente, din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, prevăzute la cap. II - Venituri din activităţi independente şi cap. VII - Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, scutite de impozit pe venit.

(3) Plăţile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (4), contribuabilii au obligaţia efectuării plăţilor anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferenţa dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentând plăţi anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaraţiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăţi anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat. Plăţile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza declaraţiei privind venitul estimat/norma de venit şi a contractului încheiat între părţi; sau

b) pe baza veniturilor determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în conformitate cu prevederile art. 68, potrivit opţiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinţei bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(4) Plăţile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar plata impozitului anual se efectuează potrivit deciziei de impunere.

(5) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăţi anticipate se stabilesc prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Pentru stabilirea plăţilor anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situaţiile în care a fost depusă o declaraţie privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declaraţia privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăţilor anticipate se utilizează cota de impozit prevăzută la art. 64.

(7) Plăţile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 88 alin. (2), precum şi pentru veniturile din activităţi independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

(8) În situaţia rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi în care chiria este exprimată în lei, plăţile anticipate stabilite potrivit prevederilor art. 88 alin. (2) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

(9) În situaţia rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 84 alin. (2) şi în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, plăţile anticipate stabilite potrivit prevederilor alin. (1) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative. Determinarea venitului anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se emite decizia de impunere, impozitul fiind final.

(10) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi/sau din activităţi agricole impuse în sistem real, silvicultură şi piscicultură şi care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea, precum şi cei care intră în suspendare temporară a activităţii, potrivit legislaţiei în materie, au obligaţia de a depune la organul fiscal competent o declaraţie, însoţită de documente justificative, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăţilor anticipate.

(11) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (10) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Articolul 122

Declaraţia privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, determinate în sistem real, au obligaţia de a depune o declaraţie privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declaraţia privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 88 alin. (2), caz în care plăţile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepţia art. 121 alin. (8).

(3) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 70, art. 84 alin. (3), art. 110 alin. (8) şi art. 116.

(4) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câştigului net anual/pierderii nete anuale potrivit prevederilor cap. V - Venituri din investiţii.

(5) Nu se depun declaraţii privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepţia contribuabililor care au depus declaraţii privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plăţi anticipate, conform legii;

b) venituri din activităţi independente, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 73;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor sub formă de arendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 84 alin. (8);

d) venituri din cedarea folosinţei bunurilor prevăzute la art. 88 alin. (2) şi la art. 121 alin. (9), a căror impunere este finală, cu excepţia contribuabililor care au depus declaraţii privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plăţi anticipate, conform legii;

e) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declaraţii lunare, depuse de contribuabilii prevăzuţi la art. 82;

f) venituri din investiţii, a căror impunere este finală;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

h) venituri din pensii;

i) venituri din activităţi agricole, a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 107 alin. (1);

j) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

k) venituri din alte surse, cu excepţia celor prevăzute la art. 116.

Articolul 123

Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia dintre următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sumă reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119.

(3) Contribuabilii care au realizat venituri din activităţi independente/activităţi agricole, impuşi pe bază de normă de venit, şi/sau din cedarea folosinţei bunurilor, care nu au obligaţia depunerii declaraţiei privind venitul realizat, pot dispune asupra destinaţiei unei sume pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sumă reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul anual.

(4) Organul fiscal competent are obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pentru:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 119;

c) veniturile menţionate la alin. (3).

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1)-(4) se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pe baza declaraţiei privind venitul realizat şi emite decizia de impunere la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat.

(7) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

(8) Pentru anul fiscal 2016, organul fiscal competent stabileşte impozitul anual datorat pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, având în vedere prevederile art. 90 alin. (1), şi emite decizia de impunere la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Capitolul XII
Proprietatea comună şi asociaţiile fără personalitate juridică

Articolul 124

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun

Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

Articolul 125

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

a) fondurilor de pensii administrate privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislaţiei specifice în materie;

b) fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;

c) asocierilor fără personalitate juridică, în cazul în care membrii asociaţi realizează venituri stabilite potrivit art. 69.

Lit. c) a alin. (1) al art. 125 a fost modificată de pct. 15 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

În cazul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II sau III, sunt aplicabile prevederile alin. (7) -(9).

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de încetare a asocierii. Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociaţi există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă.

(4) Asocierile, cu excepţia celor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit, au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit de A.N.A.F., care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii pe asociaţi.

(5) Venitul/Pierderea anual/anuală realizat(ă) în cadrul asocierii se distribuie asociaţilor proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere.

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (8)-(10), va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Obligaţia înregistrării veniturilor şi cheltuielilor aferente activităţilor desfăşurate în cadrul asocierilor cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II sau III, revine persoanei juridice.

(8) În cazul asocierilor dintre o persoană juridică contribuabil potrivit titlului II - Impozitul pe profit - şi o persoană fizică sau orice altă entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfăşurată de persoana fizică) se distribuie un/o venit net/pierdere netă asociatului persoană fizică proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere stabilit pe baza regulilor prevăzute la titlul II. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reţine şi se plăteşte de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul II şi reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează şi nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligaţii fiscale potrivit titlului IV.

(9) În cazul asocierilor dintre o persoana juridică contribuabil potrivit titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor - şi o persoană fizică sau o entitate - asociere fără personalitate juridică (indiferent de modalitatea de stabilire a venitului net pentru activitatea desfăşurată de persoana fizică), pentru impunerea veniturilor distribuite asociatului persoană fizică proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere, se aplică regulile prevăzute la titlul III. Impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reţine şi se plăteşte de către persoana juridică potrivit regulilor prevăzute la titlul III şi reprezintă impozit final. Pierderile nu se compensează şi nu se reportează potrivit prevederilor titlului IV. Contribuabilul persoană fizică nu are obligaţii fiscale potrivit titlului IV.

(10) În cazul asocierilor fără personalitate juridică constituite între contribuabili care desfăşoară activitate individual sau contribuabili care desfăşoară activitate individual şi o asociere fără personalitate juridică şi pentru care stabilirea venitului anual pentru activitatea desfăşurată se efectuează pe baza normelor de venit sau prin utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli, veniturile realizate în cadrul asocierii respective nu sunt considerate distribuite, în vederea impunerii, contribuabililor care datorează impozit potrivit prezentului titlu, fiind aplicabile numai regulile stabilite pentru impunerea venitului determinat pe baza normelor de venit sau stabilit pe baza cotelor forfetare.

Capitolul XIII
Aspecte fiscale internaţionale

Articolul 126

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă care este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 68, în următoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Articolul 127

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activităţi dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.

Articolul 128

Reguli de stabilire a bazei de calcul al veniturilor impozabile pentru persoanele fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Persoana fizică rezidentă într-unul din statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul din statele Spaţiului Economic European beneficiază de aceleaşi deduceri ca şi persoanele fizice rezidente, la stabilirea bazei de calcul pentru veniturile impozabile obţinute din România. Baza de calcul se determină după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia, potrivit titlului IV.

(2) Deducerile prevăzute la alin. (1) se acordă în limita stabilită prin legislaţia română în vigoare pentru persoana fizică rezidentă, dacă persoana fizică rezidentă într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau într-unul dintre statele Spaţiului Economic European prezintă documente justificative şi dacă acestea nu sunt deduse în statul de rezidenţă al persoanei fizice.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică persoanelor fizice rezidente într-unul dintre statele membre ale Spaţiului Economic European cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii.

Articolul 129

Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obţin alte venituri decât cele prevăzute la art. 126, 127 şi la titlul VI, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepţia plăţii impozitului pe venit prin reţinere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligaţia să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit.

Articolul 130

Venituri obţinute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 59 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.

(3) Pentru veniturile obţinute din străinătate de natura celor obţinute din România şi neimpozabile în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică acelaşi tratament fiscal ca şi pentru cele obţinute din România.

(4) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de 25 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(5) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(6) Diferenţele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanţelor bugetare.

Articolul 131

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi pentru aceeaşi perioadă impozabilă, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în statul străin cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit şi care, potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

(3) Creditul fiscal/Scutirea se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit de persoana fizică. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal/scutire face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 61.

(4) Creditul fiscal se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare ţară şi pe fiecare natură de venit.

(5) După data aderării României la Uniunea Europeană, pentru veniturile din economii, definite la art. 242, obţinute de persoanele fizice rezidente din acele state membre care au perioada de tranziţie specificată la art. 246, se aplică metoda de eliminare a dublei impuneri, prevăzută la art. 251 alin. (2).

(6) În vederea calculului creditului fiscal, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulaţie internaţională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din ţara de sursă;

b) din valuta de circulaţie internaţională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Capitolul XIV
Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

Articolul 132

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri cu reţinere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, sunt obligaţi să calculeze, să reţină, să plătească şi să declare impozitul reţinut la sursă, până la termenul de plată a acestuia inclusiv, cu excepţiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul prevăzut la alin. (1).

Capitolul XV
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Articolul 133

Dispoziţii tranzitorii

(1) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2015, obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 133 a fost abrogat de pct. 16 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Prevederile prezentului titlu se vor aplica pentru veniturile realizate şi cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. k) se aplică pentru activele neamortizabile achiziţionate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile art. 68 alin. (4) lit. e) se aplică numai pentru mijloacele fixe achiziţionate începând cu 1 ianuarie 2012.

(6) Prevederile art. 118 alin. (3)-(5) se aplică pentru pierderile înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(7) Deducerea specială pentru creditele restructurate, reglementată potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 46/2014, se acordă contribuabililor care obţin venituri din salarii la funcţia de bază sau venituri din pensii aferente lunilor cuprinse în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2017, în condiţiile stabilite potrivit actului normativ menţionat.

(8) Cota de impozit de 5% se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

Alin. (8) al art. 133 a fost introdus de pct. 17 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 134

Definitivarea impunerii pe anul fiscal

Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Titlul V
Contribuţii sociale obligatorii

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 135

Sfera contribuţiilor sociale

În sensul prezentului titlu, contribuţiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuţii sociale obligatorii.

Capitolul II
Contribuţiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

Secţiunea 1
Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Articolul 136

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii, cu respectarea legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetăţenii români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul ori reşedinţa în România;

b) cetăţenii români, cetăţenii altor state şi apatrizii care nu au domiciliul sau reşedinţa în România, în condiţiile prevăzute de legislaţia europeană aplicabilă în domeniul securităţii sociale, precum şi de acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, atât pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii ori asimilate salariilor desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate;

d) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială ori de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispoziţiile legale prevăd plata de contribuţii de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

e) Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

f) unităţile trimiţătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, inclusiv pentru categoriile de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate prevăzute prin hotărâre a Guvernului, pentru soţul/soţia care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia /căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu şi pentru membrii Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă, ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice.

Secţiunea a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia şi cotele de contribuţii

Articolul 137

Categorii de venituri supuse contribuţiilor de asigurări sociale

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuţi la art. 136, datorează, după caz, contribuţii de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

c) indemnizaţii de şomaj;

d) indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţii de asigurări sociale şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Alin. (2) al art. 137 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 138

Cotele de contribuţii de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

Cotele de contribuţii de asigurări sociale sunt următoarele:

a) 26,3% pentru condiţii normale de muncă, din care 10,5% pentru contribuţia individuală şi 15,8% pentru contribuţia datorată de angajator;

b) 31,3% pentru condiţii deosebite de muncă, din care 10,5% pentru contribuţia individuală şi 20,8% pentru contribuţia datorată de angajator;

c) 36,3% pentru condiţii speciale de muncă şi pentru alte condiţii de muncă astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare, din care 10,5% pentru contribuţia individuală şi 25,8% pentru contribuţia datorată de angajator.

Secţiunea a 3-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi în cazul persoanelor pentru care plata unor prestaţii sociale se achită de instituţii publice

Articolul 139

Baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câştigul brut realizat din salarii şi venituri asimilate salariilor, în ţară şi în alte state, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile asupra cărora se datorează contribuţia sunt cele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a);

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

e) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

g) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

h) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

i) sume reprezentând salarii/diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/ hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

l) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/ mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

n) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

o) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator sau din Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, primite pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, pentru care baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical;

p) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

q) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

(2) În situaţia în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, contribuţia individuală de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon, pe fiecare loc de realizare a venitului.

(3) Câştigul salarial mediu brut prevăzut la alin. (2) este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi f) intră în baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiaşi societăţi ori din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajaţi cu contract individual de muncă.

Articolul 140

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora, prevăzute la art. 136 lit. c)

Pentru persoanele prevăzute la art. 136 lit. c), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale o reprezintă suma câştigurilor brute prevăzute la art. 139, realizate de persoanele fizice care obţin venituri din salarii sau asimilate salariilor. Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor pentru care angajatorul datorează contribuţie diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuţie datorată bugetului asigurărilor sociale de stat, şi valoarea corespunzătoare a de 5 ori câştigul salarial mediu brut. În situaţia depăşirii acestui plafon, în cazul angajatorilor care datorează

contribuţie la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferenţiată în funcţie de condiţiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această contribuţie, corespunzătoare fiecărei condiţii de muncă, se stabileşte proporţional cu ponderea, în total bază de calcul, a câştigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condiţiile de muncă.

Articolul 141

Excepţii specifice contribuţiilor de asigurări sociale

Se exceptează de la plata contribuţiilor de asigurări sociale următoarele venituri:

a) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii;

b) veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, precum şi de către persoanele care au calitatea de pensionari ai acestor sisteme, care nu au obligaţia asigurării în sistemul public de pensii, potrivit legii.

c) veniturile acordate, potrivit legii, personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, pentru care se datorează contribuţie individuală la bugetul de stat potrivit Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

d) ajutoarele/sumele acordate potrivit legii, în cazul decesului personalului din cadrul instituţiilor publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională, decedat ca urmare a participării la acţiuni militare, şi indemnizaţiile lunare de invaliditate acordate personalului ca urmare a participării la acţiuni militare.

Lit. d) a art. 141 a fost introdusă de pct. 19 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 142

Venituri din salarii şi venituri asimilate salariilor care nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale

Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor de asigurări sociale următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani şi/sau în natură oferite salariaţilor, cele oferite pentru copiii minori ai acestora, inclusiv tichetele cadou, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, precum şi contravaloarea serviciilor turistice şi/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, acordate de angajator pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile în bani şi în natură oferite de angajatori angajaţilor, cele oferite în beneficiul copiilor minori ai acestora, inclusiv tichetele cadou, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile în bani şi în natură oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu sunt cuprinse în baza lunară de calcul, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în baza lunară de calcul al contribuţiilor veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia persoanelor cu rol de reprezentare a interesului public, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi privind sănătatea şi securitatea în muncă, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au reşedinţa şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării /detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. k), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, în

limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. l), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. m), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, în limita plafonului neimpozabil stabilit la art. 76 alin. (2) lit. n), precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare.

Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfăşurării activităţii;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură primite de persoanele fizice care desfăşoară o activitate în baza unui statut special prevăzut de lege pe perioada deplasării, respectiv delegării şi detaşării, în altă localitate, în ţară şi în alte state, în limitele prevăzute de actele normative speciale aplicabile acestora, precum şi cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare;

l) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

m) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice, potrivit legii;

n) cheltuielile efectuate de angajatori/plătitori pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajaţilor, administratorilor stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat şi directorilor care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pregătire legată de activitatea desfăşurată de persoanele respective pentru angajator /plătitor;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestuia;

q) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite;

r) tichetele de masă, voucherele de vacanţă, tichetele cadou şi tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

s) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

1. utilizarea în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cota de 50%, prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. ţ);
2. cazarea în unităţi proprii;
3. hrana şi drepturile de hrană acordate potrivit legii;
4. hrana acordată de angajatori angajaţilor, în cazul în care potrivit legislaţiei în materie este interzisă introducerea alimentelor în incinta unităţii;
5. permisele de călătorie pe orice mijloc de transport, acordate în interes de serviciu;
6. contribuţiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele reprezentând contribuţii la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, precum şi primele de asigurare voluntară de sănătate conform Legii nr. 95/2006, republicată, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească limitele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. ş) şi t) pentru veniturile neimpozabile, precum şi primele aferente asigurărilor de risc profesional;

ş) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plăţile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de şomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

Articolul 143

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii

(1) Pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj prevăzute la art. 136 lit. d), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizaţia de şomaj, cu excepţia situaţiilor în care potrivit dispoziţiilor legale se prevede altfel.

(2) Prevederile art. 139 alin. (2) şi (3), respectiv cele ale art. 140 referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Contribuţia de asigurări sociale pentru şomerii care beneficiază de indemnizaţie de şomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiţii normale de muncă.

(4) Pe perioada în care şomerii beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, cu excepţia cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 139 alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, iar contribuţia de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei stabilite pentru condiţii normale de muncă.

(5) Contribuţia de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăţi compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru şomaj se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuţiei individuale de asigurări sociale, cu excepţia cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

Articolul 144

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. e) beneficiază de concedii medicale şi de indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 139 alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Articolul 145

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f)

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f), baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă:

a) câştigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcţiei în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în ţară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăşi plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe ţară, în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcţiei de încadrare în cazul membrilor corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice, precum şi în cazul categoriilor de personal trimise în misiune temporară sau permanentă în străinătate, prevăzute prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prevederile art. 139 alin. (2) şi (3), respectiv cele ale art. 140 referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 136 lit. f), excepţie fiind în cazul soţului/soţiei care însoţeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe ţară.

(3) Salariul de bază minim brut pe ţară, prevăzut la alin. (1) şi (2), este salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Secţiunea a 4-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiilor de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituţiilor prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

Articolul 146

Stabilirea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, precum şi instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f) au obligaţia de a calcula şi de a reţine la sursă contribuţiile individuale de asigurări sociale, precum şi obligaţia de a calcula contribuţiile de asigurări sociale datorate de aceştia, după caz.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(3) Contribuţiile de asigurări sociale individuale calculate şi reţinute potrivit alin. (1) se plătesc la bugetul asigurărilor sociale de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuţia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţiile individuale şi pe cele ale angajatorului, precum şi de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale individuale se realizează prin aplicarea cotei corespunzătoare prevăzute la art. 138 asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 139, art. 143-145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 şi 142.

(6) În cazul în care din calcul rezultă o bază mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 139 alin. (3), cota contribuţiei individuale de asigurări sociale se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

(7) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale datorate de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, precum şi de instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f) se realizează prin aplicarea cotelor corespunzătoare prevăzute la art. 138 asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 140, art. 143-145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 şi 142.

(8) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea prin aplicarea cotei corespunzătoare contribuţiei integrale, rezultată din însumarea cotelor de contribuţie individuală cu cea datorată de angajator, în funcţie de condiţiile de muncă, prevăzută la art. 138, asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 139, iar în cazul în care din calcul rezultă o bază mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 139 alin. (3), cota integrală de contribuţie se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut. Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(9) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(10) În cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(11) Prevederile alin. (10) se aplică şi în cazul indemnizaţiilor de asigurări sociale de sănătate dacă aceste sume sunt acordate în termenul prevăzut la art. 40 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 147

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituţiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum şi persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România

este parte sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate.

(2) În situaţia persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiilor sociale, declararea contribuţiilor individuale de asigurări sociale se face de către plătitorul de venit, care în acest caz este asimilat angajatorului, prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1), până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) şi (11), sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuţiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori sau de persoane asimilate angajatorului, depun trimestrial Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate aferentă fiecărei luni a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(5) Depunerea trimestrială a declaraţiei prevăzute la alin. (1) constă în completarea şi depunerea a câte unei declaraţii pentru fiecare lună din trimestru.

(6) Numărul mediu de salariaţi se calculează ca medie aritmetică a numărului de salariaţi din declaraţiile prevăzute la alin. (1) depuse pentru fiecare lună din anul anterior.

(7) Pentru persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4), venitul total se stabileşte pe baza informaţiilor din situaţiile financiare ale anului anterior.

(8) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4) pot opta pentru depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate în condiţiile alin. (1), dacă depun declaraţia privind opţiunea până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(9) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4) care au optat pentru depunerea declaraţiei în condiţiile alin. (1) pot trece la regimul de declarare prevăzut la alin. (4) începând cu luna ianuarie a anului pentru care s-a depus opţiunea.

(10) Persoanele şi entităţile prevăzute la alin. (4), cu excepţia persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale şi persoanelor fizice care exercită profesii libere, precum şi a asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice care, potrivit legii, folosesc personal angajat şi care se înfiinţează în cursul anului, aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înfiinţării dacă, odată cu declaraţia de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariaţi exclusiv şi, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(11) Ori de câte ori în cursul trimestrului persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate sau le încetează calitatea de asigurat, plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzuţi la art. 80 alin. (2), în calitate de angajatori ori de persoane asimilate angajatorului, depun declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit concediul medical sau încetarea calităţii de asigurat. În acest caz, declaraţia/declaraţiile aferentă/aferente perioadei rămase din trimestru se depune/se depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului. În cazul în care încetarea calităţii de asigurat are loc în luna a doua a trimestrului, se vor depune atât declaraţia pentru prima lună a trimestrului, cât şi cea pentru luna a doua, urmând ca după încheierea trimestrului să se depună numai declaraţia pentru luna a treia.

(12) Persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea şi obţin venituri sub formă de salarii ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi la reprezentanţele din România ale persoanelor juridice străine depun declaraţia prevăzută la alin. (1) şi achită contribuţiile sociale ale angajatorului şi cele individuale în cazul în care misiunile şi posturile, precum şi reprezentanţele respective nu optează pentru îndeplinirea obligaţiilor declarative şi de plată a contribuţiilor sociale.

(13) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia să depună declaraţia prevăzută la alin. (1) numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(14) Angajatorii prevăzuţi la alin. (13) au obligaţia să transmită organului fiscal competent informaţii cu privire la acordul încheiat cu angajaţii.

(15) Dacă între angajatorii prevăzuţi la alin. (13) şi persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor nu au fost încheiate acorduri, obligaţia privind achitarea contribuţiilor sociale datorate de angajatori, reţinerea şi plata contribuţiilor sociale individuale, precum şi depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor.

(16) Declaraţia prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, pe portalul e-România, iar declaraţia privind opţiunea prevăzută la alin. (8) se depune pe suport hârtie, la sediul organului fiscal competent.

(17) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecţiei sociale şi persoanelor vârstnice şi al ministrului sănătăţii.

(18) Evidenţa obligaţiilor de plată a contribuţiilor de asigurări sociale datorate de angajatori şi asimilaţii acestora se ţine pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuţiile de asigurări sociale individuale, pe baza codului numeric personal sau pe baza numărului de identificare fiscală, după caz.

(19) Declaraţia prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puţin:

a) date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declaraţia;

b) codul numeric personal sau numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal, după caz;

c) numele, prenumele şi datele privind calitatea de asigurat;

d) date referitoare la raporturile de muncă şi activitatea desfăşurată;

e) date privind condiţiile de muncă;

f) date privind venituri/indemnizaţii/prestaţii.

(20) Datele cu caracter personal cuprinse în declaraţia prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condiţiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Ministerul Afacerilor Interne, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetăţenii români, cetăţenii Uniunii Europene şi ai statelor membre ale Spaţiului Economic European, Confederaţiei Elveţiene şi pentru străinii care au înregistrată rezidenţa/şederea în România.

(22) Conţinutul, modalităţile şi termenele de transmitere a informaţiilor prevăzute la alin. (20) se stabilesc prin protocoale încheiate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, între beneficiarii acestora şi Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date sau Inspectoratul General pentru Imigrări, după caz.

Secţiunea a 5-a
Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente

Articolul 148

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual în sistem real şi/sau pe baza normelor anuale de venit

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual în sistem real, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, în cazul plăţilor anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale, o reprezintă echivalentul a 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabilesc plăţile anticipate.

(2) În cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual pe baza normelor anuale de venit, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale o reprezintă valoarea anuală a normei de venit raportată la numărul de luni în care se desfăşoară activitatea şi nu poate fi mai mică decât echivalentul reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabilesc plăţile anticipate, şi nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câştig.

(3) Pentru persoanele fizice prevăzute la alin. (1), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se recalculează în anul următor celui de realizare a venitului, în baza declaraţiei privind venitul realizat, şi se stabileşte ca diferenţă între venitul brut realizat şi cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii independente, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale, raportată la numărul de luni în care a fost desfăşurată activitatea. Baza lunară de calcul nu poate fi mai mică decât echivalentul reprezentând

35% din câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se efectuează definitivarea contribuţiei, şi nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câştig.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) şi (2) se încadrează în categoria asiguraţilor obligatoriu în sistemul public de pensii dacă îndeplinesc următoarele condiţii, după caz:

a) venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielilor efectuate în scopul desfăşurării activităţii independente, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, depăşeşte 35% din câştigul salarial mediu brut, în cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi impuse în sistem real;

b) venitul lunar estimat a se realiza potrivit art. 120 alin. (1) depăşeşte 35% din câştigul salarial mediu brut, în cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi impuse în sistem real şi îşi încep activitatea în cursul anului fiscal sau în cazul celor care trec de la determinarea venitului net anual pe baza normelor anuale de venit la impozitarea în sistem real;

Lit. b) a alin. (4) al art. 148 a fost modificată de pct. 20 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

c) valoarea lunară a normelor de venit, obţinută prin raportarea normelor anuale de venit la numărul lunilor de activitate din cursul anului după aplicarea corecţiilor prevăzute la art. 69, depăşeşte 35% din câştigul salarial mediu brut, în cazul contribuabililor care în anul fiscal în curs desfăşoară activităţi impuse pe bază de norme de venit.

(5) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) şi (2), obligate să se asigure în sistemul public de pensii, depun anual la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se stabilesc plăţile anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale, declaraţia privind îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(6) În cazul contribuabililor prevăzuţi la alin. (1) şi (2) care încep o activitate în cursul anului fiscal, declaraţia prevăzută la alin. (5) se depune în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(7) Modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei prevăzute la alin. (5) se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(8) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut la alin. (3) nu au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (5) şi nu datorează plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale.

(9) Contribuţiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care persoanele prevăzute la alin. (1) au realizat venituri determinate în sistem real sub nivelul plafonului minim prevăzut la alin. (3) nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare şi la stabilirea punctajului pentru pensionare.

Articolul 149

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se reţine la sursă

Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se reţine la sursă, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale o reprezintă diferenţa dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 70 şi nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în luna pentru care se datorează contribuţia.

Articolul 150

Excepţii specifice privind veniturile din activităţi independente

Persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, care nu au obligaţia asigurării în sistemul public de pensii potrivit legii, precum şi persoanele care au calitatea de pensionari nu datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b).

Secţiunea a 6-a
Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei de asigurări sociale pentru veniturile din activităţi independente

Articolul 151

Plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale

(1) Persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente, care determină venitul net anual în sistem real şi/sau pe baza normelor anuale de venit, sunt obligate să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale care se stabilesc de organul fiscal competent, prin decizie de impunere, pe baza declaraţiei prevăzute la art. 148 alin. (5).

(2) În decizia de impunere prevăzută la alin. (1), baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale se evidenţiază lunar, iar plata acestei contribuţii se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(3) Obligaţiile de plată a contribuţiei de asigurări sociale reprezentând plăţi anticipate, determinate prin decizia de impunere prevăzută la alin. (1), se stabilesc prin aplicarea cotei de contribuţie prevăzute la art. 138 asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 148 alin. (1) şi (2), după caz.

(4) Cota de contribuţie de asigurări sociale pentru contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) este cota pentru contribuţia individuală, prevăzută la art. 138.

(5) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) pot opta pentru cota integrală de contribuţie de asigurări sociale corespunzătoare condiţiilor normale de muncă, prevăzută la art. 138.

(6) Opţiunea prevăzute la alin. (5) se exercită prin completarea corespunzătoare a declaraţiei prevăzute la art. 148 alin. (5), depusă la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal pentru care se doreşte utilizarea cotei integrale de contribuţie de asigurări sociale, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 30 de zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Alin. (6) al art. 151 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(7) Opţiunea prevăzută la alin. (5) este obligatorie pentru contribuabil pentru întreg anul fiscal, inclusiv la regularizarea plăţilor anticipate, şi se consideră reînnoită pentru fiecare an fiscal dacă contribuabilul nu solicită revenirea la cota individuală prin depunerea unei cereri la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal pentru care se doreşte revenirea la cota individuală de contribuţie de asigurări sociale.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (1) care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea, nu se mai încadrează în categoria persoanelor care au obligaţia plăţii contribuţiei, precum şi cele care intră în suspendare temporară a activităţii potrivit legislaţiei în materie au obligaţia de a depune la organul fiscal cererea prevăzută la art. 121 alin. (10), în vederea recalculării plăţilor anticipate.

(9) Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se reţine la sursă datorează contribuţii de asigurări sociale individuale în cursul anului, sub forma plăţilor anticipate, plătitorii de venituri având obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii sumelor respective potrivit regulilor prevăzute la art. 72.

(10) Pentru persoanele prevăzute la alin. (9), obligaţiile reprezentând contribuţia individuală de asigurări sociale se calculează prin aplicarea cotei individuale de contribuţie prevăzute la art. 138 asupra veniturilor prevăzute la art. 149, se reţin şi se plătesc de către plătitorul de venit până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile, acestea fiind obligaţii finale.

(11) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (10), încadrarea în plafonul lunar reprezentând echivalentul a de 5 ori câştigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către plătitorul de venituri.

Articolul 152

Declararea şi definitivarea contribuţiei de asigurări sociale în cazul veniturilor din activităţi independente

(1) Definitivarea contribuţiei de asigurări sociale în cazul veniturilor determinate în sistem real se efectuează în baza declaraţiei privind venitul realizat prevăzute la art. 123.

(2) Obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale se determină de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală, pe baza declaraţiei menţionate la alin. (1), prin aplicarea cotei individuale sau a cotei integrale de contribuţie, conform opţiunii exprimate, prevăzute la art. 138, asupra bazei de calcul prevăzute la art. 148 alin. (3), cu încadrarea acesteia în plafonul minim şi maxim.

(3) Diferenţele de venit, precum şi contribuţia de asigurări sociale aferentă, stabilite în plus prin decizia de impunere prevăzută la alin. (2), se repartizează pe lunile în care a fost desfăşurată activitatea.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 148 alin. (8), al căror venit realizat în anul fiscal pentru care se efectuează definitivarea contribuţiei de asigurări sociale se încadrează în plafonul minim prevăzut la art. 148 alin. (3).

(5) Pentru persoanele prevăzute la alin. (4), sumele reprezentând baza de calcul şi contribuţia de asigurări sociale aferentă, stabilite prin decizia de impunere prevăzută la alin. (2), se repartizează pe lunile în care a fost desfăşurată activitatea.

(6) Plata contribuţiei de asigurări sociale stabilite prin decizia de impunere anuală se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

(7) Repartizarea diferenţelor de contribuţie de asigurări sociale stabilite potrivit alin. (3), precum şi a contribuţiei de asigurări sociale stabilite potrivit alin. (5), care se efectuează în vederea calculării prestaţiilor

acordate de sistemul public de pensii, conduce la reîntregirea bazei de calcul al contribuţiei de asigurări sociale şi nu determină stabilirea de obligaţii fiscale accesorii pentru plăţile anticipate.

Capitolul III
Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate

Secţiunea 1
Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

Articolul 153

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetăţenii români cu domiciliul în ţară;

b) cetăţenii străini şi apatrizii care au solicitat şi au obţinut prelungirea dreptului de şedere temporară ori au domiciliul în România;

c) cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi ai Confederaţiei Elveţiene care nu deţin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat şi au obţinut dreptul de a sta în România pentru o perioadă de peste 3 luni;

d) persoanele din statele membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţia Elveţiană care îndeplinesc condiţiile de lucrător frontalier şi desfăşoară o activitate salariată sau independentă în România şi care rezidă în alt stat membru în care se întorc de regulă zilnic ori cel puţin o dată pe săptămână;

e) pensionarii din sistemul public de pensii care nu mai au domiciliul în România şi care îşi stabilesc reşedinţa pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat aparţinând Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, respectiv domiciliul pe teritoriul unui stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, care nu deţin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României;

f) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

g) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispoziţiile legale prevăd plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

h) Agenţia Naţională pentru Plăţi şi Inspecţie Socială, care administrează şi gestionează prestaţiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agenţiile judeţene pentru prestaţii sociale, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul şi indemnizaţia lunară pentru creşterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani, potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

i) Agenţia Naţională pentru Plăţi şi Inspecţie Socială, care administrează şi gestionează prestaţiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agenţiile judeţene pentru prestaţii sociale, pentru persoanele care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările şi completările ulterioare;

j) Casa Naţională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii şi casele sectoriale de pensii, pentru persoanele care realizează venituri din pensii, precum şi pentru persoanele preluate în plata indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

k) entităţile care plătesc venituri din pensii, altele decât cele prevăzute la lit. j);

l) Ministerul Justiţiei, prin unităţile sistemului administraţiei penitenciare, pentru persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv în unităţile penitenciare, precum şi pentru persoanele care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranţă privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

m) Ministerul Afacerilor Interne, pentru persoanele reţinute, arestate sau deţinute care se află în centrele de reţinere şi arestare preventivă organizate în subordinea acestei instituţii, care nu au venituri, pentru străinii aflaţi în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale

traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identităţii şi sunt cazaţi în centrele special amenajate potrivit legii;

Lit. m) a alin. (1) al art. 153 a fost modificată de pct. 1 al art. 44 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 923 din 11 decembrie 2015.

n) Secretariatul de Stat pentru Culte, pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse;

o) autorităţile administraţiei publice locale, pentru persoanele, cetăţeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni, dacă nu au venituri.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a)-e), care deţin o asigurare pentru boală şi maternitate în sistemul de securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţiei Elveţiene sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislaţiei interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României, şi fac dovada valabilităţii asigurării, în conformitate cu procedura stabilită prin ordin comun al preşedintelui A.N.A.F. şi al Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate.

Alin. (2) al art. 153 a fost modificat de pct. 22 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 154

Categorii de persoane fizice exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate:

a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenţii de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenicii sau studenţii, precum şi persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldaţi sau gradaţi profesionişti. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, venituri din activităţi independente, venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, pentru aceste venituri datorează contribuţie;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecţie a copilului. Dacă realizează venituri din cele prevăzute la lit. a) sau sunt beneficiari de ajutor social acordat în temeiul Legii nr. 416/2001, cu modificările şi completările ulterioare, pentru aceste venituri datorează contribuţie;

c) soţul, soţia şi părinţii fără venituri proprii, aflaţi în întreţinerea unei persoane asigurate;

d) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraţilor care au fost înlăturaţi din justiţie pentru considerente politice în perioada anilor 1945-1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoaşterea şi acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcţiei Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoştinţei pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare, pentru drepturile băneşti acordate de aceste legi;

e) persoanele cu handicap, pentru veniturile obţinute în baza Legii nr. 448/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) bolnavii cu afecţiuni incluse în programele naţionale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătăţii, până la vindecarea respectivei afecţiuni, dacă nu realizează venituri asupra cărora se datorează contribuţia;

g) femeile însărcinate şi lăuzele, dacă nu realizează venituri asupra cărora se datorează contribuţia sau dacă nivelul lunar al acestora este sub valoarea salariului de bază minim brut pe ţară. În cazul în care venitul lunar realizat depăşeşte nivelul salariului de bază minim brut pe ţară, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depăşeşte acest nivel.

(2) În cazul persoanelor aflate în situaţiile prevăzute la alin. (1), cu excepţia celor de la lit. c) şi g), care realizează venituri asupra cărora datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, iar totalul lunar al

acestora este sub nivelul salariului de bază minim brut pe ţară, contribuţia se datorează asupra venitului realizat.

(3) În vederea încadrării în condiţiile privind realizarea de venituri prevăzute la alin. (1), Casa Naţională de Asigurări de Sănătate transmite A.N.A.F. lista persoanelor fizice înregistrate în Registrul unic de evidenţă al asiguraţilor din Platforma informatică din asigurările de sănătate, potrivit prevederilor art. 224 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată. Structura informaţiilor şi periodicitatea transmiterii acestora se stabilesc prin ordin comun al preşedintelui A.N.A.F. şi al preşedintelui Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Secţiunea a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cotele de contribuţii

Articolul 155

Categorii de venituri supuse contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuţi la art. 153, datorează, după caz, contribuţii de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din pensii, definite conform art. 99;

c) venituri din activităţi independente, definite conform art. 67;

d) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlului II sau III, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7)-(9);

e) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 83;

f) venituri din investiţii, definite conform art. 91;

g) venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, definite conform art. 103;

h) venituri din alte surse, definite conform art. 114 şi 117;

i) indemnizaţii de şomaj;

j) indemnizaţii pentru creşterea copilului;

k) ajutorul social acordat potrivit Legii nr. 416/2001, cu modificările şi completările ulterioare;

l) indemnizaţii pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţii de asigurări sociale de sănătate şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Notă CTCE

---

*) Notă CTCE:

Potrivit art. II din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei pentru asigurări sociale de sănătate sau în categoriile de persoane pentru care plata contribuţiei pentru asigurarea socială de sănătate se suportă din alte surse, pentru care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au fost emise deciziile de impunere, pot depune la organul fiscal competent o cerere pentru desfiinţarea deciziei începând cu luna următoare celei în care se depune cererea.

Articolul 156

Cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate

Cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate sunt următoarele:

a) 5,5% pentru contribuţia individuală;

b) 5,2% pentru contribuţia datorată de angajator.

Secţiunea a 3-a
Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi în cazul persoanelor aflate sub protecţia sau în custodia statului

Articolul 157

Baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor

legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, o reprezintă câştigul brut care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situaţia personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele funcţiilor de bază corespunzătoare funcţiilor în care persoanele respective sunt încadrate în ţară, la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) solda lunară acordată potrivit legii;

e) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

f) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum şi sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete şi altele asemenea;

h) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

i) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum şi participarea la profitul unităţii pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

j) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

k) sume reprezentând salarii/solde, diferenţe de salarii/solde, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

l) indemnizaţiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

m) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

o) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

p) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit

la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

q) remuneraţia primită de preşedintele asociaţiei de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii, privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea asociaţiilor de proprietari;

r) ajutoarele şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care îndeplinesc condiţiile pentru pensionare, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi securităţii naţionale;

s) ajutoarele şi plăţile compensatorii care se acordă, conform legii, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, care nu îndeplinesc condiţiile pentru pensionare, din domeniul apărării naţionale, ordinii publice şi securităţii naţionale;

ş) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 157 a fost modificat de pct. 23 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, în situaţia în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate se calculează în limita acestui plafon.

Articolul 158

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de angajatori sau de persoane asimilate acestora prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f)

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute prevăzute la art. 157 asupra cărora se datorează contribuţia individuală.

(2) În baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări sociale de sănătate se includ şi următoarele venituri:

a) indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele suportate de angajator;

b) indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, numai pentru zilele suportate de angajator.

Articolul 159

Prevederi specifice privind contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate

(1) Se datorează contribuţie individuală de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza Legii nr. 346/2002, republicată.

(2) Contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă şi se suportă de către angajatori sau persoanele asimilate acestora ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(3) Angajatorii sau persoanele asimilate acestora vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (2).

Articolul 160

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice cu venituri din pensii şi de cele care primesc indemnizaţii pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale

(1) Pentru persoanele fizice cu venituri din pensii, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depăşeşte valoarea, întregită prin rotunjire în plus la un leu, a unui punct de pensie stabilit pentru anul fiscal respectiv.

Alin. (1) al art. 160 a fost modificat de pct. 2 al art. 44 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 923 din 11 decembrie 2015.

(2) Pentru persoanele fizice preluate în plată de către Casa Naţională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii, şi de către casele sectoriale de pensii, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

(3) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, în situaţia în care veniturile bază de calcul prevăzute la alin. (1) şi (2) depăşesc valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate se calculează în limita acestui plafon.

Articolul 161

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii

(1) Pentru persoanele fizice care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizaţia de şomaj, cu excepţia situaţiilor în care potrivit dispoziţiilor legale se prevede altfel. Contribuţia se suportă de la bugetul asigurărilor pentru şomaj şi reprezintă contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate.

(2) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, în situaţia în care venitul bază de calcul prevăzut la alin. (1) depăşeşte valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate se calculează în limita acestui plafon.

Articolul 162

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizaţie pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani

(1) Pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizaţie pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă indemnizaţia pentru creşterea copilului. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

(2) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, în situaţia în care venitul bază de calcul prevăzut la alin. (1) depăşeşte valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate se calculează în limita acestui plafon.

Articolul 163

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de ajutor social

Pentru persoanele fizice care beneficiază de ajutor social, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă ajutorul social acordat. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

Articolul 164

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele fizice care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum şi pentru persoanele fizice care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranţă privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri

Pentru persoanele fizice care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum şi pentru persoanele fizice care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranţă privative de libertate, respectiv persoanele fizice care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

Articolul 165

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru străinii aflaţi în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identităţii şi sunt cazaţi în centrele special amenajate potrivit legii

Pentru străinii aflaţi în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identităţii şi sunt cazaţi în centrele special amenajate potrivit legii, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

Articolul 166

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse

Pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

Articolul 167

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele, cetăţeni români, care sunt victime ale traficului de persoane

Pentru persoanele, cetăţeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe ţară. Contribuţia se suportă de la bugetul de stat.

Secţiunea a 4-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate în cazul veniturilor din salarii şi asimilate salariilor, veniturilor din pensii, în cazul veniturilor obţinute de persoanele fizice aflate sub protecţia sau în custodia statului, precum şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

Articolul 168

Stabilirea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, precum şi instituţiile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g)-o) au obligaţia de a calcula şi de a reţine la sursă contribuţiile individuale de asigurări sociale de sănătate, precum şi obligaţia de a calcula contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate de aceştia, după caz.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(3) Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate individuale calculate şi reţinute potrivit alin. (1) se plătesc, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuţia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula şi de a reţine contribuţiile individuale şi pe cele ale angajatorului, precum şi de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate individuale se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor lunare de calcul menţionate la art. 157, art. 160-167, după caz.

(6) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. b) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 158, cu respectarea prevederilor specifice prevăzute la art. 159.

(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde şi pensii sau diferenţe de pensii, cu excepţia sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflaţie, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Alin. (7) al art. 168 a fost modificat de pct. 5 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 23^1.

(8) Calculul contribuţiilor de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte se realizează de către acestea, prin aplicarea cotei integrale de contribuţie rezultate din însumarea cotei individuale cu cea datorată de angajator prevăzute la art. 156, asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 157. Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(9) Calculul contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din pensii care depăşesc, lunar, valoarea întregită la un leu, a unui punct de pensie stabilit pentru anul fiscal respectiv, provenite dintr-un alt stat, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, se realizează de către organul fiscal competent în baza declaraţiei specifice prevăzute la art. 130 alin. (4) sau a declaraţiei privind venitul estimat prevăzute la art. 120, după caz.

Alin. (9) al art. 168 a fost modificat de pct. 3 al art. 44 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 923 din 11 decembrie 2015.

(10) În cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând ajutor social, indemnizaţii de şomaj, venituri din pensii, precum şi indemnizaţii pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţii pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Articolul 169

Depunerea declaraţiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau persoanele asimilate acestora, instituţiile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g)-o), precum şi persoanele care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1).

(2) În situaţia persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente, din asocieri fără personalitate juridică sau din cedarea folosinţei bunurilor, pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, declararea contribuţiei se face de către plătitorul de venit prin depunerea declaraţiei prevăzute la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (10), sume reprezentând salarii/solde sau diferenţe de salarii/solde şi pensii sau diferenţe de pensii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuţiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(4) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Persoanele fizice care realizează venituri din pensii provenite dintr-un alt stat, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia ca în termen de 30 de zile de la data încadrării în această categorie de persoane să declare la organul fiscal competent venitul lunar din pensie, prin depunerea declaraţiei privind venitul estimat prevăzute la art. 120.

(6) Pentru încadrarea persoanelor fizice prevăzute la alin. (5) în categoria persoanelor care realizează venituri din pensii care depăşesc, lunar, valoarea unui punct de pensie stabilit pentru anul fiscal respectiv, organul fiscal utilizează cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă depunerii declaraţiei privind venitul estimat.

(7) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) sunt obligate să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care se stabilesc de organul fiscal competent, prin decizie de impunere, pe baza declaraţiei de venit estimat sau a declaraţiei privind venitul realizat, după caz, cu respectarea regulilor prevăzute la art. 121. Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(8) Obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele menţionate la alin. (6) se determină de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală, pe baza declaraţiei specifice prevăzute la art. 130 alin. (4). Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere.

(9) Sumele de plată stabilite prin decizia de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, iar cele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(10) Deciziile de impunere, prevăzute la alin. (7) şi (8), se emit la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Secţiunea a 5-a
Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente, din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, din asocieri fără personalitate juridică, precum şi din cedarea folosinţei bunurilor

Articolul 170

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual în sistem real şi/sau pe baza normelor anuale de venit

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi care determină venitul net anual în sistem real şi/sau pe baza normelor anuale de venit, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate este diferenţa pozitivă dintre venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii independent, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la numărul de luni în care a fost desfăşurată activitatea pe fiecare sursă de venit.

(2) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, baza lunară de calcul prevăzută la alin. (1) nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabileşte contribuţia.

Articolul 171

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se reţine la sursă, precum şi din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlului II sau III, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7)-(9)

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care impozitul pe venit se reţine la sursă, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă diferenţa dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 70.

(2) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlului II sau III, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate o reprezintă venitul din asociere.

(3) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, bazele lunare de calcul prevăzute la alin. (1) şi (2) nu pot fi mai mari decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în luna pentru care se datorează contribuţia.

(4) În anul 2016, persoanele care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală nu datorează contribuţie de asigurări sociale de sănătate pentru aceste venituri, dacă realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 alin. (1) lit. a)-d), g), i)-l), cu excepţia veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală.

Articolul 172

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din activităţile agricole prevăzute la art. 103 alin. (1), baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă valoarea anuală a normei de venit, determinată potrivit prevederilor art. 106, raportată la numărul de luni în care s-a desfăşurat activitatea.

(2) Pentru persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 104, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă diferenţa pozitivă dintre venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul desfăşurării activităţii, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate, raportată la numărul de luni în care s-a desfăşurat activitatea.

(3) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, bazele lunare de calcul prevăzute la alin. (1) şi (2) nu pot fi mai mari decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în luna pentru care se datorează contribuţia.

Articolul 173

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia celor care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reţinere la sursă a impozitului, este diferenţa dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut, diferenţa pozitivă dintre venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la numărul de luni din anul fiscal prevăzut în contractul încheiat între părţi, şi nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabileşte contribuţia.

(2) Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care realizează venituri din arendarea bunurilor agricole în regim de reţinere la sursă a impozitului este diferenţa dintre venitul brut şi cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut şi nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabileşte contribuţia.

Secţiunea a 6-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din activităţi independente, din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, din asocieri fără personalitate juridică, precum şi din cedarea folosinţei bunurilor

Articolul 174

Plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele categorii de persoane au obligaţia de a efectua plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale de sănătate:

a) persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente prevăzute la art. 68 şi 69;

b) persoanele fizice care realizează venituri din agricultură, silvicultură, piscicultură prevăzute la art. 104;

c) persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendă;

d) plătitorii de venituri pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din asocierea cu o persoană juridică contribuabil potrivit titlului II sau III, precum şi din arendarea bunurilor agricole, impozitate în regim de reţinere la sursă.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) sunt obligate să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale de sănătate care se stabilesc de organul fiscal competent, prin decizie de impunere, pe fiecare sursă de venit, pe baza declaraţiei de venit estimat/norma de venit sau a declaraţiei privind venitul realizat, după caz, cu respectarea regulilor prevăzute la art. 121.

(3) Pentru persoanele fizice prevăzute la alin. (2), cu excepţia celor care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuinţe proprietate personală, în scop turistic, menţionaţi la art. 88 alin. (3), baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzute în decizia de impunere se evidenţiază lunar, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(4) În decizia de impunere prevăzută la alin. (2), baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care realizează venituri din închirierea camerelor, situate în locuinţe proprietate personală, având o capacitate de cazare în scop turistic cuprinsă între una şi 5 camere inclusiv, stabilite pe bază de normă anuală de venit sau care optează pentru determinarea venitului în sistem real, precum şi pentru cei care închiriază în scop turistic, în cursul anului, un număr mai mare de 5 camere de închiriat în locuinţe proprietate personală, menţionaţi la art. 88 alin. (3), se evidenţiază lunar, iar plata se efectuează în două rate egale, până la data de 25 iulie inclusiv şi 25 noiembrie inclusiv.

(5) Plăţile anticipate cu titlu de contribuţii de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit alin. (2) se determină prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 170-173, după caz.

(6) În cazul în care, în cursul anului fiscal, persoanele prevăzute la alin. (2) îşi încetează activitatea, precum şi cei care intră în suspendare temporară a activităţii potrivit legislaţiei în materie, sunt aplicabile prevederile art. 121 alin. (10) referitoare la recalcularea plăţilor anticipate.

(7) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) au obligaţia calculării, reţinerii şi plăţii sumelor respective cu respectarea prevederilor art. 72, 73, art. 84 alin. (4)-(9) şi art. 125 alin. (7)-(9), după caz.

(8) Contribuţia individuală de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit alin. (7) se calculează prin aplicarea cotei de contribuţie prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 171 şi art. 173 alin. (2), după caz, se reţine şi se plăteşte de către plătitorul de venit până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite veniturile.

(9) În cazul persoanelor fizice care realizează venituri din agricultură prevăzute la art. 103 alin. (1), obligaţiile de plată ale contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declaraţiei prevăzute la art. 107 alin. (2), prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 172 alin. (1). Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere prevăzută la art. 107 alin. (5), iar plata se efectuează în două rate egale, până la data de 25 octombrie inclusiv şi 15 decembrie inclusiv.

Articolul 175

Declararea şi definitivarea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

(1) Veniturile care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate sunt cele din declaraţia de venit estimat/norma de venit prevăzută la art. 120 sau din declaraţia privind venitul realizat prevăzută la art. 122, după caz.

(2) Pentru anul fiscal 2016, obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se determină de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală pe fiecare sursă de venit, pe baza declaraţiilor menţionate la alin. (1), prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 170-173, după caz, la determinarea cărora nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale. Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere. Baza lunară de calcul astfel evidenţiată nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe ţară, dacă venitul pentru care se calculează contribuţia este singurul realizat.

(3) În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor în anul 2016, stabilirea obligaţiilor anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, precum şi încadrarea bazei lunare de calcul în plafoanele prevăzute la alin. (2) şi la art. 173 se realizează de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală prevăzută la art. 123 alin. (8).

(4) Plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate stabilită potrivit alin. (2) şi (3) se efectuează în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei, iar sumele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se determină de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală prevăzută la art. 179 alin. (2), pe baza declaraţiilor menţionate la alin. (1), prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 170-173, după caz, la determinarea cărora nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale. Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere.

Secţiunea a 7-a
Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din investiţii şi din alte surse

Articolul 176

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din investiţii

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din investiţii sub forma câştigurilor din transferul titlurilor de valoare şi orice alte operaţiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă câştigul net anual determinat potrivit prevederilor art. 96, raportat la cele 12 luni ale anului de realizare a veniturilor.

(2) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din dividende, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor brute din dividende, în bani sau în natură, distribuite de persoanele juridice, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului.

(3) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din dobânzi, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor brute din dobânzi, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului.

(4) Pentru persoanele fizice care realizează venituri impozabile din lichidarea unei persoane juridice, inclusiv din reducerea de capital, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor impozabile distribuite de persoanele juridice.

(5) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, bazele lunare de calcul prevăzute la alin. (1)-(4) nu pot fi mai mari decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabileşte contribuţia.

(6) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate veniturile din investiţii neimpozabile, prevăzute la art. 93.

(7) În anul 2016, persoanele care realizează venituri din investiţii nu datorează contribuţie de asigurări sociale de sănătate pentru aceste venituri, dacă realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 alin. (1) lit. a)-d), g), i)-l), cu excepţia veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală.

Articolul 177

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din alte surse

(1) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din alte surse, baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor brute prevăzute la art. 114, 116 şi art. 117, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului.

(2) Pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017, baza lunară de calcul prevăzută la alin. (1) nu poate fi mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut prevăzut la art. 139 alin. (3), în vigoare în anul pentru care se stabileşte contribuţia.

(3) În anul 2016, persoanele care realizează venituri din alte surse nu datorează contribuţie de asigurări sociale de sănătate pentru aceste venituri, dacă realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 alin. (1) lit. a)-d), g), i)-l), cu excepţia veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală.

Secţiunea a 8-a
Stabilirea şi declararea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din investiţii şi din alte surse

Articolul 178

Stabilirea contribuţiei

(1) Pentru anul 2016, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din investiţii şi/sau din alte surse, contribuţia de asigurări sociale de sănătate se stabileşte de organul fiscal competent, prin decizie de impunere anuală, pe baza informaţiilor din declaraţia privind venitul realizat sau din declaraţia privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum şi pe baza informaţiilor din evidenţa fiscală, după caz.

(2) În cazul persoanelor fizice care realizează, începând cu anul 2017, venituri din investiţii şi/sau din alte surse, contribuţia de asigurări sociale de sănătate se stabileşte de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală prevăzută la art. 179 alin. (2), pe baza informaţiilor din declaraţia privind venitul realizat sau din declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum şi pe baza informaţiilor din evidenţa fiscală, după caz.

(3) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) şi (2), după caz, se stabileşte în anul următor celui în care au fost realizate veniturile, prin aplicarea cotei individuale de contribuţie prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul menţionate la art. 176 şi 177, după caz. Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se evidenţiază lunar în decizia de impunere.

(4) În cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) realizate în anul 2016, ale căror baze lunare de calcul se situează sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe ţară, nu se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate. Pentru veniturile ale căror baze lunare de calcul sunt mai mari sau egale cu valoarea salariului de bază minim brut pe ţară, contribuţia datorată lunar se calculează asupra acestor baze de calcul.

Alin. (4) al art. 178 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

(5) Sumele reprezentând obligaţiile anuale de plată a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate stabilite prin decizia de impunere anuală, potrivit alin. (1), se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

Secţiunea a 9-a
Stabilirea contribuţiei anuale de asigurări sociale de sănătate

Articolul 179

(1) Organul fiscal competent are obligaţia stabilirii contribuţiei anuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează, într-un an fiscal, venituri din următoarele categorii:

a) venituri din activităţi independente;

b) venituri din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură;
c) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlului II sau III, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7)-(9);
d) venituri din cedarea folosinţei bunurilor;
e) venituri din investiţii;
f) venituri din alte surse.
(2) Contribuţia anuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se stabileşte, de organul fiscal competent, în anul următor celui de realizare a veniturilor, prin decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pe baza informaţiilor din declaraţiile fiscale privind veniturile realizate, precum şi pe baza informaţiilor din evidenţa fiscală, după caz.
(3) Contribuţia anuală se calculează prin aplicarea cotei individuale asupra bazei anuale de calcul, determinată ca sumă a bazelor lunare de calcul asupra cărora se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate, aferente veniturilor prevăzute la alin. (1). Baza anuală de calcul nu poate fi mai mică decât valoarea a douăsprezece salarii de bază minime brute pe ţară şi nici mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut înmulţită cu 12 luni. În cazul persoanelor fizice care realizează atât venituri dintre cele prevăzute la alin. (1), cât şi venituri din salarii sau asimilate salariilor, baza anuală de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate utilizată la încadrarea în plafonul minim prevăzut se determină ca sumă a tuturor bazelor lunare de calcul asupra cărora se datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.
(4) Pe perioada în care persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la alin. (1) se încadrează în categoria persoanelor care au calitatea de pensionari sau în categoria celor prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a), b), d)-g), baza anuală de calcul nu se încadrează în plafonul minim prevăzut la alin. (3).
(5) În cazul în care baza anuală de calcul este sub nivelul plafonului minim prevăzut la alin. (3), organul fiscal stabileşte, prin decizia de impunere anuală prevăzută la alin. (2), contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată la nivelul contribuţiei anuale aferentă plafonului anual minim.
(6) În cazul în care baza anuală de calcul este mai mare decât plafonul maxim prevăzut la alin. (3), organul fiscal stabileşte, prin decizia de impunere anuală prevăzută la alin. (2), contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată la nivelul contribuţiei anuale aferentă plafonului anual maxim.
(6^1) Prin derogare de la prevederile alin. (3), în cazul persoanelor fizice care realizează, în cursul anului fiscal, exclusiv venituri din investiţii şi/sau din alte surse, pentru care baza anuală de calcul se situează sub nivelul valorii a douăsprezece salarii de bază minime brute pe ţară, pentru aceste venituri nu se stabileşte contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

Alin. (6^1) al art. 179 a fost introdus de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.
(7) Sumele de plată stabilite prin decizia de impunere anuală prevăzută la alin. (2) se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, iar cele achitate în plus se compensează sau se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.
(8) Contribuţia anuală de asigurări sociale de sănătate stabilită prin decizia de impunere anuală prevăzută la alin. (2) se distribuie proporţional cu ponderea fiecărei baze de calcul în baza anuală de calcul prevăzută la alin. (3).
(9) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate aferentă fiecărei baze de calcul, distribuită potrivit alin. (8), se deduce potrivit prevederilor titlului IV "Impozitul pe venit".
(10) Prevederile prezentului articol se aplică pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2017.

Secţiunea a 10-a

Declararea, stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care nu realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 sau care realizează venituri lunare exclusiv din investiţii şi/sau din alte surse sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe ţară şi nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 sau în categoriile de persoane prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g)-o), pentru care plata contribuţiei se suportă din alte surse

---

Denumirea secţiunii a 10-a, capitolul III, titlul V a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Articolul 180

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 sau care realizează venituri lunare exclusiv din investiţii şi/sau din alte surse sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe ţară şi nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 sau în categoriile de persoane prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g)-o), pentru care plata contribuţiei se suportă din alte surse

(1) Persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor menţionate la art. 155 sau care realizează venituri lunare exclusiv din investiţii şi/sau din alte surse ale căror baze lunare de calcul se situează sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe ţară şi nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei sau în categoriile de persoane pentru care plata contribuţiei se suportă din alte surse datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate astfel:

a) lunar, prin aplicarea cotei individuale de contribuţie asupra bazei de calcul reprezentând valoarea salariului minim brut pe ţară, şi au obligaţia să plătească contribuţia de asigurări sociale de sănătate pe o perioadă de cel puţin 12 luni consecutive, începând cu luna în care se depune declaraţia prevăzută la art. 181; sau

b) la data la care accesează serviciile acordate de sistemul public de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, prin depunerea declaraţiei prevăzute la art. 181, aplicând cota individuală de contribuţie asupra bazei de calcul reprezentând valoarea a de 7 ori salariul minim brut pe ţară.

(2) Salariul de bază minim brut pe ţară, prevăzut la alin. (1), este salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului, la data depunerii declaraţiei prevăzute la art. 181.

Art. 180 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Articolul 181

Depunerea declaraţiei

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) depun o declaraţie la organul fiscal competent, în vederea stabilirii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate.

(2) Procedura de declarare şi stabilire a contribuţiei de asigurări sociale de sănătate a persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Art. 181 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Articolul 182

Plata contribuţiei

(1) În cazul prevăzut la art. 180 alin. (1) lit. a), plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se efectuează lunar până la data de 25 inclusiv a fiecărei luni, începând cu luna următoare depunerii declaraţiei prevăzute la art. 181, pe toată perioada declarată conform art. 181.

(2) În cazul prevăzut la art. 180 alin. (1) lit. b), plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se efectuează la data depunerii declaraţiei prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b).

Art. 182 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Articolul 183

Prevederi privind încetarea plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

Persoanele prevăzute la art. 180 alin. (1), care încep să realizeze venituri de natura celor menţionate la art. 155 sau se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuţiei ori cu plata contribuţiei suportată din alte surse, depun la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data la care a intervenit evenimentul, o cerere în vederea stopării obligaţiilor de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit declaraţiei prevăzute la art. 181. Modelul cererii se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Art. 183 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Capitolul IV
Contribuţiile asigurărilor pentru şomaj datorate bugetului asigurărilor pentru şomaj

Secţiunea 1
Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări pentru şomaj

Articolul 184

Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări pentru şomaj

Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări pentru şomaj, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetăţenii români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România, precum şi cetăţenii români, cetăţenii altor state sau apatrizii care nu au domiciliul sau reşedinţa în România în condiţiile prevăzute de legislaţia europeană aplicabilă în domeniul securităţii sociale, precum şi în acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

b) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.

Secţiunea a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cotele de contribuţii şi bazele de calcul

Articolul 185

Categorii de venituri supuse contribuţiilor de asigurări pentru şomaj

(1) Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări pentru şomaj, prevăzuţi la art. 184, datorează, după caz, contribuţii de asigurări pentru şomaj pentru veniturile din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţii de asigurări pentru şomaj şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Alin. (2) al art. 185 a fost modificat de pct. 25 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 186

Cotele de contribuţii de asigurări pentru şomaj

Cotele de contribuţii de asigurări pentru şomaj sunt următoarele:

a) 0,5% pentru contribuţia individuală;

b) 0,5% pentru contribuţia datorată de angajator.

Articolul 187

Baza de calcul al contribuţiei individuale de asigurări pentru şomaj în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

(1) Baza lunară de calcul al contribuţiei individuale de asigurări pentru şomaj, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, reprezintă câştigul brut realizat din salarii şi venituri asimilate salariilor în ţară şi în alte state, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

e) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

f) sume reprezentând salarii, diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către directorii care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă;

Lit. j) a alin. (1) al art. 187 a fost modificată de pct. 26 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

k) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;

l) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări pentru şomaj sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 187 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 188

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări pentru şomaj datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora

Pentru persoanele prevăzute la art. 184 lit. b), baza lunară de calcul pentru contribuţia de asigurări pentru şomaj prevăzută de lege reprezintă suma câştigurilor brute prevăzute la art. 187, acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, asupra cărora există, potrivit legii, obligaţia de plată a contribuţiei individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Articolul 189

Excepţii specifice contribuţiilor de asigurări pentru şomaj

Se exceptează de la plata contribuţiilor de asigurări pentru şomaj următoarele venituri:

1. prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;
2. veniturile obţinute de pensionari;
3. veniturile realizate de persoanele care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate

acestora prevăzute la art. 184 lit. b), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferenţe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferenţe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurare pentru şomaj, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

4. compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă ori de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

5. veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obişnuite ori de accidente în afara muncii şi perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizaţiei se suportă de unitate, conform legii;

6. drepturile de soldă/salariu lunar acordate personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, potrivit legii.

Secţiunea a 3-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiilor de asigurări pentru şomaj în cazul persoanelor fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, precum şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

Articolul 190

Stabilirea şi plata contribuţiilor de asigurări pentru şomaj

(1) Persoanele prevăzute la art. 184 lit. b) au obligaţia de a calcula şi de a reţine la sursă contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj, precum şi obligaţia de a calcula contribuţiile de asigurări pentru şomaj datorate de aceştia, după caz.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

(3) Contribuţiile de asigurări pentru şomaj individuale, calculate şi reţinute potrivit alin. (1), se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuţia angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula şi de a reţine contribuţiile individuale şi pe cele ale angajatorului, precum şi de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuţiilor de asigurări pentru şomaj individuale se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 186 lit. a) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 187, cu respectarea prevederilor art. 189.

(6) Calculul contribuţiilor de asigurări pentru şomaj datorate de persoanele prevăzute la art. 184 lit. b) se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 186 lit. b) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 188, cu respectarea prevederilor art. 189.

(7) Calculul contribuţiilor de asigurări pentru şomaj datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea prin aplicarea cotei integrale de contribuţie, rezultată din însumarea cotelor individuale cu cele datorate de angajator prevăzute la art. 186, asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 187, cu respectarea prevederilor art. 189. Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(8) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor de şomaj acordate de sistemul de asigurări pentru şomaj, sumele respective se defalcă pe lunile la

care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări pentru şomaj care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuţiile de asigurări pentru şomaj datorate potrivit legii se calculează, se reţin la data efectuării plăţii şi se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Articolul 191

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 184 lit. b), precum şi persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor de şomaj acordate de sistemul asigurărilor pentru şomaj, contribuţiile de asigurări pentru şomaj datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Capitolul V
Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Secţiunea 1
Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, în cazul veniturilor supuse contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Articolul 192

Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, obligaţi la plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Contribuabilii/plătitorii de venit obligaţi la plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate sunt, după caz:

a) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetăţenii români, cetăţeni ai altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

b) persoanele fizice cetăţeni români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România, şi care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecţie socială care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispoziţiile legale prevăd plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate din bugetul asigurărilor pentru şomaj.

Secţiunea a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cotele de contribuţii şi bazele de calcul

Articolul 193

Categorii de venituri supuse contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuţi la art. 192, datorează, după caz, contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:

a) veniturile din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) indemnizaţiile de şomaj;

c) indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau unei boli profesionale.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Alin. (2) al art. 193 a fost modificat de pct. 28 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 194

Cota de contribuţie pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Cota de contribuţie pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate este de 0,85%.

Articolul 195

Baza de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 192 lit. a) baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate din salarii şi venituri asimilate salariilor, în ţară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remuneraţia administratorilor societăţilor, companiilor/societăţilor naţionale şi regiilor autonome, desemnaţi /numiţi în condiţiile legii, precum şi sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor şi în consiliul de administraţie;

e) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

g) sume reprezentând salarii, diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

h) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

i) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţii care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

j) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliţi potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfăşurării activităţii, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entităţi din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător ţării de rezidenţă a entităţii, de care ar beneficia personalul din instituţiile publice din România dacă s-ar deplasa în ţara respectivă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 195 a fost modificat de pct. 29 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraţilor din luna pentru care se calculează contribuţia şi valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe ţară garantate în plată.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 192 lit. b).

Articolul 196

Prevederi specifice contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

(1) În baza lunară de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 192 lit. a) se includ şi următoarele venituri:

a) indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, numai pentru zilele suportate de angajator;

b) indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, suportate de angajator sau din Fondul naţional de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(2) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorată pentru indemnizaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute la art. 194 asupra indemnizaţiei pentru incapacitate de muncă şi se suportă de către persoanele prevăzute la art. 192 lit. a) ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, constituit în condiţiile legii, după caz.

(3) Persoanele prevăzute la art. 192 lit. a) vor reţine din contribuţia datorată fondului de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele calculate potrivit alin. (2).

Articolul 197

Excepţii specifice contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Se exceptează de la plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate veniturile acordate, potrivit legii, personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special care îşi desfăşoară activitatea în instituţiile din sectorul de apărare, ordine publică şi securitate naţională.

Articolul 198

Baza de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorate pentru persoanele care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 192 lit. c), baza lunară de calcul pentru contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate o reprezintă totalitatea drepturilor reprezentând indemnizaţii de şomaj.

(2) Prevederile art. 195 alin. (3) referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate se aplică în mod corespunzător şi în cazul persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 192 lit. c), contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii se aplică şi asupra indemnizaţiei pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale şi se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale constituit în condiţiile legii, după caz.

Secţiunea a 3-a
Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

Articolul 199

Stabilirea şi plata contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate

(1) Persoanele prevăzute la art. 192 lit. a) şi c) au obligaţia de a calcula contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi nici a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, prevăzute la art. 192 lit. b).

(3) Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate calculată potrivit alin. (1) se plăteşte până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, precum şi de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 194 asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 195 şi 198, după caz, cu respectarea prevederilor art. 196 şi 197.

(6) Calculul contribuţiei pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea prin aplicarea cotei prevăzute la art. 194 asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 195. Contribuţia se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale de sănătate, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cota de contribuţie pentru concedii şi indemnizaţii care era în vigoare în acea perioadă. Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii datorată potrivit legii se calculează şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(8) În cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale de sănătate, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cota de contribuţie pentru concedii şi indemnizaţii care era în vigoare în acea perioadă. Contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii datorată potrivit legii se calculează şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Articolul 200

Depunerea declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 192 sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 199 alin. (8), precum şi sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale de sănătate, contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Capitolul VI

Contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

Secţiunea 1

Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de stat, în cazul veniturilor supuse contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

Articolul 201

Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de stat, obligaţi la plata contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

Contribuabilii/plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de stat, obligaţi la plata contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, sunt, după caz:

a) persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetăţenii români, cetăţenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reşedinţa în România cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

b) Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru persoanele care beneficiază de indemnizaţie de şomaj pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii.

Secţiunea a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cotele de contribuţii şi bazele de calcul

Articolul 202

Categorii de venituri supuse contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de stat, prevăzuţi la art. 201, datorează, după caz, contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale pentru următoarele categorii de venituri:

a) veniturile din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) indemnizaţia de şomaj primită de şomeri pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Art. 202 a fost modificat de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 203

Cotele de contribuţie de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

(1) Cota de contribuţie de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale este cuprinsă între 0,15% şi 0,85%, diferenţiată în funcţie de clasa de risc, conform legii.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), cota de contribuţie de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale în cazul şomerilor pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii este de 1%.

Articolul 204

Baza de calcul al contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 201 lit. a) baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de angajaţii acestora, în ţară şi în alte state, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) remuneraţia obţinută de directorii cu contract de mandat şi de membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

d) sumele reprezentând participarea salariaţilor la profit, potrivit legii;

e) sume reprezentând salarii, diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

f) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

g) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul desfăşurării activităţii, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societăţile administrate în sistem dualist şi ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum şi de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

h) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;

i) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul naţional unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

j) veniturile reprezentând plăţi compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 204 a fost modificat de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 205

Excepţii specifice contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

Sunt exceptate de la plata contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale următoarele venituri:

a) veniturile realizate de personalul Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informaţii, Serviciului de Informaţii Externe, Serviciului de Protecţie şi Pază, Serviciului de Telecomunicaţii Speciale, precum şi cel al Ministerului Justiţiei - Administraţia Naţională a Penitenciarelor;

b) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

c) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii.

Articolul 206

Baza de calcul al contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale datorată pentru persoanele care beneficiază de drepturi băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii

Baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, care beneficiază de indemnizaţia de şomaj pe durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii, o reprezintă indemnizaţia de şomaj acordată din bugetul asigurărilor pentru şomaj conform prevederilor legale.

Secţiunea a 3-a
Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

Articolul 207

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale

(1) Persoanele prevăzute la art. 201 au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(2) Contribuţia de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale calculată potrivit alin. (1) se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoanele care îşi desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte, au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Calculul contribuţiei de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 203 alin. (1) şi (2) asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 204 şi 206, după caz, cu respectarea prevederilor art. 205.

Alin. (4) al art. 207 a fost modificat de pct. 32 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(5) Contribuţia de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii şi se stabileşte prin aplicarea cotei prevăzute la art. 203 alin. (2) asupra cuantumului drepturilor acordate pe perioada respectivă reprezentând indemnizaţia de şomaj.

(6) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cota de contribuţie de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale care era în vigoare în acea perioadă. Contribuţia datorată potrivit legii se calculează şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Articolul 208

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 201 sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, contribuţia pentru accidente de muncă şi boli profesionale datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Capitolul VII

Contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale, cu modificările ulterioare

Secţiunea 1

Contribuabilii/plătitorii de venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, obligaţi la plata contribuţiei

Articolul 209

Contribuabilii/plătitorii de venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

Contribuabilii/plătitorii de venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, obligaţi la plata contribuţiei sunt persoanele fizice şi juridice, cu excepţia instituţiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, ce pot să angajeze forţă de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condiţiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Secţiunea a 2-a

Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cota de contribuţie şi baza de calcul

Articolul 210

Categorii de venituri supuse contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

(1) Contribuabilii/plătitorii de venit la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, prevăzuţi la art. 209, datorează, după caz, contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale pentru veniturile din salarii, definite conform art. 76.

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale şi în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situaţiile prevăzute la art. 60.

Alin. (2) al art. 210 a fost modificat de pct. 33 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 211

Cota de contribuţie la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

Cota de contribuţie la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de angajator, este de 0,25%.

Articolul 212

Baza de calcul al contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale, datorată de angajatori sau persoane asimilate acestora

(1) Pentru persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator prevăzute la art. 209, baza lunară de calcul al contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de angajaţii care au la bază un contract individual de muncă, din salarii sau venituri asimilate salariilor, în ţară şi în alte state, cu respectarea prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani şi/sau în natură, obţinute în baza unui contract individual de muncă;

b) sume reprezentând salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile /hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii;

c) indemnizaţiile şi orice alte sume de aceeaşi natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, primite de salariaţi, potrivit legii, pe perioada delegării/detaşării, după caz, în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depăşeşte plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în ţară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţie, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităţilor şi instituţiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

d) indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;

e) indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) şi art. 142.

Alin. (2) al art. 212 a fost modificat de pct. 34 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 213

Excepţii specifice contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

Contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale nu se datorează pentru:

a) veniturile care nu au la bază un contract individual de muncă;

b) prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul naţional unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale;

c) compensaţiile acordate, în condiţiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu ţin de persoana lor.

Secţiunea a 3-a
Stabilirea, plata şi declararea contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

Articolul 214

Stabilirea şi plata contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator, prevăzute la art. 209, au obligaţia de a calcula contribuţia de asigurare la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale.

(2) Contribuţia calculată potrivit alin. (1) se plăteşte până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz.

(3) Calculul contribuţiei la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale datorate potrivit alin. (1) se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 211 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 212, cu respectarea prevederilor art. 213.

(4) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cota de contribuţie la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale care era în vigoare în acea perioadă. Contribuţia datorată potrivit legii se calculează la data efectuării plăţii şi se plăteşte până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Articolul 215

Depunerea Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate

(1) Persoanele prevăzute la art. 209 sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declaraţia prevăzută la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferenţe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile/hotărâri judecătoreşti definitive şi executorii, precum şi în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuţia la Fondul de garantare pentru plata creanţelor salariale datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declaraţiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 alin. (4)-(22) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Capitolul VIII

Prevederi comune în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene pentru care sunt incidente prevederile legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale

Secţiunea 1

Contribuţiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene

Articolul 216

Contribuţiile sociale obligatorii datorate în România

(1) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor şi/sau din activităţi independente, atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene pentru care autorităţile competente ale acestor state sau organismele desemnate ale acestor autorităţi stabilesc că, pentru veniturile realizate în afara României, legislaţia aplicabilă în domeniul contribuţiilor sociale obligatorii este cea din România, au obligaţia plăţii contribuţiilor sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2), după caz.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor atât în România, cât şi în alte state membre ale Uniunii Europene, într-un stat membru al Spaţiului Economic European sau Confederaţia Elveţiană datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2).

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din desfăşurarea unei activităţi independente atât în România, cât şi pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) şi b).

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în România şi venituri din desfăşurarea unei activităţi independente pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene datorează pentru veniturile din afara României contribuţiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) şi b).

Secţiunea a 2-a

Înregistrarea în evidenţa fiscală, baza de calcul, declararea, stabilirea şi plata contribuţiilor sociale obligatorii

Articolul 217

Înregistrarea în evidenţa fiscală
Persoanele prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4) au obligaţia să se înregistreze fiscal la organul fiscal competent potrivit Codului de procedură fiscală, ca plătitor de contribuţii sociale obligatorii, în termen de 30 de zile de la data la care se încadrează în această categorie.

Articolul 218

Baza de calcul
Pentru persoanele prevăzute la art. 216 baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii datorate pentru veniturile realizate în afara României este venitul realizat declarat, pe fiecare categorie de venit.

Articolul 219

Stabilirea şi plata contribuţiilor sociale obligatorii

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) contribuţiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se calculează, se reţin şi se plătesc de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligaţia de a calcula, de a reţine şi plăti contribuţiile sociale obligatorii individuale şi pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) şi (2) modul de stabilire şi de plată a contribuţiilor sociale datorate este cel prevăzut la cap. II-VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, şi au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4), modul de stabilire şi plată a contribuţiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II şi III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente în România.

Articolul 220

Depunerea declaraţiilor

(1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2), contribuţiile sociale obligatorii datorate pentru veniturile din afara României se declară de către angajatorii acestora.

(2) Prin derogare de la alin. (1), persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (2) au obligaţia de a declara contribuţiile sociale obligatorii individuale şi pe cele ale angajatorului, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) şi (2), modul de declarare a contribuţiilor datorate este cel prevăzut la cap. II - VII aplicabil angajatorilor, respectiv cel aplicabil persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sediul social sau reprezentanţă în România şi care datorează contribuţiile sociale obligatorii pentru salariaţii lor, potrivit prevederilor legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, şi au un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(4) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 216 alin. (3) şi (4), modul de declarare a contribuţiilor datorate pentru veniturile din afara României este cel prevăzut la cap. II şi III aplicabil în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activităţi independente în România.

Titlul VI
Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

Capitolul I
Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi

Articolul 221

Contribuabili
Nerezidenţii care obţin venituri impozabile din România au obligaţia de a plăti impozit conform prezentului capitol şi sunt denumiţi în continuare contribuabili.

Articolul 222

Sfera de cuprindere a impozitului
Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obţinute din România.

Articolul 223

Venituri impozabile obţinute din România

(1) Veniturile impozabile obţinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

d) redevenţe de la un rezident;

e) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţa este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent/a sediului permanent desemnat;

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

j) venituri reprezentând remuneraţii primite de persoane juridice străine care acţionează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - medic, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare - în cazul când sunt obţinute în alte condiţii decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă ori în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

n) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România, pentru toate câştigurile primite de un participant de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc, exclusiv jocurile de noroc prevăzute la art. 110 alin. (7);

o) venituri realizate de nerezidenţi din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuţiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unei persoane juridice, din punct de vedere fiscal, şi veniturile obţinute în cazul reducerii capitalului social, potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părţi din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferenţa dintre distribuţiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;

p) venituri realizate din transferul masei patrimoniale fiduciare de la fiduciar la beneficiarul nerezident în cadrul operaţiunii de fiducie.

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II sau IV, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent/sediu permanent desemnat în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, inclusiv închirierea sau cedarea folosinţei bunurilor proprietăţii imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română;

c) venituri obţinute din România de persoana juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri din activităţi desfăşurate de artişti şi sportivi;

d) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

e) venituri primite de persoane fizice nerezidente care acţionează în calitatea lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

f) veniturile din pensii definite la art. 99, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la art. 100;

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România, din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română şi din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români;

h) venituri obţinute din România de persoane fizice rezidente într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri în calitate de artişti sau sportivi.

(3) Tratamentul fiscal al veniturilor realizate din administrarea masei patrimoniale de către fiduciar, altele decât remuneraţia acestuia, este stabilit în funcţie de natura venitului respectiv şi supus impunerii conform prezentului

titlu, respectiv titlurilor II şi IV, după caz. Obligaţiile fiscale ale constituitorului nerezident vor fi îndeplinite de fiduciar.

(4) Persoana fizică sau juridică care realizează venituri ca urmare a activităţii desfăşurate în România în calitate de artist de spectacol sau sportiv, din activităţile artistice şi sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terţe părţi care acţionează în numele acelui artist sau sportiv, are obligaţia să calculeze, să declare şi să plătească impozit conform regulilor stabilite în titlul II sau IV, după caz, dacă plătitorul de venit se află într-un stat străin.

Alin. (4) al art. 223 a fost introdus de pct. 6 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 34^1.

Articolul 224

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi

(1) Impozitul datorat de nerezidenţi pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat de către plătitorii de venituri. Impozitul reţinut se declară până la termenul de plată a acestuia la bugetul de stat.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), impozitul datorat de nerezidenţi, membri în asocierea/entitatea transparentă fiscal, care desfăşoară activitate în România, pentru veniturile impozabile obţinute din România, se calculează, se reţine, se plăteşte la bugetul de stat şi se declară de către persoana desemnată din cadrul asocierii/entităţii transparente fiscal, prevăzută la art. 233 şi art. 234 alin. (1). Reţinerea la sursă nu se aplică în cazul contribuabililor nerezidenţi a căror activitate în cadrul asocierii/entităţii transparente fiscal generează un sediu permanent în România.

(3) Prin plată a unui venit se înţelege îndeplinirea obligaţiei de a pune fonduri la dispoziţia creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înţelegeri convenite între părţi care conduc la stingerea obligaţiilor contractuale.

(4) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 1% pentru veniturile obţinute la jocurile de noroc practicate în România, primite de un participant de la un organizator sau plătitor de venituri din jocuri de noroc, prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. n);

b) 5% pentru veniturile din dividende prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. a);

Lit. b) a alin. (4) al art. 224 a fost modificată de pct. 35 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

c) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) şi o), dacă veniturile sunt plătite într-un cont dintr-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii. Aceste prevederi se aplică numai în situaţia în care veniturile de natura celor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g), i), k), l) şi o) sunt plătite ca urmare a unor tranzacţii calificate ca fiind artificiale conform art. 11 alin. (3);

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 223 alin. (1).

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, după caz. Impozitul nu se calculează, nu se reţine şi nu se plăteşte la bugetul de stat pentru dividendele distribuite şi neplătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c).

Alin. (5) al art. 224 a fost modificat de pct. 7 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35^1.

(6) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de

depozit şi al instrumentelor de economisire. Plata şi declararea impozitului pentru veniturile din dobânzi se fac lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(7) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit /achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

(8) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(9) Pentru orice venit impozitul care trebuie reţinut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

Articolul 225

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obţinute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Veniturile reprezentând dobânzi obţinute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cu excepţia dobânzilor care intră sub incidenţa prevederilor cap. V din prezentul titlu, se impun cu cota şi în condiţiile prevăzute de convenţia aplicabilă, dacă persoana juridică prezintă un certificat de rezidenţă fiscală valabil.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, care obţine venituri reprezentând dobânzi în condiţiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat şi impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224, în condiţiile în care persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidenţă fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile reprezentând dobânzi obţinute din România de o persoană juridică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana juridică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat din Uniunea Europeană sau din Spaţiul Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform prevederilor art. 224 prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

Articolul 226

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activităţi independente impozabile în România obţinute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

(1) Veniturile din activităţi independente care sunt obţinute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care prezintă un certificat de rezidenţă fiscală, se vor impune cu cota şi /sau în condiţiile prevăzute de convenţia aplicabilă.

(2) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, care obţine venituri din activităţi independente în condiţiile prevăzute la alin. (1), poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat.

(3) Pentru a beneficia de prevederile aplicabile rezidenţilor români, constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat şi impozitul reţinut la sursă conform prevederilor art. 224 în condiţiile în care persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, prezintă certificatul de rezidenţă fiscală ulterior realizării venitului.

(4) Veniturile din activităţi independente obţinute din România de o persoană fizică rezidentă într-un stat al Uniunii Europene sau a Spaţiului Economic European, stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, se impun conform prevederilor art. 224. Dacă persoana fizică prevăzută în prezentul alineat este rezidentă a unui stat al Uniunii Europene sau a Spaţiului Economic European cu care este încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, această persoană poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform art. 224 prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul

impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit art. 224 constituie plată anticipată în contul impozitului pe venit.

Articolul 227

Reţinerea impozitului din veniturile obţinute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri din activităţi desfăşurate de artişti şi sportivi

(1) Veniturile obţinute de artişti sau sportivi, persoane fizice sau juridice, rezidenţi într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, pentru activităţile desfăşurate în această calitate în România şi în condiţiile prevăzute în convenţie se impun cu o cotă de 16%, aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenţi. Obligaţia calculării, reţinerii, declarării şi plăţii impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.

(2) Persoana juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri care obţine venituri din activităţi desfăşurate în România de artişti de spectacol sau sportivi poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul II. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe profit şi se scade din impozitul pe profit datorat.

(3) Persoana fizică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri care realizează venituri din România în calitate de artist de spectacol sau ca sportiv, din activităţile artistice şi sportive, indiferent dacă acestea sunt plătite direct artistului sau sportivului ori unei terţe părţi care acţionează în numele acelui artist sau sportiv poate opta pentru regularizarea impozitului plătit conform alin. (1) prin declararea şi plata impozitului pe venit pentru venitul impozabil aferent acestor venituri, conform regulilor stabilite în titlul IV. Impozitul reţinut la sursă potrivit alin. (1) constituie plată anticipată în contul impozitului anual pe venit şi se scade din impozitul pe venit datorat.

Articolul 228

Venituri neimpozabile în România

Următoarele venituri nu sunt impozabile în România:

a) veniturile obţinute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piaţă, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deţinute direct sau indirect într-o persoană juridică română;

b) veniturile obţinute de nerezidenţi pe pieţe de capital străine din transferul titlurilor de participare, deţinute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenţi români;

c) venitul obţinut de la un fiduciar rezident de către un beneficiar nerezident atunci când acesta este constituitor nerezident, din transferul masei patrimoniale fiduciare în cadrul operaţiunii de fiducie.

Articolul 229

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

(1) Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi următoarele venituri:

a) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei şi în valută, veniturile obţinute din tranzacţiile cu instrumente financiare derivate utilizate pentru realizarea operaţiunilor de administrare a riscurilor asociate obligaţiilor de natura datoriei publice guvernamentale şi veniturile obţinute din tranzacţionarea titlurilor de stat şi a obligaţiunilor emise de către unităţile administrativ-teritoriale, în lei şi în valută, pe piaţa internă şi/sau pe pieţele financiare internaţionale, precum şi dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Naţională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară şi veniturile obţinute din tranzacţionarea valorilor mobiliare emise de către Banca Naţională a României;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanţă sunt emise în baza unui prospect aprobat de autoritatea de reglementare competentă şi dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitentului instrumentelor/titlurilor de creanţă respective;

c) dividendele plătite de o persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:
(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene şi are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;
(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;
(iii) plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;
(iv) deţine minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin un an, care se încheie la data plăţii dividendului.
2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent îşi desfăşoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i)-(iv) şi profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenţii pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislaţiei interne a acelui stat membru;
3. persoana juridică română care plăteşte dividendul îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:
(i) este o societate înfiinţată în baza legii române şi are una dintre următoarele forme de organizare: societate pe acţiuni, societate în comandită pe acţiuni, societate cu răspundere limitată, societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;
(ii) plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înfiinţată potrivit legislaţiei europene, care plăteşte dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obţinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internaţionale artistice, culturale şi sportive finanţate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenţi la concursurile finanţate din fonduri publice;

f) veniturile persoanelor juridice străine care desfăşoară în România activităţi de consultanţă în cadrul unor acorduri de finanţare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorităţi publice cu alte guverne/autorităţi publice sau organizaţii internaţionale guvernamentale ori neguvernamentale;

g) veniturile din dobânzi şi redevenţe, care intră sub incidenţa cap. V din prezentul titlu;

h) dobânzile şi/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislaţia statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Spaţiului Economic European, cu condiţia existenţei unui instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii;

i) veniturile obţinute de persoane fizice nerezidente ca urmare a participării în alt stat la un joc de noroc, ale cărui fonduri de câştiguri provin şi din România.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c) nu se aplică unui demers sau unor serii de demersuri care, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obţine un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului prezentului articol, nu sunt oneste având în vedere toate faptele şi circumstanţele relevante. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părţi. În înţelesul prezentului alineat, un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. Dispoziţiile prezentului alineat se completează cu prevederile existente în legislaţia internă sau în acorduri referitoare la prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Articolul 230

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

(1) În înţelesul art. 224, dacă un contribuabil este rezident al unei ţări cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenţia care se aplică asupra acelui venit. În situaţia în care sunt cote diferite de impozitare în legislaţia internă sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei ţări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislaţia internă, legislaţia Uniunii Europene sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri. Legislaţia Uniunii Europene se aplică în relaţia României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plăţii venitului, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidenţă, precum şi, după caz, o declaraţie pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiţiei de beneficiar în situaţia aplicării legislaţiei Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidenţă fiscală, respectiv declaraţia ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidenţă fiscală şi, după caz, a declaraţiei prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri sau ale legislaţiei Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie. În acest sens, certificatul de rezidenţă fiscală trebuie să menţioneze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislaţiei Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidenţă fiscală şi, după caz, declaraţia pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condiţiilor referitoare la: perioada minimă de deţinere, condiţia de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se schimbă condiţiile de rezidenţă.

(3) Persoanele fizice care sosesc în România şi au o şedere în statul român pe o perioadă sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat au obligaţia completării formularelor prevăzute la alin. (7), la termenele stabilite prin norme.

(4) În cazul în care s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc cotele din convenţiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislaţia Uniunii Europene, suma impozitului reţinut în plus se restituie potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Intermediarii, definiţi potrivit legislaţiei în materie, prin care persoanele fizice nerezidente obţin venituri din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenţi români au următoarele obligaţii:

a) să solicite organului fiscal din România codul de identificare fiscală pentru persoana nerezidentă care nu deţine acest număr;

b) să păstreze originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat, însoţit/însoţită de o traducere autorizată în limba română;

c) să calculeze câştigul/pierderea la fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabilul persoană fizică nerezidentă;

d) să calculeze totalul câştigurilor/pierderilor pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă;

e) să transmită în formă scrisă către fiecare contribuabil persoană fizică nerezidentă informaţiile privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat;

f) să depună la organul fiscal competent declaraţia informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

Persoana fizică nerezidentă nu are obligaţia de a declara câştigurile/pierderile, pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului, dacă prin convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între România şi statul de rezidenţă al persoanei fizice nerezidente nu este menţionat dreptul de impunere pentru România şi respectiva persoană prezintă certificatul de rezidenţă fiscală.

(6) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenţi a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

(7) Machetele Chestionar pentru stabilirea rezidenţei fiscale a persoanei fizice la sosirea în România şi Chestionar pentru stabilirea rezidenţei fiscale a persoanei fizice la plecarea din România se stabilesc prin norme.

Articolul 231

Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reţinere la sursă a impozitelor, cu excepţia plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligaţia să depună o declaraţie privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru

fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat. Declaraţia informativă se va depune de către plătitorii de venit la organul fiscal competent în format electronic.

(2) Plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligaţia să depună o declaraţie informativă referitoare la plăţile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declaraţia se depune până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru informaţii referitoare la plăţile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul şi conţinutul declaraţiei informative, precum şi procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., potrivit Codului de procedură fiscală.

Articolul 232

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la organul fiscal competent, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat.

(2) Organul fiscal competent are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Capitolul II
Asocieri/Entităţi care desfăşoară activitate/obţine venituri în/din România

Articolul 233

Asociere/Entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică, constituită conform legislaţiei din România şi care desfăşoară activitate în România

(1) Asocierea/Entitatea transparentă fiscal fără personalitate juridică se poate constitui între persoane nerezidente sau între una sau mai multe persoane nerezidente şi una sau mai multe persoane rezidente.

(2) Orice asociere/entitate transparentă fiscal fără personalitate juridică ce îşi desfăşoară activitatea în România trebuie să desemneze unul dintre asociaţi/participanţi, după caz, care să îndeplinească obligaţiile ce îi revin fiecărui asociat/participant potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea fiecărui asociat/participant dacă acesta nu deţine un cod de identificare fiscală atribuit de organul fiscal din România;

b) conducerea evidenţei contabile a asocierii/entităţii şi păstrarea/arhivarea documentelor justificative aferente activităţii asocierii, în condiţiile legii;

c) furnizarea de informaţii în scris, pe bază de decont de asociere, către fiecare asociat/participant, persoană juridică sau fizică, cu privire la partea din veniturile şi/sau cheltuielile realizate/efectuate care îi sunt repartizate în baza contractului de asociere; decontul de asociere pe baza căruia se repartizează veniturile/cheltuielile reprezintă document justificativ la nivel de asociat/participant;

d) deţinerea şi prezentarea autorităţii competente din România a contractului de asociere care cuprinde date referitoare la părţile contractante, obiectul de activitate al asocierii/entităţii, cota de participare în asociere /entitate a fiecărui asociat/participant, dovada înregistrării la organul fiscal competent din România a sediului permanent al asociatului/participantului nerezident şi certificatul de rezidenţă fiscală al fiecărui asociat/participant nerezident. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent în raza căruia este înregistrat asociatul desemnat pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale ale asocierii;

e) calculul, reţinerea, plata la bugetul statului şi declararea impozitul pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv a prezentului cod, după caz;

f) îndeplinirea obligaţiilor privind depunerea declaraţiei prevăzute la art. 231 alin. (1), pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă.

(3) Impozitul reţinut la sursă de persoana desemnată din cadrul asocierii/entităţii transparente fiscal fără personalitate juridică, prevăzută la alin. (1) este impozit final. Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului, se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine, se declară şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenţi.

(4) Asociatul/Participantul nerezident, persoană juridică sau fizică, ce desfăşoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent/sediu permanent desemnat, respectiv obţine venituri pentru care România are drept de impunere, precum şi asociatul/participantul persoană juridică sau fizică, rezident în România are obligaţia de a calcula, plăti şi declara impozitul pe profit/venit pentru profitul impozabil/venitul net impozabil, potrivit titlului II sau IV, după caz, pe baza veniturilor şi cheltuielilor determinate de operaţiunile asocierii.

Articolul 234

Asociere/Entitate nerezidentă constituită conform legislaţiei unui stat străin şi care desfăşoară activitate/obţine venituri în/din România

(1) Asocierea/Entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România. Acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 233, dacă cel puţin unul dintre asociaţi/participanţi nerezidenţi desfăşoară activitate în România prin intermediul unui sediu permanent, respectiv obţine venituri pentru care România are drept de impunere.

(2) Pentru veniturile impozabile obţinute din România de asocierea/entitatea nerezidentă care nu este tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, plătitorul de venit din România calculează, reţine, plăteşte la bugetul statului şi declară impozitul pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă datorat de fiecare asociat/participant nerezident potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv prezentului cod, după caz.

(3) Asocierea/Entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată, stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu este considerată asociere/entitate transparentă fără personalitate juridică din punct de vedere fiscal în România, fiind impusă pentru profitul impozabil/venitul brut, după caz, care îi revine acestei asocieri/entităţi potrivit convenţiei de evitare a dublei impuneri, respectiv titlului II.

(4) Prevederile referitoare la persoana juridică străină care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România se aplică şi asocierii/entităţii nerezidente tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri dacă asocierea/entitatea desfăşoară activitate în România printr-un sediu permanent.

(5) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin, asocierea/entitatea nerezidentă tratată ca rezidentă în scopuri fiscale în statul străin în care este înregistrată trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală emis de autoritatea competentă a statului străin.

(6) Prevederile prezentului articol şi ale art. 233 nu se aplică organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică sau altor organisme asimilate acestora, constituite potrivit legislaţiei în materie şi fondurilor de pensii, constituite potrivit legislaţiei în materie.

Capitolul III
Impozitul pe reprezentanţe

Articolul 235

Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanţă autorizată să funcţioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Articolul 236

Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanţă pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat, respectiv până la 25 iunie şi 25 decembrie inclusiv a anului de impunere.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporţional cu numărul de luni de existenţă a reprezentanţei în anul fiscal respectiv.

Articolul 237

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Orice persoană juridică străină are obligaţia de a plăti impozitul pe reprezentanţă la bugetul de stat, în două tranşe egale, până la datele de 25 iunie şi 25 decembrie inclusiv a anului de impunere.

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanţă are obligaţia de a depune o declaraţie anuală la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

(3) Orice persoană juridică străină, care înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în cursul anului fiscal, are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanţa a fost înfiinţată sau desfiinţată.

(4) Reprezentanţele sunt obligate să conducă evidenţa contabilă prevăzută de legislaţia în vigoare din România.

Capitolul IV

Modul de impozitare a veniturilor din economii obţinute din România de persoane fizice rezidente în state membre şi aplicarea schimbului de informaţii în legătură cu această categorie de venituri

Articolul 238

Definiţia beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înţelege orice persoană fizică ce primeşte o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepţia cazului când această persoană dovedeşte că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

a) acţionează ca un agent plătitor, în înţelesul art. 240 alin. (1); sau

b) acţionează în numele unei persoane juridice, al unei entităţi care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entităţi la care se face referire la art. 240 alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele şi adresa acelei entităţi operatorului economic care efectuează plata dobânzii şi operatorul transmite aceste informaţii autorităţii competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau

c) acţionează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv şi dezvăluie agentului plătitor identitatea acelui beneficiar efectiv, în conformitate cu art. 239 alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informaţii care arată că persoana fizică ce primeşte o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identităţii beneficiarului efectiv, conform prevederilor art. 239 alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuţie drept beneficiar efectiv.

Articolul 239

Identitatea şi determinarea locului de rezidenţă a beneficiarilor efectivi

(1) România adoptă şi asigură aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi şi locul lor de rezidenţă, în scopul aplicării prevederilor art. 244-248.

(2) Agentul plătitor stabileşte identitatea beneficiarului efectiv în funcţie de cerinţele minime care sunt conforme cu relaţiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii, la data începerii relaţiei, astfel:

a) pentru relaţiile contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004 şi care continuă în prezent, agentul plătitor stabileşte identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele şi adresa sa, prin utilizarea informaţiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire şi dispoziţiilor Directivei 91/308/CEE din 10 iunie 1991 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relaţiilor contractuale încheiate sau al tranzacţiilor efectuate în absenţa relaţiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor stabileşte identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă şi, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidenţă pentru scopurile fiscale. Aceste detalii sunt stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în paşaport, nici în cardul de identitate oficială, atunci se stabileşte pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menţionat în paşaport, în cardul de identitate oficială sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidenţă fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin menţionarea datei şi a locului naşterii, stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabileşte rezidenţa beneficiarului efectiv pe baza cerinţelor minime care sunt conforme cu relaţiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii la data începerii relaţiei. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidenţa se află în ţara în care beneficiarul efectiv îşi are adresa permanentă:

a) în cazul relaţiilor contractuale încheiate înainte de data de 1 ianuarie 2004, dar care continuă şi în prezent, agentul plătitor stabileşte rezidenţa beneficiarului efectiv pe baza informaţiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire şi a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

b) în cazul relaţiilor contractuale încheiate sau al tranzacţiilor efectuate în absenţa relaţiilor contractuale, începând cu data de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor stabileşte rezidenţa beneficiarului efectiv pe baza adresei menţionate în paşaport, în cardul de identitate oficială sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, şi în concordanţă cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă paşaportul sau cardul de identitate oficială emisă de către un stat membru şi care declară ele însele că sunt rezidente într-o ţară terţă, rezidenţa lor se stabileşte prin intermediul unui certificat de rezidenţă fiscală, emis de o autoritate competentă a ţării terţe în care persoana fizică a declarat că este

rezidentă. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidenţa este situată în statul membru care a emis paşaportul, cardul de identitate oficială sau un alt document de identitate oficial.

Articolul 240

Definiţia agentului plătitor

(1) În sensul prezentului capitol, prin agent plătitor se înţelege orice operator economic care plăteşte dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanţei care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor ori de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plăţii de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plăteşte dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plăţii sau garantării unei astfel de plăţi. Prezenta prevedere nu se aplică dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepţia celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE. Un operator economic care plăteşte dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru şi care este considerată agent plătitor, în temeiul prezentului alineat, va comunica numele şi adresa entităţii şi suma totală a dobânzii plătite sau garantate entităţii autorităţii competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informaţii autorităţii competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuşi să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, aşa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercitarea acestei posibilităţi face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. În ceea ce priveşte această opţiune ce poate fi exercitată de entităţile stabilite pe teritoriul României se vor emite norme.

(4) Atunci când operatorul economic şi entitatea vizate la alin. (2) sunt stabilite în România, România ia măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplineşte prevederile prezentului capitol atunci când acţionează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinyhtio (y) şi kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag şi kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) şi kommanditbolag (KB).

Articolul 241

Definiţia autorităţii competente

În sensul prezentului capitol, prin autoritate competentă se înţelege:

a) pentru România - A.N.A.F.;

b) pentru ţările terţe - autoritatea competentă definită pentru scopul convenţiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impuneri sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidenţă fiscală.

Articolul 242

Definiţia plăţii dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înţelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanţele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, şi, în special, veniturile din obligaţiuni guvernamentale şi veniturile din obligaţiuni de stat, inclusiv primele şi premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligaţiuni sau titluri de creanţă; penalităţile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăţi de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanţelor prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plăţile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entităţi prevăzute la art. 240 alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entităţi care beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 240 alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 243;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acţiunilor ori unităţilor în următoarele organisme şi entităţi, dacă aceste organisme şi entităţi investesc direct sau indirect, prin intermediul altor

organisme de plasament colectiv sau prin entităţi la care se face referire mai jos, mai mult de 25% din activele lor în creanţe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiţia ca acest venit să corespundă câştigurilor care, direct sau indirect, provin din plăţile dobânzilor care sunt definite la lit. a) şi b). Entităţile la care se face referire sunt:
- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entităţi care beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 240 alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 243.

(2) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. c) şi d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informaţie cu privire la proporţia veniturilor care provin din plăţi de dobânzi, suma totală a venitului se consideră plată de dobândă.

(3) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informaţie privind procentul activelor investite în creanţe, în acţiuni sau în unităţi, acest procent este considerat a fi superior celui de 25%. Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acţiunii ori unităţilor.

(4) Atunci când dobânda, aşa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deţinut de o entitate prevăzută la art. 240 alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opţiunii prevăzute la art. 240 alin. (3), dobânda respectivă se consideră ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. b) şi d), România cere agenţilor plătitori situaţi pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăşi un an, şi să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăţi de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. c) şi d), din definiţia plăţii dobânzii se exclude orice venit menţionat în prevederile legate de organisme sau entităţi stabilite pe teritoriul României, dacă investiţia acestor entităţi în creanţele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele lor. În acelaşi fel, prin derogare de la alin. (4), se exclude din definiţia plăţii dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entităţi prevăzute la art. 240 alin. (2), care nu beneficiază de opţiunea prevăzută la art. 240 alin. (3) şi este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiţia acestei entităţi în creanţele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele sale.

(7) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi alin. (6) sunt determinate în funcţie de politica de investiţii, aşa cum este definită în regulile de finanţare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităţilor, iar în lipsa acestora, în funcţie de componenta reală a activelor acestor organisme sau entităţi.

Articolul 243

Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene se aplică potrivit art. 349 şi art. 355.

Articolul 244

Informaţiile comunicate de un agent plătitor

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informaţiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorităţii competente din România sunt următoarele:

a) identitatea şi rezidenţa beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 239;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanţei generatoare de dobândă;

d) informaţii referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conţinutul minim de informaţii referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor le comunică, se referă la următoarele categorii de dobândă:

a) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. a) - suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. b) şi d) - fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;

c) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. c) - fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuţiei;

d) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (4) - suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la art. 240 alin. (2), care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 238 alin. (1);

e) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (5) - suma dobânzii anualizate.

(3) Informaţiile care privesc plăţile de dobânzi raportate de către agentul plătitor sunt limitate la informaţia referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului şi la suma totală a veniturilor obţinute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

Articolul 245

Schimbul automat de informaţii

(1) Autoritatea competentă din România comunică autorităţii competente din statul membru de rezidenţă al beneficiarului efectiv informaţiile prevăzute la art. 244.

(2) Comunicarea de informaţii are un caracter automat şi are loc cel puţin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârşitului anului fiscal, pentru toate plăţile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispoziţiile prezentului capitol se completează cu cele ale Codului de procedură fiscală.

Articolul 246

Perioada de tranziţie

(1) În cursul unei perioade de tranziţie, începând cu data la care se face referire la alin. (2) şi (3), Austria va primi informaţii din România. În cursul perioadei de tranziţie, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobândă efectuate în favoarea beneficiarilor efectivi persoane fizice rezidenţi români.

(2) Beneficiarii efectivi persoane fizice rezidenţi români vor avea în vedere perioada de tranziţie stabilită pentru Austria, perioadă care se va termina la sfârşitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Uniunea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, şi Confederaţia Elveţiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco şi Principatul Andorra, care prevede schimbul de informaţii la cerere, aşa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informaţii în materie fiscală, publicat la data de 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plăţile de dobândă, aşa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenţii plătitori stabiliţi pe teritoriul acestor ţări către beneficiarii efectivi rezidenţi pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus faţă de aplicarea simultană de către aceste ţări a unei reţineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la art. 247;

b) data la care Consiliul convine, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informaţii, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plăţile de dobânzi efectuate de agenţii plătitori stabiliţi pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenţi pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii.

(3) La sfârşitul perioadei de tranziţie, beneficiarii efectivi persoane fizice rezidenţi români nu vor fi supuşi impozitării prin reţinere asupra veniturilor din economii distribuit la sursă în Austria, întrucât acest stat va efectua schimb automat de informaţii privind veniturile din economii cu România.

Articolul 247

Reţinerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziţie prevăzute la art. 246, beneficiarilor efectivi persoane fizice rezidenţi români li se va percepe o reţinere la sursă de 35% în Austria.

(2) Reţinerea la sursă asupra veniturilor din economii obţinute din Austria de către beneficiari efectivi persoane fizice rezidenţi români se va face după cum urmează:

a) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. a) - la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. b) sau d) - la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare şi rambursare;

c) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. c) - pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 242 alin. (4) - pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entităţii la care s-a făcut referire la art. 240 alin. (2), care îndeplineşte condiţiile art. 238 alin. (1);

e) în cazul exercitării de către Austria a opţiunii prevăzute la art. 242 alin. (5) - pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) şi b), reţinerea la sursă este percepută la pro rata pentru perioada de deţinere a creanţei de către beneficiarul efectiv.

(4) Perceperea unei reţineri la sursă de către Austria nu împiedică România, ca stat de rezidenţă fiscală al beneficiarului efectiv al veniturilor din economii să impoziteze venitul, conform prevederilor prezentului Cod.

Articolul 248

Distribuirea venitului

(1) România va primi prin transfer 75% din venitul obţinut de Austria din reţinerea la sursă efectuată de agenţii plătitori rezidenţi ai acestor state asupra veniturilor din economii ale beneficiarilor efectivi persoane fizice rezidenţi români.

(2) România primeşte veniturile menţionate la alin. (1) prin transfer din Austria nu mai târziu de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal.

Articolul 249

Excepţii de la sistemul de reţinere la sursă

(1) Beneficiarii efectivi persoane fizice rezidenţi români care obţin venituri din economii din Austria pot cere în acest stat ca reţinerea la sursă să nu fie aplicată atunci când urmează în acest stat una dintre procedurile de mai jos:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv rezident român să autorizeze în mod expres agentul plătitor rezident în Austria să comunice informaţiile, în conformitate cu art. 244 şi 245. Această autorizaţie acoperă toate dobânzile plătite de către respectivul agent plătitor către beneficiarul efectiv persoană fizică rezident român. În acest caz se aplică prevederile art. 245;

b) o procedură care garantează că reţinerea la sursă nu este percepută atunci când beneficiarul efectiv rezident român prezintă agentului său plătitor din Austria un certificat emis pe numele său de autorităţile fiscale competente române, în concordanţă cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv persoană fizică rezident român, autoritatea fiscală competentă română emite un certificat care indică:

a) numele, adresa şi numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data şi locul naşterii beneficiarului efectiv;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanţiei.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depăşeşte 3 ani. Certificatul este eliberat fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

Articolul 250

Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informaţii cu statele care au perioadă de tranziţie la impozitarea economiilor

Procedura administrării prezentului capitol în relaţia cu Austria, care are perioadă de tranziţie în aplicarea prevederilor prezentului capitol, se va stabili prin norme elaborate de Ministerul Finanţelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

Articolul 251

Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi persoane fizice rezidenţi români eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reţinerii la sursă în Austria.

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reţinut conform art. 247.

Articolul 252

Titluri de creanţe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziţie, prevăzută la art. 246, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2010, obligaţiunile naţionale şi internaţionale şi alte titluri de creanţe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autorităţile competente, în înţelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerinţele de redactare, verificare şi distribuire a informaţiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autorităţile competente ale ţărilor terţe, nu sunt considerate creanţe, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. a), cu condiţia ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanţe negociabile să nu fi fost realizate începând cu data de 1 martie 2002. Totuşi, dacă perioada de tranziţie se prelungeşte după data de 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat continuă să se aplice doar în ceea ce priveşte aceste titluri de creanţe negociabile:

a) care conţin clauzele de sumă brută sau de restituire anticipată; şi

b) atunci când agentul plătitor, aşa cum este definit la art. 240 alin. (1) şi (2), este stabilit în unul dintre statele membre care aplică reţinerea la sursă şi atunci când agentul plătitor plăteşte dobânda direct sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanţe negociabile menţionate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acţionează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internaţional, în înţelesul art. 253, este realizată începând cu data de 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine şi în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanţă, în înţelesul art. 242 alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică impozitarea veniturilor obţinute din titlurile de creanţe negociabile la care se face referire la alin. (1), conform prevederilor prezentului cod.

Articolul 253

Anexa referitoare la lista entităţilor asimilate la care se face referire la art. 252

Pentru scopurile art. 252, următoarele entităţi sunt considerate ca fiind entităţi care acţionează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internaţional:

1. entităţi din Uniunea Europeană:

Belgia
- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communaute francaise (Comunitatea Franceză);
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);
Bulgaria
- municipalităţi;
Spania
- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucia (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autonoma del Pais Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunităţii Autonome a Ţărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orăşenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orăşenesc al Barcelonei);
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Credito Oficial (Oficiul de creditare al Statului);
- Instituto Catalan de Finanzas (Instituţia Financiară Publică a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituţia Financiară Publică a Valenciei);
Grecia
- Organismos Tegepikoinonion Ellados (Organizaţia Telecomunicaţiilor din Grecia);
- Organismos Siderodromon Ellados (Organizaţia Naţională a Căilor Ferate);
- Demosia Epikeirese Elektrismou (Compania Publică de Energie Electrică);
Franţa
- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Casa de Amortizare a Deficitului Public);
- L'Agence francaise de developpement (AFD) (Agenţia Franceză pentru Dezvoltare);
- Reseau Ferre de France (RFF) (Reţeaua Căilor Ferate Franceze);
- Caisse Naţionale des Autoroutes (CAN) (Casa Naţională a Autostrăzilor);
- Assistance publique Hopitaux de Paris (APHP) (Asistenţa Publică a Spitalelor din Paris);
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise miniere et chimique (EMC) (Compania Minieră şi Chimică);
Italia
- regiuni;
- provincii;
- municipalităţi;
- Cassa Depositi e Prestiti (Casa de Depozite şi Împrumuturi);
Letonia
- Pasvaldibas (autorităţi locale);
Polonia
- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- zwiazki gmîn (asociaţii de comune);

- powiatow (asociaţii de districte);
- wojewodztw (asociaţii de provincii);
- miasto stoleczne Warszawa (capitala Varşovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenţia pentru Restructurare şi Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomosci Rolnych (Agenţia Proprietăţilor Agricole);

Portugalia
- Regiao Autonoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);
- Regiao Autonoma dos Acores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalităţi;

România
- autorităţile administraţiei publice locale;

Slovacia
- mesta a obce (municipalităţi);
- Zeleznice Slovenskej Republiky (Compania Căilor Ferate Slovace);
- Statny fond cestneho hospodarstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);
- Slovenske elektrarne (Centralele electrice slovace);
- Vodohospodarska vystavba (Compania pentru utilizarea raţională a apelor).

2. entităţi internaţionale:
- Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiţii;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;
- Banca Mondială - Banca Internaţională de Reconstrucţie şi Dezvoltare - Fondul Monetar Internaţional;
- Societatea Financiară Internaţională;
- Banca InterAmericană de Dezvoltare;
- Fondul de Dezvoltare Socială al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Uniunea Europeană;
- Societatea Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului;
- Banca Nordică de Investiţii;
- Banca de Dezvoltare din Caraibe.

Prevederile art. 252 nu aduc atingere niciuneia dintre obligaţiile internaţionale pe care România şi le-a asumat în relaţiile cu entităţile internaţionale menţionate mai sus.

3. entităţi din state terţe:
- acele entităţi care îndeplinesc următoarele criterii:

a) entitatea este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naţionale;

b) entitatea publică este un producător fără caracter comercial din afara Uniunii Europene, care administrează şi finanţează un grup de activităţi, furnizând în principal bunuri şi servicii fără caracter comercial destinate beneficiului Uniunii Europene şi care sunt efectiv controlate de guvernul central;

c) entitatea publică realizează emisiuni/titluri de creanţă de mari dimensiuni şi cu regularitate;

d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

Articolul 254

Data aplicării

(1) Dispoziţiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 157 din 26 iunie 2003.

(2) Prevederile privind obligaţiile agentului plătitor stabilit în România, prevăzute la art. 231 alin. (2) şi în prezentul capitol, se aplică până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului 2016, respectiv până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului 2017 în relaţia cu Austria.

(3) Prevederile privind obligaţiile autorităţii competente din România prevăzute în prezentul capitol se aplică până la 30 iunie 2016, respectiv până la 30 iunie 2017 în relaţia cu Austria.

(4) Sub rezerva alin. (2) şi alin. (3), dispoziţiile prezentului capitol care transpun prevederile Directivei 2003/48/CE se aplică în relaţia cu statele membre până la data de 31 decembrie 2015 inclusiv şi în relaţia cu Austria până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

(5) Alineatele (2)-(4) transpun prevederile Directivei (UE) 2015/2060 a Consiliului din 10 noiembrie 2015 de abrogare a Directivei 2003/48/CE privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 301 din 18 noiembrie 2015.

Art. 254 a fost modificat de pct. 4 al art. 44 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 57 din 9 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 923 din 11 decembrie 2015.

Capitolul V
Redevenţe şi dobânzi la întreprinderi asociate

Articolul 255

Sfera de aplicare şi procedura

(1) Plăţile de dobânzi şi redevenţe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăţi în România, fie prin reţinere la sursă, fie prin declarare, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să fie o societate din alt stat membru sau un sediu permanent, situat în alt stat membru, al unei societăţi dintr-un stat membru.

(2) O plată făcută de o societate rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevenţelor doar în măsura în care acele plăţi reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O societate a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor şi redevenţelor doar dacă primeşte acele plăţi pentru beneficiul său propriu, şi nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un fiduciar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor:

a) dacă creanţa, dreptul sau utilizarea informaţiei, în legătură cu care iau naştere plăţile de dobânzi sau redevenţe, este efectiv legată de acel sediu permanent; şi

b) dacă plăţile de dobânzi sau redevenţe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menţionate la art. 258 lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, impozitului nerezidenţilor/belasting der niet-verblijfhouders ori, în cazul Spaniei, impozitului asupra venitului nerezidenţilor sau unui impozit care este identic sau în mod substanţial similar şi care este aplicat după data de intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei societăţi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevenţelor, nicio altă parte a societăţii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevenţe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care societatea care este plătitor sau societatea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevenţelor este o societate asociată a societăţii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevenţe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevenţele sunt plătite de către ori către un sediu permanent al unei societăţi dintr-un stat membru situat într-un stat terţ şi activitatea societăţii este, în întregime sau parţial, desfăşurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislaţia sa fiscală, dobânzile sau redevenţele primite de către societăţile rezidente, de sediile permanente ale societăţilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se aplică unei societăţi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei societăţi a altui stat membru, atunci când condiţiile stabilite la art. 258 lit. b) nu au fost menţinute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerinţelor stabilite de prezentul articol şi de art. 258 se dovedeşte la data plăţii dobânzilor sau redevenţelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerinţelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plăţii, se va aplica reţinerea impozitului la sursă.

(12) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări şi va conţine următoarele informaţii:

a) dovada rezidenţei fiscale, în scopul impozitării, pentru societatea care primeşte dobânzi sau redevenţe din România şi, când este necesar, dovada existenţei unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care societatea care primeşte dobânzi ori redevenţe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) indicarea calităţii de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor de către societatea care primeşte astfel de plăţi, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau a existenţei condiţiilor prevăzute la alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plăţii;

c) îndeplinirea cerinţelor, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii), în cazul societăţii primitoare;
d) deţinerea participaţiei minime, în conformitate cu prevederile art. 258 lit. b);
e) perioada pentru care deţinerea la care se face referire la lit. d) există.
Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plăţile efectuate din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licenţă.
(13) Dacă cerinţele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, societatea primitoare sau sediul permanent informează imediat societatea plătitoare sau sediul permanent plătitor.
(14) Dacă societatea plătitoare sau sediul permanent a reţinut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reţinut la sursă. În acest sens se va solicita informaţia specificată la alin. (12). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripţie.
(15) Impozitul reţinut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului şi a informaţiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reţinut la sursă nu a fost restituit în perioada menţionată, societatea primitoare sau sediul permanent este îndreptăţit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

Articolul 256
Definiţia dobânzii
În sensul prezentului capitol, termenul dobândă înseamnă venitul din creanţe de orice fel, însoţite sau nu de garanţii ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului şi, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanţă sau obligaţiuni, inclusiv primele şi premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanţă sau obligaţiuni; penalităţile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi.

Articolul 257
Definiţia redevenţei
În sensul prezentului capitol, termenul redevenţe înseamnă plăţile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea utilizării oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiinţifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice şi programele informatice, orice brevet, marcă de comerţ, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret de fabricaţie, ori pentru informaţii referitoare la experienţa în domeniul industrial, comercial sau ştiinţific; plăţile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori ştiinţific.

Articolul 258
Definiţia întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent
În sensul prezentului capitol:
a) sintagma societate a unui stat membru înseamnă orice societate:
(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în lista prevăzută la art. 263; şi
(ii) care, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru şi nu este considerată, în înţelesul unei convenţii de evitare a dublei impuneri pe venit şi pe capital încheiată cu un stat terţ, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Uniunii Europene; şi
(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esenţă, similar şi care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:
- impozitul societăţilor/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;

- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;
- korporativen danăk, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croaţia;

b) o societate este o societate asociată a unei alte societăţi dacă, cel puţin:

(i) prima societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua societate are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei societăţi; sau

(iii) o societate terţă are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei societăţi, cât şi în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deţinute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Uniunii Europene;

c) sintagma sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfăşoară în întregime sau în parte activitatea unei societăţi rezidente într-un alt stat membru.

Articolul 259

Exceptarea plăţilor de dobânzi sau de redevenţe

(1) Nu se acordă beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri:

a) atunci când plăţile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislaţiei române;

b) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plăţile rezultate din creanţe care dau dreptul creditorului să îşi schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plăţile rezultate din creanţe care nu conţin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani de la data emisiunii.

(2) Când datorită relaţiilor speciale existente între debitor şi beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevenţelor ori între unul dintre ei şi o altă persoană, suma dobânzilor sau redevenţelor depăşeşte suma care s-ar fi convenit între debitor şi beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relaţii, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menţionată, dacă există o astfel de sumă.

Articolul 260

Fraudă şi abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislaţiei naţionale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului constatate în condiţiile legii.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când tranzacţiile au drept consecinţă frauda, evaziunea fiscală sau abuzul, constatate în condiţiile legii.

Articolul 261

Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naţionale sau a celor bazate pe tratatele la care România este parte şi ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor şi a redevenţelor.

Articolul 262

Măsuri luate de România

Procedura administrării prezentului capitol se va stabili prin norme, elaborate de Ministerul Finanţelor Publice sau A.N.A.F., după caz.

Articolul 263

Lista societăţilor acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii)

Societăţile acoperite de prevederile art. 258 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăţi cunoscute în legislaţia belgiană ca - "naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee" şi acele entităţi publice legislative care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

b) societăţi cunoscute în legislaţia daneză ca - "aktieselskab" şi "anpartsselskab";

c) societăţi cunoscute în legislaţia germană ca - "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschrankter Haftung" şi "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăţi cunoscute în legislaţia grecească ca - "anonume etairia";

e) societăţi cunoscute în legislaţia spaniolă ca - "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" şi acele entităţi publice legale care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

f) societăţi cunoscute în legislaţia franceză ca: societe anonyme, societe en commandite par actions, societe e responsabilite limitee, precum şi instituţiile şi întreprinderile publice cu caracter industrial şi comercial;

Lit. f) a art. 263 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 35^2.

g) persoanele juridice irlandeze denumite "public companies limited by shares or by guarantee", "private companies limited by shares or by guarantee", instituţiile înregistrate în regimul "Industrial and Provident Societies Acts", sau "building societies" înregistrate în regimul "Building Societies Acts";

h) societăţi cunoscute în legislaţia italiană ca - "societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" şi entităţi publice şi private care desfăşoară activităţi industriale şi comerciale;

i) societăţi cunoscute în legislaţia luxemburgheză ca - "societe anonyme, societe en commandite par actions" şi "societe a responsabilite limitee";

j) societăţi cunoscute în legislaţia olandeză ca - "noomloze vennootschap" şi "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăţi cunoscute în legislaţia austriacă ca - "Aktiengesellschaft" şi "Gesellschaft mit beschrankter Haftung";

l) societăţi comerciale sau societăţi înfiinţate conform legii civile, având formă comercială, şi cooperative şi entităţi publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăţi cunoscute în legislaţia finlandeză ca - "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki /sparbank" şi "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăţi cunoscute în legislaţia suedeză ca - "aktiebolag" şi "forsakrin gsaktiebolag";

o) societăţi înregistrate conform legislaţiei Marii Britanii;

p) societăţi cunoscute în legislaţia cehă ca - "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym", "verejna obchodni spolecnnost", "komanditni spolecnost", "druzstvo";

q) societăţi cunoscute în legislaţia estoniană ca - "taisuhin g", "usaldusuhin g", "osauhin g", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

r) societăţi cunoscute în legislaţia cipriotă ca societăţi înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entităţi publice corporatiste, precum şi alte entităţi care sunt considerate societăţi, conform legii impozitului pe venit;

s) societăţi cunoscute în legislaţia letonă ca - "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

ş) societăţi înregistrate conform legislaţiei lituaniene;

t) societăţi cunoscute în legislaţia ungară ca - "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

ţ) societăţi cunoscute în legislaţia malteză ca - "Kumpaniji ta' Responsabilita'Limitata", "Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăţi cunoscute în legislaţia poloneză ca - "spolka akcyjna", "spolka z ofraniczona odpowiedzialnoscia";

v) societăţi cunoscute în legislaţia slovenă ca - "delniska druzba", "komanditna delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo", "druzba z neomejeno odgovomostjo";

w) societăţi cunoscute în legislaţia slovacă ca - "akciova spolocnos", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnos", "verejna obchodna spolocnos", "druzstvo";

x) societăţi cunoscute în legislaţia română ca - "societăţi în nume colectiv", "societăţi în comandită simplă", "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni", "societăţi cu răspundere limitată";

y) societăţi cunoscute în legislaţia bulgară ca - "Akţionerno drujestvo", "Komanditno drujestvo s akţii", "Drujestvo s ogranicena otgovornost";

z) societăţi aflate sub incidenţa legislaţiei croate, denumite "dionicko drustvo", "drustvo s ogranicenom odgovornoscu" şi alte societăţi constituite în conformitate cu legislaţia croată şi care sunt supuse impozitului pe profit în Croaţia.

Articolul 264

Data aplicării

Dispoziţiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăţilor de dobânzi şi de redevenţe efectuate între societăţi asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare.

Titlul VII
Taxa pe valoarea adăugată

Capitolul I
Definiţii

Articolul 265
Definiţia taxei pe valoarea adăugată
Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Articolul 266
Semnificaţia unor termeni şi expresii
(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
1. achiziţie reprezintă bunurile şi serviciile obţinute sau care urmează a fi obţinute de o persoană impozabilă, prin următoarele operaţiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziţii intracomunitare şi importuri de bunuri;
2. achiziţie intracomunitară are înţelesul art. 273;
3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcţiile şi terenurile de orice fel, deţinute pentru a fi utilizate în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terţilor sau pentru scopuri administrative;
4. activitate economică are înţelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activităţi economice, prin activitate economică se înţelege toate activităţile economice desfăşurate de aceasta;
5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziţii intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu;
6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;
7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepţia gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem;
8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autorităţile competente din România persoanelor care au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autorităţile competente dintr-un alt stat membru;
9. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;
10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007;
11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 323;
12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 324;
13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - Sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;
14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319;
15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309;
16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281-292 din Directiva 112;

17. livrare intracomunitară are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (9);
18. livrare către sine are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (4);
19. operaţiuni imobiliare reprezintă operaţiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesionarea de bunuri imobile sau alte operaţiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziţia altei persoane, precum şi acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil;
20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322;
21. persoană impozabilă are înţelesul art. 269 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituţia publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;
22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituţia publică, organismul internaţional de drept public şi orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1);
23. persoană parţial impozabilă are înţelesul prevăzut la art. 300;
24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;
25. plafon pentru achiziţii intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);
26. plafon pentru vânzări la distanţă reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);
27. prestarea către sine are înţelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);
28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în Anexa II a Directivei 112 şi la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare;
29. serviciile de telecomunicaţii sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii. Serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii;
30. serviciile de radiodifuziune şi televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare;
31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;
32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilităţii taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operaţiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307-309;
33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achiziţiile efectuate sau care urmează a fi efectuate;
34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;
35. vânzarea la distanţă reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepţia prevăzută la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2)-(7).

(2) În înţelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) şi la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cmc sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepţia:

1. navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi a navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă; şi
2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi /sau de bunuri cu plată;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;
2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;
3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

Articolul 267

Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 din acesta, cu excepţia teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terţe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcţionarea Uniunii Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;
2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;
2. Campione d'Italia;
3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menţionate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Capitolul II
Operaţiuni impozabile

Articolul 268

Operaţiuni impozabile

(1) Din punctul de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul art. 270-272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 277.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 276:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de excepţia prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 275 alin. (2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază ori se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru excepţia prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin normele metodologice.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 294 alin. (1) lit. h)-n);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

1. achiziţia de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;
2. achiziţia de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;
3. bunurile astfel achiziţionate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;
4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;
5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 307 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi de antichităţi, în sensul prevederilor art. 312, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 291;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 294-296;

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 292;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 293;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

Capitolul III
Persoane impozabile

Articolul 269

Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Situaţiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile se prevăd prin normele metodologice.

(4) Nu acţionează de o manieră independentă angajaţii sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

(5) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi, cu excepţia acelor activităţi care ar produce distorsiuni concurenţiale dacă instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (6) şi (7). În sensul prezentului articol, prin organisme internaţionale de drept public se înţelege organizaţiile internaţionale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părţi la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internaţional public şi care funcţionează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internaţional public şi nu de dreptul intern al vreunui stat.

(6) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 292.

(7) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activităţi:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organismelor de publicitate comercială;

i) activităţile agenţiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operaţiunile posturilor publice de radio şi televiziune;

l) operaţiunile agenţiilor agricole de intervenţie efectuate asupra produselor agricole şi în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieţei respectivelor produse.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(9) În condiţiile şi în limitele prevăzute în normele metodologice, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic.

(10) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(11) Asocierile în participaţiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, indiferent dacă sunt tratate sau nu drept asocieri în participaţiune, nu dau naştere unei persoane impozabile separate.

Capitolul IV
Operaţiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Articolul 270

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţia altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziţionate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 305 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operaţiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial la data achiziţiei.

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacţie este considerată o livrare separată a bunului.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condiţiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, cât şi în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

c) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia dintre următoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (5) şi (6) privind vânzarea la distanţă;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Uniunii Europene, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 294 alin. (1) lit. h), i), j), l) şi n) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiţia ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate iniţial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinaţie, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condiţiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

Articolul 271

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 270.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operaţiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Prevederile art. 270 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Articolul 272

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operaţiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

Articolul 273

Achiziţiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziţie intracomunitară de bunuri obţinerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinaţia indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziţionate, dobândite ori importate de către aceasta, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forţele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forţelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru în situaţia în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. h).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziţii intracomunitare şi achiziţionarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Uniunea Europeană şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziţia sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinaţie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a).

Articolul 274

Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în liberă circulaţie în înţelesul art. 29 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

b) pe lângă operaţiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Uniunea Europeană a bunurilor care se află în liberă circulaţie, provenite dintr-un teritoriu terţ, care face parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene.

Capitolul V

Locul operaţiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Articolul 275

Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului european, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor ori de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Uniunii Europene, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;
2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Uniunii Europene, eventual după o oprire în afara Uniunii Europene;
3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Uniunii Europene pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Uniunii Europene, eventual înainte de o oprire în afara Uniunii Europene;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activităţii economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în situaţia în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parţial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activităţii economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanţă care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de excepţia de la art. 268 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin normele metodologice; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Excepţia prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor ori în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau art. 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la art. 312 alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanţă efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă, stabilit conform legislaţiei privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opţiunea se exercită în condiţiile stabilite prin normele metodologice şi se aplică tuturor vânzărilor la distanţă, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opţiunea şi în următorii 2 ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Excepţia prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzut la art. 312;

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanţă presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terţ şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Articolul 276

Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operaţiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 316 face dovada că a efectuat o achiziţie intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiţii similare celor prevăzute la art. 268 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligaţiile persoanelor implicate în operaţiuni triunghiulare sunt prevăzute în normele metodologice.

Articolul 277

Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul european.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 274 lit. a), care nu se află în liberă circulaţie, sunt plasate, la intrarea în Uniunea Europeană, în unul dintre regimurile sau situaţiile la care se face referire la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situaţii.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 274 lit. b), care se află în liberă circulaţie la intrarea în Uniunea Europeană, sunt în una dintre situaţiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Uniunea Europeană, în sensul art. 274 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

Articolul 278

Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activităţi sau operaţiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 268 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acţionează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activităţii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepţia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în cadrul Uniunii Europene;

d) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziţia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înţelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

e) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană. Parte a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană înseamnă acea parte a operaţiunii efectuate, fără escală în afara Uniunii Europene, între punctul de plecare şi punctul de sosire al transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă

primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Uniunii Europene, dacă este cazul, după o oprire în afara Uniunii Europene. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Uniunii Europene a călătorilor care s-au îmbarcat în Uniunea Europeană, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Uniunii Europene. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operaţiune de transport separată.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporţional cu distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri al cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanţele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;
2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;
3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Uniunii Europene, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;
2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;
3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate;
5. serviciile consultanţilor, inginerilor, juriştilor şi avocaţilor, contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;
6. operaţiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepţia închirierii de seifuri;
7. punerea la dispoziţie de personal;
8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau la o reţea conectată la un astfel de sistem, la reţeaua de energie electrică ori la reţelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuţia prin intermediul acestor sisteme ori reţele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;
9. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activităţile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate către persoane neimpozabile;

g) locul de închiriere, cu excepţia închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile, este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită. Prin închiriere se înţeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepţie, locul de închiriere a unei ambarcaţiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepţia închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcaţiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziţia clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activităţii sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înţelege deţinerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicaţii;
2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune;
3. serviciile furnizate pe cale electronică.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Uniunii Europene. În aplicarea prezentului alineat, serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene sunt serviciile de transport ale cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Uniunii Europene, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Uniunii Europene.

Articolul 279

Locul operaţiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 275-278 pentru operaţiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operaţiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreţinerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achiziţiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreţinerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operaţiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului se consideră toată lungimea podului ca fiind:

a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;

b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

Capitolul VI
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Articolul 280

Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condiţiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptăţită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plăţii taxei reprezintă data la care o persoană are obligaţia de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 326 alin. (1).

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(5) În cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situaţii se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(6) În cazul schimbării regimului de impozitare se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la art. 282 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puţin în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, pentru care se aplică regulile stabilite la art. 282 alin. (7). Prin excepţie, micile întreprinderi prevăzute la art. 310, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b), pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (4)-(6), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 291 alin. (4) şi (6), iar pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 282 alin. (1) şi (2).

Articolul 281

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau verificării conformităţii, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziţia clientului se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producţie.

(5) Prin normele metodologice sunt definite contractele de consignaţie, stocurile la dispoziţia clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformităţii.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca un proprietar. Prin excepţie, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăţi succesive, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situaţii de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(9) În cazul operaţiunilor de închiriere, leasing, concesionare, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plăţii.

(10) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 307 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăţi în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfăşurării activităţii sale economice, în conformitate cu condiţiile stabilite la art. 294 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) -(10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

Articolul 282

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit

plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 2.250.000 lei şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul următor celui în care nu a depăşit plafonul, cu condiţia ca la data exercitării opţiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 şi 278, realizate în cursul anului calendaristic;

b) persoanele impozabile, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA.

(4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 269 alin. (9);

b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a);

c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);

d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcţie de operaţiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puţin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepţia situaţiei în care în cursul aceluiaşi an cifra de afaceri depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 2.250.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 2.250.000 lei poate renunţa la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între data de 1 şi 25 ale lunii, cu excepţia primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operaţiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 275, sau locul prestării, conform prevederilor art. 278, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operaţiuni care intră sub incidenţa regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331;

b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA;

c) operaţiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 311-313;

d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului /prestatorului potrivit art. 7 pct. 26.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferenţele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul

generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parţiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parţială se consideră că include şi taxa aferentă.

(9) În cazul evenimentelor menţionate la art. 287, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situaţia livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menţionate la art. 287, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilităţii taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. a):

1. în cazul în care operaţiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;
2. în cazul în care operaţiunea este anulată parţial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situaţia în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferenţă exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii;

b) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

Articolul 283

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 282, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 294 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 319 alin. (15) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

(2) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce priveşte livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

Articolul 284

Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislaţia altui stat membru la articolul care transpune prevederile art. 222 din Directiva 112 sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

Articolul 285

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe europene.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor europene prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe europene dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Capitolul VII
Baza de impozitare

Articolul 286

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

b) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 273 alin. (2) şi (3), preţul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpărare, preţul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe sau bunuri de natură alimentară al căror termen de consum a expirat şi care nu mai pot fi valorificate, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin normele metodologice;

d) pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului /prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piaţă în următoarele situaţii:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 şi 300;
2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300 şi livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292;
3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piaţă înseamnă suma totală pe care, pentru obţinerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiţii de concurenţă loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piaţă înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării;
2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(3) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operaţional şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Articolul 287

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desfiinţării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în

cauză ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive/definitive şi irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a falimentului beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentinţă judecătorească, prin care creanţa creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de legislaţia insolvenţei, hotărâre rămasă definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz. În cazul în care ulterior pronunţării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare sunt încasate sume aferente creanţelor modificate sau eliminate prin planul de reorganizare, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor respective prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Articolul 288

Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

(1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 286 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform art. 273 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c) şi ale art. 286 alin. (3).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziţiei intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziţionat bunurile obţine o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Articolul 289

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislaţiei vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuieli de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinaţie a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinaţie din Uniunea Europeană, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinaţie a bunurilor îl reprezintă destinaţia indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absenţa unei astfel de menţiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d).

Articolul 290

Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor europene care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operaţiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză, iar, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3) -(8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situaţia în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.

Capitolul VIII

Cotele de taxă

Articolul 291

Cotele

(1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:

a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 şi până la data de 31 decembrie 2016;

b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, definite prin normele metodologice conform legislaţiei specifice, cu excepţia protezelor dentare scutite de taxă conform art. 292 alin. (1) lit. b);

b) livrarea de produse ortopedice;

c) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

d) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

e) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepţia băuturilor alcoolice, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, seminţe, plante şi ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau înlocui alimentele. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

f) serviciile de restaurant şi de catering, cu excepţia băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10.

g) livrarea apei potabile şi a apei pentru irigaţii în agricultură.

Lit. g) a alin. (2) al art. 291 a fost introdusă de pct. 36 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri şi prestări de servicii:

a) manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;

b) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziţii şi evenimente culturale, evenimente sportive, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 292 alin. (1) lit. m);

c) livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei.

În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

3. livrarea de locuinţe care au o suprafaţă utilă de maximum 120 m², exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 450.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuinţelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuinţa nu depăşeşte suprafaţa de 250 m², inclusiv amprenta la sol a locuinţei, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuinţe, cota indiviză a terenului aferent fiecărei locuinţe nu poate depăşi suprafaţa de 250 m², inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuinţe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziţiona o singură locuinţă cu cota redusă de 5%, respectiv:

(i) în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deţinut şi să nu deţină nicio locuinţă în proprietate pe care au achiziţionat-o cu cota de 5%;

(ii) în cazul familiilor, soţul sau soţia să nu fi deţinut şi să nu deţină, fiecare sau împreună, nicio locuinţă în proprietate pe care a/au achiziţionat-o cu cota de 5%;

4. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei.

(4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(5) În cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(6) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2), precum şi în situaţia prevăzută la alin. (5).

(7) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(8) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Capitolul IX
Operaţiuni scutite de taxă

Articolul 292

Scutiri pentru anumite activităţi de interes general şi scutiri pentru alte activităţi

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi;

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens;

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de provenienţă umană;

f) activitatea de învăţământ prevăzută în Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulţilor, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activităţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate. Scutirea se acordă în condiţiile prevăzute în normele metodologice;

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituţiile publice şi entităţile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activităţile scutite conform lit. f);

h) meditaţiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învăţământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni;

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurenţă;

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educaţia fizică;

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituţiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii;

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale;

o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială;

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora;

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale;

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;
2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;
4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;
5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale sau asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;
6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

b) operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operaţiuni;

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activităţi;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepţie următoarele operaţiuni:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;
4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de construcţii/părţi de construcţii şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcţii noi, de părţi de construcţii noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;
2. construcţie înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;
3. livrarea unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;
4. o construcţie nouă cuprinde şi orice construcţie transformată sau parte transformată a unei construcţii, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcţiei sau a părţii din construcţie, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidenţa contabilă şi care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaţionale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcţie, iar valoarea acesteia şi a îmbunătăţirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare;

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 297 alin. (7) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 298.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Articolul 293

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul şi achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situaţie scutită de taxă în interiorul ţării;

b) achiziţia intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situaţie scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziţia intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziţionează bunurile ar avea dreptul, în orice situaţie, la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 302;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condiţiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de la impozit pentru loturile de mici bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286 din 17 octombrie 2006;

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

f) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau de către organismele instituite de Comunităţi cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

g) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. f), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

h) importul de bunuri efectuat în România de către forţele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoţitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forţe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forţele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate sau al personalului civil care însoţeşte forţele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale;

j) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Uniunii Europene;

k) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare;

l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o reţea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire;

m) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ sau o ţară terţă, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 294 alin. (2);

n) importul de aur efectuat de Banca Naţională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Articolul 294

Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepţia bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcaţiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliţi în Uniunea Europeană, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:
(i) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne;
(ii) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;
(iii) valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obţinut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;
(iv) dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ţine locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Uniunea Europeană;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internaţional de persoane;

h) în cazul navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operaţiuni:
1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;
2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate la codul NC 8906 10 00 care părăsesc ţara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepţia proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;
3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operaţiuni:
1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;
2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate utilizării pe aeronave;
3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetăţenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiţii de reciprocitate;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

l) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. k), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

m) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forţelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de

către personalul civil care le însoţeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare;

n) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinaţie, pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru, din 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forţe sau personalului civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

o) livrările de aur către Banca Naţională a României;

p) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Uniunii Europene, ca parte a activităţilor umanitare, caritabile sau educative desfăşurate în afara Uniunii Europene; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;
2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 407 şi 408 sau art. 370, 371 şi 375 de la titlul VIII, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;
2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepţia livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312.

(3) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

Articolul 295

Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;
2. să fie prezentate autorităţilor vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecţionare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producţie, în scopul construirii, reparării, întreţinerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producţie la continent;
- pentru alimentarea cu carburanţi şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producţie;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locaţie situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 de la titlul VIII;
- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locaţie situată în România şi definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locaţiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situaţiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locaţiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situaţiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 296;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Articolul 296

Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite prevăzute la art. 294 şi 295, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operaţiunile desfăşurate în afara Uniunii Europene.

Capitolul X
Regimul deducerilor

Articolul 297

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(2) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului /prestatorului său.

(3) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operaţiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6), art. 313 alin. (10) sau art. 331.

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 294, 295 şi 296;

d) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Uniunii Europene, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(5) Dacă nu contravine prevederilor alin. (4), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

(6) În condiţiile stabilite prin normele metodologice se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316.

(7) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 286 alin. (4) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achiziţiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Articolul 298

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente

cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice.

(2) Restricţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosinţă este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operaţional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 şi art. 299-301.

(5) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin normele metodologice.

Articolul 299

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum şi dovada plăţii în cazul achiziţiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319 sau documentele prevăzute la art. 320 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA, pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import, trebuie să deţină o declaraţie de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 326 alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri, să deţină o factură sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 273 alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la art. 319 alin. (9), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1).

(2) Prin normele metodologice se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Articolul 300

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parţial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt sau de către o persoană parţial impozabilă se determină conform prezentului articol. Persoana parţial

impozabilă nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parţial impozabilă desfăşoară activităţi în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activităţi şi aplică prevederile prezentului articol. Persoana parţial impozabilă poate aplica pro rata în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizării de astfel de operaţiuni, se deduce integral.

(4) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiţii care sunt destinate realizării de astfel de operaţiuni nu se deduce.

(5) Taxa aferentă achiziţiilor pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se deduce pe bază de pro rata. Prin excepţie, în cazul achiziţiilor destinate realizării de investiţii, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investiţional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu prevederile art. 305.

(6) Pro rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operaţiunilor prevăzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la lit. c);

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 270 alin. (4) şi la art. 271 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 270 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), precum şi a operaţiunilor imobiliare, în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

(8) Pro rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operaţiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv, inclusiv evenimentele prevăzute la art. 287. Pro rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităţilor imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 323, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (14), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro ratei definitive.

(9) Pro rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro rata estimată pe baza operaţiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operaţiunilor cu drept de deducere în totalul operaţiunilor se modifică în anul curent faţă de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (9):

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni fără drept de deducere în cursul anului, şi care ulterior realizează astfel de operaţiuni, pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată organului fiscal competent cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, aferent perioadei fiscale în care persoana impozabilă începe să realizeze operaţiuni fără drept de deducere;

b) în cazul persoanelor impozabile nou-înregistrate în scopuri de TVA, precum şi în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul unui alt an decât cel în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, după înregistrarea în scopuri de TVA;

c) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul aceluiaşi an în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) şi care aplicau pro rata provizorie la începutul anului, se continuă aplicarea pro ratei provizorii aplicate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA;

d) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece ori nu erau înfiinţate ori nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni în cursul anului curent, şi care vor realiza în anii ulteriori atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să estimeze pro rata pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în primul an în care vor desfăşura operaţiuni constând în livrări de bunuri/prestări de servicii. Această pro rata provizorie va fi aplicată pe parcursul anilor în care persoana realizează exclusiv achiziţii de bunuri /servicii, fără a realiza şi livrări/prestări.

(11) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulţirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro rata provizorie prevăzută la alin. (9) sau (10), determinată pentru anul respectiv.

(12) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulţirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv. Prin excepţie, în situaţiile prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c), calcularea taxei de dedus pe baza pro ratei definitive se efectuează numai pentru achiziţiile prevăzute la alin. (5) realizate în perioadele fiscale în care s-a aplicat pro rata provizorie.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. d), taxa de dedus aferentă achiziţiilor, cu excepţia investiţiilor prevăzute la alin. (5), pentru fiecare an calendaristic se determină pe baza pro ratei estimate, urmând ca toate deducerile exercitate pe baza pro ratei provizorii, atât din anul curent, cât şi din anii următori, să fie regularizate pe baza pro ratei definitive de la sfârşitul primului an în care vor fi realizate livrări de bunuri/prestări de servicii. Dacă totuşi persoana impozabilă nu va realiza operaţiuni care nu dau drept de deducere, are dreptul să regularizeze deducerile pe baza pro ratei definitive considerând că pro rata este 100%.

(14) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu, cu excepţia prevăzută la alin. (13), astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (12), se scade taxa dedusă într-un an, determinată pe bază de pro rata provizorie;

b) rezultatul diferenţei de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(15) În cazul bunurilor de capital, definite conform art. 305 alin. (1), pentru care taxa s-a dedus pe bază de pro rata definitivă, ajustările din anii ulteriori iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă iniţială se împarte la 5 sau la 20;
2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulţeşte cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;
3. taxa dedusă iniţial, conform pro ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20;
4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferenţa în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(16) În situaţii speciale, când pro rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligaţia să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunţa la aplicarea pro ratei speciale numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunţe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice, cu condiţia ţinerii de evidenţe contabile distincte pentru fiecare sector.

(17) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operaţiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro rata specială;

b) să aplice o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice;

c) să îşi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operaţiunile sau numai pentru o parte din operaţiuni;

d) să ţină evidenţe distincte pentru fiecare sector al activităţii sale economice.

(18) Prevederile alin. (6)-(15) se aplică şi pentru pro rata specială prevăzută la alin. (16) şi (17). Prin excepţie de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro ratei speciale se vor lua în considerare:

a) operaţiunile specificate în decizia Ministerului Finanţelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. a) sau la alin. (17) lit. b);

b) operaţiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. b) sau la alin. (17) lit. b).

(19) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro ratei, sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcţie de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

(20) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile prezentului articol în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situaţie în care taxa aferentă achiziţiilor de bunuri destinate operaţiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

Articolul 301

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297-300.

(2) În situaţia în care nu sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiţii şi formalităţi sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripţie prevăzut în Codul de procedură fiscală. Prin excepţie, în cazul în care pe perioada inspecţiei fiscale la furnizori organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul respectivelor operaţiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecţie emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripţie a dreptului de a stabili obligaţii fiscale s-a împlinit. În acest caz, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie, sub sancţiunea decăderii.

(3) Prin normele metodologice se precizează condiţiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situaţia în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

Articolul 302

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condiţiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite /taxe similare aplicate în ţara respectivă;

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin normele metodologice.

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalităţi şi dobânzi aferente, fără să contravină dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite.

Articolul 303

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316

(1) În situaţia în care taxa aferentă achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operaţiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operaţiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, şi a diferenţelor negative de TVA stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepţie:

a) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data aprobării unei înlesniri la plată nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată, pentru care a fost aprobată înlesnirea la plată;

b) în primul decont de taxă depus la organul fiscal după data înscrierii organului fiscal la masa credală potrivit Legii nr. 85/2014, nu se preia, din decontul perioadei fiscale anterioare, taxa cumulată de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) şi (4), diferenţele negative de TVA stabilite de organele de inspecţie sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele de inspecţie fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanţele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.

(6) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 323, persoanele impozabile trebuie să determine diferenţele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă, şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(7) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 316, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare. Prin excepţie, soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenţei prevăzute de legislaţia în domeniu nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura, caz în care debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(8) Persoanele impozabile pot renunţa la cererea de rambursare pe baza unei notificări depuse la autorităţile fiscale, urmând să preia soldul sumei negative solicitat la rambursare în decontul aferent perioadei fiscale următoare depunerii notificării. Persoanele impozabile pot notifica organul fiscal în vederea renunţării la cererea de rambursare până la data comunicării deciziei de rambursare sau a deciziei de impunere privind obligaţiile fiscale suplimentare stabilite de inspecţia fiscală, după caz.

(9) În cazul fuziunii, persoana impozabilă care preia patrimoniul altor persoane impozabile preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă dizolvată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoanele impozabile dizolvate şi nesoluţionate până la data fuziunii.

(10) În cazul divizării, persoanele impozabile care preiau patrimoniul unei persoane impozabile divizate preiau, proporţional cu cotele alocate din patrimoniul persoanei impozabile divizate, şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă divizată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoana impozabilă divizată şi nesoluţionate până la data divizării.

(11) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condiţiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(12) Pentru operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. b), j), l), m) şi p), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 304

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea iniţială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 287;

c) persoana impozabilă îşi pierde sau câştiga dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate.

(2) Nu se ajustează deducerea iniţială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

b) situaţiilor prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

Articolul 305

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, precum şi operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile, exclusiv reparaţiile ori lucrările de întreţinere a acestora, chiar în condiţiile în care astfel de operaţiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui altui tip de contract prin care bunurile imobile/părţile de bunuri imobile se pun la dispoziţia unei alte persoane cu condiţia ca valoarea fiecărei transformări sau modernizări să fie de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare. Bunurile imobile sunt considerate bunuri de capital indiferent dacă în contabilitatea persoanelor impozabile sunt înregistrate ca stocuri sau ca imobilizări corporale;

b) bunurile care fac obiectul unui contract de închiriere, de leasing, de concesionare sau oricărui altui tip de contract prin care bunurile se pun la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane. Operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile care sunt considerate bunuri de capital conform lit. a), efectuate de beneficiarul unui astfel de contract, aparţin beneficiarului până la sfârşitul contractului respectiv;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreţinerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situaţiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă faptul generator de taxă a intervenit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;
2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;
2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;
3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8);
4. în cazul casării unui bun de capital;

e) în cazurile prevăzute la art. 287.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la art. 287.

(6) Ajustarea taxei pentru situaţiile prevăzute la alin. (5) se realizează conform procedurii prevăzute prin normele metodologice.

(7) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care generează ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se efectuează pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(8) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(9) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din normele metodologice.

Articolul 306

Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 305 alin. (5), se ajustează taxa deductibilă proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) pentru următoarele categorii de active corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv.

(2) În cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) pentru care dreptul de deducere se exercită potrivit art. 297 alin. (2) şi (3), se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) care generează ajustarea.

Capitolul XI
Persoanele obligate la plata taxei

Articolul 307

Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepţia cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) şi art. 331.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 316 sau 317, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); şi
2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi
3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d).

(6) În alte situaţii decât cele prevăzute la alin. (2)-(5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 316, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 316, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 275 sau 278. Prin excepţie, persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al unor servicii prevăzute la art. 278 alin. (5) lit. h), nu este persoana obligată la plata taxei dacă prestatorul aplică unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 sau 315.

Alin. (6) al art. 307 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^1.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Articolul 308

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Articolul 309

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia importatorului.

Capitolul XII
Regimuri speciale

Articolul 310

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 268 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi, dacă nu sunt accesorii activităţii principale, a operaţiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f). Prin excepţie, nu se

cuprind în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), dacă sunt accesorii activităţii principale, livrările de active fixe corporale, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, şi livrările de active necorporale, efectuate de persoana impozabilă.

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă. Persoana impozabilă care realizează în cursul unui an calendaristic exclusiv operaţiuni scutite fără drept de deducere conform art. 292 nu se consideră că depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (1).

(4) O persoană impozabilă nou-înfiinţată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activităţii economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înfiinţată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(8) Dacă, ulterior scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), are obligaţia să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(9) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, dar are obligaţia de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 317, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(10) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor, în condiţiile prevăzute la art. 297 şi 299;

b) nu are voie să menţioneze taxa pe factură sau pe alt document.

(11) Prin normele metodologice se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Articolul 311

Regimul special pentru agenţiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cămine, locuinţe de vacanţă şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenţia de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferenţă între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Uniunii Europene, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Uniunii Europene, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentă operaţiunilor realizate în afara Uniunii Europene.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 297 alin. (4), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism trebuie să ţină, în plus faţă de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(8) Agenţiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(9) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agenţiile de turism care acţionează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 286 alin. (4) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

(10) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situaţia în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se consideră ca fiind în afara României.

(11) Atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare, va factura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

(12) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

Articolul 312

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii

carbon obţinute de pe planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual, care se încadrează la codul NC 9701;
2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice, care se încadrează la codul NC 9702 00 00;
3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului, care se încadrează la codul NC 9703 00 00;
4. tapiserii executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare, care se încadrează la codul NC 5805 00 00;
5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;
6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;
7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:
1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri prima zi, serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs, care se încadrează la codul NC 9704 00 00;
2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic, care se încadrează la codul NC 9705 00 00;

c) antichităţile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani, care se încadrează la codul NC 9706 00 00;

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artă, obiectele de colecţie sau antichităţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevăzute în normele metodologice;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activităţii economice, achiziţionează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acţionează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitaţie publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activităţii sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitaţie publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi preţul de cumpărare, în care:
1. preţul de vânzare constituie suma obţinută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de această tranzacţie, impozitele, obligaţiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepţia reducerilor de preţ;
2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Uniunii Europene, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 289, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a), b), h)-n) şi p).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Uniunii Europene de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi e)-h) şi art. 294 alin. (1) lit. h)-n), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor.

(13) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323.

(15) Dispoziţiile alin. (1)-(14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Articolul 313

Regimul special pentru aurul de investiţii

(1) Aurul de investiţii înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pieţele de metale preţioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepţia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;
2. sunt reconfecţionate după anul 1800;
3. sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; şi
4. sunt vândute în mod normal la un preţ care nu depăşeşte valoarea de piaţă liberă a aurului conţinut de monede cu mai mult de 80%.

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operaţiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achiziţiile intracomunitare şi importul de aur de investiţii, inclusiv investiţiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii, precum şi operaţiunile referitoare la aurul de investiţii care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiţii, prestate de agenţi care acţionează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiţii sau transformă orice aur în aur de investiţii poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiţii către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiţii prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opţiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opţiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiţii efectuate de la data respectivă. În cazul opţiunii exercitate de un intermediar, opţiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opţiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiţii este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile de aur de investiţii efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opţiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiţii de persoana impozabilă sau de un terţ în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutăţii sau purităţii aurului, inclusiv aurului de investiţii.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiţii sau transformă aurul în aur de investiţii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii legate de producţia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiţii trebuie să ţină evidenţa tuturor tranzacţiilor cu aur de investiţii şi să păstreze documentaţia care să permită identificarea clientului în aceste tranzacţii. Aceste evidenţe se păstrează minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operaţiunile au fost efectuate.

Articolul 314

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înţelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene şi care nu are obligaţia să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operaţiuni decât cele supuse regimului special;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activităţii sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operaţiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii la organul fiscal competent. Declaraţia trebuie să conţină următoarele informaţii: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul naţional de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declaraţie prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declaraţia de înregistrare trebuie aduse la cunoştinţa organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declaraţiei de începere a activităţii organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidenţă de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicaţii, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 249 din 14 septembrie 2012, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declaraţia specială de taxă, conform art. 301, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensaţie similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condiţiile prevăzute de legislaţia ţării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să ţină o evidenţă suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidenţe se pun la

dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

Articolul 315

Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

(1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activităţii economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activităţii economice sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ţinută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 278 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operaţiunile impozabile efectuate în condiţiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile sau încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicaţii, servicii de radiodifuziune şi de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deţine unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declaraţia specială de TVA conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deţine un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, şi defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situaţia în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri /servicii efectuate în România pentru realizarea activităţilor sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activităţi care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligaţia înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activităţile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să ţină o evidenţă suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(13) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, din sumele transferate fiecărui stat membru de consum se reţine ca venit al bugetului de stat un procent de 30% până la data de 31 decembrie 2016 şi, respectiv, un procent de 15% în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2018, conform unei proceduri stabilite prin ordin al A.N.A.F.

Capitolul XIII
Obligaţii

Articolul 316

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;
2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situaţia în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situaţia în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru care are obligaţia de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislaţia statului membru respectiv al art. 307 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activităţi economice de la respectivul sediu fix în condiţiile stabilite la art. 266 alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 294 alin. (2);
2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);
3. operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);
4. achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operaţiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni, cu excepţia situaţiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 307 alin. (2)-(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operaţiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

c) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, conform art. 292 alin. (3).

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicaţii, de radiodifuziune sau de televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314 şi 315.

(6) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operaţiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenţionează:

a) să efectueze o achiziţie intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 308; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(7) Persoana impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să îşi îndeplinească această obligaţie prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(8) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (6) sau solicită înregistrarea conform alin. (12).

(9) În aplicarea prevederilor alin. (8), prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., se stabilesc criterii pentru condiţionarea înregistrării în scopuri de TVA a societăţilor cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerţului. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenţia şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA. Prin excepţie de la prevederile alin. (8), organele fiscale competente nu vor înregistra în scopuri de TVA persoanele impozabile care nu îndeplinesc criteriile stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(10) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (6), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă;

b) dacă a intrat în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerţului, potrivit legii, de la data înscrierii menţiunii privind inactivitatea temporară în registrul comerţului;

c) dacă asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepţie, în cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

2. asociaţii majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

d) dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 323 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situaţia prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310;

h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerţului, nu justifică intenţia şi capacitatea de a desfăşura activitate economică potrivit criteriilor şi în termenele stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) şi h), la solicitarea persoanelor impozabile organele fiscale competente înregistrează persoanele impozabile în scopuri de TVA aplicând prevederile alin. (9) astfel:

a) în situaţiile prevăzute la alin. (11) lit. a) şi b), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

b) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. c), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociaţi din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării conform alin. (11) lit. c);

c) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informaţii/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activităţi economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. h), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

(13) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (11) au obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(14) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (12) nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 310 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (6) şi (8).

(15) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) de la data prevăzută la alin. (11) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) şi (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată.

(16) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acţionează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepţia situaţiei în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301.

(17) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform prezentului articol, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menţinându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301, considerându-se că achiziţiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(18) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informaţiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(19) În vederea justificării intenţiei şi a capacităţii de a desfăşura activitate economică, în sensul alin. (9) şi alin. (11) lit. h), societăţile cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt supuse înmatriculării la registrul comerţului furnizează organului fiscal informaţii relevante, prin completarea unei declaraţii al cărei model este aprobat prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(20) În cazul încetării desfăşurării de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activităţii sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidenţă şi procedura aplicabilă.

Articolul 317

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) ori c) sau alin. (2), care efectuează o achiziţie intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare, dacă valoarea achiziţiei intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziţia intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, neînregistrată şi care nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) ori a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activităţii economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) ori a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziţii intracomunitare, conform art. 268 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuţi la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6), cu excepţia cazului în care a depăşit plafonul de achiziţii intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepţia situaţiei în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situaţii:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau

c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziţii intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a), b) şi f) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Articolul 318

Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 şi 317, are prefixul RO, conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin normele metodologice se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform art. 317 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:
1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) şi art. 308;
2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 307 alin. (2).

Articolul 319

Facturarea

(1) În înţelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condiţiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguităţi la factura iniţială are acelaşi regim juridic ca o factură.

(3) În cazul în care este obligatorie ajustarea bazei impozabile conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

(4) În înţelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înţelege o factură care conţine informaţiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic.

(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31)-(35) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepţie de la prevederile lit. a):
1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 şi 278, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;
2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 şi 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.
În situaţia în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepţie de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278.

(6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situaţii:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanţă pe care a efectuat-o, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2) şi (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a)-c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operaţiunile menţionate la lit. a) şi b).

(7) Prin excepţie de la alin. (6) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii de facturi pentru operaţiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) şi (2).

(8) Persoana înregistrată conform art. 316 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (16), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(9) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condiţiile prevăzute la art. 270 alin. (10), şi pentru fiecare operaţiune asimilată unei achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România în condiţiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. a).

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (6) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligaţia emiterii facturii pentru următoarele operaţiuni, cu excepţia cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerţ cu amănuntul şi prestările de servicii către populaţie, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziţii;

c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin normele metodologice se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operaţiuni.

(11) Persoana impozabilă care nu are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

(12) Persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situaţii:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(13) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanţelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) să înscrie în facturi doar informaţiile prevăzute la alin. (21), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin normele metodologice:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condiţiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligaţiilor menţionate la alin. (20) sau la alin. (23) să fie extrem de dificilă.

(14) Prevederile alin. (12) şi (13) nu se aplică în cazul operaţiunilor prevăzute la alin. (6) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei.

(16) Pentru alte operaţiuni decât cele prevăzute la alin. (15), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă.

(17) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către acelaşi client, în următoarele condiţii:

a) să se refere la operaţiuni pentru care a luat naştere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(18) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(19) Pot fi emise facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice, cu excepţia situaţiei în care partea terţă este stabilită într-o ţară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă.

(20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informaţii:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;
d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;
e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316, ale reprezentantului fiscal;
f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;
g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal;
h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;
i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;
j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;
k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, menţiunea "autofactură;"
l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispoziţiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă menţiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;
m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, menţiunea "taxare inversă";
n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism, menţiunea "regimul marjei - agenţii de turism";
o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, una dintre menţiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecţie şi antichităţi", după caz;
p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, menţiunea "TVA la încasare";
r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeaşi operaţiune.
(21) Facturile emise în sistem simplificat în condiţiile prevăzute la alin. (12) şi (13) trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:
a) data emiterii;
b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;
c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;
d) suma taxei colectate sau informaţiile necesare pentru calcularea acesteia;
e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura iniţială şi la detaliile specifice care se modifică.
(22) În situaţia prevăzută la alin. (5) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informaţiile prevăzute la alin. (20) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate /serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (5) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conţină informaţiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (20) lit. i) şi j).
(23) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiţia ca valoarea TVA colectată sau de regularizat să fie exprimată în lei. În situaţia în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290.
(24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.
(25) Autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticităţii originii, a integrităţii conţinutului şi a lizibilităţii facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identităţii furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conţinutului" înseamnă că nu a fost modificat conţinutul impus în conformitate cu prezentul articol.

(26) În afară de controalele de gestiune menţionate la alin. (25), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru european pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarea Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor.

(27) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliţi în ţări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (26).

(28) În situaţia în care pachete care conţin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziţia aceluiaşi destinatar, informaţiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menţionate o singură dată, cu condiţia ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(29) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conţină factura.

(30) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(31) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terţ în numele şi în contul său, precum şi a tuturor facturilor primite.

(32) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiţia ca acestea sau informaţiile stocate conform alin. (31) să fie puse la dispoziţia autorităţilor competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei ţări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi deRegulamentul (UE) nr. 904/2010 sau la dreptul menţionat la alin. (37) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective.

(33) Prin excepţie de la prevederile alin. (32), persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România are obligaţia de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terţ în numele şi în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (32). Aceeaşi obligaţie îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puţin pe perioada existenţei pe teritoriul României a sediului fix.

(34) În situaţia în care locul de stocare prevăzut la alin. (32) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informaţiilor stocate conform alin. (31).

(35) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată.

(36) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situaţii sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2).

(37) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul on-line la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2) are obligaţia de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligaţia de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.

Articolul 320

Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi ale art. 308, trebuie să autofactureze operaţiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operaţiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepţia situaţiei în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) În situaţiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri /prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2) -(4) şi (6), trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării bazei de impozitare şi a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

(4) La primirea facturii privind operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(5) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformităţii, a stocurilor în regim de consignaţie sau a stocurilor puse la dispoziţie clientului, la data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părţilor;

c) data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(7) Pentru operaţiunile menţionate la alin. (5), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (5) şi (6).

(8) Documentele prevăzute la alin. (5) şi (6) nu trebuie emise în situaţia în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignaţie sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziţie clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situaţie în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 319 alin. (9).

(9) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziţie bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligaţia să emită documentele prevăzute la alin. (5) şi (6). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(10) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (9), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referinţă la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(11) În situaţia bunurilor livrate în regim de consignaţie sau pentru stocuri puse la dispoziţia clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (9) şi (10) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(12) Transferul parţial sau integral de active, prevăzut la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), se va evidenţia într-un document întocmit de părţile implicate în operaţiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 316, al ambelor părţi, după caz;

d) o descriere exactă a operaţiunii;

e) valoarea transferului.

Articolul 321

Evidenţa operaţiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor operaţiunilor efectuate în desfăşurarea activităţii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operaţiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operaţiuni, trebuie să ţină evidenţe pentru orice operaţiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor achiziţiilor intracomunitare.

(4) Evidenţele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informaţiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

(5) În cazul asociaţiilor în participaţiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părţi.

Articolul 322

Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 275 şi 278, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor metodologice, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 316, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 316, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obţinută, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obţinută în anul înregistrării, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligaţia depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declaraţie de menţiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o menţiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziţii intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligaţia depunerii unui decont de taxă conform art. 323 alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(8) Persoana impozabilă care potrivit alin. (7) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declaraţie de menţiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare care generează această obligaţie, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziţie intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declaraţia de menţiuni prevăzută la alin. (6).

(9) Prin normele metodologice se stabilesc situaţiile şi condiţiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiţia ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.

Articolul 323

Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condiţiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informaţii prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Articolul 324

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 317;

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 317;

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317;

d) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 307 alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor menţionate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepţie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, şi care au obligaţia plăţii taxei pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 266 alin. (3), au obligaţia să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziţii intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 317, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conţinut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui A. N.A.F. În cazul achiziţiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 266 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 220.000 lei,

trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparţin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), dar excluzând veniturile obţinute din vânzarea de bilete de transport internaţional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care prestează servicii de transport internaţional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obţinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internaţional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 285.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 270 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a livrărilor/ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (11) lit. g), persoanele impozabile depun o declaraţie până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligaţia sau, după caz, dreptul de ajustare/corecţie a ajustărilor/ regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecţii a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situaţii:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 280 alin. (6) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 287, pentru operaţiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) şi (8) pentru livrări de bunuri /prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar

a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul calendaristic precedent, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a), nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligaţia să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 2.250.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316.

(13) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (12) sau al art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situaţia în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plăţii în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achiziţiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1).

(15) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)-(8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condiţiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situaţia în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.

Articolul 325

Declaraţia recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

d) achiziţiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană.

(2) Declaraţia recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operaţiuni.

(3) Declaraţia recapitulativă cuprinde următoarele informaţii:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condiţiile menţionate la art. 294 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziţii intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziţionat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziţionează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul /prestatorul nu şi-a îndeplinit obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziţii intracomunitare taxabile sau achiziţionează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziţie intracomunitară taxabilă conform art.

273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achiziţiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achiziţiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 şi 288.

Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declaraţiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile menţionate la alin. (1).

Articolul 326

Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligaţia depunerii unuia dintre deconturile sau declaraţiile prevăzute la art. 323 şi 324.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301, taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziţionate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepţia importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligaţia depunerii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidenţiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condiţiile prevăzute la art. 318 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 316, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condiţiile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m), organele vamale pot solicita constituirea de garanţii privind taxa pe valoarea adăugată. Garanţia privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 327

Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declaraţiilor prevăzute la art. 323-325, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislaţiei vamale în vigoare.

Articolul 328

Baza de date privind operaţiunile intracomunitare

Ministerul Finanţelor Publice creează o bază de date electronice care să conţină informaţii privind operaţiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

Articolul 329

Registrul operatorilor intracomunitari

(1) Registrul operatorilor intracomunitari, înfiinţat şi organizat în cadrul A.N.A.F., cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operaţiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 275 alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 276;

e) achiziţii intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, şi pentru care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 307 alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 sau 317 persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 şi 317 vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoţită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaţilor, cu excepţia societăţilor pe acţiuni, şi al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza şi va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acţiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracţiuni în legătură cu oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(9) Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari au obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei administratorilor, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor administratori. Persoanele impozabile înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari, cu excepţia societăţilor pe acţiuni, au obligaţia ca, în termen de 30 de zile de la data modificării listei asociaţilor, să depună la organul fiscal competent cazierul judiciar al noilor asociaţi care deţin minimum 5% din capitalul social al societăţii.

(10) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(11) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art. 316 alin. (11);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 care nu au efectuat nicio operaţiune de natura celor prevăzute la alin. (1) în anul calendaristic precedent şi nici în anul curent până la data radierii din registru, cu excepţia celor care au fost înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari în această perioadă;

c) persoanele înregistrate conform art. 316 sau 317 care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acţiunea penală în legătură cu oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1);

e) persoanele impozabile care nu respectă obligaţia prevăzută la alin. (9).

(12) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent sau în baza deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, după caz, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală sau cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA, după caz.

(13) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (10) şi (11) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenţionează să efectueze una sau mai multe operaţiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condiţiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(14) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 sau 317, cu actualizarea corespunzătoare a informaţiilor din acest registru.

(15) Organizarea şi funcţionarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(16) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operaţiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317.

(17) În sensul prezentului articol, prin asociaţi se înţelege asociaţii care deţin minimum 5% din capitalul social al societăţii.

Capitolul XIV
Dispoziţii comune

Articolul 330
Corectarea facturilor

(1) Corectarea informaţiilor înscrise în facturi sau în alte documente care ţin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează şi se emite o nouă factură;

b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din factura iniţială, numărul şi data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie se emite o nouă factură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data facturii corectate.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără menţiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit şi beneficiarului, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 287 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecţie conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face menţiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-302.

(4) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (1)-(3), dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile

respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin normele metodologice se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

Articolul 331

Măsuri de simplificare

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 307 alin. (1), în cazul operaţiunilor taxabile, persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2). Condiţia obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316.

(2) Operaţiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;
2. reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conţin metale sau aliajele lor;
3. deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă;
4. materialele prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operaţiuni de curăţare, polizare, selecţie, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obţinerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată;

c) livrarea de cereale şi plante tehnice, inclusiv seminţe oleaginoase şi sfeclă de zahăr, care nu sunt în principiu destinate ca atare consumatorilor finali. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înţelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deţine licenţa pentru administrarea pieţelor centralizate de energie electrică eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacţiile pe piaţa pentru ziua următoare şi pe piaţa intrazilnică. De asemenea se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

1. deţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;
2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiţie, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obţine licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declaraţie. A. N.A.F. are obligaţia să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile respective cel

târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligaţia de a depune la organul fiscal competent declaraţia pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în "Lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal". În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a anului anterior, furnizorii pot emite facturi de corecţie cu semnul minus conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afişării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere. Pentru achiziţiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;

f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

g) construcţiile, astfel cum sunt definite la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2, părţile de construcţie şi terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare prin efectul legii sau prin opţiune;

Lit. g) a alin. (2) al art. 331 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^2.

h) livrările de aur de investiţii efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare şi livrările de materii prime sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, către cumpărători persoane impozabile;

i) furnizările de telefoane mobile, şi anume dispozitive fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare;

j) furnizările de dispozitive cu circuite integrate, cum ar fi microprocesoare şi unităţi centrale de procesare, înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final;

k) furnizările de console de jocuri, tablete PC şi laptopuri.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin normele metodologice se stabilesc responsabilităţile părţilor implicate în situaţia în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j) şi k) se aplică până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv.

(7) Pentru livrarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. i)-k) se aplică taxarea inversă numai dacă valoarea bunurilor livrate, exclusiv TVA, înscrise într-o factură, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

Alin. (7) al art. 331 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^3.

Capitolul XV
Dispoziţii tranzitorii

Articolul 332

Dispoziţii tranzitorii în contextul aderării României la Uniunea Europeană

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziţionat/ achiziţionată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat /utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opţiunea de taxare a oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(4) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(5) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(6) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(7) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condiţiile prevăzute la art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(12) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta, astfel cum este definită la art. 292 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în ţară înainte de data aderării de societăţile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziţionate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiţii finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcţiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 305.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanţate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operaţiuni:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemorează combatanţi, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din decembrie 1989.

(20) Actelor adiţionale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanţiile de bună execuţie reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj, evidenţiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanţiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opţiune.

(23) Asocierile în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislaţiei în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operaţiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 333.

(25) În cazul bunurilor furate pentru care s-a ajustat taxa pe valoarea adăugată în cursul anului 2013, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată la data la care furtul este dovedit prin hotărâre judecătorească definitivă.

Articolul 333

Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spaţiul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariţia oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condiţiile menţionate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit iniţiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acţionează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern iniţiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului european, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră

îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din normele metodologice.

Articolul 334

Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 347 din 11 decembrie 2006, Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 292/5 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităţilor Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L nr. 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE , către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 44 din 20 februarie 2008.

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Titlul VIII
Accize şi alte taxe speciale

Capitolul I
Regimul accizelor armonizate

Secţiunea 1
Dispoziţii generale

Articolul 335

Sfera de aplicare

(1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului şi care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice prevăzute la secţiunea a 4-a;

b) tutun prelucrat prevăzut la secţiunea a 5-a;

c) produse energetice şi energie electrică prevăzute la secţiunile a 6-a şi a 7-a.

Articolul 336

Definiţii

În înţelesul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. accize percepute reprezintă accizele stabilite şi înregistrate în evidenţele contabile ale plătitorului de accize şi care urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute de prezentul capitol;

2. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activităţii sale, să producă, să transforme, să deţină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

3. antrepozitul fiscal este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deţinute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activităţii sale, în condiţiile prevăzute de prezentul capitol;

4. autoritate competentă reprezintă autoritatea definită potrivit prevederilor din normele metodologice;

5. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului Vamal Comun,

corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;
6. consumator final de gaz natural/energie electrică reprezintă persoana fizică sau juridică care nu este supusă obligaţiei de licenţiere de către autoritatea de reglementare competentă şi care utilizează aceste produse;
7. denaturarea reprezintă operaţiunea/procesul prin care alcoolului etilic sau produselor alcoolice li se adaugă substanţele prevăzute prin normele metodologice astfel încât acestea să devină improprii consumului uman;
8. destinatar înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;
9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activităţii sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulaţie în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de restituire a Codului Vamal Comunitar;
10. grad alcoolic reprezintă proporţia de alcool absolut, exprimată în procente volumetrice măsurată la temperatura de 20°C, conţinută într-o soluţie hidroalcoolică;
11. gradul Plato reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conţinută în 100 g de soluţie măsurată la origine la temperatura de 20°/4°C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice;
12. hectolitru alcool pur reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, măsuraţi la temperatura de 20°C, conţinut într-o cantitate dată de produs alcoolic;
13. importator autorizat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activităţii sale, produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre;
14. import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de produse accizabile, cu excepţia cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Uniunii Europene, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum şi ieşirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;
15. marcajele reprezintă hârtii de valoare cu regim special, respectiv timbre şi banderole, care se tipăresc de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.;
16. marcatori şi coloranţi reprezintă substanţele utilizate pentru marcarea şi colorarea produselor energetice;
17. operator economic reprezintă persoana juridică ce desfăşoară activităţi cu produse accizabile;
18. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum şi oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;
19. producţia şi transformarea produselor accizabile reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă, inclusiv operaţiunile de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum, precum şi operaţiunile de extracţie a produselor energetice;
20. produsele accizabile sunt produsele prevăzute la art. 335 alin. (2), supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;
21. regim suspensiv de accize înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deţinerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;
22. stat membru şi teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene căruia i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană şi art. 355 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, cu excepţia teritoriilor terţe;
23. supraveghere fiscală în domeniul accizelor reprezintă acţiunile şi/sau procedurile de intervenţie ale autorităţii competente pentru prevenirea, combaterea şi sancţionarea fraudei fiscale;
24. teritorii terţe înseamnă teritoriile prevăzute la art. 337 alin. (1) şi (2);
25. Tratat înseamnă Tratatul privind Uniunea Europeană şi Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;
26. ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;
27. Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 22;
28. utilizator final înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile în regim de exceptare/scutire de la plata accizelor destinate a fi utilizate în scopurile prevăzute de aceste regimuri.

Articolul 337

Teritorii terţe

(1) Sunt considerate teritorii terţe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

a) insulele Canare;

b) teritoriile franceze menţionate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

c) insulele Aland;

d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terţe şi teritoriile care intră sub incidenţa art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, precum şi următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

a) insula Helgoland;

b) teritoriul Busingen;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) apele italiene ale lacului Lugano.

(3) Operaţiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinaţie:

a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franţa;

b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;

c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;

e) Jungholz şi Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică în mod corespunzător intrării produselor accizabile pe teritoriul Uniunii Europene care provin din unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

(5) Formalităţile stabilite prin dispoziţiile vamale comunitare cu privire la ieşirea produselor din teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică corespunzător ieşirii produselor accizabile de pe teritoriul Uniunii Europene care au ca destinaţie unul dintre teritoriile menţionate la alin. (1).

Articolul 338

Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracţiei acestora, pe teritoriul Uniunii Europene;

b) importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Articolul 339

Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum şi în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor aplicabile sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Articolul 340

Eliberarea pentru consum

(1) În înţelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieşirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deţinerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispoziţiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, inclusiv neregulamentar, cu excepţia cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră şi deţinerea în scopuri comerciale de către o persoană a produselor accizabile care au fost eliberate în consum în alt stat membru şi pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii prevăzute la art. 395;

c) în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit sau exceptat de la plata accizelor, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea, respectiv exceptarea atrage obligaţia de plată a accizelor.

(5) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(6) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deţinut într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizaţia. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deţinut într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a expirat şi nu a fost emisă o nouă autorizaţie, sub rezerva art. 365 alin. (8).

(8) În sensul prevederilor alin. (6), prin produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum se înţelege produse accizabile care îndeplinesc condiţiile legale de comercializare.

(9) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condiţiile prevăzute în secţiunea a 16-a, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene.

(10) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ţine de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorităţii competente.

(12) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, fiind asimilată unei operaţiuni de export. De asemenea, operaţiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinaţie un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene este asimilată unei operaţiuni de export.

Articolul 341

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori pe seama căreia se efectuează această eliberare, iar, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 412 alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 348 alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştinţă sau care ar fi trebuit să aibă cunoştinţă în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

b) în ceea ce priveşte deţinerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. b), persoana care deţine produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deţinerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. c), persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei producţii neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum este prevăzut la art. 340 alin. (1) lit. d), persoana care declară produsele accizabile sau pe seama căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora;

e) în cazurile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7), persoana care determină eliberarea pentru consum.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie, iar fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Secţiunea a 2-a
Nivelul şi calculul accizelor

Articolul 342

Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul titlu. Nivelul accizelor aplicabil în anul 2016 este prevăzut în coloana 3 din anexa nr. 1. Începând cu anul 2017 inclusiv, nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an, respectiv 1 aprilie a fiecărui an pentru ţigarete este nivelul prevăzut în coloana 4 din anexa nr. 1, actualizat conform prevederilor alin. (2).

(2) Nivelul accizelor prevăzut în coloana 4 din anexa nr. 1 se actualizează anual cu creşterea preţurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice, până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea preţurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014 - septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Nivelul în lei al accizelor, obţinut după efectuarea actualizării prevăzute la alin. (2), se rotunjeşte la nivel de două zecimale, prin reducere, atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5, şi prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

(5) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5-9 din anexa nr. 1 cuprinde şi contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată.

(6) Pentru băuturile alcoolice, ţigaretele, ţigările şi ţigările de foi, nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 1-7 din anexa nr. 1 cuprinde şi cota de 1% datorată Ministerului Tineretului şi Sportului, prevăzută în Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul se măsoară la o temperatură de 15°C.

(8) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se poate aplica un nivel redus de accize. Nivelul şi condiţiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii şi Dezvoltării Rurale.

(9) Este supusă unui nivel al accizelor diferenţiat, stabilit prin diminuarea cu 189,52 lei/1.000 litri, respectiv cu 224,30 lei/tonă, a nivelului standard prevăzut pentru motorină în coloana 3 din anexa nr. 1, motorina utilizată drept carburant pentru motor în următoarele scopuri:

a) transport rutier de mărfuri în cont propriu sau pentru alte persoane, cu autovehicule ori ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de mărfuri şi cu o greutate brută maximă autorizată de cel puţin 7,5 tone;

b) transportul de persoane, regulat sau ocazional, cu excepţia transportului public local de persoane, cu un autovehicul din categoria M2 ori M3, definit în Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor şi remorcilor acestora, precum şi a sistemelor componentelor şi unităţilor tehnice separate destinate vehiculelor respective.

(10) Reducerea nivelului accizelor prevăzută la alin. (9) se realizează prin restituirea sumelor reprezentând diferenţa dintre nivelul standard al accizelor şi nivelul accizelor diferenţiat prevăzut la alin. (9), către operatorii economici licenţiaţi în Uniunea Europeană. Condiţiile, procedura şi termenele de restituire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Măsurile instituite potrivit prevederilor alin. (9) se aplică cu respectarea procedurilor specifice în domeniul ajutorului de stat, pentru motorina achiziţionată în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2016 inclusiv, cu încadrarea în creditele de angajament şi bugetare aprobate prin legea bugetului de stat pentru Programul "Ajutoare de stat pentru finanţarea proiectelor pentru investiţii din cadrul bugetului Ministerului Finanţelor Publice".

(11) În perioada 1 ianuarie-31 martie 2016 inclusiv, acciza specifică pentru ţigarete este de 333,37 lei/1.000 ţigarete.

(12) Pentru perioada 1 ianuarie-31 martie 2017, acciza totală pentru ţigarete este de 435,58 lei/1.000 ţigarete, acciza minimă este de 422,51 lei/1.000 ţigarete, iar acciza specifică se determină pe baza accizei totale şi a accizei ad valorem calculate prin aplicarea procentului legal asupra preţului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul aferent anului 2015.

Articolul 343

Calculul accizelor

(1) Calculul accizelor se efectuează potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Pentru ţigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică şi acciza ad valorem.

(3) Nivelul accizelor pentru ţigarete se actualizează anual, începând cu data de 1 aprilie, conform regulilor prevăzute la art. 342 alin. (1), (2) şi (4), cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (3).

(4) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal de 14% asupra preţului de vânzare cu amănuntul al ţigaretelor eliberate pentru consum.

(5) Acciza specifică exprimată în lei/1.000 de ţigarete se determină anual, pe baza preţului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei ad valorem şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 1. Această acciză specifică se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puţin 30 de zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(6) Acciza datorată determinată potrivit alin. (2) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în lei/1.000 de ţigarete care este de 97% din nivelul accizei totale prevăzut în anexa nr. 1.

(7) Preţul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcţie de valoarea totală a tuturor cantităţilor de ţigarete eliberate pentru consum, pe baza preţului de vânzare cu amănuntul, incluzând toate taxele, împărţit la cantitatea totală de ţigarete eliberate pentru consum. Acest preţ mediu ponderat se stabileşte până pe data de 15 februarie a fiecărui an, pe baza datelor privind cantităţile totale de ţigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent, şi se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice în termen de 15 zile de la data stabilirii.

(8) Preţul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţa publică, în conformitate cu cerinţele prevăzute de normele metodologice.

(9) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul.

(10) Preţul de vânzare al ţigaretelor nu poate depăşi preţul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

(11) Este interzisă vânzarea de ţigarete, de către orice persoană, către persoane fizice, la un preţ mai mic decât preţul de vânzare cu amănuntul declarat.

Secţiunea a 3-a
Obligaţiile plătitorilor de accize

Articolul 344

Responsabilităţile plătitorilor de accize

(1) Plătitorii de accize au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă.

(2) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declaraţiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol.

Articolul 345

Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepţia cazurilor pentru care se prevede în mod expres un alt termen de plată.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) în cazul furnizorilor autorizaţi de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final. În cazul prevăzut la art. 358 alin. (3), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc autoconsumul;

b) în cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, momentul plăţii accizelor este momentul înregistrării declaraţiei vamale de import;

c) orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7) are obligaţia de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care acestea au devenit exigibile;

d) în situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) şi c) acciza se plăteşte în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declaraţia de accize.

(3) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozite fiscale ori din locaţia în care acestea au fost recepţionate de către destinatarul înregistrat se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente

cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se regularizează eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal ori al destinatarului înregistrat, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de aceştia, în decursul lunii precedente.

Articolul 346

Depunerea declaraţiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize, cu excepţia importatorului autorizat, are obligaţia de a depune lunar la autoritatea competentă o declaraţie de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declaraţiile de accize se depun la autoritatea competentă de către plătitorii de accize până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), orice persoană aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) şi c) şi art. 340 alin. (4)-(7) are obligaţia de a depune o declaraţie de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.

(4) Orice plătitor de accize are obligaţia de a depune anual la autoritatea competentă decontul privind accizele, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Articolul 347

Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deţinute în afara antrepozitului fiscal, provenienţa trebuie să fie dovedită conform prevederilor stabilite prin normele metodologice.

Articolul 348

Garanţii

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat şi importatorul autorizat au obligaţia depunerii la autoritatea competentă a unei garanţii, la nivelul stabilit conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor ce pot deveni exigibile.

(2) În situaţia în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat înregistrează obligaţii fiscale restante administrate de A.N.A.F. cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată, garanţia se extinde şi asupra acestor obligaţii de drept şi fără nicio altă formalitate.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), garanţia poate fi depusă de proprietarul produselor accizabile sau, în comun, de către acesta şi una dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(4) În cazul antrepozitarilor autorizaţi, prin normele metodologice se stabilesc niveluri minime şi maxime ale garanţiilor, în funcţie de natura şi volumul produselor accizabile ce urmează a fi realizate sau depozitate.

(5) Garanţia este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(6) Tipul, modul de calcul, valoarea, durata şi condiţiile de reducere a garanţiei sunt prevăzute în normele metodologice, pe tipuri de activităţi şi grupe de produse.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat, condiţiile şi cuantumul garanţiei se stabilesc prin normele metodologice.

(8) Valoarea garanţiei se analizează periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau ale nivelului accizelor.

Secţiunea a 4-a
Alcool şi băuturi alcoolice

Articolul 349

Bere

(1) În înţelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 sau orice produs care conţine un amestec de bere şi de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentraţie alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de mici fabrici de bere independente, a căror producţie în anul calendaristic precedent nu a depăşit 200.000 hl/an, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile fabrici de bere independente nou-înfiinţate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va produce o cantitate mai mică de 200.000 hl/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Acelaşi regim se aplică şi pentru berea livrată pe teritoriul României de către mici fabrici de bere situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producţie mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(4) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declaraţia pe propria răspundere prevăzută la alin. (2), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferenţa dintre nivelul standard şi nivelul redus al accizelor prevăzut pentru bere, aferentă cantităţii care depăşeşte 200.000 hl.

(5) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depăşirea cantităţii declarate şi se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(6) Prin mică fabrică de bere independentă se înţelege o fabrică de bere independentă din punct de vedere legal şi economic de orice altă fabrică de bere şi care foloseşte clădiri separate din punct de vedere fizic de orice altă fabrică de bere şi care nu lucrează sub licenţă. Atunci când două sau mai multe mici fabrici de bere cooperează, iar producţia lor anuală totală nu depăşeşte 200.000 hl, aceste fabrici de bere sunt considerate o mică fabrică de bere independentă separată.

(7) Antrepozitarul autorizat care produce şi alte băuturi alcoolice decât bere nu poate beneficia de acciza specifică redusă prevăzută la alin. (2).

(8) Fiecare mică fabrică de bere are obligaţia de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul calendaristic precedent şi/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(9) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică şi consumată de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândută.

Articolul 350

Vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniştite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 şi 2205, cu excepţia vinului spumos, aşa cum este definit la lit. b), şi care:

1. au o concentraţie alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau
2. au o concentraţie alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depăşeşte 18% în volum, au fost obţinute fără nicio îmbogăţire şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205 şi care:

1. sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluţie; şi
2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică şi consumat de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândut.

Articolul 351

Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

(1) În înţelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniştite, care se încadrează la codurile NC 2204 şi 2205 şi care nu sunt prevăzute la art. 350, precum şi toate produsele încadrate la codurile NC 2206, cu excepţia altor băuturi fermentate spumoase, aşa cum sunt definite la lit. b), şi a produsului prevăzut la art. 349, având:

1. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 10% în volum; sau
2. o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 10% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase, care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205, care nu intră sub incidenţa art. 350 şi care sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluţie şi care:

1. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau
2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, fabricate de persoana fizică şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia să nu fie vândute.

Articolul 352

Produse intermediare

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 22% în volum, şi care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 şi 2206, dar care nu intră sub incidenţa art. 349-351.

(2) De asemenea, se consideră produse intermediare şi:

a) orice băutură fermentată liniştită prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. a), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 5,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare;

b) orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 351 alin. (1) lit. b), care are o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 8,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare.

Articolul 353

Alcool etilic

(1) În înţelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care sunt încadrate la codurile NC 2207 şi 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 22% în volum şi care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 şi 2206;

c) ţuică şi rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conţin produse, în soluţie sau nu.

(2) Ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 0,50 hl de alcool pur/an pentru fiecare gospodărie individuală, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiţia să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producţie proprie în anul calendaristic precedent nu a depăşit 10 hl alcool pur, iar pentru anul în curs antrepozitarul autorizat declară pe propria răspundere că va avea o producţie proprie mai mică de 10 hl alcool pur, se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Pentru micile distilerii nou-înfiinţate pentru care antrepozitarul propus declară pe propria răspundere că va avea o producţie proprie mai mică de 10 hl alcool pur/an se aplică nivelul redus al accizelor specifice prevăzut în anexa nr. 1. Producţia proprie nu include cantităţile de alcool pur realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale. Acelaşi regim se aplică şi pentru alcoolul etilic livrat pe teritoriul României de către micile distilerii situate în alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producţie proprie mai mare de 10 hl alcool pur, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(5) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate în declaraţia pe propria răspundere prevăzută la alin. (3), acesta este obligat la plata unei sume reprezentând diferenţa dintre nivelul standard şi nivelul redus al accizelor prevăzut pentru alcool etilic, aferentă cantităţii de alcool etilic pur care depăşeşte 10 hl.

(6) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depăşirea cantităţii declarate şi se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(7) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii ale pomicultorilor care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcţionează sub licenţa de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Secţiunea a 5-a
Tutun prelucrat

Articolul 354

Tutun prelucrat

(1) În înţelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) ţigarete;

b) ţigări şi ţigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete;
2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră ţigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt ţigări sau ţigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de ţigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

d) orice produs care conţine total sau parţial alte substanţe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră ţigări sau ţigări de foi, dacă, având în vedere proprietăţile acestora şi aşteptările obişnuite ale clienţilor, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunţită şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuită a unei ţigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepţia vârfului, în cazul ţigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g şi circumferinţa a cel puţin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parţial din alte substanţe decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b).

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmiţat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăţi şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidenţa alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deşeurile de tutun sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obţinute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun;

c) orice produs care constă total sau parţial din alte substanţe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete:

a) tutunul de fumat aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lăţime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lăţime de tăiere de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în ţigarete.

(6) Fără să contravină prevederilor alin. (2) lit. d) şi alin. (4) lit. c), produsele care nu conţin tutun şi care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(7) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două ţigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 ţigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe.

(8) Toţi operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligaţia de a prezenta autorităţii competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

Secţiunea a 6-a
Produse energetice

Articolul 355
Produse energetice

(1) În înţelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor secţiunilor a 9-a şi a 16-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secţiunii a 16-a se aplică numai circulaţiei comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepţia 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;
e) produsele cu codul NC 2901 10;
f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;
g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;
i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 şi 3811 90 00.
(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:
a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;
b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;
c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;
d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;
e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;
f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;
g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;
h) cărbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.
(4) De asemenea, se datorează accize pentru produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), care sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei se stabileşte în funcţie de destinaţie la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.
(5) Produsele energetice prevăzute la alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora, dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor, cu excepţia celor utilizate drept combustibil pentru navigaţie, sunt supuse unei accize la nivelul motorinei.
(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.
(7) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepţia turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.
(8) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producţie de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producţie. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producţie şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Articolul 356

Gaz natural

(1) În scopul aplicării art. 338 şi 339, gazul natural este supus accizelor şi accizele devin exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizaţi potrivit legii direct către consumatorii finali din România.
(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul gazului natural au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.
(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor care nu are sediu stabil în România, accizele devin exigibile la furnizarea către consumatorul final şi se plătesc de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Articolul 357

Cărbune, cocs şi lignit

În scopul aplicării art. 338 şi 339, cărbunele, cocsul şi lignitul sunt supuse accizelor şi accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligaţia să se înregistreze la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Secţiunea a 7-a
Energie electrică

Articolul 358

Energie electrică

(1) În înţelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) În scopul aplicării prevederilor art. 338 şi 339, energia electrică este supusă accizelor şi accizele devin exigibile la momentul furnizării energiei electrice, după caz, de producători, distribuitori sau redistribuitori către consumatorii finali din România.

(3) O entitate care produce energie electrică pentru uz propriu este considerată, în sensul aplicării alin. (2), atât producător, cât şi consumator final.

(4) Prin excepţie de la prevederile art. 338, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.

(5) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi este plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Secţiunea a 8-a
Autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize

Articolul 359

Reguli generale

(1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistraţi, a expeditorilor înregistraţi şi a importatorilor autorizaţi se efectuează de către autoritatea competentă prin Comisia pentru autorizarea operatorilor cu produse supuse accizelor armonizate, instituită la nivelul Ministerului Finanţelor Publice, denumită în continuare Comisie.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), autorizarea antrepozitelor fiscale pentru producţia exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alţii decât contribuabilii mari şi mijlocii stabiliţi conform reglementărilor în vigoare, micile distilerii prevăzute la art. 353, precum şi micile fabrici de bere independente prevăzute la art. 349 se poate face şi prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale A.N.A.F., denumite în continuare comisii teritoriale.

Articolul 360

Comisia

(1) În exercitarea atribuţiilor sale, Comisia poate solicita orice informaţii şi documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, de la A.N.A.F. şi de la alte instituţii ale statului, pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

(2) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanţelor Publice sau A.N.A.F., aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituţii. Nerespectarea acestei obligaţii atrage măsurile sancţionatoare prevăzute de legislaţia în vigoare.

(3) Comisia poate solicita, după caz, participarea la şedinţe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum şi a reprezentantului legal al operatorului economic în cauză.

(4) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcţionează în cadrul direcţiei de specialitate din Ministerul Finanţelor Publice, direcţie desemnată prin hotărârea Guvernului de organizare şi funcţionare a ministerului.

(5) În exercitarea atribuţiilor sale, direcţia de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale şi teritoriale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice şi, respectiv, de la A.N.A.F. orice alte informaţii şi documente pe care le consideră necesare în soluţionarea cererilor înregistrate.

(6) Competenţele, componenţa, precum şi regulamentul de organizare şi funcţionare ale Comisiei sunt stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Alin. (6) al art. 360 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^4.

Articolul 361

Comisiile teritoriale

Competenţele, componenţa, precum şi regulamentul de organizare şi funcţionare ale comisiilor teritoriale sunt stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Art. 361 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^5.

Secţiunea a 9-a
Regimul de antrepozitare

Articolul 362

Reguli generale

(1) Producţia, transformarea şi deţinerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost percepute, este permisă numai într-un antrepozit fiscal, cu excepţiile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obţin în medie mai puţin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele, lignitul şi cocsul.

(3) Micii producători de vinuri liniştite prevăzuţi la alin. (2) lit. b) au obligaţia de a se înregistra la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceştia informează autorităţile competente şi respectă cerinţele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiţi de obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu următoarele excepţii:

a) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave sau nave;

b) acele livrări care, indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expoziţiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producţia de vinuri liniştite şi/sau spumoase;

e) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producţia de bere.

Lit. e) a alin. (6) al art. 362 a fost introdusă de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^6.

(7) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută. Deţinerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage obligaţia de plată a acestora.

(8) Este interzisă producerea sau transformarea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.

(9) Prezenta secţiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Articolul 363

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) În vederea obţinerii autorizaţiei de antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

(2) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în normele metodologice, potrivit specificului activităţii ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal.

(3) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea este însoţită de documentele aferente fiecărui loc.

(4) Dacă în urma analizării documentaţiei anexate la cererea înregistrată direcţia de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorităţii competente.

Articolul 364

Condiţii de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deţinerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferenţiate în funcţie de grupa de produse depozitate şi de accizele aferente produselor depozitate;

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute la art. 362 alin. (6);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru următoarele infracţiuni:

1. infracţiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii;
2. infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei;
3. infracţiuni de corupţie şi de serviciu;
4. infracţiuni de fals;
5. infracţiunile prevăzute de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
6. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările şi completările ulterioare;
7. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, cu modificările şi completările ulterioare;
8. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
9. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;
10. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;
11. infracţiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare;
12. infracţiunile prevăzute de prezentul cod;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la lit. d), după caz.

(2) Antrepozitarul autorizat poate desfăşura în antrepozitul fiscal de producţie şi alte activităţi de producţie, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile şi în funcţie de activitatea desfăşurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.

(4) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare, precum şi locurile aferente operatorilor economici în care constituie şi menţin exclusiv stocurile de urgenţă conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Articolul 365

Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă emite autorizaţia de antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat;
c) adresa antrepozitului fiscal;
d) tipul produselor accizabile primite/expediate în/din antrepozitul fiscal şi natura activităţii;
e) nivelul garanţiei;
f) perioada de valabilitate a autorizaţiei, care este de 5 ani;
g) orice alte informaţii relevante pentru autorizare.
(3) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.
(4) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.
(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.
(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.
(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activităţii într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizaţia pentru acel antrepozit fiscal solicită în scris autorităţii competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puţin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.
(8) În situaţia prevăzută la alin. (7), perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal se prelungeşte până la data soluţionării cererii de reautorizare.
(9) Perioada de valabilitate a autorizaţiilor de antrepozit fiscal valide, emise anterior datei de 1 ianuarie 2016, se prelungeşte de drept până la 5 ani.

Articolul 366

Respingerea cererii de autorizare
(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris odată cu motivele luării acestei decizii.
(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

Articolul 367

Obligaţiile antrepozitarului autorizat
(1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:
a) să constituie în favoarea autorităţii competente o garanţie care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile, în conformitate cu prevederile art. 348 şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice;
b) să instaleze şi să menţină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;
c) să asigure menţinerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorităţii competente;
d) să ţină evidenţe exacte şi actualizate, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale şi să prezinte evidenţele corespunzătoare, la cererea autorităţilor competente;
e) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;
f) să asigure accesul autorităţii competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;
g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acesteia;
h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţii competente;
i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;
j) să înştiinţeze autorităţile competente despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;
k) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcţionare a condiţiilor prevăzute la art. 364;
l) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice;
m) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin normele metodologice.

(2) Se exceptează de la obligaţia prevăzută la alin. (1) lit. a), b) şi l) antrepozitarii care deţin doar antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii şi menţinerii stocurilor de urgenţă conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere, precum şi antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare.

(3) Prevederile alin. (1) se detaliază corespunzător pe grupe de produse accizabile şi în funcţie de activitatea desfăşurată în antrepozitul propus, conform precizărilor din normele metodologice.

(4) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acţiunilor sau a părţilor sociale ale antrepozitarilor autorizaţi ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată, revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se aduce la cunoştinţa autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării inspecţiei fiscale, cu excepţia celor care fac obiectul tranzacţiilor pe piaţa de capital.

(5) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată, suspendată sau pentru care a expirat perioada de valabilitate conform prezentului capitol se poate face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligaţiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligaţia de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii sub forma unei scrisori de garanţie bancară la nivelul obligaţiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacţiei, ale antrepozitarului.

(6) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (4) şi (5) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Articolul 368

Netransmisibilitatea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(1) Autorizaţiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizaţi numiţi şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizaţia nu se transferă noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

Articolul 369

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizaţia pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizaţia pentru un antrepozit fiscal în următoarele situaţii:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;
2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);
3. activitatea desfăşurată este în situaţie de faliment, dizolvare sau lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment, dizolvare sau lichidare;
2. persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerinţele prevăzute la art. 367, cu excepţia obligaţiei prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. l);

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) în cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie;

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată;

g) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în normele metodologice, potrivit prevederilor art. 364 alin. (1) lit. a).

(3) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1-6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenţionale ce atrag suspendarea autorizaţiei;

b) pe o perioadă de 1-12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. b)-e), g) şi i);

c) până la soluţionarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acţiunea penală pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d).

(4) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei de antrepozit fiscal se comunică şi antrepozitarului deţinător al autorizaţiei.

(5) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

(6) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată ulterioară comunicării cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

(7) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizaţiei de antrepozit fiscal nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(8) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţia pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.

(9) În cazul anulării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 5 ani de la data anulării.

(10) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puţin 180 de zile de la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte potrivit alin. (6). Aceste prevederi se aplică şi în situaţia în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul termenului de 180 de zile fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(11) În situaţia în care, în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal, intervin modificări ale condiţiilor de autorizare sau de funcţionare ale antrepozitului fiscal, iar neconformarea la acestea atrage revocarea autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea competentă la data la care persoana a cărei autorizaţie a fost revocată din cauza neconformării la aceste condiţii îndeplineşte toate condiţiile de autorizare/funcţionare.

(12) Antrepozitarii autorizaţi, cărora le-a expirat ori le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data expirării, suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

Secţiunea a 10-a
Destinatarul înregistrat

Articolul 370

Reguli generale

(1) Persoana care intenţionează să primească, în cadrul activităţii sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru trebuie să se autorizeze în calitate de destinatar înregistrat.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deţine sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

Articolul 371

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Destinatarul înregistrat poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de Comisie, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea competentă. Autorizarea prevăzută la art. 336 pct. 8 se face pentru o cantitate- limită de produse accizabile primită de la un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) În vederea obţinerii autorizaţiei de destinatar înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 372

Condiţii de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Pentru a fi autorizată, persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat trebuie să aibă declarat cel puţin un loc în care urmează să realizeze recepţia de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerţului.

(2) În situaţia în care recepţia produselor accizabile se realizează în mai multe locuri, cererea este însoţită de o declaraţie privind locurile în care urmează a se realiza recepţia acestor produse, precum şi de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerţului.

(3) Cererea care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se respinge.

(4) Autorizaţia de destinatar înregistrat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestor persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F.;

e) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca destinatar înregistrat deţine un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile achiziţionate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

Articolul 373

Autorizarea ca destinatar înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca destinatar înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a destinatarilor înregistraţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale destinatarului înregistrat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi recepţionate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile declarate pentru recepţia produselor accizabile şi adresa acestora.

(4) Autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizaţia are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia.

(6) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(7) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe destinatarul înregistrat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

(8) Destinatarul înregistrat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Articolul 374

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui destinatar înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

Articolul 375

Obligaţiile destinatarului înregistrat

(1) Orice destinatar înregistrat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat sau a expeditorului înregistrat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidenţe produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorităţii competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite;

d) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcţionare a condiţiilor prevăzute la art. 372;

e) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, destinatarul înregistrat are obligaţia de a depune o notificare la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepţia de produse accizabile într-un nou loc dacă acesta nu a fost declarat.

Articolul 376

Netransferabilitatea autorizaţiei de destinatar înregistrat

(1) Autorizaţiile sunt emise numai pentru destinatarii înregistraţi numiţi şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de recepţie a produselor accizabile, autorizaţia nu se transferă noului proprietar.

Articolul 377

Revocarea autorizaţiei de destinatar înregistrat

(1) Autorizaţia de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 375, cu excepţia obligaţiei prevăzute la art. 375 alin. (1) lit. e);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte. Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţă acestuia.

(3) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(4) Destinatarul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 11-a
Expeditorul înregistrat

Articolul 378

Reguli generale

Persoana care intenţionează să expedieze în regim suspensiv de accize produse accizabile puse în liberă circulaţie trebuie să se autorizeze în calitate de expeditor înregistrat.

Articolul 379

Cererea de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Expeditorul înregistrat în România poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de Comisie.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei de expeditor înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 380

Condiţii de autorizare ca expeditor înregistrat

Comisia eliberează autorizaţia de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca expeditor înregistrat, nici persoana însăşi, nici administratorii acestei persoane juridice să nu fie incapabili, să nu fi fost condamnaţi definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

Articolul 381

Autorizarea ca expeditor înregistrat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca expeditor înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a expeditorilor înregistraţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale expeditorului înregistrat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi expediate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile de import.

(4) Autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă. În cazul solicitantului care deţine şi calitatea de antrepozitar autorizat, autorizaţia de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data emiterii acesteia.

(5) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe expeditorul înregistrat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

(7) Expeditorul înregistrat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Articolul 382

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui expeditor înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

Articolul 383

Obligaţiile expeditorului înregistrat

(1) Orice expeditor înregistrat are obligaţia de a garanta plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii produselor accizabile.

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, expeditorul înregistrat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Expeditorul înregistrat are obligaţia să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Articolul 384

Netransferabilitatea autorizaţiei de expeditor înregistrat

Autorizaţiile sunt emise numai pentru expeditorii înregistraţi numiţi şi nu sunt transferabile.

Articolul 385

Revocarea autorizaţiei de expeditor înregistrat

(1) Autorizaţia de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 383 alin. (1) şi (2);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care expeditorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(3) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(4) Expeditorul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de expeditor înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 12-a
Importatorul autorizat

Articolul 386

Reguli generale

(1) Persoana fizică sau juridică care intenţionează să importe produse accizabile supuse marcării prin banderole sau timbre trebuie să se autorizeze în calitate de importator.

(2) Calitatea de importator autorizat conferă acestuia dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

Articolul 387

Cererea de autorizare ca importator autorizat

(1) Importatorul autorizat în România poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de Comisie.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei de importator autorizat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

Articolul 388

Condiţii de autorizare ca importator autorizat

Comisia eliberează autorizaţia de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca importator autorizat, persoana însăşi sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunţat amânarea aplicării pedepsei pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de A.N.A.F.

Articolul 389

Autorizarea ca importator autorizat

(1) Autoritatea competentă emite autorizarea ca importator autorizat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a importatorilor autorizaţi nu intră sub incidenţa prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizaţia conţine următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale importatorului autorizat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi importate;

d) nivelul şi forma garanţiei;

e) data de la care autorizaţia devine valabilă;

f) locurile de import.

(4) Autorizaţia de importator autorizat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care acesta face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea competentă.

(5) Autorizaţiile pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizaţiei din oficiu, înainte de a fi modificată autorizaţia, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe importatorul autorizat asupra modificării şi asupra motivelor acesteia.

(7) Importatorul autorizat poate solicita autorităţii competente modificarea autorizaţiei, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

Articolul 390

Respingerea cererii de autorizare ca importator autorizat

(1) Respingerea cererii de autorizare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui importatorul autorizat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislaţiei privind contenciosul administrativ.

Articolul 391

Obligaţiile importatorului autorizat

(1) Orice importator autorizat are obligaţia de a garanta plata accizelor în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

(2) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele menţionate în autorizaţie, importatorul autorizat are obligaţia de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Importatorul autorizat are obligaţia să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situaţiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Articolul 392

Netransferabilitatea autorizaţiei de importator autorizat

Autorizaţiile sunt emise numai pentru importatorii autorizaţi numiţi şi nu sunt transferabile.

Articolul 393

Revocarea autorizaţiei de importator autorizat

(1) Autorizaţia de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situaţii:

a) când titularul acesteia nu respectă una dintre cerinţele prevăzute la art. 391 alin. (1) şi (2);

b) când titularul acesteia înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de A.N.A.F., mai vechi de 30 de zile faţă de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, dacă a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunţat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracţiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie.

(2) În cazul în care importatorul autorizat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(3) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa acestuia.

(4) Importatorul autorizat nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de importator autorizat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

Secţiunea a 13-a

Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

Articolul 394

Excepţii

(1) Nu se aplică regimul de accizare pentru:

1. produsele cu codurile NC 4401 şi 4402 şi căldura rezultată în aval utilizând aceste produse;
2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea dublă a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procesele electrolitic şi metalurgic se consideră a fi utilizare dublă;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs;

e) procesele mineralogice.

(2) Prevederile art. 355 alin. (2) se aplică produselor energetice utilizate în unul dintre scopurile prevăzute la alin. (1).

(3) Nu se consideră producţie de produse energetice:

a) operaţiunile pe durata cărora sunt obţinute accidental produse energetice;

b) operaţiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul propriei întreprinderi, cu condiţia ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care ar trebui plătită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operaţie constând în amestecul - în afara unui loc de producţie sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiţia ca:

1. accizele asupra componentelor amestecului să fi fost plătite anterior; şi
2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(4) Condiţia prevăzută la alin. (3) lit. c) pct. 1 nu se aplică dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(5) Modalitatea şi condiţiile de aplicare a alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Secţiunea a 14-a
Scutiri de la plata accizelor

Articolul 395

Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relaţiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizaţiile internaţionale recunoscute ca atare de autorităţile publice din România şi de către membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale privind instituirea acestor organizaţii sau prin acordurile de sediu;

c) de către forţele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forţelor armate în cauză, pentru personalul civil însoţitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu ţări terţe sau cu organizaţii internaţionale, cu condiţia ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

(3) Fără să contravină prevederilor art. 402 alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un beneficiar al scutirilor prevăzute la alin. (1), sunt însoţite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conţinutul certificatului de scutire sunt cele stabilite prin normele metodologice.

(5) Procedurile prevăzute la art. 402-407 nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe prevederile Tratatului Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), procedurile prevăzute la art. 402-407 se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forţelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul naţional sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul naţional şi teritoriul acelui stat membru.

(7) Este scutit de la plata accizelor importul definitiv de bunuri care îndeplineşte condiţiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346/6 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286/15 din 17 octombrie 2006.

(8) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirii prevăzute la alin. (7) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul 396

Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică şi produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terţ ori către o ţară terţă.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terţ sau către o ţară terţă înseamnă orice călător care deţine un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă ori un alt document care face dovada destinaţiei finale situate pe un teritoriu terţ sau o ţară terţă.

(5) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)-(3) se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 397

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 335 alin. (2) lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia altor produse;

h) utilizate în procese de fabricaţie, cu condiţia ca produsul finit să nu conţină alcool;

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producţie ori în scopuri ştiinţifice.

(2) Transformarea/utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice în scopurile prevăzute la alin. (1) poate avea loc în afara antrepozitului, cu condiţia ca accizele aferente să fi fost percepute.

(3) Denaturarea alcoolului etilic în afara unui antrepozit fiscal, precum şi utilizarea alcoolului etilic şi altor produse alcoolice prevăzute la alin. (1) în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată scutirea sunt interzise.

(4) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului se reglementează prin normele metodologice.

Articolul 398

Scutiri pentru tutun prelucrat

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Articolul 399

Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţie, alta decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi energia electrică produsă la bordul navelor. Prin ambarcaţiune de agrement privată se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi navelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi de alte instituţii de asistenţă socială, instituţii de învăţământ şi lăcaşuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obţinute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

(i) produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

(ii) produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

(iii) produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

(iv) produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) se reglementează prin normele metodologice.

Secţiunea a 15-a
Restituiri de accize

Articolul 400

Restituiri de accize

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, necorespunzătoare sau degradate calitativ returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(2) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, accizele plătite la bugetul de stat pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(3) În cazul produselor pentru care accizele au fost plătite în România şi care ulterior sunt exportate sau livrate intracomunitar, persoana care a efectuat exportul sau livrarea intracomunitară poate solicita restituirea accizelor.

(4) Pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, accizele plătite pot fi restituite.

(5) Cuantumul accizelor restituite nu poate depăşi suma efectiv plătită la bugetul de stat.

(6) Termenul în care persoana interesată îşi poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripţie a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală.

Secţiunea a 16-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Articolul 401

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) Antrepozitarii autorizaţi de către autorităţile competente ale unui stat membru sunt recunoscuţi ca fiind autorizaţi atât pentru circulaţia naţională, cât şi pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;
3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în sensul art. 405 alin. (1);
4. un destinatar în sensul art. 395 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinaţiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 371 alin. (2), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuţi la alin. (3) au obligaţia de a respecta cerinţele prevăzute la art. 404 alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediţie şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:
1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepţionat produsele accizabile;
2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(8) Prezenta secţiune nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Articolul 402

Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea produselor accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu prevederile alin. (2) şi (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul înaintează un proiect de document administrativ electronic autorităţii competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulaţiei şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritatea competentă a expeditorului, prin sistemul informatizat prevăzut la alin. (2), efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic este validat de către autoritatea competentă a expeditorului prin atribuirea unui cod de referinţă administrativ unic, specific fiecărei mişcări în regim suspensiv de accize;

b) datele nu sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic nu este validat, iar expeditorul este informat fără întârziere.

(4) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), autoritatea competentă a expeditorului transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorităţii competente a destinatarului, care la rândul ei îl transmite destinatarului prin intermediul sistemului informatic, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

(5) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorităţii competente din statul membru în care declaraţia de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoţeşte produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poată fi prezentate autorităţilor competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 401 alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinaţia, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouă destinaţie, care trebuie să fie una dintre destinaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 ori 3 sau la alin. (3), după caz, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (10) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^7.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranţă în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (11) al art. 402 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^7.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităţii competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

(13) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în cazul deplasărilor de produse energetice prin conducte fixe, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, documentul administrativ electronic se va întocmi după citirea contorului care înregistrează cantitatea expediată prin conductă.

Articolul 403

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

(1) Pe teritoriul României este permisă divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări.

(2) Autoritatea competentă a expeditorului poate permite, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize cu condiţia să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile.

Alin. (2) al art. 403 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^8.

(3) Divizarea pe teritoriul altui stat membru a unei deplasări intracomunitare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări se poate efectua cu condiţia:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;
2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;
3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Articolul 404

Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) La primirea de produse accizabile, la oricare dintre destinaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4 sau la alin. (3), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerinţe:

a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinaţie;

b) să păstreze produsele primite în vederea verificării şi certificării datelor din documentul administrativ electronic la solicitarea autorităţii competente a destinatarului;

c) să înainteze fără întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepţia cazurilor justificate corespunzător autorităţilor competente a destinatarului, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalităţile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menţionaţi la art. 395 alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (2) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^9.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autorităţii competente a expeditorului;
2. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt.

(4) Atunci când expeditorul este din alt stat membru, raportul de primire se înaintează acestuia prin intermediul autorităţii fiscale din statul membru, de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediţie şi cel de destinaţie se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (5) al art. 404 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^9.

Articolul 405

Raportul de export

(1) În situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 şi la alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autorităţile competente întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalităţile prevăzute la art. 337 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.

(2) Autorităţile competente înaintează raportul de export expeditorului.

(3) În condiţiile în care expeditorul este din alt stat membru, iar biroul vamal de ieşire este din România, autorităţile competente verifică pe cale electronică informaţiile ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate, autorităţile competente din România transmit raportul de export autorităţilor competente din statul membru de expediţie.

(4) Autorităţile competente din statul membru de expediţie înaintează raportul de export expeditorului.

Articolul 406

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 402 alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiţii:

a) produsele să fie însoţite de un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (2);

b) să informeze autoritatea competentă a expeditorului înainte de începerea deplasării, prin procedura stabilită prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Lit. b) a alin. (1) al art. 406 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^10.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 402 alin. (2).

(3) De îndată ce informaţiile cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 402 alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 402 alin. (4) şi (5), precum şi cele ale art. 404 şi 405 se aplică în mod corespunzător.

(4) Până la momentul validării informaţiilor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidenţele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie, expeditorul comunică informaţiile prevăzute la art. 402 alin. (10) sau la art. 403 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritatea competentă a expeditorului înaintea modificării destinaţiei sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)-(5) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 407

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

(1) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situaţia prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorităţii competente din România, cu excepţia cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi informaţii ca şi raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepţia cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie de pe documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorităţii competente din statul membru de expediţie, care o transmite expeditorului sau o ţine la dispoziţia acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 404 alin. (1) lit. c). Prevederile art. 404 alin. (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situaţia prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3), autorităţile competente din statul membru de export trimit autorităţilor competente din România un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepţia cazului în care raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autorităţile competente din România transmit sau pun la dispoziţia expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autorităţile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 405 alin. (1). Prevederile art. 405 alin. (2) şi (3) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 408

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără să contravină prevederilor art. 407, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în absenţa unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 404 dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este:

a) în cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la alin. (2) lit. b) şi la alin. (3), o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru de destinaţie, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinaţia declarată;

b) în cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3, o adnotare făcută de autorităţile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conţine aceleaşi informaţii ca şi raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autorităţile competente din statul membru de expediţie au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Articolul 409

Structura şi conţinutul informaţiilor

(1) Structura şi conţinutul informaţiilor care trebuie schimbate potrivit art. 402-405 de către persoanele şi autorităţile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor informaţii, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 406 şi 407 sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situaţiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situaţii sunt stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (2) al art. 409 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^11.

Articolul 410

Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., stabilite pe baza prevederilor art. 402-408.

Alin. (1) al art. 410 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^12.

(2) Prin acord şi în condiţiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente şi regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

Articolul 411

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulaţie de către un importator care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operaţiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deţine cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;
2. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;
3. un birou vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoţite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deţine autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

Articolul 412

Nereguli şi abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) şi nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru şi la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2), autorităţile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum trebuie să informeze autorităţile competente din statul membru de expediţie.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinaţie şi pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediţie şi în momentul expedierii produselor accizabile.

(5) Face excepţie de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 401 alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru de expediţie în conformitate cu art. 401 alin. (7).

(6) Dacă persoana care a constituit garanţia potrivit prevederilor art. 348 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoştinţă de faptul că produsele nu au ajuns la destinaţie, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informaţii de către autorităţile competente din statul membru de expediţie pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 401 alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (2) şi (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 401 alin. (6), se aplică dispoziţiile alin. (1). În aceste situaţii, autorităţile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autorităţile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(8) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 340 alin. (10) şi (11), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 401 alin. (7).

Alin. (8) al art. 412 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^13.

(9) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferenţele constatate între cantităţile înregistrate la expediere, respectiv la recepţie, care pot fi atribuite toleranţelor aparatelor de măsurare şi care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 264/2006 privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi de punere în funcţiune a mijloacelor de măsurare, cu modificările şi completările ulterioare.

Secţiunea a 17-a
Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

Articolul 413

Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziţionate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziţionează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se au în vedere cel puţin următoarele elemente:

a) statutul comercial al celui care deţine produsele accizabile şi motivele pentru care le deţine;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziţionate şi transportate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condiţiile şi în cantităţile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor prevăzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se consideră a fi achiziţionate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România şi pentru cantităţile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de

către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Articolul 414

Produse cu accize plătite, deţinute în scopuri comerciale în România

(1) Fără să contravină prevederilor art. 417 alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deţinute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deţinerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta în conformitate cu art. 413 se consideră deţinere în scopuri comerciale.

(3) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazul prevăzut la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deţine produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără să contravină prevederilor art. 419, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în alt stat membru se deplasează în cadrul Uniunii Europene în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deţinute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiţia ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităţilor prevăzute la art. 415 alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deţinute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deţinute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, persoana care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Articolul 415

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

(1) În situaţiile prevăzute la art. 414 alin. (1) şi (7), produsele accizabile circulă între alt stat membru şi România, respectiv între România şi alt stat membru împreună cu documentul de însoţire prevăzut la art. 416.

(2) Persoanele prevăzute la art. 414 alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declaraţie la autoritatea competentă teritorială şi să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorităţii competente să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Articolul 416

Documentul de însoţire

(1) Documentul de însoţire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepţiei şi cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoţire se stabileşte prin normele metodologice.

Articolul 417

Vânzarea la distanţă şi reprezentantul fiscal

(1) Vânzarea la distanţă din alt stat membru în România reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziţionate de o persoană stabilită în România, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autorităţile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispoziţiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condiţiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să ţină evidenţe ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Persoana nestabilită în România care efectuează o vânzare la distanţă în România trebuie să transmită autorităţii competente, în nume propriu sau prin reprezentantul fiscal, o situaţie lunară privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

(6) Vânzarea la distanţă din România în alt stat membru reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziţionate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzătorul stabilit în România ori în numele acestuia, fiind supuse accizelor în acel stat membru. Accizele plătite în România se restituie, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul din România prezintă autorităţilor competente dovezi care să ateste că produsele accizabile au ajuns şi accizele s-au plătit în statul membru de destinaţie.

Articolul 418

Distrugeri şi pierderi

(1) În situaţiile prevăzute la art. 414 alin. (1) şi la art. 417 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră sau ca o consecinţă a autorizării de către autorităţile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză se dovedeşte într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanţia depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a) se eliberează.

(3) Regulile şi condiţiile pe baza cărora se determină pierderile menţionate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Articolul 419

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum şi nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziţionării produselor accizabile, se aplică dispoziţiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 415 alin. (2) lit. a) sau cu art. 417 alin. (4) lit. a) şi de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autorităţile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autorităţile competente din statul membru de destinaţie eliberează garanţia depusă în temeiul art. 415 alin. (2) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situaţie apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 414 alin. (1) sau al art. 418 alin. (1), care nu face obiectul art. 417 din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

Secţiunea a 18-a
Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

Articolul 420

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 349-353 şi art. 355 alin. (2) se deplasează în regim de exceptare sau de scutire directă către un utilizator final doar dacă sunt acoperite de documentul administrativ electronic procesat prevăzut la art. 402.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele utilizate de un utilizator final în cadrul antrepozitului fiscal.

(3) În situaţia de la alin. (1) se aplică în mod corespunzător prevederile secţiunii a 16-a.

Secţiunea a 19-a
Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

Articolul 421

Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligaţiei de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secţiuni.

Articolul 422

Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile prevăzute la art. 421 revine antrepozitarilor autorizaţi, destinatarilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi.

Articolul 423

Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor accizabile prevăzute la art. 421 se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele inscripţionate pe marcaje sunt stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat au obligaţia să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) sunt considerate ca nemarcate.

Articolul 424

Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor către:

a) antrepozitarul autorizat pentru produsele accizabile prevăzute la art. 421;

b) destinatarul înregistrat care achiziţionează produsele accizabile prevăzute la art. 421;

c) importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 421.

(2) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă.

(3) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă.

(4) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării.

(5) Procedurile de eliberare a marcajelor, precum şi de restituire a contravalorii marcajelor se stabilesc prin normele metodologice.

(6) Marcajele neutilizate în termen de 6 luni de la achiziţie se restituie unităţii specializate pentru tipărirea acestora, în vederea distrugerii.

Secţiunea a 20-a
Marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia

Articolul 425

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în

regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate şi colorate potrivit prevederilor art. 426 şi 427.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare şi cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităţilor şi procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice;

b) livrate către sau de la Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale;

c) uleiurile uzate, colectate de la motoare de combustie, transmisii de la motoare, turbine, compresoare etc., de către operatorii economici autorizaţi în acest sens sau care sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire;

d) pentru care deţinătorul acestora poate face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat la nivelul celui prevăzut pentru motorină în anexa nr. 1;

e) transportate prin conducte fixe.

Articolul 426

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

(1) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(3) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

(4) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(5) Operatorii economici care comercializează substanţe prevăzute la alin. (1) şi (3) au obligaţia de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

Articolul 427

Responsabilitatea marcării şi colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor, responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la art. 426 alin. (2) şi (4), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la art. 426 alin. (1) şi (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfăşoară astfel de operaţiuni şi care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(2) Operaţiunea de marcare şi colorare a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale, se face sub supraveghere fiscală.

(3) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la art. 425 alin. (1) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

(4) Sunt interzise, cu excepţiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(5) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea şi/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor cu alte substanţe decât cele precizate la art. 426 alin. (1) şi (3) sau achiziţionate de la alţi operatori economici decât cei prevăzuţi la art. 426 alin. (5).

(6) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuţi/prevăzut la art. 426 alin. (1) şi (3).

(7) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deţinute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate şi necolorate, sau marcate şi colorate necorespunzător, precum şi în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligaţiilor ce privesc modalităţile şi procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin normele metodologice se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

Secţiunea a 21-a
Marcarea şi colorarea motorinei

Articolul 428

Reguli generale

(1) Produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. c) pot fi utilizate în scutire directă de la plata accizelor potrivit art. 399 alin. (1) lit. b), numai dacă sunt marcate şi colorate conform art. 429.

(2) Livrarea motorinei utilizate drept combustibil pentru motor către operatorii economici beneficiari ai scutirii se face numai după marcarea şi colorarea acesteia.

(3) Sunt/Este interzise/interzisă deţinerea, comercializarea şi/sau utilizarea motorinei marcate şi colorate potrivit prevederilor art. 429 în alte scopuri decât cele pentru care s-a acordat scutirea directă de la plata accizelor, conform alin. (1).

Articolul 429

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

(1) Pentru marcarea motorinei se utilizează marcatorul solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină.

(2) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de motorină.

(3) Pentru colorarea motorinei se utilizează colorantul solvent blue 35 sau echivalent.

(4) Nivelul de colorare este de 5 mg +/- 10% de colorant pe litru de motorină.

(5) Operatorii economici care comercializează substanţe prevăzute la alin. (1) şi (3) au obligaţia de a se înregistra la organul competent potrivit procedurilor din normele metodologice.

Articolul 430

Responsabilitatea marcării şi colorării

(1) Antrepozitarul autorizat din România are obligaţia marcării şi colorării motorinei în antrepozitul fiscal pe care îl deţine. Responsabilitatea marcării şi colorării la nivelurile prevăzute la art. 429 alin. (2) şi (4), precum şi a omogenizării substanţelor prevăzute la art. 429 alin. (1) şi (3) în masa de produs finit revine antrepozitarului autorizat.

(2) Marcarea şi colorarea motorinei pe teritoriul României se realizează în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice.

(3) Operatorii economici din România care achiziţionează marcatori şi coloranţi în scopul prevăzut la art. 428 alin. (1) au obligaţia ţinerii unor evidenţe stricte privind cantităţile de astfel de produse utilizate.

(4) Sunt/Este interzise/interzisă marcarea şi/sau colorarea motorinei cu alte substanţe decât cele precizate la art. 429 alin. (1) şi (3) sau achiziţionate de la alţi operatori economici decât cei prevăzuţi la art. 429 alin. (5).

(5) Este interzisă utilizarea de substanţe şi procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parţială a colorantului şi/sau marcatorului prevăzuţi/prevăzut la art. 429 alin. (1) şi (3).

Secţiunea a 22-a

Alte obligaţii pentru operatorii economici cu produse accizabile

Articolul 431

Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul şi condiţiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizaţi pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi, al expeditorilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat şi importator autorizat are obligaţia să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităţilor de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Articolul 432

Controlul

(1) Toţi operatorii economici cu produse accizabile sunt obligaţi să accepte orice control ce permite autorităţii competente prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. să se asigure de corectitudinea operaţiunilor cu produse accizabile.

Alin. (1) al art. 432 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^14.

(2) Autorităţile competente iau măsuri de supraveghere fiscală şi control pentru asigurarea desfăşurării activităţii autorizate în condiţiile legii. Modalităţile şi procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producţiei, depozitării, circulaţiei şi importului produselor supuse accizelor armonizate se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 433

Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Articolul 434

Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităţilor vamale de import aferente benzinelor şi motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Art. 434 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^15.

Articolul 435

Condiţii de distribuţie şi comercializare

(1) Comercializarea pe piaţa naţională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentraţia alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

(3) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat şi biocombustibili - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (3) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

(4) Operatorii economici care intenţionează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat şi biocombustibili - sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

Alin. (4) al art. 435 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

(5) Nu intră sub incidenţa alin. (3) antrepozitarii autorizaţi pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi destinatarii înregistraţi pentru locurile declarate pentru recepţia produselor accizabile.

(6) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianţi angro sunt însoţite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparţine. Ambalajele în care sunt prezentate băuturile alcoolice trebuie să conţină şi informaţii privind producătorul.

(7) Operatorii economici distribuitori şi comercianţii angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru provenienţa nelegală a produselor deţinute.

(8) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locaţii decât antrepozitele fiscale, precum şi uleiurile uzate pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producţie ori pot fi supuse operaţiilor de ecologizare, în condiţiile prevăzute de normele metodologice.

(9) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parţial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parţial prelucrat provenit din operaţiuni proprii de import, din achiziţii intracomunitare proprii sau din producţia internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizaţii eliberate în acest scop de către autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.;.

Lit. a) a alin. (9) al art. 435 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^16.

b) tutunul brut sau tutunul parţial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producţia de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parţial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuţi la lit. a), trebuie să fie însoţită de un document comercial în care se înscrie numărul autorizaţiei operatorului economic.

(10) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (9), intervine ca sancţiune exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(11) Prin derogare de la prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor şi serviciilor de piaţă, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 421. Prin consumator se înţelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(12) Pentru produsele energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat -, prin normele metodologice se stabileşte tratamentul din punctul de vedere al accizelor pentru diferenţele cantitative constatate în afara regimului suspensiv de accize.

Articolul 436

Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile se fac integral prin unităţi bancare.

(2) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) comercializarea în regim en detail;

b) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

c) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul statului;

d) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat.

Articolul 437

Valorificarea produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

(1) Alcoolul şi băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea statului se supun distrugerii.

(2) Produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea statului, care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, se supun distrugerii.

(3) Circulaţia produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 16-a.

Articolul 438

Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului

(1) Circulaţia produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă nu intră sub incidenţa prevederilor secţiunii a 16-a.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflaţi în procedura falimentului şi care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizaţi şi numai în vederea procesării.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), livrarea acestor produse se face în regim de supraveghere fiscală pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art. 319.

Capitolul II
Regimul accizelor nearmonizate

Articolul 439

Sfera de aplicare

(1) Accizele nearmonizate sunt venituri datorate la bugetul statului şi care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele nearmonizate sunt taxe speciale percepute asupra următoarelor produse:

a) produse din tutun încălzit care, prin încălzire, emit un aerosol ce poate fi inhalat, fără a avea loc combustia amestecului de tutun, cu încadrarea tarifară NC 2403 99 90;

b) lichidele cu conţinut de nicotină destinate inhalării cu ajutorul unui dispozitiv electronic de tip "Ţigaretă electronică", cu încadrarea tarifară NC 3824 90 96.

Articolul 440

Faptul generator

Produsele accizabile prevăzute la art. 439 sunt supuse accizelor la momentul producerii, achiziţiei intracomunitare sau importului acestora pe teritoriul Comunităţii.

Articolul 441

Exigibilitatea

Momentul exigibilităţii accizelor intervine:

a) la data recepţionării produselor provenite din achiziţii intracomunitare;

b) la data efectuării formalităţilor de punere în liberă circulaţie a produselor provenite din operaţiuni de import;

c) la data vânzării pe piaţa internă a produselor provenite din producţia internă.

Articolul 442

Nivelul şi calculul accizelor

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 439 este cel prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu, şi se aplică începând cu 1 ianuarie 2016. Pentru anii următori, nivelul accizelor aplicabil începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul actualizat calculat conform alin. (2).

(2) Nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 2 se actualizează anual cu creşterea preţurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice până cel mai târziu pe data de 20 octombrie a fiecărui an.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care în ultimele 12 luni are loc scăderea preţurilor de consum, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, faţă de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Naţional de Statistică până la data de 15 octombrie.

(4) Pentru produsele prevăzute la art. 439 accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităţilor produse şi comercializate, importate sau achiziţionate intracomunitar, după caz.

Articolul 443

Scutiri

(1) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 439 operatorii economici care au achiziţionat direct dintr-un stat membru sau din import aceste produse şi care ulterior le livrează în alt stat membru, le exportă ori le returnează furnizorilor.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 439 retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului ori nu mai îndeplinesc condiţiile de comercializare, accizele plătite se restituie la cererea operatorului economic.

(3) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc prin normele metodologice.

Articolul 444

Plătitori de accize

(1) Plătitorii de accize sunt operatorii economici care produc şi comercializează în România produsele prevăzute la art. 439, achiziţionează din teritoriul Uniunii Europene ori importă produsele prevăzute la art. 439.

(2) În sensul alin. (1), plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 439 sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă şi care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terţi, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.

(3) Operatorul economic care produce, achiziţionează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 439 trebuie să se autorizeze la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) Operatorul economic care nu are domiciliul fiscal în România şi intenţionează să desfăşoare activităţi economice cu produse accizabile prevăzute la art. 439, pentru care are obligaţia plăţii accizelor în România, va desemna un reprezentant fiscal stabilit în România pentru a îndeplini obligaţiile care îi revin potrivit prezentului capitol.

Articolul 445

Obligaţiile plătitorilor

Operatorii economici plătitori de accize prevăzuţi la art. 444 sunt obligaţi:

a) să se înregistreze ca plătitori de accize la autoritatea fiscală competentă;

b) să calculeze accizele, să le evidenţieze distinct în factură şi să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului şi vărsarea integrală a sumelor datorate;

c) să ţină evidenţa accizelor, conform prevederilor din normele metodologice, şi să depună anual deconturile privind accizele, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Articolul 446

Declaraţiile de accize

Plătitorii de accize prevăzuţi la art. 444, cu excepţia importatorilor, au obligaţia de a depune la autoritatea competentă o declaraţie de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

Articolul 447

Termenul de plată a accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru situaţiile prevăzute la art. 441 lit. a) şi c), termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care intervine exigibilitatea accizelor.

(2) Pentru situaţiile prevăzute la art. 441 lit. b), plata accizelor se face la data exigibilităţii accizelor.

Articolul 448

Regimul produselor accizabile deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante

(1) Produsele accizabile prevăzute la art. 439 deţinute de operatorii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Capitolul III
Contravenţii şi sancţiuni

Articolul 449

Contravenţii şi sancţiuni

(1) Constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni, şi se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) producerea de vinuri liniştite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniştite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială potrivit art. 362 alin. (3);

b) vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute de lege, potrivit art. 362 alin. (6);

c) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l), art. 375 alin. (1) lit. e), art. 383 alin. (3) şi art. 391 alin. (3);

d) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. j), art. 375 alin. (2), art. 383 alin. (2) şi art. 391 alin. (2);

e) nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 367 alin. (1) lit. f) şi i);

f) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerinţelor prevăzute la art. 404 alin. (1);

g) nerespectarea prevederilor art. 424 alin. (6);

h) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (3) şi art. 430 alin. (3);

i) nerespectarea prevederilor art. 426 alin. (5) şi art. 429 alin. (5);

j) refuzul operatorilor economici de a prelua şi de a distruge cantităţile confiscate de tutun prelucrat, în condiţiile prevăzute la art. 431 alin. (1)-(3).

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni:

a) vânzarea de către orice persoană a ţigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat preţuri de vânzare cu amănuntul potrivit art. 343 alin. (9);

b) vânzarea ţigaretelor de către orice persoană la un preţ ce depăşeşte preţul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (10);

c) vânzarea de ţigarete de către orice persoană către persoane fizice la un preţ mai mic decât preţul de vânzare cu amănuntul declarat potrivit art. 343 alin. (11);

d) valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizaţia a expirat, a fost revocată sau anulată, fără plata accizelor la bugetul de stat, potrivit art. 344 alin. (2);

e) nerespectarea prevederilor art. 356 alin. (2) şi art. 357;

f) nerespectarea prevederilor art. 362 alin. (1) şi (7);

g) nesesizarea autorităţii competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate potrivit art. 367 alin. (1) lit. c);

h) nerespectarea prevederilor art. 397 alin. (3);

i) transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim, prevăzut în prezentul titlu, ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie potrivit prevederilor art. 402 alin. (1) şi art. 406 alin. (1);

j) deţinerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 414 alin. (1), a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru;

k) deţinerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prevederilor art. 421 alin. (3), fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 452 alin. (1) lit. h);

l) nerespectarea prevederilor art. 428 alin. (3);

m) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (1);

n) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (2);

o) desfăşurarea activităţilor de comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat şi activităţilor de comercializare în sistem angro şi/sau en detail a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, precum şi a biocombustibililor, cu nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4);

p) achiziţionarea produselor accizabile de la persoane care desfăşoară activităţi de distribuţie şi comercializare angro a băuturilor alcoolice şi tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat, precum şi a biocombustibililor şi care nu respectă condiţiile sau obligaţiile prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4);

q) nerespectarea prevederilor art. 436 alin. (1).

(3) Contravenţiile prevăzute la alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situaţia când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. b), f), h)-n);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor şi mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la lit. i);

c) suspendarea activităţii de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1-3 luni, în cazul comercianţilor în sistem angro şi/sau en detail, pentru situaţiile prevăzute la lit. k) şi o);

d) oprirea activităţii de producţie a produselor accizabile prin sigilarea instalaţiei, în cazul producătorilor, pentru situaţiile prevăzute la lit. g) şi m).

(4) Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. j) şi alin. (2) lit. g) şi m).

(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizaţia de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) şi e).

Articolul 450

Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor

(1) Constatarea şi sancţionarea faptelor ce constituie contravenţie potrivit art. 449 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, prin A.N.A.F. şi unităţile sale subordonate, cu excepţia sancţiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor

înregistrat ori importator autorizat, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.

(2) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 449 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entităţi fără personalitate juridică, sancţiunile se aplică reprezentanţilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 449, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Articolul 451

Dispoziţii aplicabile

Contravenţiilor prevăzute la art. 449 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Capitolul IV
Infracţiuni

Articolul 452

Infracţiuni

(1) Constituie infracţiuni următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile care intră sub incidenţa regimului de antrepozitare prevăzut în prezentul titlu în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

b) achiziţionarea de alcool etilic şi de distilate în vrac de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau expeditorii înregistraţi de astfel de produse, potrivit prezentului titlu;

c) livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale sau locurile de recepţie în cazul destinatarilor înregistraţi către cumpărători, persoane juridice, fără deţinerea de către antrepozitarul autorizat sau a destinatarului autorizat expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată;

d) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deţinerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

e) refuzul sub orice formă a accesului autorităţilor competente cu atribuţii de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale;

f) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

g) achiziţionarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile, altfel decât se prevede în prezentul titlu;

h) deţinerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit prezentului titlu, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 ţigarete, 400 ţigări de foi de 3 grame, 200 ţigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, alcool etilic peste 40 litri, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare peste 300 litri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 300 litri;

i) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate;

j) eliberarea pentru consum, deţinerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punctul de vedere al nivelului accizelor, nemarcate şi necolorate sau marcate şi colorate necorespunzător, cu excepţiile prevăzute la art. 425 alin. (2);

k) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (5) şi art. 430 alin. (4);

l) nerespectarea prevederilor art. 427 alin. (6) şi art. 430 alin. (5).

(2) Infracţiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, cele prevăzute la lit. f) şi g);

b) cu închisoare de la un an la 5 ani, cele prevăzute la lit. b), e) şi h)-k);

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. a), c), d) şi l).

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), g) şi i), organul de control competent dispune oprirea activităţii, sigilarea instalaţiei în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalaţiei şi înaintează actul de control autorităţii fiscale care a emis autorizaţia, cu propunerea de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal.

Anexa 1

Font 7

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	2016 Nivelul accizelor (lei/U.M.)	2017 Nivelul accizelor*) (lei/U.M.)
0	1	2	3	4
	Alcool şi băuturi alcoolice			
1.	Bere, din care:	hl/1 grad Plato	3,3	3,3
	1.1. Bere produsă de producătorii independenţi a căror producţie anuală ce nu depăşeşte 200 mii hl		1,82	1,82
2.	Vinuri	hl de produs		
	2.1. Vinuri liniştite		0,00	0,00
	2.2. Vinuri spumoase		47,38	47,38
3.	Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	hl de produs		
	3.1. liniştite, din care:		396,84	396,84
	3.1.1. cidru de mere şi de pere		0,00	0,00
	3.1.2. hidromel obţinut prin fermentarea unei soluţii de miere în apă		0,00	0,00
	3.2. spumoase, din care:		47,38	47,38
	3.2.1. cidru de mere şi de pere		0,00	0,00
4.	Produse intermediare	hl de produs	396,84	396,84
5.	Alcool etilic, din care:	hl alcool pur	3.306,98	3.306,98
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		1.653,49	1.653,49
	Tutun prelucrat			
6.	Ţigarete	1.000 ţigarete	430,71	435,58
7.	Ţigări şi ţigări de foi	1.000 bucăţi	303,23	303,23
8.	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete	kg	383,78	383,78
9.	Alte tutunuri de fumat	kg	383,78	383,78
	Produse energetice			
10.	Benzine cu plumb	tonă	3.022,43	2.530,17
		1.000 litri	2.327,27	1.948,23
11.	Benzine fără plumb	tonă	2.643,39	2.151,13
		1.000 litri	2.035,40	1.656,36
12.	Motorină	tonă	2.245,11	1.796,53
		1.000 litri	1.897,08	1.518,04
13.	Păcură	tonă		
	13.1. utilizată în scop comercial		71,07	71,07

C.T.C.E. Piatra Neamţ

	13.2. utilizată în scop necomercial		71,07	71,07
14.	Gaz petrolier lichefiat	tonă		
	14.1. utilizat drept combustibil pentru motor		607,70	607,70
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		537,76	537,76
	14.3. utilizat în consum casnic*)		0,00	0,00
15.	Gaz natural	GJ		
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		12,32	12,32
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire			
	15.2.1. în scop comercial		0,81	0,81
	15.2.2. în scop necomercial		1,52	1,52
16.	Petrol lampant (kerosen)			
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	2.640,92	2.640,92
		1.000 litri	2.112,73	2.112,73
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	2.226,35	2.226,35
		1.000 litri	1.781,07	1.781,07
17.	Cărbune şi cocs	GJ		
	17.1. utilizate în scopuri comerciale		0,71	0,71
	17.2. utilizate în scopuri necomerciale		1,42	1,42
18.	Energie electrică	MWh		
	18.1. Energie electrică utilizată în scop comercial		2,37	2,37
	18.2. Energie electrică utilizată în scop necomercial		4,74	4,74

Notă

*) Nivelul accizelor din coloana 4 este anterior actualizării prevăzute la art. 342 alin. (2) din Codul fiscal.
*) Prin gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic se înţelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz.
Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

Anexa 2

Nr. crt.	Denumirea produsului	U.M.	Acciza (lei/U.M.)
0	1	2	3
1	Lichid care conţine nicotină	ml	0,5
2	Tutunul conţinut în produse din tutun încălzit	kg	384

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Titlul IX
Impozite şi taxe locale

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 453
Definiţii
În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
a) activitate economică - orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii şi lucrări pe o piaţă;
b) clădire - orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite;
c) clădire-anexă - clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivniţe, cămări, pătule, magazii, depozite, garaje şi altele asemenea;
d) clădire cu destinaţie mixtă - clădire folosită atât în scop rezidenţial, cât şi nerezidenţial;
e) clădire nerezidenţială - orice clădire care nu este rezidenţială;
f) clădire rezidenţială - construcţie alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care satisface cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii;
g) nomenclatură stradală - lista care conţine denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidenţa primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire;
h) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;
i) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidenţe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Articolul 454
Impozite şi taxe locale
Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:
a) impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri;
b) impozitul pe teren şi taxa pe teren;
c) impozitul pe mijloacele de transport;
d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;
e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;
f) impozitul pe spectacole;
g) taxele speciale;
h) alte taxe locale.

Capitolul II
Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri

Articolul 455
Reguli generale
(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.
(2) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

Alin. (2) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^17.
(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată

clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

Alin. (4) al art. 455 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^17.

(4^1) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

Alin. (4^1) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^18.

(5) Pe perioada în care pentru o clădire se plăteşte taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(5^1) În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe clădiri, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

Alin. (5^1) al art. 455 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^19.

(6) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Articolul 456

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice sau agrement, altele decât cele desfăşurate în relaţie cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile aflate în proprietatea fundaţiilor înfiinţate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

d) clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial şi asociaţiilor religioase, precum şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice;

e) clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

f) clădirile utilizate de unităţile şi instituţiile de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice care generează alte venituri decât cele din taxele de şcolarizare, servirea meselor pentru preşcolari, elevi sau studenţi şi cazarea acestora, precum şi clădirile utilizate de către creşe, astfel cum sunt definite şi funcţionează potrivit Legii nr. 263/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea creşelor, cu modificările şi completările ulterioare;

g) clădirile unei instituţii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, precum şi clădirile federaţiilor sportive naţionale, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

h) clădirile unităţilor sanitare publice, cu excepţia încăperilor folosite pentru activităţi economice;

i) clădirile din parcurile industriale, parcurile ştiinţifice şi tehnologice, precum şi cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

j) clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

k) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

l) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului;

m) clădirile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

n) clădirile aferente capacităţilor de producţie care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

o) clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

p) clădirea folosită ca domiciliu şi/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoaşterea meritelor personalului armatei participant la acţiuni militare şi acordarea unor drepturi acestuia şi urmaşilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

q) clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

r) clădirile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război şi a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

s) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

Lit. s) a alin. (1) al art. 456 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

t) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat şi a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanţilor legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat şi ai minorilor încadraţi în gradul I de invaliditate;

u) clădirile aflate în proprietatea organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, cu statut de utilitate publică, precum şi cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosinţă de acestea de la o instituţie sau o autoritate publică, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

v) clădirile destinate serviciului de apostilă şi supralegalizare, cele destinate depozitării şi administrării arhivei, precum şi clădirile afectate funcţionării Centrului Naţional de Administrare a Registrelor Naţionale Notariale;

w) clădirile deţinute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserţie.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru următoarele clădiri:

a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale;

b) clădiri pentru care s-a instituit un regim de protecţie, altele decât monumentele istorice, amplasate în zone de protecţie ale monumentelor istorice şi în zonele construite protejate;

c) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizaţii neguvernamentale şi întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

d) clădirile utilizate de organizaţii nonprofit folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

e) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

f) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

g) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată, pentru perioada pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

h) clădirea nouă cu destinaţie de locuinţă, realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi clădirea cu destinaţie de locuinţă, realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia;

i) clădirile afectate de calamităţi naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani, începând cu 1 ianuarie a anului în care s-a produs evenimentul;

j) clădirea folosită ca domiciliu şi/sau alte clădiri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

k) clădirea folosită ca domiciliu, aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social;

l) clădirile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

m) clădirile la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenţie pentru creşterea performanţei energetice, pe baza procesului-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, întocmit în condiţiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenţie recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanţă energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009 privind creşterea performanţei energetice a blocurilor de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

n) clădirile unde au fost executate lucrări în condiţiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calităţii arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările şi completările ulterioare;

o) clădirile persoanelor care domiciliază şi locuiesc efectiv în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare;

p) clădirile deţinute de cooperaţiile de consum sau meşteşugăreşti şi de societăţile cooperative agricole, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

r) clădirile deţinute de asociaţiile de dezvoltare intercomunitară.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice şi juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50%. Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiţie.

Articolul 457

Calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale şi clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2%, asupra valorii impozabile a clădirii. Cota impozitului pe clădiri se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimată în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

Font 8

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	1.000	600

B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	300	200
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	200	175
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	125	75
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(3) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

Alin. (3) al art. 457 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^20.

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafeţele podurilor neutilizate ca locuinţă, ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(7) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecţie prevăzut la alin. (6) se reduce cu 0,10.

(8) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se reduce în funcţie de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani şi 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

(9) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepţia la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acţiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenţie la structura de rezistenţă a clădirii, pentru asigurarea cerinţei fundamentale de rezistenţă mecanică şi stabilitate, prin acţiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum şi, după caz, alte lucrări de intervenţie pentru menţinerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerinţe fundamentale aplicabile construcţiilor, conform legii, vizând, în principal, creşterea performanţei energetice şi a calităţii arhitectural-ambientale şi funcţionale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condiţiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii creşte cu cel puţin 50% faţă de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

Articolul 458

Calculul impozitului pe clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2-1,3% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă;

Lit. a) a alin. (1) al art. 458 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^21.

b) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă.

(2) Cota impozitului pe clădiri se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activităţi din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.

Articolul 459

Calculul impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform art. 457 cu impozitul determinat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, conform art. 458.

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457.

(3) Dacă suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial nu pot fi evidenţiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfăşoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilităţile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458.

Articolul 460

Calculul impozitului/taxei pe clădirile deţinute de persoanele juridice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08%-0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

(3) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, utilizate pentru activităţi din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform alin. (1), cu impozitul calculat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, conform alin. (2) sau (3).

(5) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul /taxa şi poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;

e) în cazul clădirilor care sunt finanţate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii şi comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă.

Alin. (6) al art. 460 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^22.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care aparţin persoanelor faţă de care a fost pronunţată o hotărâre definitivă de declanşare a procedurii falimentului.

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

(9) În cazul în care proprietarul clădirii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, diferenţa de taxă faţă de cea stabilită conform alin. (1) sau (2), după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.

(10) Cota impozitului/taxei pe clădiri prevăzută la alin. (1) şi (2) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Articolul 461

Declararea, dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, desfiinţării parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parţială a folosinţei, care determină creşterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, şi datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

Alin. (6) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(7) În cazul desfiinţării unei clădiri, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizaţie de desfiinţare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declaraţia fiscală.

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

Alin. (11) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

Alin. (12) al art. 461 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^23.

(13) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Articolul 462

Plata impozitului/taxei

(1) Impozitul pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

Alin. (5) al art. 462 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^24.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Alin. (6) al art. 462 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^25.

Capitolul III
Impozitul pe teren şi taxa pe teren

Articolul 463

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

Alin. (2) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^26.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

Alin. (4) al art. 463 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^26.

(4^1) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

Alin. (4^1) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^27.

(5) Pe perioada în care pentru un teren se plăteşte taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(5^1) În cazul în care pentru o suprafaţă de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe teren, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

Alin. (5^1) al art. 463 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^28.

(6) În cazul terenului care este deţinut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Articolul 464

Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile fundaţiilor înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

d) terenurile aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial şi asociaţiilor religioase, precum şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

e) terenurile aparţinând cimitirelor şi crematoriilor;

f) terenurile utilizate de unităţile şi instituţiile de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice care generează alte venituri decât cele din taxele de şcolarizare, servirea meselor pentru preşcolari, elevi sau studenţi şi cazarea acestora, precum şi clădirile utilizate de către creşe, astfel cum sunt definite şi funcţionează potrivit Legii nr. 263/2007, cu modificările şi completările ulterioare;

g) terenurile unităţilor sanitare publice, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

h) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară;

i) terenurile folosite pentru activităţile de apărare împotriva inundaţiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeţei solului;

j) terenurile degradate sau poluate, incluse în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestora;

k) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură;

l) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile ocupate de piste şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranţă;

m) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum şi cele ale metroului;

n) terenurile din parcurile industriale, parcurile ştiinţifice şi tehnologice, precum şi cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

o) terenurile aferente capacităţilor de producţie care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislaţiei în materia ajutorului de stat;

p) terenurile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

q) terenurile instituţiilor sau unităţilor care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

r) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război şi a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război;

s) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

Lit. s) a alin. (1) al art. 464 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

t) terenul aferent clădirii de domiciliu, aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat şi a persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, respectiv a reprezentanţilor legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat şi ai minorilor încadraţi în gradul I de invaliditate;

u) terenurile aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. a), c)-e) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

v) terenurile destinate serviciului de apostilă şi supralegalizare, cele destinate depozitării şi administrării arhivei, precum şi terenurile afectate funcţionării Centrului Naţional de Administrare a Registrelor Naţionale Notariale;

w) suprafeţele de fond forestier, altele decât cele proprietate publică, pentru care nu se reglementează procesul de producţie lemnoasă, cele certificate, precum şi cele cu arborete cu vârsta de până la 20 de ani;

x) terenurile deţinute sau utilizate de către întreprinderile sociale de inserţie;

y) terenurile aflate în proprietatea organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, cu statut de utilitate publică, precum şi cele închiriate, concesionate sau primite în administrare ori în folosinţă de acestea de la o instituţie sau o autoritate publică, cu excepţia terenurilor care sunt folosite pentru activităţi economice.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:

a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94 /2000, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999, republicată, pe durata pentru care proprietarul menţine afectaţiunea de interes public;

d) terenurile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizaţii neguvernamentale şi întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale;

e) terenurile utilizate de organizaţii nonprofit folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

f) terenurile aparţinând asociaţiilor şi fundaţiilor folosite exclusiv pentru activităţile fără scop lucrativ;

g) terenurile afectate de calamităţi naturale, pentru o perioadă de până la 5 ani;

h) terenurile aferente clădirii de domiciliu şi/sau alte terenuri aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

i) suprafeţele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric;

j) terenurile aflate în proprietatea persoanelor ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social;

k) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat /de minimis având un obiectiv prevăzut de legislaţia în domeniul ajutorului de stat;

l) terenurile din extravilan situate în situri arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Naţional folosite pentru păşunat;

m) terenurile persoanelor care domiciliază şi locuiesc efectiv în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996, republicată, cu modificările ulterioare;

n) terenurile extravilane situate în arii naturale protejate supuse unor restricţii de utilizare;

o) terenul situat în extravilanul localităţilor, pe o perioadă de 5 ani ulteriori celui în care proprietarul efectuează intabularea în cartea funciară pe cheltuială proprie;

p) suprafeţele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric şi protejate;

q) terenurile, situate în zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi în zonele protejate;

r) suprafeţele terenurilor afectate de cercetările arheologice, pe întreaga durată a efectuării cercetărilor.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului/taxei, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

4) Impozitul pe terenurile aflate în proprietatea persoanelor fizice şi juridice care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice cu caracter sezonier, pe o durată de cel mult 6 luni în cursul unui an calendaristic, se reduce cu 50% . Reducerea se aplică în anul fiscal următor celui în care este îndeplinită această condiţie.

Articolul 465

Calculul impozitului/taxei pe teren

(1) Impozitul/Taxa pe teren se stabileşte luând în calcul suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, precum şi terenul înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii în suprafaţă de până la 400 m², inclusiv, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8282-20706	6878-17194	6042-15106	5236-13090	711-1788	569-1422
B	6878-17194	5199-12998	4215-10538	3558-8894	569-1422	427-1068
C	5199-12998	3558-8894	2668-6670	1690-4226	427-1068	284-710
D	3558-8894	1690-4226	1410-3526	984-2439	278-696	142-356

(2^1) În cazul unui contribuabil care deţine mai multe terenuri situate în intravilanul aceleiaşi unităţi/subdiviziuni administrativ-teritoriale, suprafaţa de 400 m² prevăzută la alin. (2) se calculează o singură dată, prin însumarea suprafeţelor terenurilor, în ordine descrescătoare.

Alin. (2^1) al art. 465 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^29.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, pentru suprafaţa care depăşeşte 400 m², impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1	Teren arabil	28	21	19	15
2	Păşune	21	19	15	13
3	Fâneaţă	21	19	15	13
4	Vie	46	35	28	19
5	Livadă	53	46	35	28
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28	21	19	15
7	Teren cu ape	15	13	8	0
8	Drumuri şi căi ferate	0	0	0	0

9	Teren neproductiv	0	0	0	0

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6) Ca excepţie de la prevederile alin. (2)-(5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(7) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 457 alin. (6):

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Impozit (lei)
1	Teren cu construcţii	22-31
2	Teren arabil	42-50
3	Păşune	20-28
4	Fâneaţă	20-28
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48-55
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48-56
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	8-16
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	1-6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	26-34
9	Drumuri şi căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

(8) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare şi categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

(9) Nivelul impozitului pe teren prevăzut la alin. (2) şi (7) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Articolul 466

Declararea şi datorarea impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, şi datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosinţă a terenului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinţei, şi datorează impozitul pe teren conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

Alin. (8) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^30.

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

Alin. (9) al art. 466 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^30.

(10) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Articolul 467

Plata impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

Alin. (5) al art. 467 a fost modificat de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^31.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Alin. (6) al art. 467 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^32.

Capitolul IV
Impozitul pe mijloacele de transport

Articolul 468

Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Articolul 469

Scutiri

(1) Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

b) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor cu handicap grav sau accentuat, cele pentru transportul persoanelor cu handicap sau invaliditate, aflate în proprietatea sau coproprietatea reprezentanţilor legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat şi ai minorilor încadraţi în gradul I de invaliditate, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

c) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

Lit. c) a alin. (1) al art. 469 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

d) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului;

e) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei;

f) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

g) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public;

h) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

i) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru transportul stupilor în pastoral;

j) mijloacele de transport folosite exclusiv pentru intervenţii în situaţii de urgenţă;

k) mijloacele de transport ale instituţiilor sau unităţilor care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului;

l) mijloacele de transport ale fundaţiilor înfiinţate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

m) mijloacele de transport ale organizaţiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

n) autovehiculele acţionate electric;

o) autovehiculele second-hand înregistrate ca stoc de marfă şi care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing;

p) mijloacele de transport deţinute de către organizaţiile cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol.

(3) Scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol, stabilită conform alin. (2), se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care persoana depune documentele justificative.

(4) Impozitul pe mijloacele de transport se reduce cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Munţii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervaţiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

Articolul 470

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanică	Lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta
I.	Vehicule înmatriculate (lei/200 cmc sau fracţiune din aceasta)	

1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc, inclusiv	8
2	Motociclete, tricicluri şi cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cmc	9
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cmc şi 2.000 cmc inclusiv	18
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv	72
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cmc şi 3.000 cmc inclusiv	144
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
7	Autobuze, autocare, microbuze	24
8	Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	30
9	Tractoare înmatriculate	18
	II. Vehicule înregistrate	
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cmc
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cmc	2-4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cmc	4-6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidenţiată	50-150 lei/an

(3) În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu minimum 50%, conform hotărârii consiliului local.

(4) În cazul unui ataş, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

	Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă	Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe		
1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	133
2	Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	133	367
3	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	367	517
4	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	517	1.169
5	Masa de cel puţin 18 tone	517	1.169
II	3 axe		

	1	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	133	231
	2	Masa de cel puţin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	231	474
	3	Masa de cel puţin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	474	615
	4	Masa de cel puţin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	615	947
	5	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	947	1.472
	6	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	947	1.472
	7	Masa de cel puţin 26 tone	947	1.472
III	4 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	615	623
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	623	973
	3	Masa de cel puţin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	973	1.545
	4	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1.545	2.291
	5	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1.545	2.291
	6	Masa de cel puţin 32 tone	1.545	2.291

(6) În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

		Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă	Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2 + 1 axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puţin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	60
	4	Masa de cel puţin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	60	137
	5	Masa de cel puţin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	137	320
	6	Masa de cel puţin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	320	414

	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	414	747
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	747	1.310
	9	Masa de cel puțin 28 tone	747	1.310
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	128	299
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	299	491
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	491	721
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	721	871
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	871	1.429
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1.429	1.984
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1.984	3.012
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.984	3.012
	9	Masa de cel puțin 38 tone	1.984	3.012
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.579	2.197
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2.197	2.986
	3	Masa de cel puțin 40 tone	2.197	2.986
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.395	1.937
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1.937	2.679
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2.679	3.963
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2.679	3.963
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	794	960
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	960	1.434
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1.434	2.283
	4	Masa de cel puțin 44 tone	1.434	2.283

C.J.C.E.T. Piatra Neamț

(7) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (6), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d. Peste 5 tone	64

Alin. (7) al art. 470 a fost modificat de pct. 37 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(8) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport şi agrement	Între 0 şi 1.119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere şi împingătoare:	X
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP şi până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP şi până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracţiune din acesta	182
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone şi până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

(9) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Articolul 471

Declararea şi datorarea impozitului pe mijloacele de transport

(1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

Alin. (2) al art. 471 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

Alin. (3) al art. 471 a fost modificat de pct. 38 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(4) În cazul radierii din circulaţie a unui mijloc de transport, proprietarul are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competenţă îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situaţii care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, şi datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârşitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoţită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât şi locatorul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoţită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

Articolul 472

Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificaţie de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Capitolul V
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Articolul 473

Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, un aviz sau o autorizaţie menţionată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

Articolul 474

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize şi autorizaţii

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 m², inclusiv	5-6
b) între 151 şi 250 m², inclusiv	6-7
c) între 251 şi 500 m², inclusiv	7-9
d) între 501 şi 750 m², inclusiv	9-12
e) între 751 şi 1.000 m², inclusiv	12-14
f) peste 1.000 m²	14 + 0,01 lei/m², pentru fiecare m² care depăşeşte 1.000 m²

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în sumă de până la 15 lei, inclusiv.

(5) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire rezidenţială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru alte construcţii decât cele menţionate la alin. (5) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv valoarea instalaţiilor aferente.

(7) Pentru taxele prevăzute la alin. (5) şi (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită autorizaţia şi se plăteşte înainte de emiterea acesteia;

Lit. a) a alin. (7) al art. 474 a fost modificată de pct. 39 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferenţă de taxă datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice diferenţă de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(8) Taxa pentru prelungirea unei autorizaţii de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părţii desfiinţate.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare şi prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice şi a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol şi alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecţiune şi explorare şi se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi de teren ce vor fi efectiv afectaţi la suprafaţa solului de foraje şi excavări cu o valoare cuprinsă între 0 şi 15 lei.

(11) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare şi prospectare, contribuabilii au obligaţia să declare suprafaţa efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizaţie, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafaţa efectiv afectată.

(12) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(13) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(14) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioşcuri, containere, tonete, cabine, spaţii de expunere, corpuri şi panouri de afişaj, firme şi reclame situate pe căile şi în spaţiile publice este de până la 8 lei, inclusiv, pentru fiecare metru pătrat de suprafaţă ocupată de construcţie.

(15) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord.

(16) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de până la 9 lei, inclusiv.

Articolul 475

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unor activităţi

(1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 20 lei, inclusiv.

(2) Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc de către consiliile locale şi sunt de până la 80 lei, inclusiv.

(3) Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Baruri şi alte activităţi de servire a băuturilor şi 932 - Alte activităţi recreative şi distractive, potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfăşoară activitatea, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea acestor activităţi, în funcţie de suprafaţa aferentă activităţilor respective, în sumă de:

a) până la 4.000 lei, pentru o suprafaţă de până la 500 mp, inclusiv;

b) până la 8.000 lei pentru o suprafaţă mai mare de 500 mp.

Alin. (3) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(4) Nivelul taxei prevăzute la alin. (3) se stabileşte prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se desfăşoară activitatea.

(5) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţilor prevăzute la alin. (3), în cazul în care persoana îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află sediul sau punctul de lucru.

Alin. (5) al art. 475 a fost modificat de pct. 40 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 476

Scutiri

(1) Sunt scutite de taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor următoarele:

a) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

Lit. b) a alin. (1) al art. 476 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

c) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lăcaşuri de cult sau construcţii-anexă;

d) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

e) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lucrările de interes public naţional, judeţean sau local;

f) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

g) autorizaţiile de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii;

h) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie sau o unitate care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului;

i) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o fundaţie înfiinţată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

j) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o organizaţie care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

k) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, în cazul unei calamităţi naturale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor pentru:

a) lucrări de întreţinere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare a monumentelor istorice astfel cum sunt definite în Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, datorate de proprietarii persoane fizice care realizează, integral sau parţial, aceste lucrări pe cheltuială proprie;

b) lucrări destinate păstrării integrităţii fizice şi a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice definite în Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările ulterioare, finanţate de proprietarii imobilelor din zona de protecţie a monumentelor istorice, în concordanţă cu reglementările cuprinse în documentaţiile de urbanism întocmite potrivit legii;

c) lucrări executate în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcţiilor existente, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) lucrări executate în zone de regenerare urbană, delimitate în condiţiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului şi urbanismul, cu modificările şi completările ulterioare, lucrări în care se desfăşoară operaţiuni de regenerare urbană coordonate de administraţia locală, în perioada derulării operaţiunilor respective.

Capitolul VI
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

Articolul 477

Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităţilor agenţilor de publicitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(5) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate prevăzută la alin. (1) se declară şi se plăteşte de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Alin. (7) al art. 477 a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Articolul 478

Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, un afişaj sau o structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, cu excepţia celei care intră sub incidenţa art. 477, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a suprafeţei afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 32 lei, inclusiv;

b) în cazul oricărui altui panou, afişaj sau oricărei altei structuri de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este de până la 23 lei, inclusiv.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate, datorată aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate sunt obligate să depună o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afişaj.

Articolul 479

Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 477 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

Capitolul VII
Impozitul pe spectacole

Articolul 480

Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Articolul 481

Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Consiliile locale hotărăsc cota de impozit după cum urmează:

a) până la 2% pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportivă internă sau internaţională;

Lit. a) a alin. (2) al art. 481 a fost modificată de pct. 41 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

b) până la 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunţa tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Ministerul Tineretului şi Sportului.

Articolul 482

Scutiri

Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

Articolul 483

Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

Capitolul VIII
Taxe speciale

Articolul 484

Taxe speciale

(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, precum şi pentru promovarea turistică a localităţii, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituţia sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestaţii ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Articolul 485

Scutiri

(1) Autorităţile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor speciale instituite conform art. 484, pentru următoarele persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război şi văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, şi persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

Lit. b) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

c) instituţiile sau unităţile care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

d) fundaţiile înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

e) organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

f) persoanele cu handicap grav sau accentuat, persoanele încadrate în gradul I de invaliditate şi reprezentanţii legali ai minorilor cu handicap grav sau accentuat şi ai minorilor încadraţi în gradul I de invaliditate.

Lit. f) a alin. (1) al art. 485 a fost modificată de pct. 42 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(2) Taxele speciale instituite conform art. 484 se reduc cu 50% pentru persoanele fizice care domiciliază în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare.

Capitolul IX
Alte taxe locale

Articolul 486

Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obţinerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localităţii unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activităţile cu impact asupra mediului înconjurător.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autorităţile deliberative interesate.

(4) Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorţ pe cale administrativă este în cuantum de 500 lei şi poate fi majorată prin hotărâre a consiliului local, fără ca majorarea să poată depăşi 50% din această valoare. Taxa se face venit la bugetul local.

(5) Pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, consiliul local stabileşte o taxă de până la 32 lei, inclusiv.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile locale ale sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxa pentru reabilitare termică a blocurilor de locuinţe şi locuinţelor unifamiliale, pentru care s-au alocat sume aferente cotei de contribuţie a proprietarilor, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 18/2009, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 487

Scutiri

Autorităţile deliberative pot acorda reduceri sau scutiri de la plata taxelor instituite conform art. 486 următoarelor persoane fizice sau juridice:

a) veteranii de război, văduvele de război şi văduvele nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

c) instituţiile sau unităţile care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

d) fundaţiile înfiinţate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

e) organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii.

Articolul 488

Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice şi juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele şi taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operaţiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operaţiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie.

Capitolul X
Alte dispoziţii comune

Articolul 489

Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

(1) Autoritatea deliberativă a administraţiei publice locale, la propunerea autorităţii executive, poate stabili cote adiţionale la impozitele şi taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcţie de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum şi de necesităţile bugetare locale, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 494 alin. (10) lit. b) şi c).

(2) Cotele adiţionale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 50% faţă de nivelurile maxime stabilite în prezentul titlu.

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administraţiei publice locale.

(4) Pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, consiliul local poate majora impozitul pe teren cu până la 500%, începând cu al treilea an, în condiţiile stabilite prin hotărâre a consiliului local.

(5) Consiliul local poate majora impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren cu până la 500% pentru clădirile şi terenurile neîngrijite, situate în intravilan.

(6) Criteriile de încadrare în categoria clădirilor şi terenurilor prevăzute la alin. (5) se adoptă prin hotărâre a consiliului local.

(7) Clădirile şi terenurile care intră sub incidenţa alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a consiliului local conform elementelor de identificare potrivit nomenclaturii stradale.

(8) Hotărârile consiliului local stabilite potrivit alin. (7) au caracter individual.

Articolul 490

Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Articolul 491

Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual, până la data de 30 aprilie, de către consiliile locale, ţinând cont de rata inflaţiei pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanţelor Publice şi Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(2) Sumele indexate conform alin. (1) se aprobă prin hotărâre a consiliului local şi se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

Articolul 492

Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

Capitolul XI
Sancţiuni

Articolul 493

Sancţiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii, infracţiuni:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) şi (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) şi (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) şi alin. (6) lit. b) şi c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) şi art. 483 alin. (2);

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) şi (13), art. 466 alin. (2), (5) şi alin. (7) lit. c), alin. (9) şi (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) şi alin. (6) lit. b) şi c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) şi art. 483 alin. (2).

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) cu amendă de la 279 lei la 696 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 325 lei la 1.578 lei.

(4^1) Necomunicarea informaţiilor şi a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin. (12) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 500 la 2.500 lei.

Alin. (4^1) al art. 493 a fost introdus de pct. 43 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(5) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%.

(6) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul autorităţii administraţiei publice locale.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a consiliilor locale conform procedurii stabilite la art. 491.

(8) Contravenţiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Capitolul XII
Dispoziţii finale

Articolul 494

Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

(1) Impozitele şi taxele locale, majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport, majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat sau înregistrat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din impozitul pe mijlocul de transport stabilit în concordanţă cu prevederile art. 470 alin. (5) şi (6), majorările de întârziere, precum şi amenzile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judeţean. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul constituie venituri în proporţie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la cap. V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către preşedinţii consiliilor judeţene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporţie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al judeţului.

Alin. (6) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

(7) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 486, precum şi amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv ori unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(10) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) majorările pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru şi alte taxe de timbru prevăzute de lege;

c) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale.

(11) Sumele prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c) se ajustează pentru a reflecta rata inflaţiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(12) În vederea clarificării şi stabilirii reale a situaţiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocaţii, executorii judecătoreşti, organele de poliţie, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deţine informaţii sau documente cu privire la bunurile impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoanele care au calitatea de contribuabil au obligaţia furnizării acestora fără plată, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

Alin. (12) al art. 494 a fost modificat de pct. 44 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

Articolul 495

Dispoziţii tranzitorii

În vederea stabilirii impozitelor şi taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2015 au în proprietate clădiri nerezidenţiale sau clădiri cu destinaţie mixtă au obligaţia să depună declaraţii până la data de 31 mai 2016 inclusiv, conform modelului aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod;

Lit. a) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

b) persoanele juridice au obligaţia să depună declaraţii privind clădirile pe care le deţin în proprietate la data de 31 decembrie 2015, destinaţia şi valoarea impozabilă a acestora, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

Lit. b) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

c) persoanele fizice şi juridice care la data de 31 decembrie 2015 deţin mijloace de transport radiate din circulaţie conform prevederilor legale din domeniul circulaţiei pe drumurile publice au obligaţia să depună o declaraţie în acest sens, însoţită de documente justificative, la compartimentele de specialitate ale autorităţii publice locale, până la data de 31 mai 2016 inclusiv;

Lit. c) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

d) scutirile sau reducerile de la plata impozitului/taxei pe clădiri, a impozitului/taxei pe teren, a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 456, 464 şi 469 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016 persoanelor care deţin documente justificative emise până la data de 31 decembrie 2015 şi care sunt depuse la compartimentele de specialitate ale autorităţilor publice locale, până la data de 31 martie 2016 inclusiv;

Lit. d) a art. 495 a fost modificată de pct. 45 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015.

e) prevederile art. 491 se aplică începând cu 1 ianuarie 2017, pentru stabilirea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2018, utilizând rata pozitivă a inflaţiei înregistrată pentru anul 2016;

Lit. e) a art. 495 a fost modificată de pct. 1 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

f) consiliile locale adoptă hotărâri privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2016, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

g) prin excepţie de la prevederile lit. f), nivelurile impozitelor şi taxelor locale se aprobă prin dispoziţie a primarului, până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat, sau prin decizie emisă de către secretarul unităţii administrativ-teritoriale ori de către persoana desemnată în condiţiile art. 55 alin. (8^1) din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu avizul administraţiei judeţene a finanţelor publice până la expirarea termenului prevăzut la lit. f), în cazul în care consiliul local este dizolvat şi primarul nu îşi poate exercita atribuţiile ca urmare a încetării sau suspendării mandatului în condiţiile legii, ori în situaţia în care faţă de acesta au fost dispuse potrivit legii penale măsuri preventive, altele decât cele care determină suspendarea mandatului şi care fac imposibilă exercitarea de către acesta a atribuţiilor prevăzute de lege. Dispoziţia primarului, respectiv decizia secretarului sau persoanei desemnate se aduc la cunoştinţă publică.

Lit. g) a art. 495 a fost modificată de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 112 din 27 mai 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 30 mai 2016, care modifică art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 41 din 30 septembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 733 din 30 septembrie 2015.

Notă CTCE

---

*) Notă CTCE:
Potrivit art. 8 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepţie de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dispoziţiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 495^1

(1) Pentru anul 2016, primul termen de plată a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren, respectiv a impozitului pe mijloacele de transport, prevăzut la art. 462 alin. (1), art. 467 alin. (1) şi la art. 472 alin. (1), se prorogă de la 31 martie 2016 la 30 iunie 2016.

(2) Prin excepţie de la prevederile art. 462 alin. (2), art. 467 alin. (2) şi art. 472 alin. (2), pentru anul 2016, contribuabilii care achită integral, până la 30 iunie 2016, impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, respectiv impozitul pe mijloacele de transport beneficiază de bonificaţia stabilită de consiliul local.

Art. 495^1 a fost introdus de pct. 2 al art. 6 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016.

Notă CTCE

---

*) Notă CTCE:
Potrivit art. 8 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 8 din 23 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 225 din 25 martie 2016, prin excepţie de la prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dispoziţiile art. 6 intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanţe de urgenţă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Titlul X
Impozitul pe construcţii

Articolul 496

Contribuabili

(1) Sunt obligate la plata impozitului pe construcţii, stabilit conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române, cu excepţia instituţiilor publice, institutelor naţionale de cercetare-dezvoltare, asociaţiilor, fundaţiilor şi a celorlalte persoane juridice fără scop patrimonial, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele juridice cu sediul social în România înfiinţate potrivit legislaţiei europene.

(2) În cazul operaţiunilor de leasing financiar, calitatea de contribuabil o are utilizatorul, iar în cadrul operaţiunilor de leasing operaţional, calitatea de contribuabil o are locatorul.

Articolul 497

Definiţia construcţiilor

În înţelesul prezentului titlu, construcţiile sunt cele prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

Articolul 498

Cota de impozitare şi baza impozabilă

(1) Impozitul pe construcţii se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra valorii construcţiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la art. 497, din care se scade:

a) valoarea clădirilor, pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi valoarea clădirilor din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice care, potrivit legii, nu beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri;

b) valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere la construcţii închiriate, luate în administrare sau în folosinţă;

c) valoarea construcţiilor şi a lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere a construcţiilor, aflate sau care urmează să fie trecute, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale;

d) valoarea construcţiilor din subgrupa 1.2 "Construcţii agricole" din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe;

e) valoarea construcţiilor situate în afara frontierei de stat a României, astfel cum aceasta este definită potrivit legii, inclusiv cele situate în zona contiguă a României şi zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, pentru operaţiunile legate de activităţile desfăşurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56 şi 77 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996;

f) valoarea construcţiilor din domeniul public al statului şi care fac parte din baza materială de reprezentare şi protocol, precum şi a celor din domeniul public şi privat al statului, închiriate sau date în folosinţă instituţiilor publice, construcţii administrate de Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat";

g) valoarea construcţiilor deţinute de structurile sportive, definite potrivit legii.

(2) În situaţia în care, în cursul anului curent, se înregistrează operaţiuni de majorare sau diminuare a valorii soldului debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor menţionate la art. 497, impozitul pe construcţii calculat potrivit alin. (1) nu se recalculează. Aceste modificări sunt luate în considerare pentru determinarea impozitului pe construcţii datorat pentru anul următor.

(3) Cheltuiala cu impozitul calculat potrivit alin. (1) este cheltuială deductibilă la stabilirea rezultatului fiscal reglementat de titlul II.

Articolul 499

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Contribuabilii prevăzuţi la art. 496 sunt obligaţi să calculeze şi să declare impozitul pe construcţii, până la data de 25 mai inclusiv a anului pentru care se datorează impozitul.

(2) Impozitul pe construcţii, declarat potrivit alin. (1), se plăteşte în două rate egale, până la datele de 25 mai şi 25 septembrie inclusiv.

(3) Prin excepţie de la alin. (1) şi (2), contribuabilii care încetează să existe în cursul anului au obligaţia de a declara şi a plăti impozitul determinat conform art. 498 alin. (1), până la data încheierii perioadei din an în care persoana juridică a existat.

(4) Contribuabilii nou-înfiinţaţi datorează impozitul pe construcţii începând cu anul fiscal următor.

(5) Modelul şi conţinutul declaraţiei privind impozitul pe construcţii se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(6) Impozitul reglementat de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat şi se administrează de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Articolul 500

Perioada de aplicare

Prevederile prezentului titlu se aplică până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv.

Titlul XI
Dispoziţii finale

Articolul 501

Data intrării în vigoare a Codului fiscal

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, cu excepţia cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

Articolul 502

Abrogarea actelor normative

(1) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

1. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările şi completările ulterioare;
2. art. 16 din Legea apiculturii nr. 383/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2014;
3. art. 16 lit. e) din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 28 octombrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;
4. art. 130 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015;
5. art. 26 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările şi completările ulterioare;
6. art. 12 alin. (13) din Legea energiei electrice şi a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, cu modificările şi completările ulterioare;
7. art. 8 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările şi completările ulterioare;
8. art. 10 paragrafele 2 şi 3 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;
9. art. 7 alin. (2) din Legea nr. 15/2003 privind sprijinul acordat tinerilor pentru construirea unei locuinţe proprietate personală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 13 martie 2014;
10. art. 15 alin. (2) din Legea Societăţii Naţionale de Cruce Roşie din România nr. 139/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările şi completările ulterioare;
11. art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările şi completările ulterioare;
12. art. 26 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei şi faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările şi completările ulterioare;
13. art. V alin. (5) şi (6) din Legea nr. 77/2012 pentru modificarea şi completarea Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2012;
14. art. 17 alin. (3) din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2015;
15. art. 41 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare;
16. orice alte dispoziţii contrare prezentului cod.

(2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările următoare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.

Articolul 503

Alte prevederi

În aplicarea prevederilor prezentului cod, Guvernul va asigura respectarea prevederilor referitoare la soldul structural anual al administraţiei publice prevăzute la art. 3 alin. (1) din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea şi guvernanţa în cadrul uniunii economice şi monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Ţărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda şi Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2

martie 2012, ratificat prin Legea nr. 83/2012, şi art. 9 din Regulamentul (CE) nr. 1.466/1997 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii poziţiilor bugetare şi supravegherea şi coordonarea politicilor economice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 209 din 2 august 1997, cu modificările şi completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condiţiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din Constituţia României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

VALERIU-ŞTEFAN ZGONEA

PREŞEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Bucureşti, 8 septembrie 2015.
Nr. 227.

C.T.C.E. Piatra Neamţ